

อิทธิพลของการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลต่อประสิทธิผล
การจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ในเขตอำเภอนิคมน้ำอุ่น จังหวัดสกลนคร

วิทยานิพนธ์
ของ
โกเสก กุดตุ้ม

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

กรกฎาคม 2563

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

อิทธิพลของการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลต่อประสิทธิผล
การจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ในเขตอำเภอนิคมหน้าอุ้น จังหวัดสกลนคร

วิทยานิพนธ์
ของ
โกเสก กุดตุ้ม

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์
กรกฎาคม 2563
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

INFLUENCE OF GOOD GOVERNANCE MANAGEMENT ON EFFECTIVENESS OF
PUBLIC SERVICES PROVIDED BY LOCAL ADMINISTRATION ORGANIZATIONS
IN THE NIKHOM NAM UN DISTRICT AREA, SAKON NAKHON PROVINCE

BY

KOSEK KUDTUM

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
The Master of Public Administration Degree in Public Administration
at Sakon Nakhon Rajabhat University

July 2020

All Rights Reserved by Sakon Nakhon Rajabhat University

ใบรับรองวิทยานิพนธ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ อธิพิพลของการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลต่อประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะ
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอุ่น จังหวัดสกลนคร

ชื่อผู้ทำวิทยานิพนธ์ โกเสก กุดตุ้ม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการสอบ กรรมการสอบและ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปณิธิ การสมดี) และผู้ทรงคุณวุฒิ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สามารถ อัยกร) ประธานที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์

..... กรรมการสอบ กรรมการสอบและ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ละมัย ร่มเย็น) แต่งตั้งเพิ่มเติม (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุดมกิจมงคล) กรรมการที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์

..... กรรมการสอบ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สัญญาศรณ์ สวัสดิ์ไชสง) แต่งตั้งเพิ่มเติม

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรรับรองแล้ว

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สามารถ อัยกร)
ประธานหลักสูตร
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรรัญญกรณ์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

เมื่อวันที่ 8 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2563
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาช่วยเหลือ แนะนำ และ
ให้คำปรึกษาอย่างดียิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สามารถ อัยกร ประธาน
ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุดมกิจมงคล กรรมการ
ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาถ่ายทอดความรู้ แนวคิด วิธีการ คำแนะนำ และตรวจสอบ
แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่ยิ่ง ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง
ผู้จัดทำวิจัยขอขอบคุณ อาจารย์ทุกท่าน ที่ได้อบรมสั่งสอนประสิทธิประสาท
ความรู้ในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งแก่ผู้จัดทำ
ตลอดระยะเวลาการศึกษา ขอขอบพระคุณ ผู้เชี่ยวชาญ และคณะกรรมการสอบป้องกัน
ทุกท่าน ที่กรุณาตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และได้กรุณาปรับปรุง
แก้ไขข้อบกพร่อง พร้อมให้คำแนะนำในการสร้างเครื่องมือให้ถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น รวมทั้ง
บุคคลที่ผู้วิจัยได้อ้างอิง ทางวิชาการตามที่ปรากฏในบรรณานุกรม

ขอขอบพระคุณนายอำเภอนิคมน้ำอุ่น และนายกองตรีปกครองส่วนท้องถิ่น
ทุกแห่ง ในเขตอำเภอนิคมน้ำอุ่น จังหวัดสกลนคร ที่ให้ความอนุเคราะห์และความสะดวก
ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย ตลอดจนประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตอำเภอ
นิคมน้ำอุ่น จังหวัดสกลนคร ทุกท่าน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ให้ความร่วมมือในการเก็บ
รวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณ บิดา มารดา และญาติพี่น้องทุกท่านที่คอยช่วยเหลือสนับสนุน
ทั้งด้านกำลังใจและกำลังทรัพย์ด้วยดีตลอดมา

ขอขอบคุณเพื่อนนักศึกษาสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ทุกท่านที่ได้ให้คำแนะนำ
และคอยให้กำลังใจตลอดมา นอกจากนี้ยังมีผู้ที่ให้ความร่วมมือช่วยเหลืออีกหลายท่าน
ซึ่งผู้วิจัยไม่สามารถกล่าวนามในที่นี้ได้หมด จึงขอขอบคุณทุกท่านเหล่านั้นไว้ ณ โอกาสนี้
คุณค่าทั้งหลายที่ได้รับจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตัญญูแก่เวที แต่บิดา
มารดา และบูรพาจารย์ที่เคยอบรมสั่งสอน ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่าน

โกเสก กุดตุ้ม

ชื่อเรื่อง	อิทธิพลของการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลต่อประสิทธิผล การจัดบริการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร
ผู้วิจัย	โกเสก กุดตุ้ม
กรรมการที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สามารถ อัยกร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุดมกิจมงคล
ปริญญา	รป.ม. (รัฐประศาสนศาสตร์)
สถาบัน	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ปีที่พิมพ์	2563

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาระดับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลและระดับประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร 2) เพื่อศึกษาอิทธิพลของการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร และ 3) เพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร จำนวน 390 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า

1) การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.90$) ประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.94$)

2) การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน ด้านหลักการมีส่วนร่วม (มีค่าเบต้า =.390) หลักความคุ้มค่า (มีค่าเบต้า =.236) หลักนิติธรรม (มีค่าเบต้า =.130) หลักความโปร่งใส (มีค่าเบต้า =.102)

มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยสามารถร่วมกันทำนาย ประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน ได้ร้อยละ 66.40 ส่วนการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลด้านหลัก ความรับผิดชอบ และหลักคุณธรรม ไม่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร

3) แนวทางในการพัฒนาประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร ได้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรส่งเสริมการประกอบอาชีพเสริมและเพิ่มรายได้แก่ประชาชน โดยเชิญผู้ที่มีความรู้ มาให้ความรู้เกี่ยวกับระบบการค้า การลงทุน การตลาด กับประชาชน ควรเปิดโอกาสและส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นให้มากยิ่งขึ้น เพราะประชาชนในหมู่บ้านต่างมีแนวคิดและทราบปัญหาภายในหมู่บ้านได้ดีกว่าบุคคลภายนอก ควรจัดเจ้าหน้าที่อาสาสมัครที่คอยดูแลด้านความปลอดภัยให้มากขึ้น ควรจัดโครงการและ กิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมคุณภาพชีวิต และการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ศาสนา จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง

คำสำคัญ: การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล, ประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณสุข, องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

TITLE	Influence of Good Governance Management on Effectiveness of Public Services Provided by Local Administration Organizations in the Nikhom Nam Un District Area, Sakon Nakhon Province
AUTHOR	Kosek Kudtum
ADVISORS	Asst. Prof. Dr. Samart Aiyakorn Asst. Prof. Dr. Chardchai Udomkijmongkol
DEGREE	M.P.A. (Public Administration)
INSTITUTION	Sakon Nakhon Rajabhat University
YEAR	2020

ABSTRACT

The purposes of this study included the following: 1) to investigate the level of good governance management and the effectiveness of the public services of the Local Administration Organizations in Nikhom Nam Un District, Sakon Nakhon Province, 2) to study the influences of good governance management on the effectiveness of the public services of the Local Administration Organizations in Nikhom Nam Un District, Sakon Nakhon Province, and 3) to examine guidelines on developing the effectiveness of the public services of the Local Administration Organizations in Nikhom Nam Un District. The samples consisted of 390 people who resided in Nikhom Nam Un District, Sakon Nakhon Province. The instrument used for data collection was a questionnaire and statistics employed for data analysis comprised of frequency, percentage, mean, standard deviation, and Multiple Linear Regression Analysis.

The study revealed these results.

1) Good governance management of the Local Administration Organizations in Nikhom Nam Un District, Sakon Nakhon Province, as a whole, was at the high level ($\bar{X}=3.90$). The effectiveness of the public services of the Local Administration Organizations in Nikhom Nam Un District, Sakon Nakhon Province, as a whole, was at the high level ($\bar{X}=3.94$).

2) About good governance management of the Local Administration

Organizations in Nikhom Nam Un District, Sakon Nakhon Province, these components were found to significantly influence on the effectiveness of the public services of the Local Administration Organizations in Nikhom Nam Un District, Sakon Nakhon Province at .05 statistical level: participation ($\beta = .390$), value of money ($\beta = .236$), rule of law ($\beta = .130$), and transparency ($\beta = .102$). Together, these components could be used to correctly predict the effectiveness of the public services of the Local Administration Organizations in Nikhom Nam Un District 66.40%. Nevertheless, these components did not influence on the effectiveness of the public services of the Local Administration Organizations in Nikhom Nam Un District, Sakon Nakhon Province: accountability and ethics.

3) These guidelines were obtained for improving the effectiveness of the public services of the Local Administration Organizations in Nikhom Nam Un District, Sakon Nakhon Province. The Local Administration Organizations should promote and support the people to get supplementary careers to increase incomes. The people should be better encouraged and given more opportunities to participate in developing the locality because they have better ideas and know more about the problems of the villages. Projects and activities to enhance the quality of life and to promote culture, religion, customs, and local wisdom should be consistently held.

Keywords: Good governance management, the effectiveness of the public services, Local Administration Organization

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
คำถามของการวิจัย	6
ความมุ่งหมายของการวิจัย	6
สมมติฐานของการวิจัย	7
ความสำคัญของการวิจัย	7
ขอบเขตของการวิจัย	7
กรอบแนวคิดของการวิจัย	9
นิยามศัพท์เฉพาะ	11
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	15
แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล	15
แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การ	28
แนวคิดเกี่ยวกับการจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่น	47
แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่น	61
องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำจืด จังหวัดสกลนคร	71
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	84
3 วิธีดำเนินการวิจัย	105
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	105
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	106
ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ	108
การเก็บรวบรวมข้อมูล	112
การวิเคราะห์ข้อมูล	112
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	113

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	118
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	118
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	120
การศึกษาแนวทางในการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดบริการสาธารณะ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำจืด จังหวัดสกลนคร	148
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	162
สรุปผลการวิจัย	162
อภิปรายผลการวิจัย	165
ข้อเสนอแนะการวิจัย	177
บรรณานุกรม	174
ภาคผนวก	185
ภาคผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์	186
ภาคผนวก ข รายนามผู้เชี่ยวชาญ	204
ภาคผนวก ค แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	207
ภาคผนวก ง ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม	221
ภาคผนวก จ ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม	223
ภาคผนวก ฉ แบบสัมภาษณ์สำหรับผู้เชี่ยวชาญ	231
ประวัติย่อของผู้วิจัย	235

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 มุมมอง 4 ด้านของ Balanced Scorecard	43
2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย	106
3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคล	121
4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการบริหารงานตามหลัก ธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร รายด้าน	124
5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการบริหารงานตามหลัก ธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร ด้านหลักความรับผิดชอบ	125
6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการบริหารงานตามหลัก ธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร ด้านหลักความโปร่งใส	126
7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการบริหารงานตามหลัก ธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร ด้านหลักนิติธรรม	127
8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการบริหารงานตามหลัก ธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร ด้านหลักคุณธรรม	128
9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการบริหารงานตามหลัก ธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร ด้านหลักความคุ้มค่า	129
10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการบริหารงานตามหลัก ธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร ด้านหลักการมีส่วนร่วม	130

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับประสิทธิผลการจัดบริการ สาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอุ่น จังหวัดสงขลา รายด้าน	131
12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับประสิทธิผลการจัดบริการ สาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอุ่น จังหวัดสงขลา ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	132
13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับประสิทธิผลการจัดบริการ สาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอุ่น จังหวัดสงขลา ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต	133
14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับประสิทธิผลการจัดบริการ สาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอุ่น จังหวัดสงขลา ด้านการจัดระเบียบชุมชนและการรักษาความสงบเรียบร้อย ...	134
15 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับประสิทธิผลการจัดบริการ สาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอุ่น จังหวัดสงขลา ด้านการวางแผนส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว	135
16 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับประสิทธิผลการจัดบริการ สาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอุ่น จังหวัดสงขลา ด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	136
17 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับประสิทธิผลการจัดบริการ สาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอุ่น จังหวัดสงขลา ด้านการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมศาสนา จารีตประเพณีและ ภูมิปัญญาท้องถิ่น	137

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
18 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ระหว่างการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร	140
19 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของอิทธิพลของการบริหารงานตามหลัก ธรรมาภิบาลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร	142
20 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน	144
21 จำนวนและร้อยละของประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามปลายเปิด ...	146
22 ผลการเปรียบเทียบระดับประสิทธิผลในการบริการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร เป็นรายด้าน กับค่าเฉลี่ยรวม	149

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1 กรอบแนวคิดของการวิจัย	10
-------------------------------	----

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การปกครองท้องถิ่นถือเป็นรากฐานสำคัญของการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขให้ก้าวหน้า เพราะเป็นการกระจายอำนาจการปกครองจากส่วนกลางไปสู่ท้องถิ่น ซึ่งเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นสามารถเข้ามามีบทบาทในการปกครอง รวมถึงการมีส่วนร่วมในการคิด ตัดสินใจ หรือ ดำเนินกิจกรรมทางด้านการปกครองในรูปแบบต่าง ๆ อันนำไปสู่การพัฒนาท้องถิ่นของตนตามความเหมาะสม การปกครองท้องถิ่นของไทยจึงถือเป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน การปกครองท้องถิ่นเป็นกลไกสำคัญในการบริหารจัดการภาครัฐในยุคปัจจุบันโดยยึดหลักการกระจายอำนาจการปกครองและการมีส่วนร่วมของประชาชน เพื่อตอบสนองความต้องการได้อย่างแท้จริง องค์การปกครองท้องถิ่น เป็นองค์กรที่จัดตั้งขึ้นโดยกฎหมายจากส่วนกลาง มีสถานะเป็นนิติบุคคลตามกฎหมาย มีขอบเขตของการปกครองที่แน่นอน และมีคณะผู้แทนที่ได้รับเลือกตั้งจากประชาชนในท้องถิ่นนั้นเป็นผู้รับผิดชอบต่อการบริหารงานอย่างอิสระ และมีอำนาจอิสระในด้านการคลัง เช่น การจัดเก็บภาษีและการจัดหารายได้อื่น ๆ ตามที่กฎหมายกำหนด และจัดทำงบประมาณของตนเอง รวมทั้งมีอำนาจอิสระในการกำหนดนโยบายและมีการบริหารงานของตนเอง ไม่ต้องขอคำสั่งจากราชการบริหารส่วนกลาง ซึ่งองค์การปกครองท้องถิ่นที่จัดตั้งขึ้นนี้จะมีบุคลากรของตนเองบริหารงานภายในท้องถิ่น เป็นพนักงานของท้องถิ่นที่ได้รับเงินเดือนจากงบประมาณของท้องถิ่นเอง (ชวงค์ ฉายะบุตร, 2557, หน้า 6)

การปกครองท้องถิ่นรูปแบบทั่วไปมี 3 ประเภท คือ เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) และองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) สำหรับรูปแบบการปกครองท้องถิ่นพิเศษมี 2 ประเภท คือ กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา ซึ่งการปกครองส่วนท้องถิ่นพิเศษแต่ละรูปแบบมีลักษณะการปกครองที่แตกต่างกัน วัตถุประสงค์ของการบริหารแต่ละรูปแบบคือการตอบสนองความต้องการของประชาชนเป็นหลักในการบริหารจัดการของแต่ละองค์กร ซึ่งยึดประชาชนเป็นสำคัญ โดยให้บทบาทของประชาชนเข้ามา

มีส่วนร่วมในการบริหารงานไปพร้อมกับความต้องการของประชาชนในแต่ละท้องถิ่นโดย รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 เป็นจุดเริ่มต้นของการกระจาย อำนาจให้ท้องถิ่นฝึกฝนให้ประชาชนได้คิด และเรียนรู้ที่จะปกครองตนเองในระบอบ ประชาธิปไตยจนกระทั่งมีการบังคับใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 รัฐธรรมนูญฉบับนี้ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารและกระจายอำนาจที่ ชัดเจนมากยิ่งขึ้น ในการมีส่วนร่วมในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นฐานของการ ปกครองในระบอบประชาธิปไตยโดยประชาชนมีส่วนร่วมในลักษณะยึดหยุ่น ส่งเสริมและ พัฒนาศักยภาพของประชาชนในการมีส่วนร่วมมากขึ้น เพื่อให้ประชาชน มีส่วนร่วมในการ ตรวจสอบการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้อย่างแท้จริง

(ประกาศพันธ์ สุธรรมแพ่ง, 2555, หน้า 1-2) ดังนั้น การมีส่วนร่วมของประชาชนจึงเป็น หัวใจสำคัญอย่างยิ่งสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยรัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 253 บัญญัติว่า ในการดำเนินงานให้องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น สภาท้องถิ่น และผู้บริหารท้องถิ่นเปิดเผยข้อมูลและรายงานผลการ ดำเนินงานให้ประชาชนทราบ รวมตลอดทั้งมีกลไกให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมด้วย

ตามมาตรา 274 ของพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 บัญญัติว่า องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นทั้งหลายย่อมมีความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบายการปกครอง การบริหารการ จัดบริการสาธารณะที่มีความหลากหลาย โดยต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับการพัฒนา ของจังหวัดและประเทศเป็นส่วนรวมด้วยให้มีการส่งเสริมและช่วยเหลือให้องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นมีความเข้มแข็ง ในการบริหารงานได้โดยอิสระและตอบสนองต่อความต้องการ ของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพพัฒนาระบบการคลังท้องถิ่นให้สามารถ จัดบริการสาธารณะได้โดยครบถ้วนตามอำนาจหน้าที่และดำเนินการให้องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นร่วมกันจัดตั้งองค์การบริการสาธารณะเพื่อให้เกิดความคุ้มค่าและเป็น ประโยชน์ในการบริการประชาชนอย่างทั่วถึง ให้มีกฎหมายกำหนดแผนและขั้นตอนการ กระจายอำนาจ เพื่อกำหนดอำนาจหน้าที่การบริการสาธารณะ

เหตุผลในการสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นองค์กรหลักในการ จัดบริการสาธารณะในท้องถิ่น เนื่องมาจากลักษณะที่โดดเด่นขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น เมื่อเปรียบเทียบกับหน่วยราชการอื่น ๆ ได้แก่ ประการที่หนึ่ง องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น เป็นองค์กรที่มีความรับผิดชอบหลากหลายหน้าที่ (Multi function agency) ขณะที่

ส่วนราชการอื่นมักรับผิดชอบหน้าที่ภารกิจเดียว (Single-function agency) ความรับผิดชอบหน้าที่อันหลากหลาย ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดการปัญหาได้อย่างบูรณาการ ประการที่สอง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีผู้บริหารที่มาจาก การเลือกตั้งของประชาชน (local election) ในขณะที่ผู้บริหารในหน่วยงานราชการมาจากการแต่งตั้ง ทั้งกฎหมายยังให้สิทธิประชาชนถอดถอนผู้บริหารท้องถิ่นระหว่างดำรงตำแหน่งได้ด้วย ประการที่สาม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความเป็นอิสระตามหลักการความเป็นอิสระของท้องถิ่น (local autonomy) ความเป็นอิสระนี้หมายถึง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอิสระในการวางแผน การบริหารบุคคล การตัดสินใจ การจัดบริการสาธารณะให้สอดคล้องกับอัตลักษณ์และบริบทของพื้นที่ ขณะที่การทำงานของหน่วยงานของรัฐต้องอยู่ภายใต้มาตรฐานเดียวกัน และ ประการที่สี่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีแหล่งรายได้ของตนเอง (local income) ความมีอำนาจในการจัดเก็บรายได้ ทำให้การทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความยืดหยุ่น สามารถตอบสนองต่อปัญหาของพื้นที่จัดการพื้นที่ได้อย่างบูรณาการ แก้ไขปัญหาตรงจุดตรงประเด็นและรวดเร็ว ได้เปรียบส่วนราชการอื่นในการจัดบริการสาธารณะ (อริสรา ป้องกัน, 2559, หน้า 2)

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามเจตนารมณ์ของรัฐบาลคือการกระจายอำนาจในการสนองความเป็นอยู่ของประชาชนให้ดีขึ้น มีการตอบสนองต่อการพัฒนาประเทศ และการให้บริการประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น การบริหารของรัฐลงสู่ประชาชนได้อย่างรวดเร็ว ดังนั้นรัฐบาลจึงมีนโยบายให้ส่วนราชการ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล (Good Governance) ซึ่งประกอบด้วย หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ และหลักความคุ้มค่า โดยมุ่งสร้างองค์กรให้เป็นไปตามหลักประสิทธิภาพ และประสิทธิผล โดยมีประชาชนเป็นเป้าหมายสูงสุดในการให้บริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (โกวิท พวงงาม, 2552, หน้า 427-428)

การนำแนวคิดธรรมาภิบาลมาใช้ในประเทศไทยใน พ.ศ. 2542 รัฐบาลไทยได้บัญญัติความหมายที่เป็นทางการของคำว่า “Good governance” ว่าหมายถึง “การบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี” และให้นิยามว่า “การบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดีเป็นแนวทางสำคัญในการจัดระเบียบให้สังคมทั้งภาครัฐ ภาคธุรกิจเอกชน และภาคประชาชน ซึ่งครอบคลุมถึงฝ่ายวิชาการ ฝ่ายปฏิบัติการ ฝ่ายราชการ และฝ่ายธุรกิจ สามารถอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข มีความรู้รักสามัคคีและร่วมกันเป็นพลังก่อให้เกิดการ

พัฒนาอย่างยั่งยืน โดยคณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบวาระแห่งชาติสำหรับการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี โดยกำหนดเป็นระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. 2542 ขึ้น มีผลบังคับใช้ (รัชยา ภัคดีจิตต์, 2557, หน้า 22)

แนวคิดการจัดการภาครัฐในปัจจุบันให้ความสำคัญกับแนวคิดธรรมาภิบาล กล่าวคือ หลักการประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม การให้ความสำคัญกับประชาชนและแนวความคิดเรื่องของการเป็นพลเมือง ชุมชน และประชาสังคม ดังการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับประชาชน และการตอบสนองความต้องการของประชาชน โดยการให้คุณค่าในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ การกระจายอำนาจให้แก่ชุมชน ทำให้บทบาทหน้าที่ของภาครัฐเปลี่ยนแปลงไปจากผู้ปฏิบัติเป็นผู้สนับสนุน กำกับ ติดตามผล (Steering not rowing) ทำให้กระบวนการหลาย ๆ ด้านขององค์การภาครัฐต้องปรับบทบาทหน้าที่ รวมทั้งการทบทวนถึงแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานถึงผลประโยชน์สาธารณะและการตระหนักว่าการมีความรับผิดชอบรับการตรวจสอบสาธารณะ (Accountability) เป็นสิ่งสำคัญ (Denhardt, J.V., and Denhardt., R.B., 2003, pp. 42-43 อ้างถึงใน รัชยา ภัคดีจิตต์, 2557, หน้า 20)

ในการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้เป็นหลักในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงเป็นการบริหารงานที่ประชาชนสามารถรับรู้และมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานที่ชัดเจน ซึ่งการมีส่วนร่วมของประชาชนถือเป็นปัจจัยสนับสนุนให้การบริหารงานสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนตามแนวนโยบายการกระจายอำนาจ ตลอดจนสนับสนุนให้การพัฒนาท้องถิ่นมีความยั่งยืน นอกจากนี้ หากบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ในการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี ก็จะสามารถบริหารจัดการกิจการตามอำนาจหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สิ่งที่ต้องคำนึงถึงก็คือ การปรับกลยุทธ์ ทักษะคิด วิเคราะห์วิธีการทำงานของบุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้ไปสู่การเป็นข้าราชการยุคใหม่ ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สมาชิกสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และข้าราชการท้องถิ่น ควรตระหนักถึงการดูแล บำบัดทุกข์บำรุงสุขแก่พี่น้องประชาชนในท้องถิ่นอย่างดียิ่ง เป็นที่พึงยามทุกข์สร้างความสุขให้แก่ประชาชนอย่างทั่วถึงรอบด้าน มุ่งปฏิบัติงานเพื่อพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้าสร้างชุมชนให้เข้มแข็ง มุ่งการกระจายอำนาจ ปราศจากการทุจริตคอร์รัปชันเพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นมีคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี และจะต้องยึดหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี

หรือที่เรียกว่า หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี โดยยึดหลักนิติธรรม และคุณธรรม มีความโปร่งใส มีความรับผิดชอบ บริหารจัดการและใช้ทรัพยากรที่มีอย่างจำกัดอย่างคุ้มค่า มีประสิทธิภาพ เปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นและองค์กรที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมกับ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีส่วนร่วมในการกำกับดูแล และสนับสนุนการบริหารงานของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีศักยภาพในการให้บริการสาธารณะ แก้ไขปัญหาความ เดือดร้อน และตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง อันจะส่งผลต่อ ความสำเร็จ หรือความล้มเหลวของการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และ สิ่งแวดล้อมในชุมชน (บุญฤทธิ์ เกตุจำนง, 2550, หน้า 42)

อำเภอนิคมน้ำอุ่น จังหวัดสงขลา มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมด 4 แห่ง ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลนิคมน้ำอุ่น, องค์การบริหารส่วนตำบลหนองปลิง, องค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณคาม และองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัว ซึ่งองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นทั้ง 4 แห่ง ได้มีการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อให้เป็นไปตาม เจตนารมณ์ ตามข้อกฎหมาย แต่ปัจจุบันด้วยภารกิจที่ต้องรับผิดชอบมีมากขึ้นและ งบประมาณที่ต้องบริหารเพิ่มขึ้น รวมทั้งสภาพแวดล้อมภายนอกทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี สิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ย่อมส่งผลถึงความคาดหวัง ของประชาชนในการได้รับการบริการสาธารณะที่มีประสิทธิภาพสูงขึ้น จึงจำเป็นต้องยิ่งที่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอนิคมน้ำอุ่น จังหวัดสงขลา จะต้องปรับตัวเพื่อ เพิ่มขีดความสามารถขององค์กรในการให้บริการสาธารณะที่สอดคล้องกับความต้องการ ของประชาชนในพื้นที่ ภายใต้การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล โดยหลักธรรมาภิ บาลมีความสำคัญต่อการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นอย่างยิ่ง เพราะ ถือเป็นหน่วยงานพื้นฐานในท้องถิ่นของรัฐที่ต้องบริหารราชการตามหลักดังกล่าว ซึ่ง ประสิทธิภาพในเรื่องการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เสี่ยงสะท้อนในเรื่องดังกล่าวที่ดีที่สุด คือ ประชาชนในฐานะผู้ได้รับการจากองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น (ที่ทำการปกครองอำเภอนิคมน้ำอุ่น, 2562, หน้า 1)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเรื่อง อิทธิพลของการบริหารงานตาม หลักธรรมาภิบาลต่อประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอุ่น จังหวัดสงขลา โดยศึกษาว่าในปัจจุบันองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอุ่น จังหวัดสงขลา มีการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล และประสิทธิผลการบริหารงาน อยู่ในระดับใด มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันและส่งผลต่อ

กัน หรือไม่อย่างไร เพื่อนำข้อมูลจากการวิจัยเสนอให้กับคณะผู้บริหาร และหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้นำไปใช้เพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมการบริหารงานการให้บริการ สาธารณะที่มีประสิทธิภาพ และเกิดความโปร่งใส ประชาชนตรวจสอบได้ โดยมีความสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่ที่ดีในอนาคตต่อไป

คำถามของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดคำถามของการวิจัย ไว้ดังนี้

1. การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลและประสิทธิผลการจัดบริการ สาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำจืด จังหวัดสกลนคร อยู่ในระดับใด
2. การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลมีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการ จัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำจืด จังหวัด สกลนคร หรือไม่
3. แนวทางในการพัฒนาประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำจืด จังหวัดสกลนคร ควรเป็นอย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัย ไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลและระดับ ประสิทธิภาพการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอ นิคมน้ำจืด จังหวัดสกลนคร
2. เพื่อศึกษาอิทธิพลของการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลที่ส่งผลต่อ ประสิทธิภาพการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอ นิคมน้ำจืด จังหวัดสกลนคร
3. เพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำจืด จังหวัดสกลนคร

สมมติฐานของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานของการวิจัย ไว้ดังนี้

การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลมีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร

ความสำคัญของการวิจัย

จากการศึกษาครั้งนี้ ผลการศึกษามีความสำคัญดังนี้

1. ทำให้ทราบระดับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลและประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร
2. ทำให้ทราบถึงอิทธิพลของการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร
3. ผลจากการวิจัยทำให้ได้แนวทางในการพัฒนาประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัย ไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาและปรับปรุงประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร อันจะก่อให้เกิดประโยชน์กับประชาชนในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบ

ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัย ไว้ดังนี้

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร จำนวน 14,930 คน (สำนักทะเบียนอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร, 2562, หน้า 1)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตอำเภอนิคมน้ำจืด จังหวัดสกลนคร จำนวน 390 คน การหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการคำนวณจากสูตรของยามาเน่ (Yamane, 1973, p.127 อ้างถึงใน อรุณ จิรวัดณ์กุล, 2557, หน้า 26) และจะทำการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Sampling)

2. ขอบเขตด้านตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่ การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำจืด จังหวัดสกลนคร ประกอบด้วย

2.1.1 หลักความรับผิดชอบ

2.1.2 หลักความโปร่งใส

2.1.3 หลักนิติธรรม

2.1.4 หลักคุณธรรม

2.1.5 หลักความคุ้มค่า

2.1.6 หลักการมีส่วนร่วม

2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่ ประสิทธิภาพการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำจืด จังหวัดสกลนคร ประกอบด้วย

2.2.1 ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

2.2.2 ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต

2.2.3 ด้านการจัดระเบียบชุมชนและการรักษาความสงบเรียบร้อย

2.2.4 ด้านการวางแผนส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการ

ท่องเที่ยว

2.2.5 ด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ

สิ่งแวดล้อม

2.2.6 ด้านการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมศาสนา จารีตประเพณีและภูมิ

ปัญญาท้องถิ่น

3. ขอบเขตด้านพื้นที่ของการวิจัย

พื้นที่ที่ใช้ในการศึกษา คือ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่ของ อำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร จำนวน 4 แห่ง ประกอบด้วย

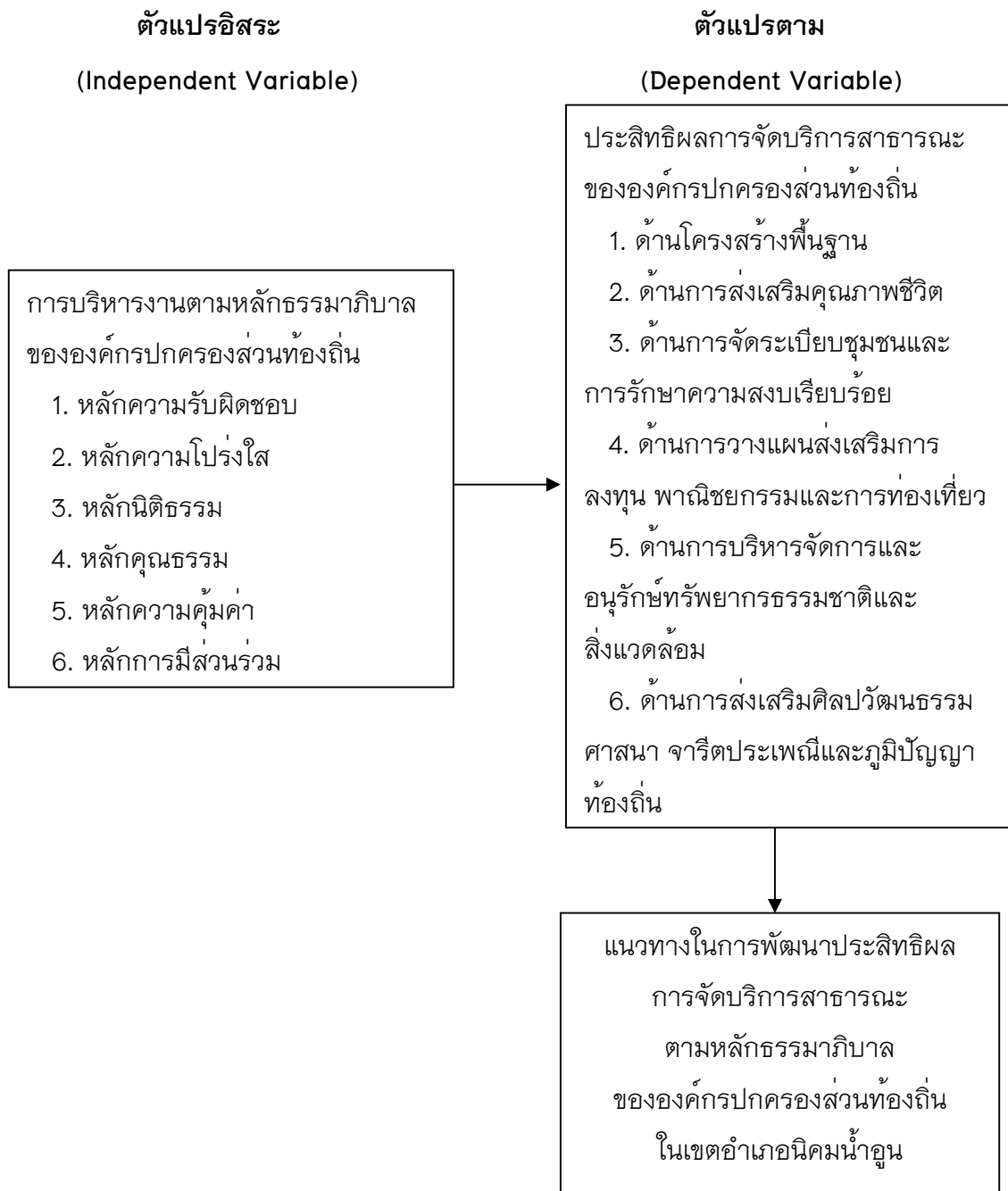
- 3.1 องค์การบริหารส่วนตำบลนิคมน้ำอูน
- 3.2 องค์การบริหารส่วนตำบลหนองปลิง
- 3.3 องค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณคาม
- 3.4 องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัว

4. ขอบเขตด้านระยะเวลาดำเนินการวิจัย

ช่วงเวลาที่ทำการศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลคือ ระหว่างวันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2562 ถึงวันที่ 31 พฤษภาคม พ.ศ. 2563

กรอบแนวคิดของการวิจัย

จากการที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้นำแนวคิดจากระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พุทธศักราช 2542 และภารกิจที่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับการถ่ายโอนจากราชการส่วนกลางและราชการส่วนภูมิภาคตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ได้จัดแบ่งกรอบการให้บริการสาธารณะออกเป็น 6 ด้าน (กระทรวงมหาดไทย, 2551, หน้า 24) มาประยุกต์บูรณาการ กำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย เพื่อตอบคำถามของการวิจัย และกำหนดเป็นวัตถุประสงค์ในการวิจัยได้ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

นียมคัพทเฉพาะ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นียมคัพทเฉพาะไว้ดังนี้

1. การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล หมายถึง การบริหารงานที่เป็นธรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำออน จังหวัดสกลนคร มีการบริหารความสัมพันธ์โดยมีกระบวนการมีส่วนร่วมอาศัยความร่วมมือของทุกฝ่าย และต่อเนื่องเพื่อให้สังคมอยู่ได้อย่างสงบสุขซึ่งผลลัพธ์ของความสัมพันธ์เกิดประสิทธิผลที่ดีซึ่งสามารถวัดได้จากแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วย

1.1 หลักความรับผิดชอบ หมายถึง ตระหนักและสำนึกต่อหน้าที่ มุ่งมั่นเอาใจใส่ต่อการแก้ไขปัญหาสาธารณะ รับผิดชอบต่อภาระหน้าที่ในการบริหารงานอย่างจริงจัง ประสานงานและแก้ไขปัญหาเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชน เคารพในความคิดเห็นที่แตกต่าง และยอมรับผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อการบริการสาธารณะ

1.2 หลักความโปร่งใส หมายถึง ประชาสัมพันธ์กิจกรรมและโครงการต่าง ๆ เปิดเผยข้อมูลและสามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสาร เผยแพร่การประชุม รายงานผลการบริหารงบประมาณ ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานให้ประชาชน และบุคคลภายนอกทราบ เพื่อความโปร่งใสในการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ตรงตามข้อมูลที่เป็นจริง

1.3 หลักนิติธรรม หมายถึง ออกกฎ ระเบียบ ข้อบังคับแก้ไข ปรับปรุงกฎระเบียบต่าง ๆ ให้ทันต่อเหตุการณ์ ซึ่งเป็นที่ยอมรับและสอดคล้องกับความต้องการของประชาชน คำนึงถึงสิทธิเสรีภาพ ให้ความรู้แก่ประชาชน ใช้อำนาจทางปกครองอย่างเสมอภาคเป็นธรรมไม่เลือกปฏิบัติ ไม่มีความเหลื่อมล้ำหรือแตกต่างกัน ปรับลดขั้นตอนการทำงานเพื่อให้เกิดความคล่องตัว และบริหารงานอย่างเคร่งครัด ภายใต้กฎหมาย ข้อบังคับที่เป็นธรรม

1.4 หลักคุณธรรม หมายถึง บริหารงานด้วยระบบคุณธรรมความถูกต้องและธรรมาภิบาลให้บุคลากรของหน่วยงานยึดมั่นปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต มีระเบียบวินัย จรรยาบรรณ บนพื้นฐานของคุณธรรมและจริยธรรม ประพฤติตนเป็นตัวอย่างที่ดี คำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวมเป็นหลัก ส่งเสริมสนับสนุนการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นและธรรมาภิบาลให้ประชาชนรู้จักใช้สิทธิเลือกตั้งให้เป็นไปอย่างซื่อสัตย์ สุจริต

1.5 หลักความคุ้มค่า หมายถึง หน่วยงานมีการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการบริหารงาน โดยมุ่งเน้นให้เกิดประสิทธิภาพ การบริการสาธารณะเพื่อส่วนรวม จัดสรร

งบประมาณและสวัสดิการต่าง ๆ โดยคำนึงถึงภารกิจหน้าที่ มีการวางแผนการใช้ทรัพยากรอย่างรัดกุม เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ส่วนรวม มีการควบคุมกำกับการใช้ทรัพยากรอย่างประหยัดคุ้มค่า มีการบริการที่มีคุณภาพ ลดความซ้ำซ้อนในขั้นตอนการปฏิบัติงาน เพื่อให้การปฏิบัติงาน มีความสะดวกรวดเร็วประหยัดและเกิดประโยชน์สูงสุด

1.6 หลักการมีส่วนร่วม หมายถึง เมื่อมีการจัดประชุมประชาคม กลุ่มสตรี กลุ่มแม่บ้าน อาสาสมัครฯ และตัวแทนชุมชนเพื่อรับฟังปัญหา ความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และเปิดโอกาสให้ชุมชนกำหนดแนวทางในการบริหารกิจกรรมและโครงการต่าง ๆ ตลอดจนการจัดสรรงบประมาณประจำปี ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ประเมินผลตามรูปแบบ เพื่อให้ชุมชนยอมรับในภารกิจต่าง ๆ ใช้เป็นแนวทางและแผนงานในการพัฒนาหน่วยงาน

2. การจัดบริการสาธารณะ หมายถึง กิจกรรมที่อยู่ในอำนาจหน้าที่หรือในความควบคุมของรัฐที่จัดทำขึ้นเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน โดยการจัดให้มีขึ้น ซึ่งบริการนำไปสู่การแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนหรืออำนวยความสะดวกสบายให้กับประชาชน การบริการดังกล่าวเป็นความจำเป็นของประชาชน ซึ่งเป็นหน้าที่การให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร

3. ประสิทธิภาพจัดบริการสาธารณะ หมายถึง ผลของการดำเนินงานและการให้บริการสาธารณะในด้านต่าง ๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร ที่บรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของแผนงานการปฏิบัติราชการตามที่ได้รับงบประมาณของรัฐมาดำเนินการให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการพัฒนาท้องถิ่น ส่งผลต่อการพัฒนาประเทศไทยอย่างยั่งยืนเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขต่อประชาชนในประเทศประกอบด้วย

3.1 ด้านโครงสร้างพื้นฐาน หมายถึง การดำเนินงานในเรื่องถนนแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรในการประกอบอาชีพ ส่งผลผลิตสู่ตลาดภายนอกได้รวดเร็ว ไฟฟ้า ประปา เป็นต้น

3.2 ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต หมายถึง การส่งเสริมและสนับสนุนงบประมาณด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตด้านต่าง ๆ เช่น ด้านการสังคมสงเคราะห์โดยใช้งบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นต้น

3.3 ด้านการจัดระเบียบชุมชนและการรักษาความสงบเรียบร้อย

หมายถึง การส่งเสริมหรือสนับสนุนงบประมาณดำเนินงานด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคมและความสงบเรียบร้อยในเรื่องนี้ต่อไปหรือไม่ เช่น การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย การรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน เป็นต้น

3.4 ด้านการวางแผนส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว

หมายถึง การส่งเสริมหรือสนับสนุนงบประมาณดำเนินการด้านการส่งเสริมเศรษฐกิจและแก้ไขปัญหาความยากจน เช่น การเกษตรผสมผสานตามแนวทฤษฎีใหม่ การจัดตั้งกลุ่มออมทรัพย์ การจัดตั้งกลุ่มอาชีพ การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น

3.5 ด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมายถึง การส่งเสริมหรือสนับสนุนงบประมาณด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น การรณรงค์ให้ประชาชนเห็นคุณค่าและมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

3.6 ด้านการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ศาสนา จารีตประเพณีและ

ภูมิปัญญาท้องถิ่น หมายถึง การส่งเสริมและสนับสนุนงบประมาณด้านศิลปวัฒนธรรม ศาสนา จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น เช่น การส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น การส่งเสริมประเพณีและศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น การดูแลรักษาโบราณสถานโบราณวัตถุ และศิลปวัตถุชุมชนที่มีเอกลักษณ์ทางสถาปัตยกรรมท้องถิ่น เป็นต้น

4. องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง การปกครองที่รัฐบาลให้อำนาจ

หรือกระจายอำนาจไปให้หน่วยปกครองท้องถิ่น เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่น และมีองค์กรผู้รับผิดชอบ มีอิสระในการใช้ดุลยพินิจ มีเจ้าหน้าที่ และงบประมาณในการดำเนินงานแยกออกจากราชการส่วนภูมิภาค แต่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นก็ได้มีอธิปไตยในตัวเอง ยังต้องอยู่ภายใต้การควบคุมของรัฐบาลกลางตามวิธีที่เหมาะสม ในงานวิจัยในครั้งนี้ คือ องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่อำเภอนิคมνάอัน จังหวัดสกลนคร จำนวน 4 แห่ง ประกอบด้วย 1) องค์การบริหารส่วนตำบลนิคมνάอัน 2) องค์การบริหารส่วนตำบลหนองปลิง 3) องค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณคาม และ 4) องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัว

5. แนวทางในการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดบริการสาธารณะขององค์การ

ปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมνάอัน จังหวัดสกลนคร หมายถึง ข้อเสนอแนะ

จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ 10 ท่าน ที่ร่วมกันพิจารณาหาแนวทางปรับปรุงและพัฒนา เพื่อเพิ่มประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร ที่ได้จากบทสรุปของงานวิจัย ในด้านซึ่งได้คะแนนเฉลี่ยระดับต่ำกว่าเกณฑ์เฉลี่ยรวม เพื่อให้การจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร ประสิทธิภาพที่ดียิ่งขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง อิทธิพลของการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลต่อประสิทธิภาพการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอุ่น จังหวัดสกลนคร ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดกรอบแนวคิดของการวิจัย ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล
2. แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริการงานขององค์กร
3. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่น
4. แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่น
5. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอุ่น จังหวัดสกลนคร
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล

ธรรมาภิบาล (Good Governance) เป็นคำที่นิยมใช้ในวงวิชาการและองค์การระหว่างประเทศเมื่อประมาณ 2 ทศวรรษที่ผ่านมา ธรรมาภิบาลมีมิติที่ครอบคลุมกว้างขวางทั้งมิติทางการเมือง ทางเศรษฐกิจ ทางสังคม และการบริหาร ครอบคลุมทั้งภาครัฐ ภาคธุรกิจเอกชน ภาคประชาสังคม และระหว่างประเทศ ในปัจจุบันวงวิชาการกับองค์การระหว่างประเทศ ตระหนักถึงความสำคัญและได้ปลุกกระแสการใช้คำนี้ให้แพร่หลายกว้างขวางทั้งในเอกสารรายงานวิชาการและงานกิจการองค์การระหว่างประเทศ และเอกสารราชการและสื่อมวลชนทั่วไป

ความหมายของธรรมาภิบาล

ปรากฏการณ์ที่ทำให้คำว่า “ธรรมาภิบาล” ได้รับความสนใจมีการใช้ในวงวิชาการอย่างจริงจังเป็นทางการ ได้แก่ เอกสารรายงานของธนาคารโลกว่าด้วยปัญหาของกลุ่มประเทศในอนุภาคซาสาร่าในแอฟริกา (Sub-Saharan Africa: From crisis to sustainable growth) ตีพิมพ์ระหว่าง ค.ศ. 1989 (พ.ศ. 2532) ซึ่งเป็นรายงานของ

ธนาคารโลกในยุคแรกได้กล่าวถึงความสำคัญของการมีธรรมาภิบาลและการฟื้นฟูเศรษฐกิจ และต่อมาผลการศึกษาวិเคราะห์ประสบการณ์ของ IMF ในการให้ประเทศต่าง ๆ กู้เงินเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจมีข้อสรุปว่า กฎเกณฑ์สำคัญอีกประการหนึ่งที่น่าไปสู่ความสำเร็จในการฟื้นฟูระบบเศรษฐกิจของประเทศที่ได้รับความช่วยเหลือทางการเงิน คือ การที่ประเทศนั้น ๆ มีการจัดการปกครองและมีการดำเนินการตามนโยบายสาธารณะที่ได้ตกลงไว้อย่างเคร่งครัด ดูเหมือนว่าจะเป็นความเชื่อจริงจังของธนาคารโลกที่กล่าวว่ปัญหาหลักของการพัฒนาในอนุภูมิภาคนี้ ได้แก่ จุดอ่อนของระบบ Governance ต่อมาก็มีผู้ชำนาญอย่างรวดเร็วว่าเรื่องนี้ไม่ใช่ปัญหาเฉพาะในแอฟริกาเท่านั้น แต่เป็นปัญหาของชาติต่าง ๆ ทั่วไป ฉะนั้นธรรมาภิบาลหรือ Good Governance จึงกลายเป็นความคาดหวัง เป็นคำตอบ และกลายเป็นองค์ประกอบที่จะขาดเสียมิได้ประการหนึ่งของสูตรการพัฒนา (Development) หรือการบริหารการพัฒนา (Development Management) ในนานาประเทศ รวมทั้งประเทศไทยด้วย (ปฐม มณีโรจน์, 2554, หน้า 352)

คำว่า “ธรรมาภิบาล” เป็นคำสมาสระหว่างคำว่า “ธรรมะ” (Good) กับ “อภิบาล” (Governance) (ปฐม มณีโรจน์, 2554, หน้า 353) ความหมายของธรรมาภิบาล (Good Governance) ได้มีนักวิชาการองค์การ รวมทั้งหน่วยงานให้ความหมายไว้ ดังนี้ “ธรรมาภิบาล หมายถึง การปกครองที่มีหลักการความรับผิดชอบ รับการตรวจสอบ สาธารณะเพื่อให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีที่สุด คือ ความเป็นธรรม ความมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล” (Kjare, 2004, p. 24)

วิวัฒนาการของธรรมาภิบาล นับตั้งแต่ปี ค.ศ. 1980 นักวิชาการส่วนใหญ่ต่างมีความเห็นตรงกันว่าแนวการบริหารภาครัฐที่เป็นอยู่ไม่สอดคล้องกับเศรษฐกิจและสังคมโลกที่ปรับเปลี่ยนตลอดเวลา และมีความเห็นว่ามีควมจำเป็นต้องมีการปรับปรุงและปฏิรูปในรูปแบบการปกครองใหม่ ซึ่งในช่วงเวลาดังกล่าวได้มีองค์การระหว่างประเทศหลายองค์การ มีการกล่าวถึงแนวคิดเกี่ยวกับ “Governance” ในนัย “Good Governance” ในนัยต่าง ๆ กัน

ความหมายของ Good Governance หรือ “ธรรมาภิบาล” หรือการบริหารจัดการที่ดี หากพิจารณาในแง่ของการให้คำนิยามและความหมายของคำว่า “ธรรมาภิบาล” ได้มีการให้ความหมายไว้หลากหลาย ดังนี้ (รัชยา รักดีจิตต์, 2557, หน้า 9-11)

ธนาคารโลก หรือ World Bank ได้ให้ความหมายว่า Good Governance เป็นลักษณะและวิถีทางของการที่มีการใช้อำนาจทางการเมืองเพื่อจัดการงานของบ้านเมือง

โดยเฉพาะการจัดการทรัพยากรทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเพื่อการพัฒนา โดยนัยของความหมายของธนาคารโลก เป็นการชี้ให้เห็นความสำคัญของประเทศเพื่อการพัฒนา โดยนัยของความหมายของธนาคารโลก เป็นการชี้ให้เห็นความสำคัญของประเทศเพื่อการพัฒนา โดยนัยของความหมายของธนาคารโลก เป็นการชี้ให้เห็นความสำคัญของการมี “Good Governance” เพื่อช่วยในการฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศ ทั้งนี้รัฐบาลสามารถให้บริการที่มีประสิทธิภาพมีระบบที่ยุติธรรม มีกระบวนการกฎหมายที่อิสระ ที่ทำให้มีการดำเนินงานให้เป็นไปตามสัญญา อีกทั้งระบบราชการ ฝ่ายนิติบัญญัติ และสื่อที่มีความโปร่งใส รับผิดชอบ และตรวจสอบได้

องค์การสหประชาชาติ หรือ United Nations (UN) ที่ให้ความสำคัญกับ “ธรรมาภิบาล” หรือ “การบริหารจัดการที่ดี” เพราะเป็นหลักการพื้นฐานในการสร้างความ เป็นอยู่ของคนในสังคมทุกประเทศให้มีการพัฒนาที่เท่าเทียมกัน และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น การดำเนินการนี้ต้องเกิดจากความร่วมมือระหว่างรัฐและภาคเอกชนเพื่อกระจายอำนาจให้ เกิดความโปร่งใส “ธรรมรัฐ” หรือ “การบริหารจัดการที่ดี” หรือ “ธรรมาภิบาล” คือการมี ส่วนร่วมของประชาชนและสังคมอย่างเท่าเทียมกัน และมีคำตอบพร้อมเหตุผลที่สามารถ ชี้แจงกันได้

United Nations and Development Programme (UNDP) ให้คำนิยามของคำว่า “ธรรมาภิบาล” หรือ “การบริหารจัดการที่ดี” คือ การมุ่งความสนใจไปที่องค์ประกอบที่ทำให้ เกิดการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้แน่ใจว่านโยบายที่กำหนดไว้ได้ผล หมายถึง การมี บรรทัดฐานเพื่อให้มีความแน่ใจว่ารัฐบาลสามารถสร้างผลงานตามที่สัญญาไว้กับประชาชนได้

องค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (Organization for Economic Co-operation and Development and Development: OECD) หรือบางครั้งเรียกว่า กลุ่มประเทศพัฒนาที่มีความร่วมมือทางเศรษฐกิจ (Participatory Development and Good Government, Development Cooperation Guideline Series, Development Assistance Committee, 1995) โดยกลุ่มประเทศพัฒนาแล้วในยุโรปและสหรัฐอเมริกาได้ตั้ง คณะกรรมการเพื่อพัฒนาทำงานด้านต่าง ๆ คณะกรรมการที่มีบทบาทในการให้ความ ช่วยเหลือประเทศที่กำลังพัฒนา ในปี ค.ศ. 1995 ได้ตีพิมพ์หนังสือชื่อ Participatory Development and Good Government และให้ความสำคัญกับประเด็นการพัฒนา กล่าวคือ การพัฒนาแบบมีส่วนร่วม (Participatory Development) กระบวนการประชาธิปไตย (Democratization) และ “การบริหารจัดการที่ดี” หรือ “ธรรมาภิบาล” (Good Government)

แนวคิดธรรมาภิบาลได้รับการถ่ายทอดผ่านหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งที่เป็นหน่วยงานภาครัฐ และองค์การพัฒนาเอกชนในระดับภายในประเทศและระหว่างประเทศอย่างแพร่หลาย โดยเสนอแนวคิดที่ว่า ลักษณะที่สำคัญของการสร้างสถาบันการปกครองหรืออภิบาลและความสัมพันธ์ที่มีประสิทธิภาพของระหว่างภาครัฐและเอกชน ซึ่งจะเน้นเรื่องของการพัฒนาเศรษฐกิจควบคู่ไปกับการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ หลักธรรมาภิบาลหรือแนวทางในการจัดการปกครองที่ดีสำหรับสังคมแบบเสรีประชาธิปไตย โดยสรุปจากข้อคิดเห็นของประเทศในกลุ่ม OECD ได้ดังนี้ (OECD, 1997)

1. การมีความชอบธรรมทางการเมืองตามกรอบของกฎหมายและการมีความรับผิดชอบ รับผิดชอบต่อสาธารณะ (Political legitimacy and accountability)
2. การมีส่วนร่วมในทางการเมืองของประชาชน (Freedom of association and participation)
3. การมีระบบตุลาการที่มีความยุติธรรมและน่าเชื่อถือ (A fair and reliable judicial system)
4. การมีระบบราชการที่มีความรับผิดชอบ รับผิดชอบต่อสาธารณะ (Buterucratic accountability)
5. การมีเสรีภาพของประชาชนทางการเมืองและการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารต่อสังคม (Freedom of information and expression)
6. การจัดการภาครัฐ โดยยึดหลักความมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล (Effective and efficient public sector management)
7. การมีความร่วมมือกับองค์การประชาสังคม (Cooperation with civil society organization)

ทั้งหมดนี้มีองค์ประกอบที่สำคัญ คือ 1) รูปแบบขององค์การการเมือง 2) กระบวนการซึ่งมีอำนาจควบคุมการจัดการทรัพยากรทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ และ 3) สมรรถนะของรัฐในการกำหนดนโยบาย นำนโยบายไปสู่การปฏิบัติและเปิดโอกาสให้องค์กรรัฐทำหน้าที่ได้อย่างจริงจัง ขณะเดียวกันได้มีมิติที่สำคัญที่จะนำไปสู่ “ธรรมาภิบาล” หรือ “การบริหารจัดการที่ดี” ได้แก่

– นิติธรรม (Rule of Law) การมีระเบียบกฎหมายและระบบกฎหมายที่เชื่อถือได้ ส่งเสริมประชาธิปไตย สิทธิมนุษยชน การกระจายอำนาจ

- การบริหารจัดการภาคสาธารณะที่รับผิดชอบต่อสาธารณะ มีความยุติธรรม โปร่งใส และเป็นประชาธิปไตย สามารถตรวจสอบได้
- การควบคุมคอร์รัปชัน ในประเด็นนี้ OECD พิจารณาความพยายามของรัฐที่จะควบคุมคอร์รัปชัน โดยการกำหนดกลไกและกระบวนการการตรวจสอบที่ชัดเจน
- ลดค่าใช้จ่ายด้านทหารจะนำไปสู่สถานะของสันติภาพและการพัฒนาที่มีความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างทหารและพลเรือน

ความหมายของธรรมนูญมาภิบาลตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. 2542 หมายถึง การบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดีเป็นแนวทางสำคัญในการจัดระเบียบให้สังคมทั้งภาครัฐ ภาคธุรกิจ และภาคประชาชน ซึ่งครอบคลุมถึงฝ่ายวิชาการ ฝ่ายปฏิบัติการฝ่ายราชการและฝ่ายธุรกิจ สามารถอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุขมีความรู้จักสามัคคี และร่วมกันเป็นพลังก่อให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน และส่งเสริมความเข้มแข็งหรือสร้างภูมิคุ้มกันแก่ประเทศเพื่อบรรเทาป้องกันหรือแก้ไขเยียวยาภาวะวิกฤตภัยอันตรายที่หากจะมีในอนาคต เพราะสังคมจะรู้สึกถึงความยุติธรรม ความโปร่งใสและความมีส่วนร่วม อันเป็นคุณลักษณะสำคัญของศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์และการปกครองแบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สอดคล้องกับความเป็นไทย รัฐธรรมนูญและกระแสโลกยุคปัจจุบัน (อริย์ธัช แก้วเกาะ สะบ้า, 2560, หน้า 3)

ประเทศไทยได้ให้ความสนใจเรื่องหลักธรรมาภิบาลอย่างมาก ภายหลังจากประเทศเกิดวิกฤตเศรษฐกิจใน พ.ศ. 2540 เมื่อมีการบังคับใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ก็ยังมุ่งเน้นการพัฒนาให้สัมพันธ์กับหลักธรรมาภิบาล โดยส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของภาคประชาชน ตลอดจนเรื่องการตรวจสอบอำนาจรัฐโดยภาคประชาชนและองค์กรที่เกี่ยวข้อง โดยใน พ.ศ. 2542 คณะรัฐมนตรีได้ออกระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. 2542 เพื่อนำหลักธรรมาภิบาลไปปรับใช้ในองค์กรภาครัฐและภาคเอกชนซึ่งมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และใน พ.ศ. 2545 ก็ได้มีการตราพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 โดยเพิ่มมาตรา 3/1 ซึ่งมีหลักการเพื่อมุ่งเน้นให้ส่วนราชการใช้วิธีการบริหารบ้านเมืองที่ดีมาเป็นแนวทางในการปฏิบัติราชการอีกทั้งในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549) ซึ่งได้มีการกำหนดเกี่ยวกับเรื่องการบริหารบ้านเมืองที่ดีเอาไว้อีกด้วย รวมทั้งได้กำหนดแนวทางเพื่อการพัฒนาสร้างระบบ

บริหารจัดการที่ดี ให้มีประสิทธิภาพ ปราศจากการทุจริต บนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย ต่อมาใน พ.ศ. 2546 ได้มีการตราพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 ขึ้น ซึ่งมีหลักการเป็นการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการปฏิบัติราชการและการสั่งการที่ส่วนราชการและข้าราชการจะต้องปฏิบัติราชการ เพื่อให้เกิดการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี อันเป็นการครอบคลุมหลักการของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. 2542 มีผลบังคับใช้เป็นกฎหมายแล้ว ดังนั้น เพื่อไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อนในการใช้บังคับกฎหมาย จึงได้ยกเลิกระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. 2542 และคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 19 ธันวาคม 2549 เห็นชอบวาระแห่งชาติด้านจริยธรรม ธรรมาภิบาล และการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทำให้ประชาชนเกิดความมั่นใจ ศรัทธา และไว้วางใจในการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาลและหน่วยงานภาครัฐและการใช้จ่ายเงินของแผ่นดิน ซึ่งประกอบไปด้วยยุทธศาสตร์ในการขับเคลื่อน คือ การสร้างผู้นำและองค์การแห่งสุจริตธรรมต้นแบบ การปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์วัฒนธรรม ค่านิยมและการพัฒนาข้าราชการ การให้คำปรึกษา แนะนำ และการจัดการความรู้เพื่อส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม และธรรมาภิบาล การปรับปรุงระบบบริหารงานบุคคลให้เอื้อต่อการส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรม การพัฒนาระบบบริหารงานจัดการด้านคุณธรรม และจริยธรรม ธรรมาภิบาล การวัดผลและตรวจสอบด้านจริยธรรม และการวางระบบสนับสนุนและปัจจัยพื้นฐานด้านจริยธรรม และธรรมาภิบาล

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. 2542 อธิบายว่า ธรรมาภิบาล หมายถึง การบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี เป็นแนวทางสำคัญในการจัดระเบียบให้สังคมทั้งภาครัฐ ภาคธุรกิจเอกชน และภาคประชาชน ซึ่งครอบคลุมฝ่ายวิชาการ ฝ่ายปฏิบัติการ ฝ่ายราชการ และฝ่ายธุรกิจ สามารถอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุขมีความรู้จักสามัคคี และร่วมกันเป็นพลังก่อให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน และเป็นส่วนเสริมความเข้มแข็งหรือสร้างภูมิคุ้มกันแก่ประเทศเพื่อบรรเทาป้องกันหรือแก้ไขเยียวยาภาวะวิกฤติภัยอันตรายที่หากจะมีมาในอนาคตเพราะสังคมจะรู้สึกถึงความไม่เป็นมนุษย์ และการปกครองแบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สอดคล้องกับความเป็นไทยตามรัฐธรรมนูญ และกระแสโลกในปัจจุบัน

จากความหมายข้างต้นอาจสรุปได้ว่า ธรรมาภิบาล (Good Governance) หมายถึง เป็นการสร้างการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดีเป็นการสร้างระบบการบริหารจัดการบ้านเมืองและสังคมที่ดีให้เกิดขึ้นในทุกภาคของสังคม จำเป็นต้องร่วมดำเนินกิจการอย่างต่อเนื่องทั้งในระยะเฉพาะหน้า ระยะกลาง ระยะยาว โดยต้องมีการปฏิรูปใน 3 ส่วน ดังนี้

1. ภาครัฐ ต้องปฏิรูปบทบาทหน้าที่ โครงสร้าง และกระบวนการทำงานของหน่วยงานภาครัฐให้มีความโปร่งใส ซื่อสัตย์ สุจริต ซื่อตรง มีประสิทธิภาพเกิดประสิทธิผล มีธรรมาภิบาลที่ชัดเจน ถือประชาชนเป็นเป้าหมายสูงสุดในการบริหารประเทศ สามารถทำงานร่วมกับภาคธุรกิจเอกชน ได้อย่างราบรื่นและเป็นที่ยอมรับร่วมกันทุกภาคส่วน

2. ภาคธุรกิจเอกชนต้องปฏิรูปการทำงานโดยยึดกติกาที่โปร่งใส มีความซื่อสัตย์ มีความรับผิดชอบต่อผู้ถือหุ้น เป็นธรรมต่อลูกค้า รับผิดชอบต่อสังคม มีมาตรฐานการบริการ มีระบบตรวจสอบที่มีคุณภาพสามารถทำงานร่วมกับภาครัฐและภาคประชาชนได้อย่างราบรื่น และเป็นที่ยอมรับร่วมกันทุกภาคส่วน

3. ภาคประชาชน ต้องสร้างเสริมให้ประชาชนเกิดความตระหนักในสิทธิหน้าที่ และความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง มีความรู้ความเข้าใจหลักการ โดยมุ่งเน้นการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพประสิทธิผล แล้วก่อให้เกิดประโยชน์ต่อความต้องการของประชาชนสูงสุด และเป็นการเน้นให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการบ้านเมือง ซึ่งการที่จะทำให้หลักธรรมาภิบาลหรือหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองเกิดผลสำเร็จได้นั้น ผู้บริหารหรือผู้นำมีความสำคัญเป็นอย่างมากที่จะนำมายึดถือปฏิบัติ เพื่อให้เป็นแบบอย่างแก่ประชาชน และเพื่อให้ประชาชนเกิดความเข้าใจถึงหลักธรรมาภิบาลมากขึ้น ต้องเร่งดำเนินการให้การศึกษาเพื่อเพิ่มพูนความรู้ให้แก่ประชาชน

โดยสรุป การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล หมายถึง การบริหารงานที่เป็นธรรมของหน่วยงาน มีการบริหารความสัมพันธ์โดยมีกระบวนการมีส่วนร่วมอาศัยความร่วมมือของทุกฝ่าย และต่อเนื่องเพื่อให้สังคมอยู่ได้อย่างสงบสุข ซึ่งผลลัพธ์ของความสัมพันธภาพเกิดประสิทธิผลที่ดี โดยสามารถวัดได้จากแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

องค์ประกอบที่สำคัญของธรรมาภิบาล

แนวคิดธรรมาภิบาลเป็นแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับขอบข่ายของการปกครองการบริหารภาครัฐ การพัฒนาเศรษฐกิจ การให้ความสำคัญกับกระบวนการพัฒนาซึ่งเกี่ยวข้อง

กับภาคสาธารณะ โดยสรุปแนวคิดธรรมาภิบาลจะครอบคลุม 5 หลักการที่สำคัญ คือ (Pieere, 2000, pp. 14-15)

1. การมีระบบการเมืองที่มีประสิทธิภาพในการจัดการที่ทำให้ระบบเศรษฐกิจของประเทศมีความมั่นคง
2. การมีประสิทธิผลในการดำเนินงานของภาครัฐ เพื่อผลประโยชน์สาธารณะ
3. การมีความชอบธรรมทางการเมืองภายใต้กรอบของหลักนิติธรรม (Rule of Law)

4. การมีประสิทธิผลของการบริหารภาครัฐ
5. การมีความร่วมมือของภาครัฐกับภาคประชาสังคม

ธรรมาภิบาลเป็นระบบการบริหารประเทศที่มีรัฐบาลบริหารด้วยจิตสำนึก ความชอบธรรมแห่งกฎหมาย Hyden (cited in Krare, 2004, p.164) ได้ชี้ให้เห็นว่า คุณลักษณะของระบบการปกครองธรรมาภิบาลประกอบด้วยคุณลักษณะ 4 ประการ ได้แก่

1. มีระบบการบริหารงานด้วยอำนาจหน้าที่ที่ถูกต้องตามกฎหมาย (Authority)
2. มีการบริหารงานที่ยึดหลักธรรมาภิบาลจะเป็นความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ในการปฏิสัมพันธ์ของคนในสังคม รวมทั้งการนับถือเกียรติของผู้อื่น มีการปฏิบัติต่อกันด้วยการเอาใจเขามาใส่ใจเรา (Reciprocity) การหลีกเลี่ยงการทำให้ผู้อื่นเสียหาย เป็นสิ่งสำคัญในการบริหารภาครัฐที่คำนึงถึงผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้นและความรับผิดชอบในทางการเมือง
3. ระบบการบริหารที่มีอำนาจหน้าที่ในทางการเมืองมีความซื่อสัตย์ในการปฏิบัติหน้าที่ขณะดำรงตำแหน่งทางสาธารณะ และสังคมสาธารณะให้ความไว้วางใจ ให้ได้รับการยอมรับและเชื่อถือจากสาธารณะ (Public trust)
4. ความรับผิดชอบตามอำนาจหน้าที่ของรัฐบาล และรับการตรวจสอบสาธารณะ

ธรรมาภิบาลให้ความสำคัญเรื่องกระบวนการตัดสินใจในทางการเมืองการบริหารของภาครัฐ ดังนั้น จึงมีผู้เกี่ยวข้องหลายฝ่าย ทั้งหน่วยงานภาครัฐ เอกชน ท้องถิ่น และภาคประชาสังคม ในการตัดสินใจทางการเมืองการบริหาร จึงต้องคำนึงถึงองค์ประกอบที่สำคัญของ

ธรรมนูญสากล UNESCAP (n.d.) ได้เสนอองค์ประกอบที่สำคัญของธรรมนูญสากล 8 ประการ คือ (รัชยา ภักดีจิตต์, 2557, หน้า 16)

1. ความรับผิดชอบรับการตรวจสอบต่อสาธารณะ
2. ประสิทธิภาพและประสิทธิผล
3. ความเป็นธรรมในสังคม และการคำนึงถึงส่วนรวม
4. การยึดมั่นฉันทามติ
5. การมีส่วนร่วม
6. การสนองตอบความต้องการ
7. หลักนิติธรรม
8. หลักความโปร่งใส

องค์ประกอบของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

ชนะศักดิ์ ยูบูรณ์ (2543, หน้า 3-12 อ้างถึงใน รัตน์ติกร จินบุตร, 2552, หน้า 21-22) กล่าวว่า สำนักนายกรัฐมนตรี เมื่อปีพุทธศักราช 2542 โดยคณะรัฐมนตรี ได้มีมติเห็นชอบวาระแห่งชาติสำหรับการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี โดยกำหนดเป็นระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พุทธศักราช 2542 ขึ้น ระเบียบนี้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 11 สิงหาคม 2542 โดยทุกภาคส่วนราชการต้องถือปฏิบัติและรายงานผลการปฏิบัติต่อคณะรัฐมนตรีและรัฐสภา ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีได้ระบุถึงหลักสำคัญของธรรมนูญสากล 6 หลัก คือ หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ และหลักความคุ้มค่า จะเห็นได้ว่าองค์ประกอบหลักของธรรมนูญสากลที่เสนอโดยระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี เน้นการกำหนดเป็นกรอบแนวทางให้แก่หน่วยงานราชการเพื่อถือปฏิบัติ

1. หลักนิติธรรม เป็นการตรากฎหมาย และกฎข้อบัญญัติ ให้ทันสมัยและเป็นธรรม เป็นที่ยอมรับของสังคม อันจะทำให้สังคมยินยอมพร้อมใจกันปฏิบัติตามกฎหมายและกฎข้อบัญญัติเหล่านั้น โดยถือว่าเป็นการปกครองภายใต้กฎหมายมิใช้อำนาจใจหรืออำนาจของตัวบุคคล
2. หลักคุณธรรม เป็นการยึดมั่นในความถูกต้องดีงาม โดยธรรมาภิบาลให้เจ้าหน้าที่ของรัฐยึดถือปฏิบัติต่อหน้าที่เพื่อให้เป็นตัวอย่างแก่สังคม และส่งเสริมสนับสนุน

ให้ประชาชนพัฒนาตนเองไปพร้อมกัน เพื่อให้คนไทยมีความซื่อสัตย์ จริ่งใจ ชยันตทน มีระเบียบวินัย ประกอบอาชีพสุจริตจนเป็นนิสัยประจำชาติ

3. หลักความโปร่งใส เป็นการสร้างความไว้วางใจซึ่งกันและกันของคนในชาติ โดยปรับปรุงกลไกการทำงานขององค์กรทุกวงการให้มีความโปร่งใส มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์อย่างตรงไปตรงมาด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย ประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้สะดวกและมีกระบวนการให้ประชาชนตรวจสอบความถูกต้องชัดเจน

4. หลักความมีส่วนร่วม เป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมรับรู้และเสนอความเห็นในการตัดสินใจปัญหาสำคัญของประเทศ ไม่ว่าจะด้วยการแสดงความเห็น การไต่สวนสาธารณะ ประชาพิจารณ์ การแสดงประชามติ

5. หลักความรับผิดชอบ เป็นการตระหนักในสิทธิหน้าที่ ความสำนึกในความรับผิดชอบต่อสังคม การใส่ใจปัญหาสาธารณะของบ้านเมืองและกระตือรือร้นในการแก้ปัญหา ตลอดจนการเคารพในความคิดเห็นที่แตกต่างและความกล้าที่จะยอมรับผลจากการกระทำของตน

6. หลักความคุ้มค่า เป็นการบริหารจัดการและใช้ทรัพยากรที่มีจำกัดเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ส่วนรวม โดยรณรงค์ให้คนไทยมีความประหยัด ใช้ของอย่างคุ้มค่า สร้างสรรค์สินค้าและบริการที่มีคุณภาพ สามารถแข่งขันได้ในเวทีนานาชาติ และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติให้สมบูรณ์ยั่งยืน

ภายหลัง สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (สำนักงาน ก.พ.ร.) (2552, หน้า 8-9) ได้มีการกำหนดความหมายสำคัญของหลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีทั้ง 10 องค์ประกอบ ไว้ดังนี้

1.หลักประสิทธิผล (Effectiveness) : ผลการปฏิบัติราชการที่บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผนการปฏิบัติราชการตามที่ได้รับงบประมาณมา ดำเนินการรวมถึงสามารถเทียบเคียงกับส่วนราชการหรือหน่วยงานที่มีภารกิจคล้ายคลึงกันและมีผลการปฏิบัติงานในระดับชั้นนำของประเทศเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขต่อประชาชน โดยการปฏิบัติราชการจะต้องมีทิศทางยุทธศาสตร์และเป้าประสงค์ที่ชัดเจนมีกระบวนการปฏิบัติงานและระบบงานที่เป็นมาตรฐานรวมถึงมีการติดตามประเมินผลและพัฒนาปรับปรุงอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ

2. หลักประสิทธิภาพ (Efficiency) : การบริหารราชการตามแนวทางการกำกับดูแลที่ดีที่มีการออกแบบกระบวนการปฏิบัติงานโดยการใช้เทคนิคและเครื่องมือการ

บริหารจัดการที่เหมาะสมให้องค์กรสามารถใช้ทรัพยากรทั้งด้านต้นทุนแรงงานและระยะเวลาให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาขีดความสามารถในการปฏิบัติราชการตามภารกิจเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่ม

3. หลักการตอบสนอง (Responsiveness) : การให้บริการที่สามารถดำเนินการได้ภายในระยะเวลาที่กำหนดและสร้างความเชื่อมั่นความไว้วางใจรวมถึงตอบสนองตามความคาดหวัง/ความต้องการของประชาชนผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีความหลากหลายและมีความแตกต่าง

4. หลักการรับผิดชอบ (Accountability) : การแสดงความรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่และผลงานต่อเป้าหมายที่กำหนดไว้โดยความรับผิดชอบนั้นควรอยู่ในระดับที่สนองต่อความคาดหวังของสาธารณะรวมทั้งการแสดงถึงความสำนึกในการรับผิดชอบต่อปัญหาสาธารณะ

5. หลักความโปร่งใส (Transparency) : กระบวนการเปิดเผยอย่างตรงไปตรงมาซึ่งแจ้งได้เมื่อมีข้อสงสัยและสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารอันไม่ต้องห้ามตามกฎหมายได้อย่างเสรีโดยประชาชนสามารถรู้ทุกขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรมหรือกระบวนการต่าง ๆ และสามารถตรวจสอบได้

6. หลักการมีส่วนร่วม (Participation) : กระบวนการที่ข้าราชการประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่มมีโอกาสได้เข้าร่วมในการรับรู้เรียนรู้ทำความเข้าใจร่วมแสดงทัศนะร่วมเสนอปัญหา/ประเด็นที่สำคัญที่เกี่ยวข้องร่วมคิดแนวทางร่วมการแก้ไขปัญหาในกระบวนการตัดสินใจและร่วมกระบวนการพัฒนาในฐานะหุ้นส่วนการพัฒนา

7. หลักการกระจายอำนาจ (Decentralization) : การถ่ายโอนอำนาจการตัดสินใจทรัพยากรและภารกิจจากส่วนราชการส่วนกลางให้แก่หน่วยการปกครองอื่น (ราชการบริหารส่วนท้องถิ่น) และภาคประชาชนดำเนินการแทนโดยมีอิสระตามสมควร รวมถึงการมอบอำนาจและความรับผิดชอบในการตัดสินใจและการดำเนินการให้แก่บุคลากรโดยมุ่งเน้นการสร้าง ความพึงพอใจในการให้บริการต่อผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียการปรับปรุงกระบวนการและเพิ่มผลิตภาพเพื่อผลการดำเนินงานที่ดีของส่วนราชการ

8. หลักนิติธรรม (Rule of Law) : การใช้อำนาจของกฎหมายกฎระเบียบข้อบังคับในการบริหารราชการด้วยความเป็นธรรมไม่เลือกปฏิบัติและคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

9. หลักความเสมอภาค (Equity) : การได้รับการปฏิบัติและได้รับบริการอย่างเท่าเทียมกันโดยไม่มี การแบ่งแยกด้านชาย/หญิงถิ่นกำเนิดเชื้อชาติภาษาเพศอายุความพิการสภาพทางกายหรือสุขภาพสถานะของบุคคลฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมความเชื่อทางศาสนาการศึกษาการฝึกอบรมและอื่น ๆ

10. หลักมุ่งเน้นฉันทามติ (Consensus Oriented) : การหาข้อตกลงทั่วไปภายในกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องซึ่งเป็นข้อตกลงที่เกิดจากการใช้กระบวนการเพื่อหาข้อคิดเห็นจากกลุ่มบุคคลที่ได้รับประโยชน์และเสียประโยชน์โดยเฉพาะกลุ่มที่ได้รับผลกระทบโดยตรงซึ่งต้องไม่มีข้อคัดค้านที่ยุติไม่ได้ในประเด็นที่สำคัญโดยฉันทามติไม่จำเป็นต้องหมายความว่าเห็นพ้องโดยเอกฉันท์

ในปี ค.ศ. 1997 UNDP ได้ทบทวนและให้นิยามใหม่ว่าเป็นเรื่องของการใช้อำนาจทางการเมืองและเศรษฐกิจในการดำเนินภารกิจ กิจกรรมต่าง ๆ ของประเทศในระดับโดยกลไกกระบวนการสถาบัน ซึ่งประชาชนและกลุ่มต่าง ๆ สามารถแสดงออกถึงความต้องการผลประโยชน์ การใช้สิทธิและหน้าที่ตามกฎหมาย การประสานงาน ประนีประนอมยอมความแตกต่างกันโดยผ่านกลไกกระบวนการและสถาบันเหล่านั้น รวมทั้งยังได้กำหนดคุณลักษณะของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีหรือธรรมาภิบาล ซึ่งได้นำเรื่องแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนามนุษย์เข้ามารวมไว้ด้วย 9 ประการ ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ, 2551, หน้า 5-6)

1. การมีส่วนร่วม (Participation) ชายและหญิงทุกคนควรมีสิทธิ์มีเสียงในการตัดสินใจโดยตรงหรือผ่านทางสถาบันตัวแทนอันชอบธรรมของตน ทั้งนี้ การมีส่วนร่วมที่เปิดกว้างนั้นต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของการมีเสรีภาพในการรวมกลุ่มและการแสดงความคิดเห็นรวมถึงความสามารถเข้ามามีส่วนร่วมอย่างมีเหตุผลในเชิงสร้างสรรค์

2. นิติธรรม (Rule of Law) กรอบตัวบทกฎหมายต้องมีความเป็นธรรมและไม่มี การเลือกปฏิบัติ โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของสิทธิมนุษยชน

3. ความโปร่งใส (Transparency) ต้องอยู่บนพื้นฐานของการไหลเวียนอย่างเสรีของข้อมูลข่าวสาร บุคคลที่มีความสนใจเกี่ยวข้องจะต้องสามารถเข้าถึงสถาบันกระบวนการ และข้อมูลข่าวสารได้โดยตรง ทั้งนี้การได้รับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวนี้ต้องมี ความเพียงพอต่อการทำความเข้าใจและการติดตามประเมินสถานการณ์

4. การตอบสนอง (Responsiveness) สถาบันและกระบวนการดำเนินงาน ต้องพยายามดูแลเอาใจใส่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย

5. การมุ่งเน้นฉันทานติ (Consensus-Oriented) มีการประสานความแตกต่างในผลประโยชน์ของฝ่ายต่าง ๆ เพื่อหาข้อมูลยุติร่วมกันอันจะเป็นประโยชน์ต่อทุกฝ่าย ไม่ว่าจะ เป็นนโยบายและกระบวนการขั้นตอนใด ๆ ให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

6. ความเสมอภาค/ความเที่ยงธรรม (Equity) ชายและหญิงทุกคนต้องมีโอกาสในการปรับปรุงสถานะหรือรักษาระดับชีวิตความเป็นอยู่ของตน

7. ประสิทธิภาพและประสิทธิผล (Effectiveness and Efficiency) สถาบันและกระบวนการต้องสร้างผลสัมฤทธิ์ที่ตรงต่อความต้องการ และขณะเดียวกันก็ต้องใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด

8. ภาระรับผิดชอบ (Accountability) ผู้มีอำนาจตัดสินใจ ไม่ว่าจะอยู่ในภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรภาคประชาสังคมก็ตาม ต้องมีภาระรับผิดชอบต่อสาธารณชนทั่วไปและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในสถาบันของตน

9. วิสัยทัศน์เชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Vision) ผู้นำและบรรดาสาธารณชนต้องมีมุมมองที่เปิดกว้างและเล็งการณ์ไกลเกี่ยวกับการบริหารกิจการบ้านเมืองและการพัฒนามนุษย์ (สังคม) รวมถึงมีจิตสำนึกว่าอะไรคือความต้องการที่มีความจำเป็นต่อการพัฒนาดังกล่าว ตลอดจนมีความเข้าใจในความสลับซับซ้อนของบริบททางประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และสังคม ซึ่งเป็นสิ่งที่อยู่ในแต่ละประเด็นนั้น

UNESCAP (2008) ได้ให้นิยามคำว่า ธรรมภิบาล (Good Governance) ว่ามีองค์ประกอบ 8 ประการ ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ, 2551, หน้า 5)

1. การมีส่วนร่วม (Participation)
2. นิติธรรม (Rule of Law)
3. ความโปร่งใส (Transparency)
4. การตอบสนอง (Responsiveness)
5. การมุ่งเน้นฉันทานติ (Consensus Oriented)
6. ความเสมอภาค/ความเที่ยงธรรมและไม่ละเลยบุคคลกลุ่มหนึ่งกลุ่มใด ออกไปจากสังคม (Equity and Inclusiveness)
7. ประสิทธิภาพและประสิทธิผล (Effectiveness and Efficiency)
8. ภาระรับผิดชอบ (Accountability)

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักธรรมาภิบาล สามารถสรุปได้ว่าการบริหารตามหลักธรรมาภิบาล หมายถึง การบริหารงานที่เป็นธรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอุ่น จังหวัดสกลนคร มีการบริหารความสัมพันธ์โดยมีกระบวนการมีส่วนร่วมอาศัยความร่วมมือของทุกฝ่าย และต่อเนื่องเพื่อให้สังคมอยู่ได้อย่างสงบสุขซึ่งผลลัพธ์ของความสัมพันธ์เกิดประสิทธิผลที่ดี ซึ่งสามารถวัดจากแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยได้องค์ประกอบหลัก 6 องค์ประกอบ มากำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย เพื่อตอบคำถามของการวิจัย และกำหนดเป็นวัตถุประสงค์ในการวิจัย ดังนี้

- 1) หลักความรับผิดชอบ
- 2) หลักความโปร่งใส
- 3) หลักนิติธรรม
- 4) หลักคุณธรรม
- 5) หลักความคุ้มค่า
- 6) หลักการมีส่วนร่วม

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิผลการบริหารงานขององค์กร

ประสิทธิผล (Effectiveness) เป็นเครื่องมือหรือตัวบ่งชี้ในการตัดสินว่าการบริหารของหน่วยงานหรือองค์กรใดองค์กรหนึ่ง สามารถดำเนินงานจนบรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่วางไว้มากน้อยเพียงใด เป็นเรื่องเกี่ยวกับผลที่ได้รับและผลสำเร็จของงาน มีความเกี่ยวข้องกับผลงานที่องค์กรพึงประสงค์

ความหมายของประสิทธิผลขององค์กร

การค้นหานิยามความหมายของประสิทธิผลขององค์กรได้เกิดขึ้นเป็นเวลายาวนานจนกระทั่งล่วงเลยมาถึงปลายศตวรรษที่ 19 แม้ว่าประสิทธิผลขององค์กรจะมีการใช้กันอย่างแพร่หลายแต่ยังไม่มีคำนิยามและตัวชี้วัดกันอย่างแน่ชัด Cameron (1986, p. 9) เนื่องจากแนวคิดประสิทธิผลขององค์กรมีความคลุมเครือและเกิดปัญหาการนิยามหรือการให้ความหมาย Cameron (1981, p. 2) ได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นปัญหาดังกล่าวว่าเป็นผลมาจากเหตุผล 3 ประการเหตุผลประการแรกคือ การที่แนวคิดด้านองค์กร (Concepts of Organization) มีต้นกำเนิดแนวคิด (Conceptualization) มาจากหลายแนวคิดทั้งในประเด็นที่ว่าองค์กรคืออะไรและแตกต่างจากองค์กรอื่นอย่างไร ซึ่งความหลากหลายของแนวคิดด้านองค์กรนี้ได้ส่งผลให้ความพยายามที่จะกำหนดเกณฑ์หรือตัวชี้วัดมาตรฐานของประสิทธิผลขององค์กรต้องพลอยล้มเหลวไปด้วย เนื่องจากความไม่มีมาตรฐานในการนิยามองค์กร Cameron (1981, p. 2) เหตุผลประการที่สองคือการศึกษาประสิทธิผลในอดีตนักวิจัยได้ใช้ตัวชี้วัดประสิทธิผลขององค์กรที่มีลักษณะไม่ทับซ้อนต่อกัน (Non-Overlapping) ส่งผลให้ไม่เกิดความพอกพูน (Not Cumulative) ทางวิชาการกล่าวคือ

เมื่อนักวิจัยต้องการประเมินประสิทธิผลของโครงการตัวชี้วัดที่ถูกเลือกนำมาใช้มักจะเป็นผลลัพธ์ของความสะดวก (Convenience) หรือความอคติ (Bias) ของนักวิจัยแทนที่จะมาจากการสร้างตัวชี้วัดอย่างเป็นระบบ Campbell (1977, p. 1) และ Steers (1977, p. 2) ส่งผลให้ไม่มีความก้าวหน้าใด ๆ ในแง่การศึกษาวิจัยด้านประสิทธิผลของโครงการแต่มีความก้าวหน้าเล็กน้อยในการสร้างทฤษฎีที่เกี่ยวกับประสิทธิผลของโครงการ Cameron (1981, p. 3) เหตุผลประการที่สามที่ก่อให้เกิดปัญหาในการนิยามประสิทธิผลของโครงการก็คือ คุณสมบัติที่ซับซ้อนขององค์การเองกล่าวคือวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์การมักจะมีหลากหลายขัดแย้งและยากต่อการนิยามความซับซ้อน (Complexity) ขององค์การนี้เองที่ก่อให้เกิดปัญหาในการนิยามเงื่อนไขที่เฉพาะเจาะจงในการวัดประสิทธิผลของโครงการทั้งนี้ก็เพราะว่าบ่อยครั้งที่องค์การได้แสวงหาเป้าหมายที่ขัดแย้งซึ่งกันและกันยกเว้นองค์การที่มีเป้าหมายเพื่อแสวงหากำไรที่เงื่อนไขของประสิทธิผลจะถูกกำหนดมาจากการพิจารณาประเด็นทางด้านเศรษฐกิจเป็นสำคัญแต่สำหรับองค์การประเภทอื่น ๆ ที่มีใช้ขององค์การที่มีเป้าหมายเพื่อแสวงหากำไรแล้วก็จะมีความยุ่งยากในการกำหนดชุดตัวชี้วัดที่สามารถวัดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ขององค์การโดยรวมได้ความคลุมเครือหรือความกำกวมเหล่านี้ทำให้การนิยามแนวคิดประสิทธิผลของโครงการที่เคยใช้ในอดีตและแนวทางที่ใช้ในการประเมินประสิทธิผลในอดีตส่วนใหญ่ไม่มีความเหมาะสมต่อความวุ่นวายสับสนขององค์การสมัยใหม่ Cameron (1981, p. 3) จากเหตุผลดังกล่าวจึงมีการให้นิยามความหมายที่แตกต่างกันไป ตามความแตกต่างของผู้ศึกษาและยังมีความขัดแย้งกันเองด้วยจากการศึกษาเอกสารที่ได้รับการตีพิมพ์และเผยแพร่ได้มีผู้ให้คำนิยามประสิทธิผลขององค์การว่าคือระดับที่องค์การสามารถบรรลุเป้าหมายได้ Etzioni (1964, p. 5) และ Georgopoulos and Tommenbaum (1957 อ้างถึงใน ภรณ์ กীরติบุตร, 2557, หน้า 65) ระบุว่าประสิทธิผลขององค์การหมายถึง ความมากน้อยของการที่องค์การในฐานะเป็นระบบทางสังคมสามารถบรรลุถึงเป้าหมายได้โดยใช้ทรัพยากรและหนทางที่มีอยู่โดยไม่ทำให้ทรัพยากรและหนทางเสียหายและไม่สร้างความตึงเครียดที่ไม่สมควรแก่สมาชิก

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2546 (2546) ได้ให้ความหมายของคำว่าประสิทธิผลของโครงการ หมายถึง ผลสำเร็จผลที่เกิดขึ้นซึ่งขยายความได้ว่าเป็นผลที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการในเรื่องใดเรื่องหนึ่งนั่นเอง

ศุภชัย ยาวะประภาส (2550, หน้า 2) ได้ให้ความหมายว่า หมายถึง ความสามารถในการบรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของนโยบายการพิจารณาทางเลือกโดยใช้ประสิทธิผลเป็นเกณฑ์ทำได้โดยการวิเคราะห์ว่าทางเลือกนั้นสามารถบรรลุ

วัตถุประสงค์หรือไม่มากนักน้อยเพียงใดถ้าบรรลุวัตถุประสงค์ก็ผ่านการพิจารณาถ้าไม่บรรลุวัตถุประสงค์ก็ไม่ผ่าน

วิทยา ด้านธำรงกุล (2550, หน้า 27) ได้ให้ความหมายว่า ประสิทธิภาพ องค์การ หมายถึง ความสามารถในการเลือกเป้าหมายที่เหมาะสมและบรรลุเป้าหมายนั้น ๆ ประสิทธิภาพจึงวัดกันที่ว่าองค์การสามารถสนองผู้บริโภคสินค้าหรือบริการที่เป็นต้องการหรือไม่และสามารถบรรลุในสิ่งที่พยายามจะทำมากขึ้นเพียงใด

ติน ประชัญพฤทธิ (2551, หน้า 5) ได้ให้ความหมายของคำว่า ประสิทธิภาพ องค์การ (Effectiveness) ว่าเป็นระดับที่คนงานสามารถปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายได้มากขึ้นเพียงใด

รุ่ง แก้วแดง และ ชัยณรงค์ สุวรรณสาร (2553, หน้า 169) ประสิทธิภาพ องค์การ หมายถึง ความสำเร็จของผลการปฏิบัติงานที่เป็นไปหรือบรรลุเป้าหมายและ วัตถุประสงค์ขององค์การ

ธงชัย สันติวงษ์ (2555, หน้า 4) กล่าวว่า ประสิทธิภาพขององค์การจะมีขึ้นได้ ย่อมอยู่กับเงื่อนไขว่าองค์การสามารถทำประโยชน์จากสภาพแวดล้อมจนบรรลุผลสำเร็จ ที่ตั้งใจไว้แต่สิ่งสำคัญที่สุดอยู่เบื้องหลังควบคู่กับประสิทธิภาพคือประสิทธิภาพซึ่งหมายถึง การมีสมรรถนะสูงสามารถมีระบบการทำงานที่ก่อให้เกิดผลประโยชน์สูงสุดโดยได้ผลผลิต ที่คุณภาพสูงกว่ามูลค่าของทรัพยากรที่ใช้ไปจากคำนิยามข้างต้นอาจสรุปได้ว่าประสิทธิภาพ องค์การคือ ระดับความสามารถขององค์การในการบรรลุถึงเป้าหมายขององค์การที่ องค์การนั้นกำหนดขึ้นซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญในการที่จะบ่งชี้ถึงความสามารถในการอยู่รอด ขององค์การ

เปรมสุริย์ เชื่อมทอง (2561, หน้า 9) กล่าวว่า ประสิทธิภาพองค์การ คือ ผลงานของกลุ่มซึ่งเป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ดังนั้นประสิทธิภาพขององค์กรปกครอง ท้องถิ่นคือความสำเร็จขององค์กรปกครองท้องถิ่นที่สามารถทำหน้าที่ให้บรรลุเป้าหมาย ที่ตั้งเอาไว้ ทั้งนี้เกิดจากประสิทธิภาพของผู้บริหารองค์กรปกครองท้องถิ่นที่สามารถใช้ ความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในการบริหารงานเพื่อโน้มน้าวให้ผู้บังคับบัญชา ปฏิบัติงานให้เกิดผลตามเป้าหมายที่ตั้งเอาไว้

Gibson Others (1982, p. 812) นิยามประสิทธิภาพไว้ว่า ประสิทธิภาพเป็นเรื่อง ของการกระทำใด ๆ ที่มีความมุ่งหมายจะได้รับผลอะไรสักอย่างให้เกิดขึ้นการกระทำหรือ ความพยายามจะมีประสิทธิภาพสูงต่ำเพียงใด ขึ้นอยู่กับว่าผลที่ได้รับตรงนั้นครบถ้วนทั้ง เชิงปริมาณและเชิงคุณภาพและใช้พลังงานน้อยเพียงใด

Robbins (1990, p. 77) ได้ให้คำนิยามประสิทธิผลขององค์การสามารถนิยามได้ว่าหมายถึง ระดับความสามารถที่องค์การจะบรรลุเป้าหมายทั้งในระยะสั้นและระยะยาวทั้งในเชิงผลลัพธ์และกระบวนการการเลือกตัวแปรหรือเรื่องที่น่ามาเป็นเกณฑ์ในการประเมินผลสะท้อนค่านิยมของกลุ่มยุทธศาสตร์ที่มีอิทธิพลต่อการอยู่รอดขององค์การสะท้อนความสนใจของผู้ประเมินและระยะเวลาที่จัดตั้งองค์การขึ้นมา

Seashore and Yuchtman quoting Hall (1991, p. 1) ให้ความหมายว่า ประสิทธิภาพขององค์การ คือ ความสามารถขององค์การในการนำทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดและมีคุณค่าจากสภาพแวดล้อมมาใช้ประโยชน์เพื่อสนับสนุนการดำเนินการขององค์การ

Hoy and Miskel (1991, p. 51) กล่าวว่า ประสิทธิภาพขององค์การ หมายถึง การที่ผู้บริหารสามารถใช้ภาวะผู้นำเป็นศูนย์กลางในการจัดการบุคลากรทำให้บุคลากรและประชาชนเกิดความพึงพอใจเป็นผลทำให้การดำเนินงานขององค์การมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ขององค์การ

Gibson, Ivancevich, Donnelly and Konopasky (2009, p. 812) นิยามประสิทธิผลไว้ว่าประสิทธิผล (Effectiveness) เป็นเรื่องของการกระทำใด ๆ หรือความพยายามใด ๆ ที่มีความมุ่งหมายจะได้รับผลอะไรสักอย่างให้เกิดขึ้น การกระทำหรือความพยายามจะมีประสิทธิผลสูงต่ำเพียงใดขึ้นอยู่กับว่าผลที่ได้รับนั้นตรง ครบถ้วนทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพและใช้พลังงานน้อยเพียงใด

จากการสังเคราะห์จากแนวคิดทฤษฎีของนักวิชาการของประเทศไทยและนักวิชาการของต่างประเทศ ผู้วิจัยให้ความหมายประสิทธิผลขององค์การ หมายถึง ความสำเร็จของประสิทธิผลในการปฏิบัติงานขององค์การที่บรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของแผนงานการปฏิบัติงาน โดยการปฏิบัติงานขององค์การจะต้องมีทิศทางยุทธศาสตร์หรือเป้าประสงค์ในการพัฒนาที่ชัดเจนมีกระบวนการปฏิบัติงานหรือระบบการปฏิบัติงานที่เป็นมาตรฐานสากล รวมถึงมีการติดตามประเมินผลหรือพัฒนาองค์การต้องปรับปรุงอย่างต่อเนื่องเป็นระบบ

ประสิทธิผลอาจพิจารณาเป็น 2 ระดับ คือ

1) ประสิทธิภาพของบุคคล คือ ลักษณะบุคคลที่มีความสามารถปฏิบัติงานใด ๆ หรือปฏิบัติกิจกรรมใด ๆ แล้วประสบความสำเร็จ ทำให้บังเกิดผลตรงและครบถ้วนตามที่มีวัตถุประสงค์ไว้ผลที่เกิดขึ้นมีลักษณะคุณภาพ เช่น ความถูกต้อง ความมีคุณค่า ความเหมาะสมดีงาม ตรงกับความคาดหวังและความต้องการของหมู่คณะ สังคม และ

ผู้นำผลนั้นไปใช้เป็นผลที่ได้จากการปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ คือ เป็นการปฏิบัติด้วยความพอใจ ปฏิบัติเต็มความสามารถ ปฏิบัติด้วยการเลือกสรรกลวิธีและเทคนิควิธีการที่เหมาะสมที่สุดที่จะทำให้บรรลุทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพอย่างสูงสุดแต่ใช้ทุนทรัพยากร และระยะเวลาอันน้อยที่สุด

2) ประสิทธิภาพขององค์กร ประกอบด้วย

2.1) การผลิต (Production) องค์กรมีประสิทธิภาพถ้าองค์กรสามารถดำเนินการผลิตให้ได้ผลผลิตทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพได้ตรงกับความต้องการขององค์กร

2.2) ประสิทธิภาพ (Efficiency) องค์กรที่มีประสิทธิภาพถ้าอัตราส่วนระหว่างปัจจัยทรัพยากร (Input) ที่ใช้กับผลผลิต (Output) มีความเหมาะสมในลักษณะที่ใช้ทรัพยากรได้คุ้มค่า

2.3) ความพึงพอใจ (Satisfaction) องค์กรที่มีประสิทธิภาพถ้าผลการดำเนินงานขององค์กรนำมาซึ่งความสำเร็จสอดคล้องกับความต้องการและความคาดหวังของสมาชิกในองค์กร

2.4) การปรับเปลี่ยน (Adaptiveness) องค์กรที่มีประสิทธิภาพถ้าองค์กรมีกลไกที่สามารถปรับเปลี่ยนการดำเนินงานได้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปทั้งภายในองค์กรและภายนอกองค์กร

2.5) การพัฒนา (Development) องค์กรที่มีประสิทธิภาพถ้าองค์กรสามารถเพิ่มพูนศักยภาพ (Potential) และวิสัยความสามารถ (Capacity) ขององค์กรที่เจริญก้าวหน้าตามการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม

ความหมายของประสิทธิภาพทั้งระดับบุคคลและระดับองค์กรมีความหมายครอบคลุมทั้งผลการดำเนินงานที่สนองวัตถุประสงค์ได้ผลดีทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ และยังครอบคลุมถึงกระบวนการดำเนินงานที่ใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและใช้วิธีการปฏิบัติที่เหมาะสม

แนวทางการศึกษาเพื่อประเมินประสิทธิภาพขององค์กร

จากการศึกษา ทบทวนวรรณกรรม พบว่ามีแนวทางการศึกษาเพื่อประเมินประสิทธิภาพขององค์กรในเบื้องต้นสามารถแบ่งออกเป็น 2 แนวทางใหญ่คือ แนวทางการศึกษาประสิทธิภาพที่ยึดแบบเกณฑ์เดียว และแนวทางการศึกษาประสิทธิภาพที่ยึดแบบบูรณาการหรือแบบหลายเกณฑ์

1. แนวคิดศึกษาประสิทธิผลที่ยึดแบบเกณฑ์เดียว Cameron (1981, pp. 3–8) ได้แบ่งแนวคิดที่สำคัญ 4 แนวคิด คือ แนวคิดตัวแบบเชิงเป้าหมาย (The Goal Attainment Approach) แนวคิดตัวแบบทรัพยากรเชิงระบบ (The System Resource Approach) แนวคิดตัวแบบกระบวนการภายในองค์กร (Internal Process Approach) แนวคิดตัวแบบกลุ่มยุทธศาสตร์ (Strategic Constituencies Approach) ซึ่งแต่ละแนวคิดจะมีแนวทางในการศึกษาที่แตกต่างกันดังนี้

1.1 แนวคิดตัวแบบเชิงเป้าหมาย (The Goal Attainment Approach) โดยแนวคิดนี้เป็นแนวคิดนิยมใช้มากที่สุดมีความคิดว่าองค์กรควรจะมีมุ่งไปที่การบรรลุถึงเป้าหมายสุดท้ายหรือผลลัพธ์ (Ends) มากกว่าที่จะสนใจวิธีการ (Means) ในแนวทางนี้มีฐานคิดว่าองค์กรมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นมีเหตุผลและแสวงหาเป้าหมายของตนเอง ดังนั้นการบรรลุถึงเป้าหมายและความสำเร็จจึงเป็นตัววัดที่เหมาะสมของประสิทธิผล Robbins (1990, p. 53) กล่าวได้ว่าเป็นการนำแนวคิดด้านประสิทธิผลเชื่อมโยงเข้ากับความสำเร็จในการบรรลุเป้าหมายขององค์กร Etzioni (1964, p. 2) และ Price (1972, p. 1) การใช้วิธีวัดประสิทธิผลขององค์กรด้วยแนวคิดนี้จะใช้ได้ก็ต่อเมื่อลักษณะขององค์กรและเป้าหมายนั้นมีลักษณะตามสมมติฐาน 5 ประการ คือ 1. องค์กรที่เราศึกษานั้นในความเป็นจริงมีเป้าหมายที่แท้จริง 2. เราสามารถมองเห็นและเข้าใจเป้าหมายเหล่านั้น 3. จำนวนเป้าหมายที่แท้จริงขององค์กรควรมีปริมาณไม่มากจนเกินความสามารถที่เราจะวัดได้ 4. ต้องมีความเห็นพ้องต้องกันในเป้าหมายที่แท้จริงเหล่านั้นและ 5. เราต้องสามารถวัดได้ว่าองค์กรกำลังบรรลุเป้าหมายได้แค่ไหนเมื่อไรอย่างไรก็ตามวิธีการนี้เป็นวิธีที่มีความไม่สมบูรณ์ในวิธีการ (Methodological Shortcoming) และไม่เป็นกลางเท่าที่ควรเนื่องจากเป้าหมายในทางปฏิบัติมักแตกต่างจากเป้าหมายที่กำหนดไว้และมีหลายเป้าหมายที่ต้องจัดลำดับความสำคัญและช่วงเวลา

1.2 แนวคิดตัวแบบทรัพยากรเชิงระบบ (The System Resource Approach) ผู้นำแนวทางนี้ คือ Yuchtman and Seashore (1991, p. 2) ซึ่งพยายามหลีกเลี่ยงจุดอ่อนและข้อบกพร่องบางประการของการประเมินประสิทธิผลในแง่ของเป้าหมาย โดยไม่พิจารณาถึงเป้าหมายขององค์กรเลยเพราะเห็นว่าเป็นไปได้ยากที่จะใช้การบรรลุเป้าหมายเป็นเครื่องวัดประสิทธิผลโดยผู้วิจัยใช้แบบจำลองของระบบทรัพยากรในการวิเคราะห์ ประสิทธิภาพขององค์กรแทนแนวความคิดนี้มองว่าองค์กรควรจะมีคำนึงถึงความสามารถในการได้มาของปัจจัยนำเข้า (Inputs) และกระบวนการเปลี่ยนผ่านปัจจัยนำเข้า (Transactional

Process) ไปเป็นปัจจัยนำออก (Outputs) ด้วยเพื่อที่จะได้ทราบถึงควมมีเสถียรภาพและความสมดุลขององค์การในระยะยาวแนวทางนี้มีฐานคิดว่าองค์การได้สร้างความสัมพันธ์กับระบบย่อยถ้าหากระบบย่อยทำงานได้ไม่ดีจะส่งผลต่อการทำงานของระบบทั้งหมด Robbins (1990, p. 58) ความสัมพันธ์ระหว่างระบบต่าง ๆ ที่สำคัญของแนวคิดนี้สามารถจัดอยู่ในรูปของตัวแปรหรือสัดส่วนได้ประกอบด้วยปัจจัยส่งออก/ปัจจัยนำเข้า (O/I) กระบวนการเปลี่ยนผ่าน/ปัจจัยนำเข้า (T/I) กระบวนการเปลี่ยนผ่าน/ปัจจัยส่งออก (T/O) การเปลี่ยนแปลงของปัจจัยนำเข้า (I/I) และอื่น ๆ อย่างไรก็ตามแนวคิดตัวแบบทรัพยากรเชิงระบบนี้ก็ไม่ได้ต่างจากแนวคิดตัวแบบเชิงเป้าหมายเท่าใดนักเพราะที่จริงแล้วเป้าหมายขององค์การอย่างหนึ่งก็คือสรรหา (Acquisition) ทรัพยากรจากสภาพแวดล้อมนั่นเอง

1.3 แนวคิดตัวแบบกระบวนการภายในองค์การ (Internal Process Approach) ตัวแบบนี้จะมุ่งเน้นไปที่กระบวนการภายใน (Internal Processes) และการดำเนินงานภายในองค์การ (Operations of the Organization) เป็นสำคัญโดยมุมมองแบบกระบวนการภายในจะมองว่าการที่องค์การจะมีประสิทธิผลก็ต่อเมื่อกระบวนการทำงานภายในองค์การมีระดับที่เหมาะสมหรือมีความยาวไม่มากเกินไปจนความจำเป็นไม่มีขั้นตอนของกระบวนการมากเกินไปจนความจำเป็นสภาพเช่น นี้จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อสมาชิกภายในองค์การมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับระบบภายในองค์การส่งผลให้การทำหน้าที่ภายในองค์การจะมีสภาพราบรื่นและมีผลงานที่ดีโดยสิ่งที่เชื่อมโยงให้สมาชิกภายในองค์การแต่ละคนมีความสามารถในการทำงานเช่น นี้ได้ก็คือความไว้วางใจ (Trust) และความช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน (Benevolence) ซึ่งส่งผลต่อเนื่องไปถึงการไหลเวียนของข่าวสาร (Information Flows) ภายในองค์การจะเป็นไปด้วยความราบรื่นไม่ติดขัดในเชิงโครงสร้างทั้งแนวตั้งและแนวนอน Likert (1967, p.1) ซึ่งสภาพแบบนี้บางครั้งก็ถูกเรียกว่าระบบที่มีสุขภาพดี (Healthy Systems) ดังนั้นแนวทางการศึกษากระบวนการภายในจึงมีความเชื่อว่าองค์การจะยิ่งมีประสิทธิผลมากยิ่งขึ้นถ้าองค์การสามารถรักษาสภาพของกระบวนการภายในให้อยู่ในระดับที่มีสุขภาพดีมากยิ่งขึ้นและในทางตรงกันข้ามองค์การจะยิ่งไม่มีประสิทธิผลถ้ากระบวนการภายในองค์การอยู่ในระดับที่มีสุขภาพแย่ง Cameron (1981, p. 4)

1.4 แนวคิดตัวแบบกลุ่มยุทธศาสตร์ (Strategic Constituencies Approach) แนวคิดนี้มีมุมมองว่าความสามารถในการตอบสนองของความต้องการและความสามารถในการสร้างความพึงพอใจให้กับกลุ่มบุคคลที่มีส่วนได้ส่วนเสียสำคัญกับองค์การหรือผู้มีส่วนร่วมที่สำคัญในทางยุทธศาสตร์เป็นเครื่องมือชี้วัดว่าองค์การจะมี

ประสิทธิผลหรือไม่แนวทางนี้มีฐานคิดว่าองค์การประกอบด้วยกลุ่มย่อยที่ต่างก็แข่งขันกันควบคุมทรัพยากรดังนั้นจึงประเมินว่าองค์การประสบผลสำเร็จในการตอบสนองของผู้มีส่วนร่วมที่สำคัญในทางยุทธศาสตร์ได้หรือไม่ Robbins (1990, pp. 62-63) ซึ่งในการตัดสินใจว่าใครเป็นผู้มีส่วนร่วมที่สำคัญในทางยุทธศาสตร์มากที่สุดในบรรดาผู้มีส่วนเกี่ยวข้องนั้นกระทำได้อย่างยากเพราะในกลุ่มบุคคลเหล่านี้มีเฉพาะบางส่วนเท่านั้นที่มีความสำคัญต่อองค์การอย่างจริงจังและมีความสามารถในการควบคุมทรัพยากรที่มีความจำเป็นต่อการอยู่รอดขององค์การอีกทั้งการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมที่มีผลทำให้กลุ่มผู้มีส่วนร่วมที่สำคัญในทางยุทธศาสตร์เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งตัวบุคคลและความต้องการ

แนวคิดการศึกษาประสิทธิผลที่ยืดแบบหลายเกณฑ์

แนวทางการศึกษาประสิทธิผลแบบหลายเกณฑ์เป็นอีกวิธีการหนึ่งในการนำมาใช้ในการศึกษาประสิทธิผลขององค์การโดยมีฐานคิดเบื้องต้นว่าประสิทธิผลมิใช่แนวคิดที่เกิดจากการสังเกตปรากฏการณ์แล้วอุปนัยมาอยู่ในระดับนามธรรมแต่เป็นสิ่งที่ประกอบสร้างขึ้นตามค่านิยม Quinn and Rohrbaugh (1983, p. 2 อ้างถึงใน พงษ์เทพ จันทสุวรรณ, 2553, หน้า 9) กล่าวคือ แนวทางนี้มีมุมมองว่าประสิทธิผลขององค์การนั้นจะผันแปรไปตามค่านิยมของแต่ละบุคคล การประเมินประสิทธิผลขององค์การจะขึ้นอยู่กับว่าใครเป็นผู้ประเมินและผู้ประเมินนั้นให้น้ำหนักในเรื่องใดเป็นสำคัญในการประเมินและไม่มีแนวทางใดที่ดีที่สุดในการประเมินประสิทธิผลเนื่องจากแนวคิดเรื่องประสิทธิผลเป็นจิตวิสัยเป็นไปได้ยากที่ทุกคนจะเห็นพ้องต้องกันขึ้นอยู่กับค่านิยมและผลประโยชน์ด้วยซึ่งแนวทางนี้เกิดจากความพยายามของนักวิชาการในการบูรณาการแนวคิดประสิทธิผลเพื่อแสวงหาแนวทางในการประกอบสร้างองค์ประกอบของประสิทธิผลโดย Steers (1977, p. 1) และ Campbell (1977, p. 1) ได้เสนอแนวทางที่คล้ายกัน คือ ชั้นแรกควรกำหนดตัวแปรที่คาดว่าจะเป็นตัววัดประสิทธิผล หลังจากนั้นก็ให้ทำการศึกษาว่าตัวแปรเหล่านั้นมีความสัมพันธ์ที่เหมือนกันอย่างไร (พงษ์เทพ จันทสุวรรณ, 2553, หน้า 2) จากแนวทางดังกล่าวนี้ได้มีนักวิชาการหลายท่านพยายามที่จะทำตามเช่น Scott (1977); Cameron (1979); Seashore (1979) โดยพยายามที่จะบูรณาการตัวแบบประสิทธิผลขององค์การเข้าด้วยกัน

อย่างไรก็ตาม Quinn and Rohrbaugh (1983, p. 1) ได้แสดงความเห็นว่าความพยายามในการบูรณาการแนวคิดประสิทธิผลที่ได้กระทำมาข้างต้นยังมีความคลุมเครือเพราะแนวคิดที่บูรณาการขึ้นมานั้นยังมีความแตกต่างหลากหลายและไม่สามารถเชื่อมโยงได้ว่าแนวคิดแต่ละแนวคิดมีความเชื่อมโยงกันอย่างไรและควรจัดกลุ่มอย่างไร จึงจะเหมาะสม

ไม่ทับซ้อนกันและสาเหตุที่ก่อให้เกิดภาวะคลุมเครือของตัวแบบเชิงบูรณาการดังกล่าวข้างต้น อาจเกิดจากการขาดเครื่องมือหรือวิธีการในการวิเคราะห์ตัวแปรหลายตัวแปรที่เหมาะสม ในขณะที่นั้นอาจจะกล่าวได้ว่าการบูรณาการแนวคิดประสิทธิผลยังมีความหลากหลายด้าน ตัวแบบการเชื่อมโยงระหว่างแนวคิดที่แตกต่างไม่มีความชัดเจนและขาดหลักเกณฑ์ ในการจำแนกแนวคิดหรือการจัดกลุ่มประเภทแนวคิดที่ใช้ในตัวแบบเชิงบูรณาการและ สาเหตุที่สำคัญที่ทำให้เกิดความคลุมเครือดังกล่าวคือในขณะที่ขาดเครื่องมือหรือวิธีการ ในการวิเคราะห์ตัวแปรหลายตัวที่เหมาะสม

ด้วยเหตุนี้ Quinn and Rohrbaugh (1983, p. 2) จึงได้ทำการศึกษาประสิทธิผล ขององค์การโดยการจัดระบบเกณฑ์วัดประสิทธิผลขององค์การอย่างเป็นรูปธรรมจนได้ตัวแบบ เชิงบูรณาการที่เข้มแข็ง คือ ตัวแบบการแข่งขันของค่านิยม (The Competing-Values Approach) แนวคิดนี้มีมุมมองว่าประสิทธิผลขององค์การนั้นจะผันแปรไปตามค่านิยมของ แต่ละบุคคลกล่าว คือ การประเมินประสิทธิผลขององค์การจะขึ้นอยู่กับว่าใครเป็นผู้ประเมิน และผู้ประเมินนั้นให้น้ำหนักในเรื่องใดเป็นสำคัญในการประเมินแนวทางนี้มีฐานคิดว่าไม่มี แนวทางใดที่ดีที่สุดในการประเมินประสิทธิผลเนื่องจากแนวคิดเรื่อง ประสิทธิผลเป็น จิตวิสัยเป็นไปได้ยากที่ทุกคนจะเห็นพ้องต้องกันขึ้นอยู่กับค่านิยมและผลประโยชน์ด้วย Robbins (1990, p. 68) โดยที่กลุ่มค่านิยมพื้นฐานที่มีการแข่งขันกันภายในองค์การมีสามกลุ่ม ดังนี้

กลุ่มแรกเป็นกลุ่มค่านิยมของ “ความยืดหยุ่น” (Flexibility) กับ “การควบคุม” (Control) กลุ่มพื้นฐานแรกนี้เป็นการพิจารณาโครงสร้างขององค์การซึ่งมีสองมิติที่อยู่ในชั่ว ตรงกันข้ามคือความยืดหยุ่นกับการควบคุมความยืดหยุ่นให้คุณค่ากับนวัตกรรมการปรับตัว และการเปลี่ยนแปลงในทางตรงกันข้ามการควบคุมเน้นไปที่ความมีเสถียรภาพคำสั่งและ ความสามารถในการทำนายสิ่งที่เกิดขึ้นภายในองค์การมิติความยืดหยุ่นและการควบคุม ดังกล่าวนี้มีลักษณะเป็นชั่วตรงกันข้ามคล้ายคลึงกับการปรับตัว (Adaptation) การดำรงรักษา (Maintenance) ในทฤษฎีระบบสังคมนั่นเอง

กลุ่มที่สองเป็นกลุ่มค่านิยมที่ใช้การจัดการภายในองค์การเป็นจุดเน้น สามารถจำแนกเป็นการเน้นความเป็นอยู่ที่ดีและการพัฒนาของบุคคล (People) ภายใน องค์การหรือเน้นภายในและการบูรณาการ (Internal) และการพัฒนาตัวองค์กร (Organization) หรือเน้นภายนอกและสร้างความแตกต่าง (External) กล่าวอย่างง่าย ๆ

ก็คือการจัดการจะเน้นที่คนหรืองานนั่นเองการเน้นที่คนจะให้ความสำคัญกับความรู้สึกและความต้องการของบุคคลภายในองค์การส่วนการเน้นที่งานนั้นจะให้ความสำคัญกับผลิตภาพ (Productivity) และการบรรลุความสำเร็จของงาน (Task Accomplishment)

กลุ่มที่สามเป็นกลุ่มค่านิยมที่มีความสัมพันธ์กันของวิธีการขององค์การ (Organizational Means) กับเป้าหมายขององค์การ (Organizational Ends) การเน้นวิธีการเป็นการให้ความสำคัญกับกระบวนการภายในและความต่อเนื่องระยะยาวขณะที่การเน้นเป้าหมายขององค์การเป็นการเน้นที่ผลลัพธ์สุดท้ายและระยะสั้นโดย Quinn and Rohrbaugh (1983, p. 1) ได้แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ของตัวแบบอีก 4 ตัวแบบที่ถูกจำแนกออกมาดังนี้

ตัวแบบมนุษยสัมพันธ์ (Human Relations Model) จะมีชุดค่านิยมที่มีความสำคัญ คือ ชุดค่านิยมด้านความยืดหยุ่น (Flexibility) และชุดค่านิยมที่เน้นภายในองค์การ (Internal) โดยมีวิธีการ (Means) คือ ความสามัคคี (Cohesion) และขวัญกำลังใจ (Morale) และมีผลลัพธ์หรือเป้าหมาย (Ends) คือ การพัฒนาทักษะของผู้ปฏิบัติ (Skilled Work Force)

ตัวแบบระบบเปิด (Open System Model) จะมีชุดค่านิยมที่สำคัญคือชุดค่านิยมด้านความยืดหยุ่น (Flexibility) และชุดค่านิยมที่เน้นภายนอกองค์การ (External) โดยมีวิธีการ (Means) คือความยืดหยุ่น (Flexibility) และความเตรียมพร้อม (Readiness) และมีผลลัพธ์หรือเป้าหมาย (Ends) คือ การแสวงหาและสะสมทรัพยากร (Acquisition of Resources)

ตัวแบบเหตุผลและเป้าหมาย (Rational Goal Model) จะมีชุดค่านิยมที่สำคัญ คือ ชุดค่านิยมด้านการควบคุม (Control) และชุดค่านิยมที่เน้นภายนอกองค์การ (External) โดยมีวิธีการ (Means) คือ การวางแผน (Planning) และมีผลลัพธ์หรือเป้าหมาย (Ends) คือความสามารถในการผลิต (Productivity) และประสิทธิภาพ (Efficiency)

ตัวแบบกระบวนการภายใน (Internal Process Model) จะมีชุดค่านิยมที่สำคัญ คือ ชุดค่านิยมด้านการควบคุม (Control) และชุดค่านิยมที่เน้นภายในองค์การ (Internal) โดยมีวิธีการ (Means) คือ การจัดการระบบข้อมูลข่าวสาร (Information Management) และมีผลลัพธ์หรือเป้าหมาย (Ends) คือ ความมีเสถียรภาพ (Stability)

ต่อมาในงานการศึกษาประสิทธิผลขององค์การภายใต้ตัวแบบการแข่งขันของค่านิยม (Competing Values Framework) ได้แสดงให้เห็นว่าการสร้างเกณฑ์ในการวัด

ประสิทธิผลขององค์กรนั้นอาจจะลดให้เหลือเพียง 2 กลุ่มค่านิยม คือ กลุ่มค่านิยมด้านโครงสร้าง (Structure) และกลุ่มค่านิยมด้านการมุ่งเน้น (Focus) โดยกลุ่มค่านิยมแรกเป็นกลุ่มที่สะท้อนให้เห็นถึงความแตกต่างของการให้ความสำคัญระหว่างความยืดหยุ่น (Flexibility) หรือการเปลี่ยนแปลง (Change) และการควบคุม (Control) หรือความมีเสถียรภาพ (Stability) ส่วนกลุ่มค่านิยมที่สองเป็นกลุ่มที่สะท้อนให้เห็นถึงประเด็นที่องค์กรต้องการมุ่งเน้น (Focus) โดยแสดงถึงการมุ่งเน้นภายในองค์กร (Internal) ซึ่งให้ความสำคัญไปที่บุคคลและการมุ่งเน้นภายนอกองค์กร (External) ซึ่งให้ความสำคัญไปที่องค์กร Quinn (1988, p. 1)

ประสิทธิผลขององค์กรเป็นแนวคิดที่ได้รับการศึกษามากมายเนื่องจากเป็นแนวคิดหลักที่จะส่งผลต่อการขับเคลื่อนขององค์กรในด้านต่าง ๆ ให้เกิดผลตรงตามเป้าประสงค์ขององค์กร ประสิทธิผลขององค์กรจึงเป็นเป้าหมายสูงสุดที่ผู้บริหารต้องการจะบรรลุถึงซึ่งการศึกษาแนวคิดประสิทธิผลขององค์กรมีฐานคติที่สำคัญ 2 ฐานคติ คือ 1 ฐานคติที่เชื่อว่าเกณฑ์ในการวัดประสิทธิผลขององค์กรมีเพียงเกณฑ์เดียวจึงมีแนวคิดเกณฑ์วัดประสิทธิผลเชิงเดียวและ 2 ฐานคติที่เชื่อว่าการวัดประสิทธิผลขององค์กรนั้นต้องประกอบไปด้วยหลายเกณฑ์จึงมีแนวคิดเกณฑ์วัดประสิทธิผลแบบหลายเกณฑ์แม้ว่าประสิทธิผลขององค์กรจะมีการใช้กันอย่างแพร่หลายแต่ยังไม่มี การให้คำนิยามความแตกต่างของผู้ศึกษาและยังมีความขัดแย้งกันเองด้วยอาจสรุปได้ว่าประสิทธิผลขององค์กร คือ ระดับความสามารถขององค์กรในการบรรลุถึงเป้าหมายขององค์กรที่องค์กรนั้นกำหนดขึ้นซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญในการที่จะบ่งชี้ถึงความสามารถในการอยู่รอดขององค์กรและตัวชี้วัดกันอย่างแน่ชัด เนื่องจากไม่มีเงื่อนไขที่สมบูรณ์แบบในการให้คำนิยามหรือความหมายของประสิทธิผลขององค์กร (Cameron, 1986, p.1) ดังนั้นจึงมีการให้นิยามความหมายที่แตกต่างกันไป

สรุปแนวคิดเกณฑ์วัดประสิทธิผลที่ยืดแบบเชิงเดียวมี 4 ตัวแบบซึ่งแต่ละแนวคิดจะมีแนวทางในการศึกษาที่แตกต่างกัน คือ 1 แนวคิดตัวแบบเชิงเป้าหมาย (The Goal-Attainment Approach) ตัวแบบนี้จะเป็นการนำแนวคิดด้านประสิทธิผลเชื่อมโยงเข้ากับความสำเร็จในการบรรลุเป้าหมายขององค์กรใช้ได้ก็ต่อเมื่อองค์กรมีเป้าหมายที่ชัดเจนและสามารถวัดระดับความสำเร็จนั้นได้ 2 แนวคิดตัวแบบทรัพยากรเชิงระบบ (The System-Resource Approach) แนวคิดนี้จะพิจารณาในแง่ของการได้รับทรัพยากรที่จำเป็นอย่างเพียงพอต่อการที่ระบบจะสามารถดำรงอยู่ได้ 3 แนวคิดตัวแบบกระบวนการภายในองค์กร (Internal Process Approach) แนวคิดนี้มีความเชื่อว่าองค์กรจะมีประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

ก็ต่อเมื่อองค์การสามารถรักษาสภาพของกระบวนการภายในให้อยู่ในระดับที่ดีมากยิ่งขึ้น

4 แนวคิดตัวแบบกลุ่มยุทธศาสตร์ (Strategic-Constituencies Approach)

แนวคิดนี้มองว่าการมีประสิทธิผลขององค์การก็คือการที่องค์การสามารถทำให้กลุ่มผู้มีส่วนรวมที่สำคัญในทางยุทธศาสตร์มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุดที่จะยอมรับได้

จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีในเรื่อง ประสิทธิภาพขององค์กรของภาครัฐทั้งในงานวิจัยของไทยและงานวิชาการของต่างประเทศนั้นประเทศไทยโดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ได้นำแนวคิดในเรื่องของ Balanced Scorecard (BSC) ในการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการปฏิบัติราชการ ฉะนั้นในบริบทขององค์กรปกครองท้องถิ่นแห่งประเทศไทย จึงนำหลักการดังกล่าวมาปรับใช้ในปัจจุบัน ฉะนั้นผู้วิจัยจึงสังเคราะห์นำหลักดังกล่าวมาใช้ในการประเมินประสิทธิผลขององค์กรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและได้ศึกษาแนวคิดดังกล่าวดังนี้

แนวคิดและทฤษฎีวิวัฒนาการของแนวคิด Balanced Scorecard (BSC)

บาลานซ์สกอ์การ์ด (Balanced Scorecard) หรือเรียกย่อ ๆ ว่า BSC คือ การประเมินผลองค์กรแบบสมดุลเป็นแนวคิดด้านการจัดการที่องค์กรธุรกิจในประเทศไทยตลอดจนองค์กรทางราชการของไทยได้นำมาประยุกต์ในการประเมินผลงานและกำลังแพร่หลายขึ้นในวงกว้าง

ในประเทศไทย บาลานซ์สกอ์การ์ด ยังไม่มีศัพท์บัญญัติที่ชัดเจน แต่ได้มีนักวิชาการและผู้รู้หลายท่านได้ตั้งชื่อเป็นภาษาไทยแตกต่างกัน เช่น การประเมินผลเชิงคุณภาพ การประเมินองค์กรแบบสมดุล การวัดผลแบบสมดุล ลิขิตสมดุล ลิขิตดัชนี ดุลดัชนี สมดุลกระดานคะแนน หรือการกำหนดผลสำเร็จอย่างสมดุลรอบด้าน โดยมีนักวิชาการได้ให้ความหมาย สรุปได้ดังนี้

บัณฑูร ล่ำซำ (2550, หน้า 36) ประธานเจ้าหน้าที่บริหารธนาคารกสิกรไทย จำกัด(มหาชน) ให้คำจำกัดความว่า บาลานซ์สกอ์การ์ด คือ “เครื่องมือการบริหารจัดการในเชิงสมดุล”

Kaplan และ Norton (2000, p. 89) กล่าวถึง บาลานซ์สกอ์การ์ด ว่า เป็นเครื่องมือทางการจัดการที่องค์กรสามารถนำมาใช้ในการบริหารจัดการในองค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งช่วยในการนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติ (Strategic implementation) โดยอาศัยการวัดหรือประเมิน (Measurement) ที่จะช่วยให้องค์กรเกิดความสอดคล้อง เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และมุ่งเน้นในสิ่งที่มีความสำเร็จขององค์กร (Alignment and focused)

ผู้ศึกษาแนวคิดทฤษฎีนี้ คือ Robert S. Kaplan จาก Harvard Business School และ David P. Norton จาก Norton and Company เป็นผู้นำเทคนิค Balanced Scorecard (BSC) มาใช้เป็นครั้งแรกปี ค.ศ. 1992 เพื่อใช้ในการวัดสัมฤทธิ์ผลขององค์กรภาคธุรกิจโดยได้เพิ่มมิติทางด้านลูกค้า ด้านกระบวนการบริหารภายในองค์กร และด้านการเรียนรู้มาช่วยในการวิเคราะห์ ซึ่งถือเป็นการวิเคราะห์แนวทางใหม่ที่ใช้แผนกลยุทธ์ระยะยาวรวมกับแผนกิจกรรมระยะสั้นในกรอบของระบบการบริหารเชิงกลยุทธ์ (Strategic Management System) และเทคนิค BSC ยังใช้เพื่อให้เกิดการปฏิบัติงานอย่างคุ้มค่า (Time Value of Money) โดยการประเมินผลที่อาศัยตัวชี้วัดในลักษณะองค์รวมนอกเหนือไปจากตัวชี้วัดทางการเงินอย่างเดียว (พสุ เดชะรินทร์, 2557, หน้า 20) การวัดผลการปฏิบัติงานจะเป็นลักษณะผสมผสานของตัวชี้วัดการปฏิบัติการ (Performance Indicators) 4 มิติ ประกอบด้วย ด้านการเงิน ด้านลูกค้า ด้านกระบวนการภายใน และด้านการเรียนรู้ และเติบโต ดังนี้ (สมคิด บางโม, 2558, หน้า 276)

1. ด้านการเงิน (Financial Perspective) ได้แก่ ความสามารถในการทำกำไร การเติบโตยอดขายและผลตอบแทนแก่ผู้ถือหุ้นมูลค่าหุ้นเงินปันผล
2. ด้านลูกค้า (Customer Perspective) ได้แก่ การตอบสนอง (ความรวดเร็วและความถูกต้อง) การให้บริการ (คุณภาพของการบริการ) ราคาความคุ้มค่าในการใช้บริการ
3. ด้านกระบวนการภายใน (Internal Process Perspective) ได้แก่ เวลาในกระบวนการการใช้เวลาในแต่ละขั้นตอนการดำเนินงาน (คุณภาพในกระบวนการคุณภาพของงานในแต่ละขั้นตอนการดำเนินงาน และผลผลิตภาพในกระบวนการทักษะแรงจูงใจผลผลิตต่อคน
4. ด้านการเรียนรู้และเติบโต (Learning and Growth Perspective) ได้แก่ การค้นคว้าทดลองการผลิตและบริการชนิดใหม่ การเรียนรู้อย่างต่อเนื่องการศึกษาหาวิธีปรับปรุงระบบงานการรักษาทุนทางปัญญา (การใช้ทักษะการมีส่วนร่วมของบุคลากรการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างบุคลากร) ซึ่งด้านกระบวนการภายใน และด้านการเรียนรู้และเติบโตเป็นปัจจัยต้น ในขณะที่ด้านการเงินและด้านลูกค้าเป็นปัจจัยตามแนวทางการประเมินและการกำหนดกลยุทธ์แบบ BSC นี้ได้มีการนำมาใช้กันอย่างแพร่หลายในภาคธุรกิจ ขณะนี้ภาครัฐโดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ได้นำเทคนิค BSC มาประยุกต์ใช้ในการประเมินผลการปฏิบัติราชการของหน่วยราชการทั้งประเทศอีกด้วย ในการวิจัยครั้งนี้ได้นำแนวคิดของ BSC มาประยุกต์ใช้ในการศึกษาวิเคราะห์

การดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยได้ปรับมิติ 4 มิติให้เหมาะสมกับงานขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่นมากขึ้น ได้แก่ ปรับด้านการเงินเป็นพันธกิจด้านลูกค้าเป็น กลุ่มเป้าหมายด้านกระบวนการภายในเป็นการบริหารจัดการและด้านการเรียนรู้และเติบโตเป็นการเรียนรู้และพัฒนาการวิจัยครั้งนี้ได้ผู้วิจัยศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 โดยประยุกต์แนวคิด Balanced Scorecard แต่ได้ปรับปรุงให้เหมาะสมกับการบริหารจัดการของหน่วยงานภาครัฐ โดยจะศึกษาใน 4 มิติ คือ ด้านพันธกิจด้านกลุ่มเป้าหมาย ด้านการบริหารจัดการ และด้านการเรียนรู้และพัฒนา ทั้งนี้ในแต่ละมิติจะได้นำหลักการของธรรมาภิบาลภาวะผู้นำ การเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมองค์การต่อการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กลยุทธ์ไม่ได้นำไปสู่การปฏิบัติอย่างแท้จริง Balanced Scorecard ในการประเมินผลการปฏิบัติงานการประเมินผลองค์กรไม่สามารถใช้แต่ตัวชี้วัดทางการเงินได้เพียงอย่างเดียว ผู้บริหารต้องพิจารณามุมมองอื่น ๆ ประกอบด้วย ซึ่งประเด็นนี้คือ จุดเริ่มต้นหรือที่มาของ BSC ที่ Kaplan กับ Norton พัฒนาขึ้นเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการประเมินผลองค์กร โดยต้องพิจารณาให้ครอบคลุมถึงมุมมองทั้ง 4 ด้าน คือ มุมมองด้านการเงิน (Financial Perspective) มุมมองด้านลูกค้า (Customer Perspective) มุมมองด้านกระบวนการภายใน (Internal Process perspective) มุมมองด้านการเรียนรู้และการพัฒนา (Learning and Growth perspective) โดยภายในแต่ละมุมมองประกอบด้วย 1. วัตถุประสงค์ (Objective) 2. ตัวชี้วัด (Measures หรือ performance Indicators) 3. เป้าหมาย (Target) 4. ความคิดริเริ่ม หรือสิ่งที่จะทำ (Initiatives)

สำหรับประเทศไทย ได้นำแนวทางการปฏิรูประบบราชการไทยซึ่งอาศัยแนวคิดการจัดการภาคเอกชนสมัยใหม่มาเป็นแนวทางในการบริหารราชการโดยกำหนดเป็นแผนยุทธศาสตร์ ในการพัฒนาระบบราชการไทย (พ.ศ. 2546-2550) โดยกำหนดยุทธศาสตร์ที่ 1 เรื่องการปรับเปลี่ยนกระบวนการและวิธีการทำงาน มาตรการที่กำหนดไว้ อย่างหนึ่งคือให้มีการปรับปรุงระบบการประเมินผลการดำเนินงาน โดยต้องมีการเจรจาตกลงว่าด้วยผลงานประจำปีมีการติดตามประเมินผลงานทุกสิ้นปี เพื่อให้สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์และแผนดำเนินงานรายปี นอกจากนี้ได้จัดให้มีองค์กร เพื่อพัฒนาระบบราชการขึ้นตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 มาตรา 71/9 โดยกำหนดให้มีสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ทำหน้าที่ติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานตามระเบียบราชการบริหารแผ่นดิน ซึ่งคือการนำแนวคิด Balanced Scorecard มาใช้ในการประเมินผลการปฏิบัติราชการนั่นเอง

(เสาวพงษ์ ยมาพัฒน์, 2550, หน้า 2) ในส่วนขององค์การมหาชนที่เป็นหน่วยงานของรัฐที่ไม่ใช่ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ ได้มีการนำแนวคิด Balanced Scorecard มาใช้ในองค์การ ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 7 กันยายน พ.ศ. 2547 ที่เห็นชอบในหลักการ กำหนดระบบการประเมินผลองค์การมหาชน เพื่อพิสูจน์ถึงควมมีประสิทธิภาพและความคุ้มค่าขององค์การมหาชน โดยให้องค์การมหาชนทุกแห่งจัดทำแผนยุทธศาสตร์เสนอต่อคณะรัฐมนตรีและลงนามในคำรับรองการปฏิบัติงาน โดยให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) เป็นผู้ประเมินผลงานขององค์การมหาชนตามคำรับรองการปฏิบัติงานและรายงานต่อคณะรัฐมนตรี (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ, 2553, หน้า 1)

ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ ได้ดำเนินการประเมินผลองค์การมหาชนเมื่อปีงบประมาณ พ.ศ. 2548 เป็นปีแรก กระบวนการประเมินผลเริ่มด้วยการกำหนดกรอบการประเมินผลการปฏิบัติงานและปฏิทินการจัดทำคำรับรองการปฏิบัติงานและการประเมินผลการปฏิบัติงานขององค์การมหาชนโดยคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ หลังจากนั้นเป็นการเจรจาความเหมาะสมของตัวชี้วัด น้ำหนัก ค่าเป้าหมาย และเกณฑ์การให้คะแนนผลการปฏิบัติงานตามคำรับรองฯ ระหว่างคณะกรรมการเจรจาข้อตกลงและประเมินผล และผู้แทนคณะกรรมการบริหารองค์การมหาชน (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ, 2553, หน้า 1) รวมทั้ง ประเมินผลการปฏิบัติงานขององค์การมหาชนตามคำรับรองการปฏิบัติงานขององค์การมหาชนดังกล่าว เพื่อนำผลการประเมินไปใช้ประกอบการพิจารณาถึงควมมีประสิทธิภาพ และความคุ้มค่าต่อไป (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ, 2553, หน้า 1)

ทั้งนี้ การประเมินผลการปฏิบัติงานตามคำรับรองการปฏิบัติงานขององค์การมหาชนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการได้กำหนดกรอบการประเมินผล ให้อยู่ภายใต้กรอบการประเมินผล 4 มิติ ประกอบด้วย มิติที่ 1 ด้านประสิทธิผลของการปฏิบัติงาน มิติที่ 2 ด้านคุณภาพการให้บริการ มิติที่ 3 ด้านประสิทธิภาพของการปฏิบัติงาน และ มิติที่ 4 ด้านการกำกับดูแลกิจการและการพัฒนาองค์การ พิจารณาจากบทบาทและการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการและการพัฒนาตนเองของคณะกรรมการ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ, 2553, หน้า 9-10)

จากการที่ประเทศไทยเริ่มมีการนำแนวคิด Balanced Scorecard มาใช้ในหน่วยงานภาครัฐในปี พ.ศ. 2545 และใช้ในการประเมินผลขององค์การมหาชน ในปี

พ.ศ. 2548 ซึ่งความแตกต่างของมุมมองตามแนวคิด Balanced Scorecard ระหว่างองค์กร
ภาคเอกชน กับหน่วยงานภาครัฐ

ตาราง 1 มุมมอง 4 ด้านของ Balanced Scorecard

มิติที่	องค์กรเอกชน	หน่วยงานภาครัฐ
1	ด้านการเงิน	ด้านประสิทธิผลของการปฏิบัติงาน
2	ด้านลูกค้า	ด้านคุณภาพการให้บริการ
3	ด้านกระบวนการภายใน	ด้านประสิทธิภาพของการปฏิบัติงาน
4	ด้านการเรียนรู้และการพัฒนา	ด้านการกำกับดูแลกิจการและการพัฒนาองค์กร

ที่มา : วันดี บุญยิ่ง (2549, หน้า 71)

ในปี ค.ศ. 1996 Kaplan และNorton (2000 อ้างใน ภัทรารัตน์ พรหมสุวรรณ, 2548, หน้า 8) ได้เขียนหนังสือ "Balanced Scorecard" โดยเน้นเรื่องการใช้ Balanced Scorecard เป็นเครื่องมือในการสื่อสารกลยุทธ์ของคนทั้ง องค์กร เพื่อทำให้เกิดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของบุคคล และทำให้แนวคิดนี้ได้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องจนมาถึงปัจจุบัน นอกจากนี้ทั้งสองยังได้เขียนหนังสือชื่อ Strategy-Focused Organization ขึ้นมาอีกเล่มหนึ่งและทำให้ Balanced Scorecard มิใช่เป็นเพียงเครื่องมือในการประเมินผลองค์กรเท่านั้น แต่จัดได้ว่าเป็นเครื่องมือในการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ และบุคลากรก็ให้ความสำคัญกับกลยุทธ์มากขึ้น

Balanced Scorecard เป็นการผสมผสานระหว่างการพิจารณาข้อมูลจากภายนอก ซึ่งได้มาจากลูกค้าและผู้ถือหุ้น กับข้อมูลจากภายในองค์กร นอกจากนี้ Balanced Scorecard ยังเป็นการผสมผสานระหว่างการพัฒนาผลสำเร็จของการปฏิบัติงาน ในอดีตและปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในอนาคต ซึ่ง Balanced Scorecard มีลักษณะพิเศษอยู่ 4 ประการ คือ

(1) สะท้อนจากบนลงล่าง (Top-Down) ของพันธกิจและกลยุทธ์องค์กร ในทางตรงกันข้าม ตัวชี้วัดต่าง ๆ ที่บริษัทส่วนใหญ่เฝ้าติดตามมักเป็นในแบบล่างขึ้นสู่บน (Bottom-Up) ซึ่งจะได้มาจากกิจกรรมต่าง ๆ ที่ดำเนินการอยู่ในแต่ละหน่วยงาน หรือ

กระบวนการเฉพาะกิจต่าง ๆ ตามความจำเป็น ซึ่งบ่อยครั้งมักจะไม่ใช่สอดคล้องสัมพันธ์กับกลยุทธ์โดยรวมทั้งหมดขององค์กร

(2) เป็นการมองไปข้างหน้า โดยเป็นการเน้นถึงความสำเร็จทั้ง ในปัจจุบัน และอนาคตตัวชี้วัดต่าง ๆ ทางการเงินแบบดั้งเดิมนั้น อธิบายเพียงว่าในช่วงระยะเวลาของการรายงานผลครั้งล่าสุดที่ผ่านมา องค์กรดำเนินการได้ผลเป็นอย่างไรบ้าง โดยปราศจากการบ่งชี้ให้เห็นว่าผู้บริหารจะสามารถปรับปรุงผลการดำเนินงานสำหรับระยะเวลาที่เหลือของการรายงานครั้งต่อไปได้อย่างไร

(3) ผนวกรวมตัวชี้วัดต่าง ๆ ทั้งภายในภายนอกเข้าด้วยกัน สิ่งนี้ช่วยให้ผู้จัดการมองเห็นจุดต่าง ๆ ที่ได้ให้ความสำคัญ ช่วยให้มั่นใจได้ว่า ความสำเร็จในอนาคตสำหรับตัวชี้วัดตัวหนึ่ง จะไม่เกิดขึ้นบนความล้มเหลวของตัวชี้วัดอีกตัวหนึ่ง

(4) ช่วยให้มีความมุ่งหมายขององค์กรบางแห่งติดตามตัวชี้วัดต่าง ๆ ในจำนวนที่มากเกินไปกว่าที่จะนำไปใช้ได้จริง แต่ Balanced Scorecard นั้น ต้องการให้ผู้บริหารสามารถบรรลุผลได้กับตัวชี้วัดแค่เพียงบางตัวที่มีความสำคัญต่อความสำเร็จ ในการดำเนินกลยุทธ์ขององค์กรอย่างแท้จริงเท่านั้น

นอกจาก 4 ประการข้างต้นแล้ว Balanced Scorecard ยังสามารถนำมาใช้ในการคิดวางแผนเชิงกลยุทธ์ให้กับองค์กร โดยตัวชี้วัดผลการดำเนินงาน (KPIs) เป็นตัวช่วยในการติดตามผล ในการวัดผลการปฏิบัติงานขององค์กร ซึ่งการจัดทำ KPIs จะต้องให้มีความสมดุล คือ

- (1) จุดมุ่งหมาย (Objective) : ระยะสั้นและระยะยาว (Short-and Long-Term)
- (2) การวัดผล (Measure) : ทางด้านการเงินและไม่ใช้การเงิน (Finance and Non-Financial)
- (3) ตัวชี้วัด (Indicators) : เพื่อการติดตามและการผลักดัน (Lagging and Leading)
- (4) มุมมอง (Perspective) : ภายในและภายนอก (Internal and External)

แนวคิด Balanced Scorecard (B.S.C.) ในฐานะเครื่องมือที่ช่วยในการนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติในการพัฒนาองค์กรในยุคปัจจุบัน

BSC นอกจากจะเป็นเครื่องมือในการประเมินผลแล้ว ยังเป็นเครื่องมือในการนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติ ซึ่งในปัจจุบันว่า จุดอ่อนที่สำคัญของผู้บริหารส่วนใหญ่ ไม่ได้อยู่ที่การวางแผนหรือ การจัดทำกลยุทธ์แต่อยู่ที่ความสามารถในการนำกลยุทธ์ที่ได้

กำหนดขึ้นไปสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล การที่องค์กรจะประสบผลสำเร็จนั้นจะต้องประกอบด้วยทั้งกลยุทธ์ที่ดี และความสามารถในการนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติถ้าองค์กรมีกลยุทธ์ที่ดีเพียงอย่างเดียวย่อมไม่สามารถดำเนินงานได้ตามกลยุทธ์ที่ตั้งไว้ในขณะเดียวกันถ้ามีความสามารถในการปฏิบัติ แต่ขาดกลยุทธ์ที่ดีย่อมทำให้องค์กรขาดทิศทางที่ชัดเจนและยิ่งถ้าองค์กรขาดทั้งกลยุทธ์ที่ดีและความสามารถในการปฏิบัติที่ดี องค์กรนั้นย่อมจะประสบความล้มเหลวตั้งแต่ต้น ดังนั้นแนวทางสำคัญที่จะทำให้องค์กรประสบความสำเร็จจึงต้องประกอบด้วย การมีทั้งกลยุทธ์ที่ดีและความสามารถในการนำกลยุทธ์นั้นไปสู่การปฏิบัติซึ่งอุปสรรคสำคัญที่ทำให้กลยุทธ์ไม่สามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้ประกอบด้วย

1. วิสัยทัศน์และกลยุทธ์ที่กำหนดขึ้นขาดการสื่อสารและการถ่ายทอดไปยังผู้บริหาร ระดับต่าง ๆ และพนักงานซึ่งถ้าบุคคลภายในองค์กรไม่สามารถเข้าใจต่อวิสัยทัศน์และกลยุทธ์ขององค์กรย่อมยากที่จะทำให้บุคคลเหล่านั้นปฏิบัติตามวิสัยทัศน์และกลยุทธ์

2. การที่ผู้บริหารระดับต่าง ๆ และพนักงานยังขาดแรงจูงใจที่จะปฏิบัติตามกลยุทธ์ผู้บริหารระดับสูงขององค์กรมักไม่ค่อยให้ความสนใจและให้ความสำคัญกับกลยุทธ์มาใช้กับผู้บริหารมักจะมองว่ากลยุทธ์เป็นเพียงกิจกรรมที่ทำเพียงแค่ปีละครั้งเท่านั้น ทำให้หลักการ BSC สามารถนำมาใช้แก้ปัญหาอุปสรรคทั้ง 3 ข้อเบื้องต้นของการนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติได้ เพราะ BSC จะเป็นเครื่องมือในการสื่อสารและถ่ายทอดกลยุทธ์ให้บุคลากรทุกระดับได้

สำนักงานข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) ได้นำ BSC มาใช้เป็นกรอบแนวทางกำหนดปัจจัยหลักแห่งความสำเร็จและตัวชี้วัดผลการดำเนินการหลักขององค์กรในการพัฒนาระบบการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาองค์กร จากทุกมุมมองอย่างครบถ้วน ทั้ง 4 มุมมอง คือ มุมมองด้านผู้มีส่วนเกี่ยวข้องภายในองค์กร มุมมองด้านองค์ประกอบภายในองค์กร มุมมองด้านนวัตกรรมและมุมมองด้านการเงิน ซึ่งตามปกติหน่วยงานราชการจะให้ความสำคัญกับปัจจัยภายในองค์กรโดยมุ่งเน้นที่กระบวนการทำงาน และตัวหน่วยงานมากกว่าปัจจัยภายนอก เช่น ประชาชนผู้รับบริการหรือผู้มีส่วนได้เสีย ประโยชน์และให้ความสำคัญกับเรื่อง การเงินเฉพาะเวลาเสนอขอของงบประมาณประจำปีเท่านั้น มุมมองของ BSC ไม่จำเป็นต้องมี 4 ด้านเสมอไป องค์กรที่นำเทคนิค BSC มาใช้ประเมินผลการปฏิบัติงานสามารถปรับมุมมองให้มีจำนวนเพิ่มขึ้นหรือลดลงได้ตามความเหมาะสมโดยมุมมองที่กำหนดขึ้นควรเอื้ออำนวยให้องค์กรสามารถตอบสนองความต้องการของผู้มีส่วนได้เสียประโยชน์ทุกกลุ่มตัวแบบประยุกต์ของ BSC ที่ปรับใช้กับ

ส่วนราชการไทยโดยเฉพาะองค์กรปกครองท้องถิ่นไทยนำมาปรับใช้ในการประเมินผลการปฏิบัติงานขององค์กร

1. แนวทางการนำ Balanced Scorecard มาใช้ให้เกิดผลในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การนำ BSC ไปใช้ให้เกิดผลสำเร็จนั้นมีปัจจัยหลาย ๆ อย่างเข้ามาเกี่ยวข้อง และขั้นตอนที่จะส่งผลสำเร็จหรือไม่ขึ้นอยู่กับขั้นตอนของการนำ BSC ไปใช้มากกว่าการออกแบบ แต่การนำ BSC ไปปฏิบัติให้เกิดผลสำเร็จนั้นไม่ได้มีกฎเกณฑ์ตายตัว ซึ่งจะสามารถสรุปปัจจัยที่จะนำ BSC ไปใช้ให้เกิดผลได้ดังนี้

1.1 ผู้บริหารระดับสูงถือเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดในการนำ BSC มาใช้ให้เกิดผลสำเร็จผู้บริหารจะต้องมีความเข้าใจในหลักการของ BSC และมีทัศนคติที่ดีในการนำ BSC มาใช้ อีกทั้งต้องให้การสนับสนุนและเป็นเจ้าภาพในการนำ BSC มาใช้ในองค์กร โดยไม่ควรจะมอบหมายให้ผู้บริหารระดับรองเป็นเจ้าภาพแทน

1.2 การบริหารการเปลี่ยนแปลงการนำ BSC มาใช้ให้เกิดผลจะต้องนำแนวคิดในเรื่องของการเปลี่ยนแปลงเข้ามาใช้ร่วมด้วย เนื่องจากการนำ BSC มาใช้นั้นจะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้นในองค์กร ซึ่งการเปลี่ยนแปลงที่ควรพิจารณา ได้แก่ มุ่งเน้นการสื่อสารภายในและไม่ควรทำที่เดียวทั้งองค์กร รวมทั้งจะต้องมีการสร้างทัศนคติที่ดีให้กับพนักงานด้วย

2. การนำ BSC มาใช้ต้องเน้นที่ความเร็ว เรียบง่ายต่อเนื่องและใช้เป็นประจำ โดยความเร็ว คือ ความเร็วในการพัฒนาและนำเอา BSC ไปใช้ การพัฒนาจึงมุ่งเน้นถึงการพัฒนามากกว่าความสมบูรณ์เนื่องจาก BSC จะไม่มีวันสมบูรณ์ได้จนกว่าได้มีการใช้ ความเรียบง่าย คือ ความเรียบง่ายในด้านหลักการแนวคิดที่ชัดเจนและตรงไปตรงมา ความต่อเนื่อง คือ การนำ BSC มาใช้ไม่ใช่โครงการที่จะทำได้ไม่สำเร็จภายในเวลาไม่กี่เดือนหรือปี แต่การที่จะใช้ BSC จนประสบผลสำเร็จนั้น จะต้องมีความต่อเนื่อง ทั้งมีการปรับเปลี่ยนและพัฒนาอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา ส่วนการใช้เป็นประจำหมายความว่าต้องนำ BSC มาใช้ผสมผสานกับการบริหารงานประจำวันไม่ว่าจะจัดให้มีการประชุมตาม BSC หรือทำให้ผลการดำเนินงานตาม BSC เป็นสิ่งที่ทำให้เห็นได้ชัดเจนอยู่ตลอดเวลา

3. การผูกพันของ BSC กับสิ่งที่มุ่งใจบุคลากรถือ เป็นประเด็นที่ยังถกเถียงกันอยู่ซึ่งการผูกกับสิ่งจูงใจนั้นหมายถึง ถ้าทำได้ตามเป้าหมายจะได้รับรางวัล แต่ถ้าไม่ถึงเป้าหมายที่ตั้งไว้จะไม่เกิดอะไรขึ้น ซึ่งในประเด็นนี้ยังจำเป็นต้องพิจารณาต่อไป

4. BSC ถือเป็นเรื่องมือทางกลยุทธ์ ดังนั้นถ้าจะนำมาใช้ให้เกิดผลที่สุดควรจะนำมาใช้ในด้านของกลยุทธ์เป็นหลัก ไม่ใช่เพียงแต่การประเมินผลให้ครบทั้ง 5 ด้าน

เท่านั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของการกำหนดตัวชี้วัด (Key Performance Indicators) เนื่องจากตัวชี้วัดที่อยู่ใน BSC นั้นควรจะเป็นตัวชี้วัดเชิงกลยุทธ์ (Strategic Measures) มากกว่าตัวชี้วัดที่เป็นตัวชี้วัดในการเตือนภัย (Safety Measures) ก่อนที่เราจะเริ่มทำ BSC องค์การอาจจะมีตัวชี้วัดอยู่แล้วเป็นร้อย ๆ ตัวแต่การทำ BSC ไม่ใช่การนำเอาตัวชี้วัดในเชิงกลยุทธ์เป็นหลัก นั่นคือ ถ้าผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดดีขึ้นย่อมทำให้องค์การดีขึ้น ตามกลยุทธ์ที่กำหนดไว้ส่วนตัวชี้วัดในการเตือนภัยนั้นจะเป็นตัวชี้วัดในการเตือนภัย มากกว่าผลการดำเนินงานนั้นสูงกว่าหรือต่ำกว่าเป้าหมายที่กำหนด

แนวคิดเกี่ยวกับการจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่น

ความหมายของการจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่น

การปกครองท้องถิ่นเป็นการปกครองที่รัฐกระจายอำนาจให้แก่ท้องถิ่นในการปกครองตนเอง โดยให้ประชาชนในท้องถิ่นมีสิทธิและมีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง และมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นองค์กรของประชาชนในท้องถิ่นทำหน้าที่เป็นกลไกหลักในการบริหารการปกครองท้องถิ่น โดยองค์กรปกครองท้องถิ่นแต่ละแห่งต่างมีบทบาทหน้าที่ในการบริหารและการพัฒนาท้องถิ่นภายใต้เขตพื้นที่ความรับผิดชอบของตนเอง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งล้วนมีบทบาทหน้าที่สำคัญในการบริหารและพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้า โดยในส่วนการบริหารท้องถิ่นนั้นถือเป็นการใช้ทรัพยากรทางการบริหารเพื่อดำเนินการในกิจการสาธารณะตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล ขณะที่การพัฒนาท้องถิ่น เป็นการดำเนินการเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่นตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่นด้วยการดำเนินงานหรือการกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ในอันที่จะยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นให้ดีขึ้น

อำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในฐานะที่เป็นองค์กรปกครองตนเองของประชาชนในท้องถิ่นนั้น ย่อมมีมากน้อยแตกต่างกันไปตามระดับการกระจายอำนาจของรัฐบาลในแต่ละประเทศ แต่อย่างไรก็ตามอำนาจหน้าที่สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่รัฐบาลประชาธิปไตยทุก ๆ ประเทศมักจะกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นสามารถดำเนินการได้ด้วยตนเองก็คืออำนาจหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น โดยบริการสาธารณะต่าง ๆ ที่ท้องถิ่นได้รับการกระจายอำนาจมาให้ดำเนินการได้ด้วยตนเองล้วนมีลักษณะเป็นบริการพื้นฐานที่อำนวยความสะดวกตอบสนองความต้องการ

ของประชาชนในท้องถิ่น และเป็นบริการที่เกี่ยวข้องกับการวิถีชีวิตความเป็นอยู่ ตลอดจนเป็นบริการที่มีขึ้นเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น เช่น การจัดบริการด้านสาธารณสุข ปลอดภัย การรักษาความสงบเรียบร้อย การจัดการศึกษา การจราจรและขนส่งมวลชน การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น และการจัดการสิ่งแวดล้อม

ในส่วนความหมายของการจัดบริการสาธารณะ (Public services Management) นั้น หมายถึง การบริหารและดำเนินการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อตอบสนองของความต้องการของประชาชนทั่วไป โดยการบริการสาธารณะจะเป็นไปในลักษณะของการที่มีองค์การหรือหน่วยงาน และเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการทำหน้าที่ปฏิบัติกรรับใช้ อำนวยความสะดวก แก้ปัญหา ตลอดจนตอบสนองความต้องการในด้านหรือเรื่องต่าง ๆ ให้แก่ประชาชน ในขณะที่การจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่น (Local services management) หมายถึง การบริหารและดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการปฏิบัติกรรับใช้และการอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ตอบสนองความต้องการและแก้ไขปัญหาให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น โดยการดำเนินการบริการจะเป็นไปตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่นจึงมีลักษณะเป็นการจัดหาและส่งมอบบริการสาธารณะด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น บริการด้านสาธารณสุข ปลอดภัย การรักษาความสงบเรียบร้อย การจัดการศึกษา การบริการสาธารณสุข ฯลฯ ให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น

ความสำคัญของการจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่น

การจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่นมีหลากหลายประการตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งอำนาจหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่นโดยทั่วไปจะครอบคลุมกิจกรรมเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น ตั้งแต่เกิดจนตาย การจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่นจึงมีความสำคัญเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะความสำคัญต่อประชาชนในท้องถิ่นเอง ความสำคัญต่อการพัฒนาท้องถิ่น ความสำคัญต่อบุคลากรท้องถิ่น ความสำคัญต่อรัฐบาลและประเทศชาติ ซึ่งความสำคัญในแต่ละประการสรุปได้ ดังนี้

1) ความสำคัญของการจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่นต่อประชาชนในท้องถิ่น จากการที่การปกครองท้องถิ่นเป็นการปกครองตนเองของประชาชนในท้องถิ่น โดยมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีฐานะเป็นนิติบุคคลทำหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะต่าง ๆ ให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น การบริการสาธารณะที่ท้องถิ่นจัดให้แก่ประชาชนล้วนเป็นบริการพื้นฐานที่จัดให้เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนในอันที่

จะช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีให้แก่ประชาชนในท้องถิ่นทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็นบริการด้านโครงสร้างพื้นฐาน การรักษาความสงบเรียบร้อย การสวัสดิการสังคม สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ฯลฯ หากท้องถิ่นสามารถจัดบริการต่าง ๆ ได้อย่างตรงกับความต้องการและดำเนินการบริการได้อย่างมีประสิทธิภาพแล้ว ย่อมทำให้ประชาชนในท้องถิ่นพึงพอใจในบริการที่ได้รับ ตลอดจนทำให้ประชาชนท้องถิ่นมีคุณภาพชีวิตที่ดียิ่งขึ้นต่อไปด้วย ดังนั้นเมื่อการดำเนินการจัดบริการของท้องถิ่นมีความสำคัญต่อประชาชนเป็นอย่างมาก ประชาชนในท้องถิ่นเองก็ควรเข้าไปมีบทบาทหรือมีส่วนร่วมในการดำเนินการดังกล่าวด้วย เพื่อให้การจัดบริการสอดคล้องกับความต้องการที่แท้จริงของประชาชนต่อไป โดยการเข้าไปมีบทบาทหรือมีส่วนร่วมในการจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่นนั้น ประชาชนสามารถกระทำได้หลายแนวทางด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นการเสนอปัญหาหรือความต้องการของตนในเรื่องเกี่ยวกับการบริการสาธารณะให้ผู้บริหารท้องถิ่นได้รับรู้รับทราบ การเข้าร่วมประชุมประชาคมเพื่อจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น การตรวจสอบการดำเนินงานและตรวจสอบ คุณแลสภาพของบริการสาธารณะที่ท้องถิ่นจัดให้กับประชาชน เป็นต้น

2) ความสำคัญของการจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่นต่อการพัฒนาท้องถิ่น จากการศึกษาที่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายในการจัดบริการสาธารณะ โดยบริการต่าง ๆ ที่ท้องถิ่นจัดทำหรือดำเนินการจะมีลักษณะเป็นการนำเอาทรัพยากรท้องถิ่นมาจัดการบริการส่งมอบให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งเมื่อท้องถิ่นใดสามารถจัดบริการสาธารณะตามอำนาจหน้าที่ได้อย่างเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลแล้วย่อมส่งผลให้ท้องถิ่นนั้นเกิดความเจริญก้าวหน้า เพราะบริการสาธารณะที่ท้องถิ่นจัดให้กับประชาชนนั้นถือเป็นบริการพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำเนินชีวิตและช่วยอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน และคุณภาพการจัดบริการสาธารณะยังถือเป็นดัชนีชี้วัดสำคัญในการวัดระดับการพัฒนาท้องถิ่นอีกด้วย เช่น หากท้องถิ่นสามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพย่อมทำให้เกิดผลผลิตเป็นประชาชนที่มีความรู้ความสามารถ มีศักยภาพในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้าต่อไปในอนาคต หรือหากท้องถิ่นสามารถจัดทำผังเมืองและควบคุมการใช้ประโยชน์ที่ดินได้อย่างเกิดประสิทธิผลแล้วย่อมทำให้การพัฒนาเมืองหรือการพัฒนาท้องถิ่นนั้น ๆ เป็นไปอย่างมีระบบและมีทิศทางการพัฒนาที่ชัดเจน หรือในกรณีที่ท้องถิ่นจัดบริการสาธารณูปโภค จำพวกไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์ แก๊ส ได้อย่างมีคุณภาพทั่วถึงและเป็นธรรมแล้ว กิจกรรมด้านสาธารณูปโภคที่ท้องถิ่นดำเนินการดังกล่าวก็ย่อมเรียกได้ว่าเป็นการดำเนินการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

นอกจากนี้แล้วเมื่อมีการจัดเก็บภาษี ค่าธรรมเนียม ตลอดจนค่าใช้บริการสาธารณะต่าง ๆ เงินที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดเก็บได้ก็จะถูกส่งกลับคืนสู่ท้องถิ่นในรูปแบบประมาณท้องถิ่น ซึ่งจะต้องมีการนำไปใช้ในกิจการสาธารณะหรือการจัดบริการสาธารณะเพื่อพัฒนาท้องถิ่นต่อไปนั่นเอง

3) ความสำคัญของการจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่นต่อบุคลากรท้องถิ่น บุคลากรท้องถิ่นหมายถึงบุคคลากรฝ่ายการเมืองและฝ่ายประจำ บุคลากรท้องถิ่นในที่นี้จึงมีความหมายครอบคลุมทั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น และพนักงานท้องถิ่น เมื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการจัดบริการสาธารณะต่าง ๆ ให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น ผู้มีบทบาทสำคัญในการกำหนดและดำเนินการจัดบริการสาธารณะย่อมได้แก่บุคลากรท้องถิ่นประเภทต่าง ๆ โดยฝ่ายสภาท้องถิ่นซึ่งก็คือสมาชิกสภาท้องถิ่นว่าเป็นผู้มีบทบาทในการกำหนดแนวทางปฏิบัติในการจัดบริการสาธารณะที่จะปรากฏออกมาในรูปแบบของกฎหมายหรือข้อบัญญัติท้องถิ่น ส่วนผู้บริหารท้องถิ่นเป็นผู้ที่มีบทบาทและความสำคัญเป็นอย่างมากต่อการกำหนดนโยบายและแผนการจัดบริการสาธารณะ ตลอดจนอำนาจการและกำกับดูแลให้การดำเนินการจัดบริการสาธารณะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ขณะที่พนักงานท้องถิ่นถือเป็นกลุ่มบุคคลผู้ปฏิบัติที่จะทำหน้าที่ส่งมอบการบริการสาธารณะด้านต่าง ๆ ของท้องถิ่นให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น พนักงานท้องถิ่นจึงเป็นผู้ที่ต้องปฏิบัติงานบริการสาธารณะอย่างใกล้ชิดหรือต้องเผชิญหน้ากับประชาชนที่มาติดต่อรับบริการต่าง ๆ ดังนั้น หากการดำเนินการจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่นเป็นไปด้วยดีมีคุณภาพ สามารถตอบสนองความต้องการและแก้ไขปัญหาของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างเป็นที่พึงพอใจแล้ว ผลการดำเนินงานจัดบริการสาธารณะดังกล่าวย่อมสะท้อนให้เห็นถึงความรู้ความสามารถของบุคลากรท้องถิ่น ซึ่งส่งผลให้ประชาชนเกิดการยอมรับและเชื่อมั่นศรัทธาต่อบุคลากรท้องถิ่น การปกครองท้องถิ่น และการปกครองในระบบประชาธิปไตยต่อไป

4) ความสำคัญของการจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่นต่อรัฐบาลและประเทศชาติ จากการศึกษาที่รัฐบาลต้องทำหน้าที่ในการบริหารราชการแผ่นดิน และทำหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะโดยมีภารกิจของรัฐในการจัดบริการสาธารณะมากมาย ซึ่งจำเป็นต้องใช้ทรัพยากรสำหรับการบริหารและดำเนินงานเป็นจำนวนมาก หากให้รัฐบาลหรือส่วนกลางรับภาระในการดำเนินการจัดบริการสาธารณะซึ่งมีเป็นจำนวนมาก แต่เพียงส่วนเดียวอาจทำให้ขาดประสิทธิภาพในการจัดบริการสาธารณะได้โดยง่าย และอาจไม่ตอบสนองความต้องการหรือแก้ปัญหาของประชาชนในแต่ละท้องถิ่นหรือแต่ละพื้นที่ได้

อย่างตรงจุด รัฐบาลในประเทศประชาธิปไตยทุกประเทศจึงกระจายอำนาจในการบริหาร การปกครองและการจัดบริการสาธารณะให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ท้องถิ่นทำ หน้าที่ในการจัดบริการต่าง ๆ ตอบสนองความต้องการของคนในท้องถิ่นเอง ซึ่งการที่ ท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะย่อมทำให้เกิดผลดีต่อประชาชนใน ท้องถิ่นที่จะได้รับการบริการที่ใกล้ชิดและสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นแต่ละ แห่ง และการให้ท้องถิ่นทำหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะยังเกิดผลดีกับรัฐบาลในการ ช่วยลดภาระการดำเนินงานของรัฐบาลลงได้ในระดับหนึ่ง ส่งผลให้รัฐบาลสามารถทำ หน้าที่ในการบริหารราชการแผ่นดินและปฏิบัติการกิจที่สำคัญอื่น ๆ ในระดับชาติต่อไปได้ อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นอกจากนี้แล้วเมื่อมีการกระจายอำนาจการจัดบริการ สาธารณะต่าง ๆ ให้ท้องถิ่นดำเนินการได้เองแล้ว หากท้องถิ่นแต่ละแห่งสามารถ ดำเนินการใช้ทรัพยากรของท้องถิ่นเพื่อจัดบริการสาธารณะได้อย่างมีประสิทธิภาพแล้ว ย่อมส่งผลดีต่อการพัฒนาประเทศชาติ

วัตถุประสงค์ของการจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่น

การจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่นซึ่งเป็นการจัดหาและส่งมอบบริการต่าง ๆ ให้แก่ประชาชนในท้องถิ่นนั้น ถือเป็นการดำเนินการจัดบริการพื้นฐานที่จำเป็นต่อการ ดำเนินชีวิต ตลอดจนจนเป็นบริการที่อำนวยความสะดวกสบายให้แก่ประชาชนในท้องถิ่นเพื่อ ยกระดับและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดีขึ้น การจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่น มีวัตถุประสงค์ที่สำคัญ 4 ประการ คือ

1) เพื่อตอบสนองความต้องการให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น อำนาจหน้าที่ใน การจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่นโดยส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการจัดบริการ พื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำเนินชีวิตของประชาชน การจัดบริการต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการ รักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การบริการทางการแพทย์สาธารณสุข การ จัดบริการสาธารณสุขมูลฐาน การจัดการศึกษา ฯลฯ ล้วนเป็นการกระทำเพื่อตอบสนองความ จำเป็นหรือความต้องการพื้นฐานของประชาชนในท้องถิ่นทั้งสิ้น และเมื่อประชาชนมี แสดงออกซึ่งความต้องการบริการสาธารณะต่าง ๆ ที่อยู่ขอบเขตอำนาจหน้าที่ของท้องถิ่น แล้ว องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องทำหน้าที่ในการตอบสนองความต้องการดังกล่าวของ ประชาชน

2) เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น การจัดบริการ สาธารณะของท้องถิ่นเมื่อสามารถตอบสนองความต้องการและแก้ไขปัญหาให้แก่

ประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นที่ยอมรับของประชาชนแล้ว ย่อมนำมาซึ่งการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้แก่ประชาชนในท้องถิ่นด้วย อันเนื่องมาจากประชาชนได้รับการดำเนินงานต่าง ๆ ที่มีคุณภาพและมาตรฐานจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งบริการสาธารณสุข ปลอดภัย สาธารณูปการ การพัฒนาที่อยู่อาศัย การสวัสดิการสังคม ฯลฯ คุณภาพและมาตรฐานบริการสาธารณะต่าง ๆ ที่ท้องถิ่นจัดให้กับประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ เพราะเมื่อประชาชนในท้องถิ่นได้รับการบริการสาธารณะที่มีคุณภาพและมาตรฐานในด้านต่าง ๆ อย่างทั่วถึงและครอบคลุมทุกกลุ่มคนแล้วย่อมส่งผลให้เกิดคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนในท้องถิ่นตามมาด้วย

3) เพื่อพัฒนาท้องถิ่น การจัดบริการสาธารณะเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นนั้นครอบคลุมทั้งการจัดบริการเพื่อแก้ไขสิ่งที่เป็นปัญหาของท้องถิ่น การจัดบริการเพื่อการดำรงรักษาสิ่งที่ดีของท้องถิ่นให้คงอยู่ และการจัดบริการเพื่อสร้างสรรค์สิ่งที่ดีให้เกิดขึ้นในท้องถิ่น โดยในส่วนของ การจัดบริการสาธารณะเพื่อแก้ไขปัญหานั้นจะพบว่าในท้องถิ่นต่าง ๆ นั้นมีปัญหาอยู่หลายประการที่เป็นเหตุทำให้เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชนในท้องถิ่นซึ่งปัญหาต่าง ๆ จำเป็นต้องขจัดให้หมดสิ้นไป โดยทางแก้ปัญหานั้นอาจกระทำได้ด้วยการจัดบริการสาธารณะที่ดีมีคุณภาพเพื่อแก้ไขปัญหานั้น เช่น ปัญหาอาชญากรรมในท้องถิ่น ก็อาจสามารถแก้ไขได้ด้วยการจัดบริการในด้านการรักษาความสงบเรียบร้อย ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินให้แก่ประชาชน ในส่วนของ การจัดบริการเพื่อดำรงรักษาสิ่งที่ดีของท้องถิ่นให้คงอยู่นั้น ปรากฏออกมาได้ในหลากหลายรูปแบบ เช่น การจัดบริการสาธารณะเพื่อการดำรงรักษาขนบธรรมเนียมวัฒนธรรมที่ดั้งเดิมของท้องถิ่น การจัดกิจกรรมสืบสานภูมิปัญญาท้องถิ่น หรือการจัดบริการเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

4) เพื่อตอบสนองนโยบายของรัฐบาล เนื่องจากการปกครองท้องถิ่นเป็นการปกครองที่เป็นผลมาจากการกระจายอำนาจของรัฐบาล แม้ว่าจะมีอิสระในการบริหารและการปกครองตนเองมากเพียงใดก็ไม่ใช่อำนาจที่รัฐบาลจะสั่งการหรือมีอำนาจบีบบังคับได้ การบริหารและการปกครองของท้องถิ่นจึงสอดคล้องและรองรับนโยบายของรัฐบาล ซึ่งรวมไปถึงการจัดนโยบายสาธารณะของท้องถิ่นด้วย เพราะอำนาจหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่นก็เป็นอำนาจหน้าที่ที่มีการกระจายหรือถ่ายโอนมาจากรัฐบาล การดำเนินการจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่นที่สอดคล้องรองรับกับนโยบายของรัฐบาลจึงเป็นเสมือนการช่วยให้เห็นนโยบายของรัฐบาลบรรลุผล พร้อมกับช่วยในการแบ่งเบาภาระของรัฐบาลในการ

ดำเนินการจัดบริการสาธารณะ ดังนั้น การจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่นจึงจำเป็นต้องสอดคล้องหรือตอบสนองต่อนโยบายของรัฐบาล เช่น นโยบายของรัฐบาลในการประกันสุขภาพ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเมื่อมีอำนาจหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะจึงต้องตอบสนองนโยบายดังกล่าวของรัฐบาลด้วย หรือนโยบายการขยายโอกาสทางการศึกษา และการศึกษาภาคบังคับของรัฐบาล องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีอำนาจหน้าที่ในการจัดการศึกษา ก็ต้องมีการจัดการศึกษาให้สอดคล้องและตอบสนองต่อนโยบายด้านการศึกษาของรัฐบาลด้วยเช่นกัน

เงื่อนไขในการจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่น

องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีอำนาจหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะ มากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับเงื่อนไขในการจัดบริการสาธารณะที่สำคัญ 2 ประการ คือ

1) นโยบายการกระจายอำนาจของรัฐบาล โดยทั่วไปแล้วประเทศที่ปกครองในระบอบประชาธิปไตยจะให้ความสำคัญกับการกระจายอำนาจให้แก่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเมื่อมีการกระจายอำนาจให้แก่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นสิ่งหนึ่งที่ต้องมีการกระจายอำนาจหรือถ่ายโอนไปให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นก็คืออำนาจหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะ นโยบายการกระจายอำนาจให้แก่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจึงถือเป็นหนึ่งในนโยบายที่สำคัญในการบริหารราชการแผ่นดินของประเทศประชาธิปไตย องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีอำนาจหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะอย่างไรบ้าง มากน้อยเพียงใด จึงต้องเป็นไปโดยสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลที่จะมีการกำหนดอำนาจหน้าที่ใดเป็นของหน่วยงานหรือองค์กรใด โดยอำนาจหน้าที่ใดที่รัฐบาลพิจารณาแล้วเห็นว่าควรเป็นส่วนกลางก็จะกำหนดให้อำนาจหน้าที่นั้นเป็นของราชการส่วนกลาง ในขณะที่อำนาจหน้าที่ใดที่รัฐบาลพิจารณาแล้วเห็นว่าควรเป็นของท้องถิ่นก็จะกำหนดให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ดังกล่าว ด้วยการกำหนดเป็นนโยบายการกระจายอำนาจให้แก่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นต่อไป

2) ความพร้อมของท้องถิ่นในการจัดบริการสาธารณะ นอกเหนือจากการกระจายอำนาจของรัฐบาลซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญประการหนึ่งในการจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่นแล้ว ความพร้อมของท้องถิ่นเองก็ถือเป็นเงื่อนไขที่สำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อการจัดบริการสาธารณะ เพราะแม้ว่ารัฐบาลให้ความสำคัญกับนโยบายการกระจายอำนาจมากเพียงใดก็ตาม แต่หากท้องถิ่นขาดความพร้อมในการดำเนินการตามนโยบายแล้วย่อมไม่อาจทำให้นโยบายนั้นเกิดผลสำเร็จในทางปฏิบัติได้ ในการจัดบริการสาธารณะตาม

นโยบายของรัฐบาล องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจำเป็นต้องมีความพร้อมในหลากหลายด้าน แต่ที่สำคัญก็คือ ความพร้อมของประชาชนท้องถิ่น กับความพร้อมของทรัพยากรท้องถิ่น ในส่วนความพร้อมของประชาชนในท้องถิ่นนั้นต้องท้องถิ่นต้องมีความพร้อมในการปกครองตนเอง โดยมีความรู้ความเข้าใจในหลักการและกระบวนการบริหารการปกครองท้องถิ่น พร้อมที่จะเสียสละผลประโยชน์ส่วนตัวเพื่อประโยชน์ส่วนรวม ตลอดจนพร้อมที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารการปกครองท้องถิ่น ความพร้อมของประชาชนในท้องถิ่นดังกล่าวสามารถสะท้อนออกมาให้เห็นได้จากพฤติกรรมและวัฒนธรรมทางการเมืองของคนในท้องถิ่นย่อมมีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบมีส่วนร่วม ที่คนในท้องถิ่นในชุมชนสนใจเรื่องการเมือง มองการเมืองเป็นเรื่องใกล้ตัวที่มีผลกระทบต่อชีวิตของตน จึงแสดงออกในเชิงพฤติกรรมด้วยการเข้าไปมีบทบาทหรือมีส่วนร่วมทางการเมืองในทุก ๆ ขั้นตอน การที่ประชาชนในท้องถิ่นมีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบมีส่วนร่วมนี้จึงเรียกได้ว่าเป็นความพร้อมทางด้านการเมืองของประชาชน

นอกจากความพร้อมทางด้านการเมืองของประชาชนที่จะต้องมีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบมีส่วนร่วมแล้ว ประชาชนในท้องถิ่นยังต้องมีความพร้อมในด้านอื่น ๆ ประกอบด้วยไม่ว่าจะเป็นความพร้อมของประชาชนในด้านเศรษฐกิจ สังคม และการศึกษา โดยในส่วนของความพร้อมของประชาชนในด้านเศรษฐกิจนั้นพิจารณาได้จากการที่ประชาชนในท้องถิ่นมีรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีวิต มีอาชีพที่มั่นคง ซึ่งเมื่อประชาชนมีฐานะทางเศรษฐกิจที่ไม่ขัดสนแล้วย่อมทำให้ประชาชนหันมาสนใจเรื่องของส่วนรวม เรื่องของสาธารณะเพิ่มมากขึ้นโดยไม่ต้องพะวงกับการเลี้ยงชีพหรือเลี้ยงดูครอบครัวมากนัก แนวโน้มการเข้าไปมีส่วนร่วมในการบริหารการปกครองท้องถิ่นก็ย่อมมีมากขึ้น ในส่วนความพร้อมทางด้านสังคมนั้น ในท้องถิ่นใดหรือชุมชนใดที่มีความเข้มแข็ง คนในท้องถิ่นมีการรวมกลุ่มในรูปแบบต่าง ๆ มีความรักความสามัคคี เอื้อเฟื้อแบ่งปัน ตลอดจนช่วยเหลือซึ่งกันและกันมาก ย่อมจะส่งผลดีต่อการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารการปกครองท้องถิ่นต่อไปด้วย

อำนาจหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่น

องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในแต่ละประเทศก็มีอำนาจหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะแตกต่างกันไปตามนโยบายการกระจายอำนาจและความพร้อมของท้องถิ่นแต่ละแห่ง หรือแม้กระทั่งในประเทศเดียวกันองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นต่างรูปแบบกันก็มีอำนาจหน้าที่แตกต่างกัน โดยปกติแล้วรัฐบาลประเทศต่าง ๆ จะมีอำนาจหน้าที่ในเรื่อง

สำคัญ ๆ ในระดับชาติหรือระดับมหภาคใน 4 ประการ คือ (1) การป้องกันประเทศ (2) การรักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงภายใน (3) การต่างประเทศ และ (4) การเสริมสร้างความเจริญเติบโตและการรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ โดยอำนาจหน้าที่หรือภารกิจของรัฐบางส่วนและนอกเหนือจากนี้รัฐบาลสามารถกระจายหรือถ่ายโอนไปให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทำหน้าที่ดำเนินการจัดบริการสาธารณะเพื่อตอบสนองความต้องการของคนในท้องถิ่นแทนรัฐบาลได้ ซึ่งงานหรืออำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการจัดบริการสาธารณะโดยทั่วไปรัฐบาลในประเทศต่าง ๆ กระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีดังนี้ (รศคนธ์ รัตนเสริมพงศ์, 2552, หน้า 12-13)

1) การบริการสาธารณะที่เป็นการสนองความจำเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิตของประชาชน การบริการสาธารณะในลักษณะนี้ถือว่าเป็นภารกิจหลักที่สำคัญที่สุดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยทั่วไป ได้แก่ การสาธารณสุขูปโภคและสาธารณูปการต่าง ๆ น้ำประปา ไฟฟ้า ถนน สะพาน การกำจัดขยะและสิ่งปฏิกูล การรักษาพยาบาล การจัดการศึกษา ฯลฯ ซึ่งการบริหารสาธารณะเหล่านี้เป็นความจำเป็นในการดำเนินชีวิตของคนในท้องถิ่น การให้ท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินการจะทำให้สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างเหมาะสม

2) การรักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงปลอดภัย ความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงปลอดภัยเป็นความจำเป็นอีกประการหนึ่งในการดำรงชีวิตของผู้คน ในขณะเดียวกันก็เป็นความจำเป็นในการดำรงอยู่ของชุมชนในส่วนรวมด้วย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งใกล้ชิดกับประชาชน ย่อมเข้าใจสถานการณ์และสามารถแก้ไขหรือป้องกันเหตุร้ายต่าง ๆ ได้ทันที่วงที่ กิจกรรมในด้านนี้ ได้แก่ การจัดระเบียบสังคม การรักษาความสงบ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

3) การจัดสวัสดิการสังคมและการประสงเคราะห์ ในทุกสังคมย่อมมีบุคคลที่ด้อยโอกาส ประสบปัญหายากไร้และพึ่งพาตนเองไม่ได้ จำเป็นที่จะต้องได้รับความช่วยเหลือเพื่อให้มีชีวิตที่ดีขึ้น เช่น การจัดสวัสดิการด้านอาหาร การรักษาพยาบาล อาคารสงเคราะห์ การสงเคราะห์คนพิการ เด็กพิการ คนชรา เป็นต้น การจัดสวัสดิการและการสงเคราะห์ให้ได้อย่างทั่วถึงและพอเพียง จำเป็นต้องอาศัยองค์กรของท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินการ โดยรัฐบาลควรเข้ามาช่วยรับผิดชอบด้านงบประมาณด้วย

4) การจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสภาพแวดล้อม ประชาชนในท้องถิ่นย่อมมีสิทธิในถิ่นที่อยู่อาศัยของตน และมีสิทธิที่จะมีชีวิตอยู่ใน

สภาพแวดล้อมที่ดี นอกจากนั้น ประชาชนในท้องถิ่นย่อมมีความรักผูกพัน และหวงแหน
ท้องถิ่นของตนเอง ดังนั้น องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจึงควรมีอำนาจหน้าที่ในการจัดการ
ทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่น การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ตลอดจน การจัดการให้
ท้องถิ่นมีสภาพแวดล้อมที่ดีเป็นระเบียบเรียบร้อย สวยงาม สะอาดร่มรื่นน่าอยู่อาศัย

5) การส่งเสริมและอนุรักษ์ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญา
ท้องถิ่น ประชาชนในท้องถิ่นย่อมมีสิทธิที่จะสืบทอดวิถีทางการดำเนินชีวิตตามแบบอย่าง
ของบรรพบุรุษตน ส่งเสริมและอนุรักษ์ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาอันเป็น
มรดกท้องถิ่นของตน จึงควรเป็นภารกิจขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะส่งเสริมและ
เผยแพร่ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาของท้องถิ่น อนุรักษ์โบราณสถานและ
โบราณวัตถุในท้องถิ่นจัดตั้งพิพิธภัณฑ์ หอศิลป์ หรือศูนย์วัฒนธรรมท้องถิ่น

6) การอำนวยความสะดวกและบริการประชาชน นอกจากความจำเป็น
พื้นฐานในการดำรงชีวิตแล้วประชาชนยังมีความต้องการที่จะมีชีวิตที่ดี สะดวกและสบาย
กว่าเดิม ซึ่งเป็นลักษณะตามธรรมชาติของมนุษย์องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่ที่จะ
จัดบริการต่าง ๆ เพื่อสนองความต้องการของประชาชนในแต่ละท้องถิ่น เช่น การขนส่ง
มวลชน โทรศัพท์สาธารณะ ห้องสมุด สนามเด็กเล่น สวนสาธารณะ รวมทั้งจัดกิจกรรม
นันทนาการ เช่น การแสดงดนตรี การแข่งขันกีฬา

7) การพัฒนาท้องถิ่น การพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้าเป็นภารกิจ
โดยตรงของท้องถิ่น องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ที่จะพัฒนาท้องถิ่นให้
เจริญเติบโตไปในแนวทางที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์หรือเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น
กล่าวคือ ผู้คนในท้องถิ่นเป็นผู้กำหนดอนาคตของท้องถิ่น และองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
มีหน้าที่ที่จะพัฒนาท้องถิ่นไปสู่เป้าหมายนั้น เช่น การจัดผังเมือง การปรับปรุงแหล่งเสื่อม
โทรม การส่งเสริมการศึกษา การพัฒนาอาชีพ

ในกรณีประเทศไทย พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจาย
อำนาจให้แก่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ได้บัญญัติไว้ในมาตรา 16 กำหนดให้
องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นเทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล และเมืองพัทยา มี
ภารกิจและอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนใน
ท้องถิ่นของตน รวม 31 ประการ คือ

- 1) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง
- 2) การจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ทางน้ำ และทางระบายน้ำ

- 3) การจัดให้มีและควบคุมตลาด ท่าเทียบเรือ ท่าข้าม และที่จอดรถ
- 4) การสาธารณสุขโรคและการก่อสร้างอื่น ๆ
- 5) การสาธารณสุขการ
- 6) การส่งเสริม การฝึก และประกอบอาชีพ
- 7) การพาณิชย์ และการส่งเสริมการลงทุน
- 8) การส่งเสริมการท่องเที่ยว
- 9) การจัดการศึกษา
- 10) การสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส
- 11) การบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
- 12) การปรับปรุงแหล่งชุมชนแออัดและการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย
- 13) การจัดให้มีและบำรุงรักษาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ
- 14) การส่งเสริมการกีฬา
- 15) การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน
- 16) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น
- 17) การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง
- 18) การกำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย
- 19) การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว และการรักษาพยาบาล
- 20) การจัดให้มีและควบคุมสุสานและฌาปนสถาน
- 21) การควบคุมการเลี้ยงสัตว์
- 22) การจัดให้มีและควบคุมการฆ่าสัตว์
- 23) การรักษาความปลอดภัย ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และการอนามัย โรงมหรสพ และสาธารณสถานอื่น ๆ
- 24) การจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากป่าไม้ ที่ดินทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 25) การผังเมือง
- 26) การขนส่งและการวิศวกรรมจราจร

- 27) การดูแลรักษาที่สาธารณะ
- 28) การควบคุมอาคาร
- 29) การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- 30) การรักษาความสงบเรียบร้อย การส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกัน
และการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- 31) กิจการอื่นใดที่เป็นผลประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น ตามที่
คณะกรรมการประกาศกำหนด

หลักการจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่น

ในการจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่นซึ่งถือเป็นการบริหารและดำเนินการใช้
ทรัพยากรเพื่อจัดหาและส่งมอบบริการต่าง ๆ ให้แก่ประชาชนในท้องถิ่นนั้นมีหลักการที่
สำคัญหลายประการโดยมีทั้งหลักการที่แตกต่างและคล้ายคลึงกับหลักการจัดบริการ
สาธารณะโดยทั่วไป และไม่ว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะจัดบริการสาธารณะใดให้แก่
ประชาชนในท้องถิ่นจำเป็นต้องดำเนินการโดยเป็นไปอย่างสอดคล้องกับหลักการจัดบริการ
สาธารณะของท้องถิ่นที่สำคัญ 12 ประการ ดังนี้

1. หลักประโยชน์สาธารณะ การดำเนินการจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่น
ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งต้องก่อให้เกิดประโยชน์แก่ส่วนรวมทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ
กล่าวคือ บริการสาธารณะที่ท้องถิ่นดำเนินการต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์ของประชาชนใน
ท้องถิ่นโดยรวม ซึ่งประชาชนทุกคนในท้องถิ่นสามารถได้รับประโยชน์จากการบริการ
ดังกล่าวของท้องถิ่นได้อย่างทั่วถึง

2. หลักการตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น การดำเนินการจัดบริการ
สาธารณะจะต้องสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นเป็นสำคัญ
โดยเฉพาะบริการขั้นพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตของประชาชน เช่น การ
สาธารณสุข โภค สาธารณูปการ การรักษาความสงบเรียบร้อย การศึกษา การสาธารณสุข
 ฯลฯ เนื่องจากบริการต่าง ๆ เหล่านี้ถือเป็นความต้องการพื้นฐานที่มนุษย์ทุกคนต้องการ
ได้รับการตอบสนอง นอกจากบริการพื้นฐานแล้วท้องถิ่นที่มีขีดความสามารถในการ
ดำเนินงาน อาจทำการสำรวจปัญหาและความต้องการของประชาชนทั้งก่อน ระหว่าง และ
หลังการจัดทำบริการสาธารณะต่าง ๆ เพื่อนำข้อมูลหรือผลที่ได้รับกลับมาจัดบริการ
สาธารณะให้ตรงกับปัญหาและความต้องการของประชาชนต่อไป

3. หลักความสามารถของท้องถิ่น ความพร้อมหรือความสามารถของท้องถิ่นเป็นอีกหลักการที่สำคัญในการจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่น โดยในการจัดบริการสาธารณะใด ๆ ท้องถิ่นต้องวิเคราะห์ถึงความพร้อมหรือความสามารถของท้องถิ่นเองว่าสามารถที่จะจัดบริการสาธารณะได้อย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่ ท้องถิ่นมีทรัพยากรต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นคน เงิน วัสดุอุปกรณ์อย่างเพียงพอสำหรับดำเนินการหรือไม่ โดยท้องถิ่นที่มีความพร้อมหรือมีขีดความสามารถสูงย่อมสามารถจัดบริการต่าง ๆ ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างหลากหลายและมีประสิทธิภาพสูงกว่าท้องถิ่นที่มีขีดความสามารถที่ต่ำกว่า ดังนั้นในการจัดบริการสาธารณะท้องถิ่นต่าง ๆ ต้องพิจารณาถึงขีดความสามารถของตนก่อนดำเนินการเสมอ เพื่อให้เกิดการจัดบริการที่เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

4. หลักความเสมอภาค การจัดบริการสาธารณะต้องเป็นการจัดทำขึ้นเพื่อประชาชนทุกคนในท้องถิ่น โดยประชาชนในท้องถิ่นต้องได้รับผลประโยชน์จากการบริการสาธารณะอย่างเสมอภาคกันโดยไม่มีการเลือกที่รักมักที่ชังหรือการเลือกปฏิบัติ การบริการสาธารณะพื้นฐานต่าง ๆ จึงต้องจัดให้ประชาชนทุกคนในท้องถิ่นสามารถเข้าถึงบริการได้ โดยเจ้าหน้าที่หรือบุคลากรท้องถิ่นที่เป็นผู้ให้บริการก็ต้องมีความพร้อมในการให้บริการแก่ประชาชนทุกคนในท้องถิ่นอย่างเสมอภาคเท่าเทียมกันด้วย

5. หลักความต่อเนื่องการจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่นในเรื่องต่าง ๆ ถือเป็นบริการที่มีความสำคัญและจำเป็นต่อการดำเนินชีวิตของประชาชน จึงต้องจัดให้แก่ประชาชนแบบต่อเนื่องตลอดไปจะดำเนินการแบบทำ ๆ หยุด ๆ ไม่ได้ หากการดำเนินการบริการที่จำเป็นบางอย่างต้องชะงักหรือสะดุดหยุดลงย่อมส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ โดยประชาชนท้องถิ่นต้องได้รับความเดือดร้อนจากการไม่สามารถใช้บริการต่าง ๆ

6. หลักการพัฒนาการบริการสาธารณะที่ท้องถิ่นจัดให้แก่ประชาชนจะต้องมีการปรับปรุงแก้ไข และพัฒนาให้ดีขึ้นอยู่เสมอ การบริการสาธารณะของท้องถิ่นจึงสามารถปรับปรุงแก้ไขได้ตลอดเวลาเพื่อให้เหมาะสมกับปัญหาความจำเป็นและการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในท้องถิ่น โดยเมื่อท้องถิ่นจัดบริการสาธารณะตามอำนาจหน้าที่ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งแล้วควรมีการติดตามและประเมินผลพร้อม ๆ กับการรับฟังความเห็น ความพึงพอใจซึ่งเป็นผลสะท้อนกลับของประชาชนอยู่อย่างสม่ำเสมอ

7. หลักนิติธรรม การดำเนินการจัดบริการสาธารณะในด้านต่าง ๆ ของท้องถิ่นต้องคำนึงถึงกฎหมายเป็นใหญ่ ซึ่งในการดำเนินการจัดบริการต้องมีการตรากฎหมาย กฎ ระเบียบเพื่อใช้เป็นหลักประกันในการให้บริการที่เสมอภาค เป็นธรรม และมีมาตรฐานแก่ประชาชนท้องถิ่น โดยกฎหมายที่ตราขึ้นสำหรับเป็นแนวทางหรือเป็นเครื่องมือในการดำเนินงานจัดบริการสาธารณะนั้นจะต้องมีความถูกต้อง เป็นธรรม

8. หลักคุณธรรม ในการให้บริการสาธารณะของท้องถิ่นต้องยึดมั่นในความถูกต้องดีงาม โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและบุคลากรท้องถิ่นต้องปฏิบัติตามด้วยความซื่อสัตย์สุจริตเป็นไปตามมาตรฐานทางคุณธรรมและจริยธรรมของบุคลากรท้องถิ่นที่มีการกำหนดไว้ ตลอดจนมีจรรยาบรรณในการปฏิบัติงานทั้งจรรยาบรรณต่อตนเอง ต่อหน่วยงาน ต่อผู้ร่วมงาน ต่อประชาชนและสังคม

9. หลักความโปร่งใส การจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่นจำเป็นต้องสร้างความไว้วางใจซึ่งกันและกันระหว่างบุคลากรท้องถิ่นด้วยกันเอง และท้องถิ่นกับประชาชนและภาคส่วนอื่น ๆ โดยต้องมีการปรับปรุงกลไกการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดบริการสาธารณะให้มีความโปร่งใส ตรวจสอบได้ การบริหารการดำเนินงาน และการตัดสินใจต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการจัดบริการสาธารณะให้แก่ประชาชนในท้องถิ่นจึงต้องสามารถเปิดเผยได้ โดยมีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารต่อสาธารณะ และพร้อมที่จะถูกตรวจสอบได้จากภาคประชาชนตลอดจนภาคส่วนอื่น ๆ

10. หลักการมีส่วนร่วม เนื่องจากการจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่นดำเนินการโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นองค์กรปกครองตนเองของประชาชนในท้องถิ่น ในการจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่นจึงต้องเปิดโอกาสให้ประชาชน และภาคส่วนต่าง ๆ ในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการดำเนินการในทุก ๆ ขั้นตอน ทั้งในขั้นตอนการกำหนดนโยบายและแผน ขั้นตอนการปฏิบัติหรือการดำเนินการ และการติดตามประเมินผลการจัดบริการสาธารณะ

11. หลักความรับผิดชอบ ในการจัดบริการสาธารณะผู้รับผิดชอบซึ่งก็คือบุคลากรท้องถิ่นต้องตระหนักในสิทธิหน้าที่ มีสำนึกในความรับผิดชอบต่อสังคมท้องถิ่น ตลอดจนใส่ใจในปัญหาความต้องการของประชาชนท้องถิ่นพร้อม ๆ กับกระตือรือร้นในการที่จะแก้ปัญหาและตอบสนองความต้องการให้แก่ประชาชน และเมื่อมีการดำเนินการจัดบริการต่าง ๆ แล้วต้องมีความกล้าที่จะยอมรับผลดีผลเสียจากการกระทำของตน

การปฏิบัติต่าง ๆ จึงควรมีการกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จที่ชัดเจนเพื่อให้สามารถวัดผลความสำเร็จของงานในความรับผิดชอบของแต่ละฝ่ายหรือแต่ละบุคคลได้

12. หลักความคุ้มค่า หมายถึง การจัดบริการสาธารณะโดยมีการใช้ทรัพยากรท้องถิ่นที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด ในการบริการด้านต่าง ๆ ท้องถิ่นจะต้องใช้ทรัพยากรอย่างประหยัด และก่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการปฏิบัติงาน โดยต้องมีการรายงานผลการปฏิบัติงานและแสดงประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรต่อสาธารณะ และหน่วยงานยังต้องมีการนำเอาเทคโนโลยีสมัยใหม่ รวมไปถึงวิธีการให้บริการแบบใหม่ เช่น One Stop Service, Kiosk, Electronic Service (นราธิป ศรีราม, 2554, ไม่ปรากฏเลขหน้า)

จากการพิจารณาแนวความคิดของการให้บริการสาธารณะข้างต้นแสดงให้เห็นว่าเป้าหมายของการให้บริการสาธารณะนั้น คือ การสร้างความพอใจให้เกิดแก่ผู้รับบริการ และต้องเป็นไปด้วยความเสมอภาค ตรงต่อเวลา เพียงพอ สม่าเสมอ และประหยัด ดังนั้น การที่จะวัดว่าการให้บริการสาธารณะบรรลุเป้าหมายหรือไม่ วิธีหนึ่งคือการวัดความพึงพอใจของประชาชนผู้รับบริการเพื่อเป็นการประเมินผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานที่มีหน้าที่ให้บริการว่ามีความสามารถสนองต่อความต้องการของประชาชนได้หรือไม่ เพียงใด อย่างไร

แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่น

ความหมายของการปกครองส่วนท้องถิ่น

ความหมายของคำว่า การปกครองท้องถิ่น (Local Government) มีผู้ให้คำนิยามไว้มากทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ และคำนิยามดังกล่าวมักจะมี ความหมายและหลักการที่สำคัญตรงกัน แตกต่างกันเพียงรายละเอียดและถ้อยคำ เช่น Daniel A. Wit. (1967, p. Unpaged อ้างถึงใน อติพงษ์ ลัฐิพิทยา, 2550, หน้า 22) ให้ความหมายว่า คือ การปกครองที่รัฐบาลกลาง เปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่น ได้มีอำนาจการปกครองร่วมกัน หรือ John J. Clarke. (1957, p. Unpaged อ้างถึงใน อติพงษ์ ลัฐิพิทยา, 2550, หน้า 22) ให้ความหมายว่า คือ หน่วยการปกครองที่มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวข้องกับการให้บริการประชาชนในเขตพื้นที่หนึ่งพื้นที่ใดโดยเฉพาะ แต่คำนิยามที่ได้รับการกล่าวอ้างอย่างกว้างขวางคือ คำนิยามของ William A. Robson (1953, p. Unpaged อ้างถึงใน อติพงษ์ ลัฐิพิทยา, 2550, หน้า 22) ผู้เชี่ยวชาญในกิจการปกครองท้องถิ่น เคยดำรงตำแหน่ง

ประธานสมาคมการปกครองท้องถิ่นนานาชาติ ได้ให้ความหมายการปกครองท้องถิ่นดังนี้ การปกครองท้องถิ่น หมายถึง การปกครองส่วนหนึ่งของประเทศ ซึ่งมีอำนาจอิสระ (Autonomy) ในการปฏิบัติหน้าที่ตามควร อำนาจอิสระในการปฏิบัติหน้าที่จะต้องไม่มากจนมีผลกระทบต่ออำนาจอธิปไตยของรัฐ เพราะองค์กรปกครองท้องถิ่นไม่ใช่ชุมชนที่มีอำนาจอธิปไตย แต่องค์กรท้องถิ่นมีสิทธิตามกฎหมาย (Legal Rights) และมีองค์กรที่จำเป็น (Necessary Organizations) เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ขององค์กรปกครองท้องถิ่นนั้นเอง (อติพงษ์ ลัฐพิทยา, 2550, หน้า 23)

ความหมายของการปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ได้มีนักวิชาการให้ความหมายหรือคำนิยามไว้หลายท่าน ส่วนใหญ่จะคล้ายคลึงกันแต่จะแตกต่างกันบ้างในรายละเอียด ปลีกย่อย นักวิชาการได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

ประหยัด หงษ์ทองคำ (2541, หน้า 30 อ้างถึงใน ญัฐปราย ชัยสินคุณานนท์, 2554, หน้า 8-9) ได้รวบรวมความหมายของการปกครองส่วนท้องถิ่นของนักวิชาการต่างประเทศและในประเทศไว้หลายท่านดังนี้

1. Robsun (1953, p. 754) ได้ให้ความหมายของการปกครองส่วนท้องถิ่นว่าเป็นการปกครองส่วนหนึ่งของประเทศซึ่งมีอำนาจอิสระ (Autonomy) ในการปฏิบัติหน้าที่ตามสมควร อำนาจการปฏิบัติหน้าที่ต้องไม่มากจนมีผลกระทบต่ออำนาจอธิปไตยของรัฐเพราะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ใช่ชุมชนที่มีอำนาจอธิปไตยแต่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีสิทธิตามกฎหมาย

2. Hollo Way (1951, p. 398) ได้ให้ความหมายว่า การปกครองตนเองของท้องถิ่น หมายถึงองค์กรที่มีอาณาเขตแน่นอน มีประชากรตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ มีอำนาจปกครองตนเอง มีการบริหารงานคลังของตนเองและมีสภาท้องถิ่นที่ได้รับการเลือกตั้งจากประชาชน

3. Witt (1967, p. 101) ให้ความหมายการปกครองท้องถิ่นว่า เป็นการปกครองที่รัฐบาลกลางให้อำนาจหรือกระจายอำนาจไปให้หน่วยงานการปกครองท้องถิ่น เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีอำนาจในการปกครอง ร่วมกันรับผิดชอบทั้งหมดหรือเพียงบางส่วนในการบริหารท้องถิ่น

4. ลิขิต ชีรเวคิน (2540, หน้า 36) ได้ให้นิยามการปกครองท้องถิ่นเป็นการปกครองโดยวิธีการซึ่งหน่วยการปกครองท้องถิ่นได้มีการเลือกตั้งผู้ทำหน้าที่ปกครองโดยอิสระและได้รับอำนาจโดยอิสระ โดยความรับผิดชอบ ซึ่งตนสามารถใช้ได้โดยปราศจาก

การควบคุมของหน่วยการปกครองส่วนภูมิภาคและส่วนกลาง แต่การปกครองท้องถิ่นยังอยู่ภายใต้บทบังคับว่าด้วยอำนาจสูงสุดของประเทศ มีใช้ว่าได้กลายเป็นรัฐอธิปไตย

5. สมคิด เลิศไพฑูรย์ (2550, หน้า 30) สรุปการปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักการกระจายอำนาจไว้ว่า เป็นการที่รัฐมอบอำนาจการปกครองบางส่วน ซึ่งมีใช้อำนาจนิติบัญญัติและมีใช้อำนาจในทางตุลาการ แต่เป็นอำนาจในการบริหารหรือการจัดบริการสาธารณะต่าง ๆ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกองกำลังในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของรัฐให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น

วุฒิสภา ตันไชย (2552, หน้า 7) ให้ความหมายการปกครองท้องถิ่น คือ การปกครองที่ราชการบริหารส่วนกลางได้กระจายอำนาจไปให้หน่วยการปกครองท้องถิ่น ซึ่งเป็นองค์กรที่มีสิทธิตามกฎหมาย มีพื้นที่ และประชากรเป็นของตนเอง และประการสำคัญขององค์กรดังกล่าวจะต้องมีอำนาจอิสระ (Automaty) ในการปฏิบัติอย่างเหมาะสม การมอบอำนาจจากส่วนกลางมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นได้เข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง ตามเจตนารมณ์ของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ไม่ว่าการมีส่วนร่วมในการเสนอปัญหา ตัดสินใจ การตรวจสอบการทำงาน และร่วมรับบริการสาธารณะต่าง ๆ อย่างไรก็ตาม แม้ว่าการปกครองท้องถิ่นจะมีอิสระในการดำเนินงาน แต่ก็ยังคงอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของราชการบริหารส่วนกลาง

รศณรงค์ รัตนเสริมพงศ์ (2551, หน้า 58) อธิบายว่า การบริหารท้องถิ่น หมายถึง การบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นหน่วยการปกครองตนเองของประชาชนในท้องถิ่น การดำเนินการบริหารในระดับรองจากระดับชาติหรือระดับรัฐ การบริหารท้องถิ่นเป็นผลมาจากการที่รัฐบาลซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบในการบริหารประเทศได้กระจายอำนาจให้ประชาชนในท้องถิ่นปกครองตนเองในรูปแบบการปกครองท้องถิ่น (Local government) ประชาชนในท้องถิ่นซึ่งมีอำนาจปกครองตนเองตามที่ได้รับจากการกระจายอำนาจจากรัฐบาล จะดำเนินการปกครองท้องถิ่นตนเอง โดยจัดตั้งองค์กรขึ้นมาใช้อำนาจแทนประชาชน เรียกว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นตัวแทนของประชาชนจะเป็นผู้ดำเนินการบริหารท้องถิ่นตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างอิสระ ภายใต้กรอบนโยบาย กฎหมาย และการกำกับดูแลของรัฐ

ชูวงศ์ ฉายะบุตร (2557, หน้า 30) อธิบายว่า การปกครองท้องถิ่นเป็นรากฐานของการปกครองระบอบประชาธิปไตย เพราะเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง เพื่อประโยชน์โดยรวมของท้องถิ่น การปกครองท้องถิ่นจึง

เปรียบเหมือนสถาบันฝึกสอนประชาธิปไตยในทางปฏิบัติให้กับประชาชนมีประสบการณ์ ความรู้ความเข้าใจ กลไกในการบริหารงานของการปกครองตนเองในระดับพื้นฐานเพื่อให้มีความพร้อมที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมในการปกครองระดับชาติ ซึ่งมีความยุ่งยากและซับซ้อนกว่า

ในพระราชบัญญัติกำหนดแผนชั้นตอนกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มาตรา 4 ให้ความหมายว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง องค์กรบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์กรบริหารส่วนตำบล เมืองพัทยา กรุงเทพมหานคร และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่กฎหมายจัดตั้ง

ความหมายการปกครองส่วนท้องถิ่นที่ ตามที่นักวิชาการทั้งต่างประเทศและในประเทศให้มา สามารถสรุปได้ว่า การปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นการปกครองที่รัฐบาลกลางได้กระจายอำนาจให้หน่วยงานท้องถิ่นปกครองตนเอง โดยการเลือกผู้ปกครองเพื่อบริหารงาน การให้บริการสาธารณะ โดยรัฐบาลอุดหนุนงบประมาณเพื่อพัฒนาและดำเนินการกิจกรรมภายใต้ขอบเขตของกฎหมายกำหนดและอยู่ในการควบคุมของรัฐบาลกลาง

วัตถุประสงค์ของการปกครองท้องถิ่น

ธนวัฒน์ คำภีลานนท์ (2550, หน้า 50) ได้จำแนกวัตถุประสงค์ของการปกครองส่วนท้องถิ่น ไว้ดังนี้

1. ช่วยแบ่งเบาภาระของรัฐบาล เป็นสิ่งที่เห็นได้ชัดว่าการบริหารประเทศต้องอาศัยงบประมาณเป็นหลัก หากเงินงบประมาณจำกัดภารกิจที่ต้องให้บริการชุมชนต่างอาจไม่เพียงพอ ดังนั้นหากมีการจัดให้มีการปกครองท้องถิ่น หน่วยงานท้องถิ่นนั้นสามารถมีรายได้ มีงบประมาณของตัวเองเพียงพอที่จะดำเนินการสร้างสรรค์ความเจริญให้แก่ท้องถิ่นได้ จึงเป็นการแบ่งเบาภาระของรัฐบาลทั้งในด้านการเงิน บุคลากร และเวลาที่ใช้ในการดำเนินการ

2. ตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นอย่างแท้จริง เนื่องจากประเทศมีขนาดใหญ่ ความต้องการของประชาชนในแต่ละท้องถิ่นย่อมมีความแตกต่างกัน การรอรับการบริการจากรัฐบาลอย่างเดียวย่อมจะไม่ตรงกับความต้องการที่แท้จริงและล่าช้า หน่วยงานทางการปกครองที่ประชาชนในท้องถิ่นเป็นผู้บริหาร จึงสามารถตอบสนองความต้องการนั้นได้

3. เพื่อความประหยัด โดยที่ท้องถิ่นแต่ละแห่งมีความแตกต่างกัน สภาพความเป็นอยู่ของประชาชนก็แตกต่างกันไปด้วย การจัดตั้งหน่วยการปกครองท้องถิ่นจึงจำเป็นโดยให้อำนาจหน่วยการปกครองท้องถิ่นจัดเก็บภาษี ซึ่งเป็นภาระรายได้ให้องค์กรปกครองท้องถิ่นนำไปบริหารราชการของตนเอง ทำให้รัฐประหยัดงบประมาณที่ต้องจ่ายให้ท้องถิ่นทั่วประเทศ และแม้จะจัดสรรงบประมาณจากรัฐให้บ้างแต่ก็มีเงื่อนไขที่กำหนดไว้ อย่างรอบครอบ

4. เพื่อให้หน่วยการปกครองท้องถิ่น เป็นสถาบันที่ให้การศึกษารอบครอบระบบประชาธิปไตยแก่ประชาชน จากการที่การปกครองท้องถิ่นเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง ไม่ว่าจะโดยการสมัครรับการเลือกตั้งเพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นได้เลือกเข้าไปทำหน้าที่ฝ่ายบริหาร หรือฝ่ายนิติบัญญัติ การปฏิบัติหน้าที่ที่แตกต่างกัน มีส่วนในการส่งเสริมการเรียนรู้กับกระบวนการปกครองระบอบประชาธิปไตย

องค์ประกอบของการปกครองส่วนท้องถิ่น

โกวิท พวงงาม (2549, หน้า 5-7) ได้กล่าวถึงระบบการปกครองท้องถิ่นว่า จะต้องประกอบด้วยองค์ประกอบ 8 ประการ คือ

1. สถานะตามกฎหมาย (Legal Status) หมายถึงว่า หากประเทศใด กำหนดการปกครองส่วนท้องถิ่นไว้ในรัฐธรรมนูญของประเทศ การปกครองท้องถิ่นนั้นจะมีความเข้มแข็งกว่าการปกครองท้องถิ่นที่จัดตั้งโดยกฎหมายอื่น เพราะข้อความที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญเป็นการแสดงให้เห็นว่า ประเทศนั้นมีนโยบายที่กระจายอำนาจอย่างแท้จริง
2. พื้นที่และระดับ (Area and Level) ปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการกำหนดพื้นที่และระดับของการปกครองท้องถิ่น มีหลายประการ เช่น ปัจจัยทางภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ เชื้อชาติ และความสำคัญในการปกครองตนเองของประชาชน จึงได้มีกฎเกณฑ์ที่จะกำหนดพื้นที่ และระดับของหน่วยการปกครองท้องถิ่นออกเป็น 2 ระดับ คือ หน่วยการปกครองท้องถิ่นขนาดเล็กและขนาดใหญ่ สำหรับขนาดพื้นที่จากการศึกษาขององค์การสหประชาชาติ โดยองค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) องค์การศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรม (UNESCO) องค์การอนามัยโลก (WHO) และสำนักกิจการสังคม (Bureau of Social Affair) ได้ให้ความเห็นว่า หน่วยการปกครองท้องถิ่นที่สามารถให้บริการและบริหารอย่างมีประสิทธิภาพ ควรจะมีประชากรประมาณ 50,000 คน แต่ยังมีปัจจัยอื่นที่นำมาพิจารณา เช่น ประสิทธิภาพในการบริหารรายได้ และบุคลากร เป็นต้น

3. การกระจายอำนาจและหน้าที่ การที่จะกำหนดให้ท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ มากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับนโยบายการเมืองและการปกครองของรัฐเป็นสำคัญ

4. องค์การนิติบุคคล จัดตั้งขึ้นโดยผลแห่งกฎหมายแยกจากรัฐบาลกลางหรือ รัฐบาลแห่งชาติ มีขอบเขตการปกครองที่แน่นอน มีอำนาจในการกำหนดนโยบาย ออกกฎ ข้อบังคับ และควบคุมให้มีการปฏิบัติตามนโยบายนั้น

5. การเลือกตั้ง สมาชิกองค์การหรือคณะบริหารจะต้องได้รับการเลือกตั้ง จากประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ ทั้งหมดหรือบางส่วน เพื่อแสดงถึงการเข้ามามีส่วนร่วม ทางการเมืองของประชาชน โดยเลือกผู้บริหารท้องถิ่นของตนเอง

6. อิสระในการปกครองท้องถิ่น สามารถใช้ดุลพินิจของตนเองในการปฏิบัติ กิจการภายในขอบเขตของกฎหมาย โดยไม่ต้องขออนุมัติจากรัฐบาลกลาง และไม่อยู่ในสาย การบังคับของหน่วยงานทางราชการ

7. งบประมาณของตนเอง มีอำนาจในการจัดเก็บรายได้ จัดเก็บภาษีตาม ขอบเขตที่กฎหมายให้อำนาจในการจัดเก็บ เพื่อให้ท้องถิ่นมีรายได้เพียงพอที่จะทำนุบำรุง ท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้า

8. การควบคุมดูแลของรัฐ เมื่อได้รับการจัดตั้งแล้ว ยังคงอยู่ในการกำกับ ดูแลจากรัฐเพื่อประโยชน์และความมั่นคงของรัฐและประชาชนโดยรวม โดยการมีอิสระใน การดำเนินงานของหน่วยงานปกครองท้องถิ่นนั้น

จากองค์ประกอบดังกล่าวข้างต้นสอดคล้องกับกับคำกล่าวของ Jacques Moreau (1985 อ้างถึงใน ชาญชัย แสงศักดิ์, 2542 ไม่ปรากฏเลขหน้า) ได้กล่าวว่าองค์การ ปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญดังนี้

1. มีพื้นที่รับผิดชอบชัดเจน
2. มีสถานะเป็นนิติบุคคล
3. มีองค์การเป็นของตนเอง
4. มีภารกิจหน้าที่เกี่ยวกับผลประโยชน์ของตนเอง
5. มีการกำกับดูแลจากรัฐ

นอกจากนี้คณะกรรมการปรับปรุงกระบวนการบริหารการปกครองท้องถิ่น โดยนายชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรี มีคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการ คำสั่งที่ 262/2535 เพื่อศึกษากระบวนการบริหารการปกครองท้องถิ่นของไทยที่ดำเนินอยู่ และหาแนวทางและข้อเสนอในการปรับปรุงโครงสร้าง อำนาจหน้าที่ การคลัง และ

งบประมาณ ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างรัฐบาล หน่วยงานส่วนกลางและภูมิภาค กับ องค์การปกครองท้องถิ่น โดยกล่าวถึงองค์ประกอบของการปกครองท้องถิ่นดังนี้

1. เป็นองค์กรที่มีฐานะเป็นนิติบุคคลและทบวงการเมือง
2. มีสภาและผู้บริหารระดับท้องถิ่นที่มาจากการเลือกตั้งตามหลักการที่

บัญญัติไว้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญ

3. มีอิสระในการปกครองตนเอง
4. มีเขตการปกครองที่ชัดเจนและเหมาะสม
5. มีงบประมาณและรายได้ของตนเองอย่างเพียงพอ
6. มีบุคลากรในการปฏิบัติงานของตนเอง
7. มีอำนาจหน้าที่ที่เหมาะสมต่อการบริการ
8. มีอำนาจออกข้อบังคับเป็นกฎหมายของท้องถิ่นภายใต้ขอบเขตของ

กฎหมายแม่บท

9. มีความสัมพันธ์กับส่วนกลางในฐานะงานระดับรองของรัฐ

จากความหมายและแนวคิดขององค์ประกอบของการปกครองท้องถิ่นที่ นักวิชาการให้ไว้ผู้ศึกษาพอจะสรุปได้ว่า องค์ประกอบของการปกครองท้องถิ่นมีความสำคัญ เพื่อสามารถให้การบริการสาธารณะแก่ประชาชนในท้องถิ่นนั้น ซึ่งต้องประกอบด้วย พื้นที่ ขององค์การปกครองท้องถิ่นที่ชัดเจน เพื่อสามารถกำหนดเป้าหมายการให้การบริการ บุคลากร งบประมาณ ระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องสำหรับรองรับการบริหารองค์การ อำนาจการตัดสินใจ มีการจัดเก็บรายได้เพื่อเพิ่มคุณภาพการบริการและการกำกับดูแล จากภาครัฐ เพื่อไม่ให้เกิดการบริหารงานขององค์กรขัดต่อกฎหมายหรืออำนาจที่ให้มา

โครงสร้างและรูปแบบการบริหารการปกครองท้องถิ่น

โครงสร้างการปกครองส่วนท้องถิ่นของไทยในปัจจุบัน เป็นระบบการปกครอง ส่วนท้องถิ่น 2 ระดับ คือ (สมาน รังสิโยภฤกษ์ และสุธี สุทธิสมบุรณ์, 2544, หน้า 73)

1. ระดับจังหวัดเป็นองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นระดับบน (Upper Lever) ได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) การบริหารองค์การส่วนจังหวัดประกอบด้วย สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นฝ่ายนิติบัญญัติ สมาชิกสภาฯ ได้รับการเลือกตั้ง โดยตรงจากประชาชนในพื้นที่ อยู่ในตำแหน่งคราวละ 4 ปี และสมาชิกสภาองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดจะเลือกสมาชิกด้วยกันเป็นประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด 1 คน และ รองประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดอีก 2 คน เป็นนายกองค์การบริหารส่วน

จังหวัด 1 คน มีอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยองค์การบริหารส่วนจังหวัด พุทธศักราช 2540

2. ระดับชุมชนเมืองและชนบท เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับล่าง (Lower Level) ในปัจจุบัน ได้แก่ เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบลมีรูปแบบดังนี้

2.1 เทศบาล มีเทศบาลระดับต่าง ๆ ตามรายได้และจำนวนประชาชน คือ เทศบาลตำบล เทศบาลเมือง เทศบาลนคร การบริหารงานของเทศบาลทั้ง 3 ระดับ มีรูปแบบการจัดองค์กรและการบริหารงานอย่างเดียวกัน ประกอบด้วย สภาเทศบาลเป็นฝ่ายนิติบัญญัติ สมาชิกสภาเทศบาลได้รับเลือกโดยตรงจากประชาชน ดำรงตำแหน่งคราวละ 4 ปี สมาชิกสภาเทศบาลจะเลือกสมาชิกด้วยกัน เป็นประธานสภาเทศบาล 1 คน และรองประธานสภาเทศบาล 1 คน ส่วนนายกเทศมนตรีและเทศมนตรี ผู้ว่าราชการจังหวัดจะแต่งตั้งจากสมาชิกสภาเทศบาล โดยความเห็นชอบจากสภาเทศบาล มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พุทธศักราช 2496 และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ 11 พุทธศักราช 2543

2.2 องค์การบริหารส่วนตำบล การบริหารงานประกอบด้วย สภาองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นฝ่ายนิติบัญญัติ สมาชิก มาจากการเลือกตั้ง ดำรงตำแหน่งคราวละ 4 ปี สมาชิกสภา จะเลือกประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล 1 คน รองประธานสภา 1 คน เลขานุการสภา 1 คน ดำรงตำแหน่งคราวละ 2 ปี สำหรับคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย นายกองค์การบริหารส่วนตำบล 1 คน รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล 2 คน เลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบล 1 คน ดำรงตำแหน่งคราวละ 4 ปี มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พุทธศักราช 2537 และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ 5 พุทธศักราช 2546

นอกจากนี้ยังมีการปกครองส่วนท้องถิ่นในรูปแบบพิเศษ มี 2 องค์กร คือ

ก. กรุงเทพมหานคร การบริหารงานจะประกอบด้วย สภากรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นฝ่ายนิติบัญญัติ สมาชิกสภา ได้รับการเลือกตั้งจากประชาชนในแต่ละเขต ดำรงตำแหน่งคราวละ 4 ปี สมาชิกสภา กรุงเทพมหานครจะเลือกสมาชิกด้วยกันเองเป็นประธานสภา 1 คน รองประธานสภา ไม่เกิน 2 คน ดำรงตำแหน่ง 2 ปี ส่วนผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครได้รับการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน และมีรองผู้ว่าราชการฯ ไม่เกิน 4 คน ที่ได้รับการแต่งตั้งจากผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร มีอำนาจหน้าที่ตาม

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พุทธศักราช 2528 และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ 4 พุทธศักราช 2542

ข. เมืองพัทยา จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พุทธศักราช 2542 มีรูปแบบการบริหารคือ สภาเมืองพัทยาเป็นฝ่ายนิติบัญญัติ ประกอบด้วย สมาชิกจำนวน 24 คน เลือกตั้งโดยราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเมืองพัทยา อันเป็นการเลือกตั้งโดยตรง และรับตำแหน่งคราวละ 4 ปี สมาชิกสภาฯ จะเลือกตั้งสมาชิกด้วยกันเป็นประธานสภาเมืองพัทยา 1 คน และรองประธานฯ อีก 2 คน แล้วเสนอให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้ง ส่วนนายกเมืองพัทยานั้นมาจากการเลือกตั้งโดยราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเมืองพัทยาอันเป็นการเลือกตั้งโดยตรงและลับเช่นกัน ดำรงตำแหน่งคราวละ 4 ปี มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พุทธศักราช 2542

จากอดีตที่ผ่านมาแม้กฎหมายจะบัญญัติให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประเภทต่าง ๆ มีอำนาจมากพอสมควร แต่ในความเป็นจริงกลับมีอำนาจในการบริหารงานน้อยมาก เพราะบทบัญญัติที่ให้อำนาจแก่ท้องถิ่นทั้งหลาย มักบัญญัติให้ตกอยู่ภายใต้กฎหมายอื่น ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีอำนาจในการดำเนินการได้เต็มที่ แต่ในอนาคต องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีอำนาจหน้าที่มากขึ้นตามแนวทางที่ได้กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พุทธศักราช 2542 ที่กำหนดให้มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน โดยมีส่วนราชการในส่วนกลางคอยดูแล แต่การตัดสินใจขึ้นอยู่กับคนในท้องถิ่นนั้น ๆ

ภารกิจที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับการถ่ายโอนจากราชการส่วนกลางและราชการส่วนภูมิภาค

ภารกิจที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับการถ่ายโอนจากราชการส่วนกลางและราชการส่วนภูมิภาคตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ได้จัดแบ่งกรอบการให้บริการสาธารณะออกเป็น 6 ด้าน ได้แก่ (กระทรวงมหาดไทย. 2551, หน้า 24)

1. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ประกอบด้วย การคมนาคมและการขนส่ง เช่น ทางบกและทางน้ำ สาธารณูปโภค เช่น แหล่งน้ำ ระบบประปาชนบท เพื่อการอุปโภคบริโภค และการเกษตร งานให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น งานให้มีและ

บำรุงรักษาทางระบายน้ำ งานการสาธารณสุขปโภคและการก่อสร้างอื่น ๆ งานการสาธารณสุขปการ

2. ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต ประกอบด้วย งานส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็กเยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ งานป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ งานบำรุงสถานที่ประชุม การกีฬาการพักผ่อนหย่อนใจและสวนสาธารณะ งานการสังคมสงเคราะห์และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส งานการปรับปรุงแหล่งชุมชนแออัดและการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย งานการส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน งานการสาธารณสุข การอนามัยครอบครัวและการรักษาพยาบาล

3. ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย ประกอบด้วย งานการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย งานการคุ้มครองดูแลและรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน งานการผังเมือง งานจัดให้มีที่จอดรถ งานการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง งานการควบคุมอาคาร

4. ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว ประกอบด้วย งานส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว งานจัดให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกร และกิจการสหกรณ์ งานบำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร งานจัดให้มีตลาด งานการท่องเที่ยว งานจัดกิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์ งานการส่งเสริม การฝึก และประกอบอาชีพ งานการพาณิชยกรรมและการส่งเสริมการลงทุน

5. ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย งานคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม งานรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล งานการจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษต่าง ๆ

6. ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ประกอบด้วย งานบำรุงรักษาศิลปะจารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น งานส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม งานการจัดการศึกษา งานการส่งเสริมการกีฬา จารีตประเพณี และวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น

พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดให้มีคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งคณะกรรมการชุดดังกล่าวพิจารณาและให้ความเห็นชอบการถ่ายโอน

ภารกิจทั้ง 6 ด้าน รวมมีการถ่ายโอนทั้งสิ้น 244 เรื่อง มีส่วนราชการที่ถ่ายโอนภารกิจ 50 กรม ใน 11 กระทรวง

จากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง สามารถสรุปได้ว่า ประสิทธิภาพ จัดบริการสาธารณะ หมายถึง ผลของการดำเนินงานและการให้บริการสาธารณะในด้านต่าง ๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอุ่น จังหวัดสงขลา ที่บรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของแผนงานการปฏิบัติราชการตามที่ได้รับงบประมาณของรัฐ มาดำเนินการให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการพัฒนาท้องถิ่นส่งผลต่อการพัฒนาประเทศไทยอย่างยั่งยืน เพื่อให้เกิดประโยชน์สุขต่อประชาชนในประเทศ ประกอบด้วย 1) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน 2) ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต 3) ด้านการจัดระเบียบชุมชนและการรักษาความสงบเรียบร้อย 4) ด้านการวางแผนส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว 5) ด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และ 6) ด้านการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมศาสนา จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

บริบทองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอนิคมน้ำอุ่น จังหวัดสงขลา

อำเภอนิคมน้ำอุ่น จังหวัดสงขลา ประกอบด้วยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 4 แห่ง ได้แก่

1. องค์การบริหารส่วนตำบลหนองปลิง ครอบคลุมพื้นที่ตำบลหนองปลิง ทั้งตำบล
2. องค์การบริหารส่วนตำบลนิคมน้ำอุ่น ครอบคลุมพื้นที่ตำบลนิคมน้ำอุ่น ทั้งตำบล
3. องค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณคาม ครอบคลุมพื้นที่ตำบลสุวรรณคาม ทั้งตำบล
4. องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัว ครอบคลุมพื้นที่ตำบลหนองบัว ทั้งตำบล

ข้อมูลทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองปลิง

1. สภาพทั่วไป

1.1 ลักษณะที่ตั้ง

ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปลิง เป็นตำบลหนึ่งในจำนวน 4 ตำบลของอำเภอนิคมน้ำอุ่น จังหวัดสงขลา อยู่ทางทิศตะวันออกของที่ว่าการอำเภอ

นิคมน้ำจืด อยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ของจังหวัดสกลนคร

1.2 เนื้อที่องค์การบริหารส่วนตำบลหนองปลิง อำเภอนิคมน้ำจืด จังหวัดสกลนคร มีเนื้อที่ประมาณ 35 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 21,875 ไร่

1.3 อาณาเขตติดต่อ

ทิศเหนือ ติดต่อกับ เขื่อนน้ำจืดและอำเภอพรรณานิคม

ทิศใต้ ติดต่อกับ ตำบลสุวรรณคาม อำเภอนิคมน้ำจืด

ทิศตะวันออก ติดต่อกับ ตำบลหนองบัว อำเภอนิคมน้ำจืด และอำเภอ กุดบาก จังหวัดสกลนคร

ทิศตะวันตก ติดต่อกับ ตำบลนิคมน้ำจืด อำเภอนิคมน้ำจืด

1.4 ลักษณะภูมิประเทศ

สภาพพื้นที่เป็นที่ราบสูง มีเนื้อที่ราบสูงประมาณ 80 % ของพื้นที่ สภาพ ดินโดยทั่วไปเป็นดินปนทราย ไม่สามารถเก็บน้ำได้

1.5 ตำบลหนองปลิง อำเภอนิคมน้ำจืด จังหวัดสกลนคร มีทั้งหมด 8 หมู่บ้าน ได้แก่

หมู่ที่ 1 บ้านหนองผักเทียม

หมู่ที่ 2 บ้านโคกมะนาว

หมู่ที่ 3 บ้านทันสมัย

หมู่ที่ 4 บ้านทรายคำ

หมู่ที่ 5 บ้านหนองปลิง

หมู่ที่ 6 บ้านโนนสมบุญ

หมู่ที่ 7 บ้านศรีเมือง

หมู่ที่ 8 บ้านหนองปลิงใหม่

2. สภาพเศรษฐกิจ

2.1 การประกอบอาชีพ

เนื่องจากตำบลหนองปลิงอยู่ติดเขื่อนน้ำจืด ประชากรส่วนมากจึงมี อาชีพทางการเกษตร และมีอาชีพค้าขายเป็นหลัก

2.2 หน่วยธุรกิจในเขต องค์การบริหารส่วนตำบล

-ปั้มน้ำมันใหญ่ 2 แห่ง

-ปั้มหลด 7 แห่ง

-โรงเรียน 8 แห่ง

3. สภาพสังคม

3.1 การศึกษา

-โรงเรียนประถมศึกษา 3 แห่ง
 -โรงเรียนมัธยมศึกษา 1 แห่ง
 -ศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียน 1 แห่ง
 -ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 2 แห่ง
 -ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน 8 แห่ง

3.2 สถาบันและองค์กรทางศาสนา

-วัด 4 แห่ง
 -สำนักสงฆ์ 1 แห่ง

3.3 การสาธารณสุข

-โรงพยาบาลของรัฐ 1 แห่ง
 -สาธารณสุข 1 แห่ง
 -ร้านขายยาแผนปัจจุบัน 2 แห่ง
 -อัตราการมีและใช้ส้วมราดน้ำ ร้อยละ 100

3.4 ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

-สถานีตำรวจ 1 แห่ง

4. การบริการพื้นฐาน

4.1 การโทรคมนาคม

-ที่ทำการไปรษณีย์ 1 แห่ง

4.2 การไฟฟ้า

-การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค 1 แห่ง
 -ตำบลหนองปลิง มีไฟฟ้าใช้ทุกหมู่บ้าน ประชากรมีไฟฟ้าใช้ทุก

ครัวเรือน

4.3 แหล่งน้ำธรรมชาติ

-ลำน้ำ , ลำห้วย 5 แห่ง
 -บึง , หนองและอื่น ๆ 5 แห่ง

4.4 แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

-ฝาย	8	แห่ง
-บ่อน้ำตื้น	39	แห่ง
-บ่อน้ำบาดาล	39	แห่ง
-มีน้ำประปาหมู่บ้าน	9	แห่ง

ข้อมูลทั่วไปองค์การบริหารส่วนตำบลนิคมน้ำจืด

องค์การบริหารส่วนตำบลนิคมน้ำจืด เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดกลาง ได้รับการประกาศจัดตั้งยกฐานะจากสภาตำบลนิคมน้ำจืด เป็นองค์การบริหารส่วนตำบล ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบล เมื่อวันที่ 23 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2540

1. สภาพทั่วไป

1.1 ที่ตั้ง

องค์การบริหารส่วนตำบลนิคมน้ำจืด ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของอำเภอนิคมน้ำจืด ห่างจากอำเภอนิคมน้ำจืด ประมาณ 4 กิโลเมตร โดยเส้นทางสายวาริชภูมิ-กุดบาก

1.2 อาณาเขตติดต่อ

ทิศเหนือ ติดต่อกับ เขื่อนน้ำจืด
 ทิศใต้ ติดต่อกับ อำเภอวังสามหมอ จังหวัดอุดรธานี
 ทิศตะวันออก ติดต่อกับ ตำบลหนองปลิง ตำบลสุวรรณคาม และอำเภอนิคมน้ำจืด

ทิศตะวันตก ติดต่อกับ อำเภวาริชภูมิ

1.3 ลักษณะภูมิประเทศ

สภาพพื้นที่ของตำบลนิคมน้ำจืด แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ เป็นที่ราบติดกับเขื่อนน้ำจืด และที่ราบติดกับเชิงเขา

1.4 พื้นที่การใช้ประโยชน์

พื้นที่ทั้งหมดมีจำนวน 47,987 ไร่ พื้นที่ทำการเกษตร 17,582 ไร่ หรือประมาณ 77 ตารางกิโลเมตร

2. สภาพเศรษฐกิจ

ประชากรภายในตำบลส่วนใหญ่ประกอบอาชีพด้านการเกษตรกรรมเป็นหลัก เช่น เลี้ยงสัตว์ ทำนา ทำไร่ และทำสวนยางพารา เมื่อว่างจากภาคเกษตรกรรมจะไปประกอบอาชีพเป็นแรงงานรับจ้างทั่วไป คนในวัยแรงงานส่วนหนึ่งจะออกไปทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมในต่างจังหวัด

2.1 การประกอบอาชีพ

- การเกษตรกรรม เป็นอาชีพหลักถึงร้อยละ 80 ได้แก่ ทำนา ทำสวนยางพารา ทำสวนผลไม้ ทำไร่ และเลี้ยงสัตว์
- ตำบลมีพื้นที่เกษตร ทั้งสิ้น 16,761 ไร่
- ครัวเรือนที่ประกอบอาชีพการเกษตร จำนวน 1,213 ครัวเรือน
- ครัวเรือนที่ประกอบอาชีพมากกว่า 1 อาชีพ จำนวน 925 ครัวเรือน
- ครัวเรือนที่ประกอบอาชีพอุตสาหกรรมอย่างเดียวจำนวน 2 ครัวเรือน
- ครัวเรือนที่ประกอบอาชีพรับจ้างอย่างเดียว จำนวน 5 ครัวเรือน

2.2 กรรมสิทธิ์ในที่ดินทำกิน

- ครัวเรือนที่มีที่ดินของตนเองไม่ต้องเช่า จำนวน 1,095 ครัวเรือน
- ครัวเรือนที่มีที่ดินทำกินและต้องเช่าเพิ่ม จำนวน - ครัวเรือน
- ครัวเรือนที่มีที่ดินทำกินและต้องเช่าที่ดินทำกิน จำนวน 50 ครัวเรือน

2.3 การพาณิชย์

- มีสถานที่บริการน้ำมันเชื้อเพลิงใหญ่ จำนวน 1 แห่ง
- มีสหกรณ์ (ศูนย์สาธิตการตลาด) จำนวน 10 แห่ง

2.4 การท่องเที่ยว

-แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ ได้แก่ วัดผาเทพนิมิต หมู่ที่ 7 บ้านดงสว่าง, เขื่อนน้ำอูน, หนองหลวง

3. สภาพทางสังคม

3.1 การศึกษา

- โรงเรียนประถมศึกษา 3 แห่ง
- ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน/ห้องสมุดประชาชน 10 แห่ง
- โรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกธรรม 1 แห่ง
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 4 แห่ง

3.2 การศาสนาและศิลปวัฒนธรรม

- การศาสนา ประชากรนับถือศาสนาพุทธประมาณ 100 %
- มีสถาบันหรือองค์การศาสนา วัด/สำนักสงฆ์ 9 แห่ง
- ศิลปวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณี
- งานบุญตามประเพณี งานแข่งเรือ

3.3 การสาธารณสุข

- มีการให้บริการด้านสาธารณสุข โดยมีสถานบริการดังนี้
- สถานีอนามัย 2 แห่ง เจ้าหน้าที่สาธารณสุข 6 คน
- ศูนย์สาธารณสุขมูลฐานชุมชน จำนวน 5 แห่ง
- อัตราการมีและใช้ส้วมราดน้ำ จำนวนร้อยละ 100
- หอกระจายขี้ ว่าง จำนวน 10 แห่ง (หมู่บ้านละ 1 แห่ง)

4. การบริการพื้นฐาน

4.1 การคมนาคม

การคมนาคมติดต่อระหว่างตำบลและอำเภอรวมทั้งการคมนาคมระหว่างหมู่บ้านในตำบลมีรายละเอียดดังนี้

- ทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 2218 (สายวาริชภูมิ-กุดบาก)
- สำหรับเส้นทางเชื่อมต่อระหว่างหมู่บ้านเป็นถนน คสล. 5 สาย
- เป็นสภาพถนนลาดยาง จำนวน 2 สาย
- เป็นสภาพถนนลูกรัง จำนวน 10 สาย

4.2 ไฟฟ้า

- จำนวนหมู่บ้านที่มีไฟฟ้าเข้าถึง จำนวน 10 หมู่บ้าน
- จำนวนครัวเรือนที่ใช้ไฟฟ้า จำนวน 1,369 ครัวเรือน

4.3 แหล่งน้ำธรรมชาติ

- ลำน้ำ, ลำห้วย จำนวน 5 สาย
- บึง, หนองและอื่น ๆ จำนวน 5 แห่ง
- ฝายน้ำล้น จำนวน 10 แห่ง

4.4 แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

- บ่อน้ำบาดาล สาธารณะ จำนวน 85 บ่อ
- สวนต้ว จำนวน 236 บ่อ

-บ่อน้ำตื้น สาธารณะ จำนวน 51 บ่อ

ส่วนตัว จำนวน 170 บ่อ

-มีน้ำประปาหมู่บ้าน จำนวน 4 แห่ง

5. ข้อมูลอื่น ๆ

5.1 ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่

-ทรัพยากรดิน โดยทั่วไปเป็นดินร่วนปนทรายมีการระบายน้ำได้ดี น้ำซึมผ่านได้ ปานกลางดินไม่อุ้มน้ำมีข้อจำกัดต่อการใช้ประโยชน์ที่ดินในการเกษตร

-ทรัพยากร มีเขื่อนน้ำอูน 1 แห่ง ฝ่ายน้ำล้นและอื่น ๆ 20 แห่ง

-ทรัพยากรป่าไม้ พื้นที่ป่าชุมชนทั้งหมด 143 ไร่

-หมู่บ้านที่มีพื้นที่ป่าไม้ที่สำคัญ ได้แก่ บริเวณหมู่บ้านดงสว่าง, บ้านหนอง

หลวง

5.2 มวลชนจัดตั้ง

-ลูกเสือชาวบ้าน จำนวน 1 รุ่น จำนวน 400 คน

-อาสาสมัครพัฒนาประชาธิปไตย จำนวน 1,200 คน

-อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) จำนวน 117 คน

6. ศักยภาพของชุมชนและพื้นที่

1. ตำบลนิคมน้ำอูน มีแหล่งน้ำธรรมชาติผ่านทุกหมู่บ้านมีระบบคลองชลประทาน 9 หมู่บ้าน มีแหล่งน้ำใต้ดินสมบูรณ์สามารถขุดเจาะมาใช้ในการอุปโภคบริโภคและนำมาใช้ในการเกษตรได้

2. ตำบลนิคมน้ำอูน มีสภาพพื้นที่เป็นป่าเขาและบางส่วนมีพื้นที่ติดเขื่อนน้ำอูน สามารถปรับปรุงเป็นแหล่งท่องเที่ยวได้

3. ประชาชนในพื้นที่มีความขยันขันแข็งและมีความกระตือรือร้นอยากมีส่วนร่วมในการพัฒนา

ข้อมูลทั่วไปองค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณคาม

ตำบลสุวรรณคาม อำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร ประกาศจัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล เมื่อวันที่ 14 เดือนธันวาคม พ.ศ. 2542

1. ข้อมูลทั่วไป

(1) พื้นที่ตำบล

พื้นที่ทั้งหมด 25 ตารางกิโลเมตร หรือ 11,875 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 12 ของพื้นที่ทั้งหมดของอำเภอนิคมน้ำอูน

(2) ภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศโดยทั่วไปเป็นที่ราบเชิงเขาทางทิศใต้ของตำบลเป็นภูเขาเทือกเขาภูพาน ระดับความสูง 308 เมตร ลาดต่ำลงสู่ทางด้านทิศเหนือ ทำให้สภาพพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นลูกคลื่นลอนลึกและลูกคลื่นลอนตื้นสลับกันไปในแนวเหนือใต้ พื้นที่ราบมีความสูงจากระดับน้ำทะเลเฉลี่ย 197 เมตร

(3) ที่ตั้งและอาณาเขต

ทิศเหนือ ติดต่อกับตำบลหนองปลิง อำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร โดยมีแนวเขตเริ่มต้นจากกึ่งกลางถนนสายวาริชภูมิ-กุดบาก ตามเส้นทางหลวงสายวาริชภูมิ-กุดบาก สิ้นสุดที่สะพานข้ามลำห้วยอุ่มเม่า รวมระยะทางด้านทิศเหนือประมาณ 4.5 กิโลเมตร

ทิศตะวันออก ติดต่อกับตำบลกุดโห อำเภอกุดบาก จังหวัดสกลนคร โดยมีแนวเขตเริ่มต้นจากสะพานข้ามลำห้วยอุ่มเม่า ถนนวาริชภูมิ-กุดบาก ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ สิ้นสุดที่ลำห้วยอุ่มเม่า รวมระยะทางด้านทิศตะวันออกประมาณ 3.5 กิโลเมตร

ทิศใต้ ติดต่อกับตำบลกุดโห อำเภอกุดบาก จังหวัดสกลนคร โดยมีแนวเขตไปทางทิศตะวันตกระยะทางประมาณ 5 กิโลเมตร ถึงลำห้วยผา ไหลมาบรรจบลำห้วยบอน ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือตามลำห้วยแคน รวมระยะทางด้านทิศใต้ประมาณ 7.5 กิโลเมตร

ทิศตะวันตก ติดต่อกับตำบลนิคมน้ำอูน อำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร โดยมีแนวเขตเริ่มต้นจากลำห้วยแคน ไปทางทิศเหนือระยะทางประมาณ 4 กิโลเมตร ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ตามลำห้วยแคน ระยะทางประมาณ 3 กิโลเมตร สิ้นสุดที่กึ่งกลางถนนสายวาริชภูมิ-กุดบาก รวมระยะทางประมาณ 7 กิโลเมตร

(5) พื้นที่และคุณภาพของดิน

- พื้นที่ทั้งหมด จำนวน 12,110 ไร่ หรือร้อยละ 12 ของอำเภอนิคมน้ำอูน เป็นพื้นที่การเกษตร 8,532 ไร่ เป็นพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติภูมะแงว จำนวน 467 ไร่ และป่าสงวนแห่งชาติภูผาหัก มีจำนวน 258 ไร่

- ดินส่วนใหญ่มีปัญหา คือ ดินจืด

(6) การประกอบอาชีพของประชาชน

ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา, ทำไร่, ทำสวน, รับจ้าง และเนื่องจากตำบลสุวรรณคาม อาศัยน้ำฝนในการทำเกษตร น้ำจึงไม่เพียงพอในช่วงฤดูแล้ง เกษตรกรจึงไม่สามารถปลูกพืชได้เลย

(7) แหล่งน้ำในพื้นที่ ประกอบด้วย

(7.1) ธรรมชาติที่สำคัญคือ

-ลำห้วยพุ่ม

มีต้นกำเนิดจากภูมะแงวอยู่ในเทือกเขาภูพาน ไหลลงเขื่อนน้ำอูนทางด้านทิศใต้ของตำบลโดยไหลผ่านบ้านโนนสุวรรณ, บ้านสุวรรณคาม บ้านโนนอ่างทอง บ้านหนองปลิงน้อย มีความยาวประมาณ 10 กิโลเมตร เป็นลำห้วยตื้นเขินไม่สามารถเก็บกักน้ำได้ตลอดทั้งปี

-ลำห้วยแซ่

มีต้นกำเนิดจากภูผาหักซึ่งเป็นภูเขาเล็ก ๆ ในเขตบ้านดงภูทอง ไหลลงสู่เขื่อนน้ำอูน โดยผ่านบ้านดงภูทองและบ้านเวฬุวัน มีความยาวประมาณ 5 กิโลเมตร ใช้น้ำได้ในฤดูฝน สำหรับหน้าแล้งใช้ประโยชน์ได้น้อย

-หนองแวง

เป็นแหล่งน้ำที่อยู่ในเขตบ้านดงภูทองซึ่งเป็นหนองน้ำธรรมชาติ ที่ชาวบ้านใช้เลี้ยงสัตว์ในฤดูแล้ง ไม่สามารถใช้ประโยชน์ในการทำเกษตรได้อยู่ทางทิศใต้ของตำบล

(7.2) แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

-ฝายทดน้ำ จำนวน 21 แห่ง

-บ่อน้ำตื้น จำนวน 27 แห่ง

-บ่อโยก จำนวน 44 แห่ง

-ระบบประปาหมู่บ้าน จำนวน 11 แห่ง

-ถัง คสล.ขนาด 50 ลบ.ม. จำนวน 7 แห่ง

-ถัง คสล.ขนาด 20 ลบ.ม. จำนวน 7 แห่ง

-ฝ.33 จำนวน 14 แห่ง

-ฝ.5 จำนวน 2 แห่ง

- พล. 50 จำนวน 5 แห่ง
- พล. 30 จำนวน 2 แห่ง
- ถังเก็บน้ำฝน 41 ถัง

(8) สภาพทางเศรษฐกิจ

- ร้านค้า 32 แห่ง
- ศูนย์สาธิตการตลาด 4 แห่ง
- โรงเรียน 12 แห่ง
- ปั้มน้ำมัน (ปั้มหลอด) 5 แห่ง
- ลานตากมันสำปะหลัง 1 แห่ง

(9) สภาพทางสังคม

(9.1) สถาบันและองค์การศาสนา

- วัด 6 แห่ง
- ศาลเจ้า- แห่ง
- โบสถ์-แห่ง

(9.2) การศึกษา

- โรงเรียนประถมศึกษา 1 แห่ง
- โรงเรียนมัธยมศึกษา 1 แห่ง
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 2 แห่ง

(9.3) การสาธารณสุข

- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบล 1 แห่ง

(9.4) การคมนาคม

ตำบลสุวรรณคามมีเส้นทางคมนาคมทางบกติดต่อกันได้ทุกหมู่บ้าน และห่างจาก ตัวจังหวัด ประมาณ 70 กิโลเมตร มีรถโดยสารประจำทางไป-กลับโดยผ่าน อำเภออุตุบาท

ข้อมูลทั่วไปองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัว**1. ข้อมูลทั่วไป**

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัว เดิมเป็นสภาตำบลหนองบัว และได้ยกฐานะเป็น องค์การบริหารส่วนตำบล ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เมื่อวันที่ 9 กรกฎาคม พ.ศ. 2547

ที่ตั้งอาณาเขต และเขตการปกครอง

ที่ตั้งอาณาเขต

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัว ตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ 1 บ้านอุโนโคก ตำบลหนองบัว อำเภอนิคมน้ำอุ่น เป็นหนึ่งในจำนวน 4 ตำบล ของอำเภอนิคมน้ำอุ่น ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของอำเภอนิคมน้ำอุ่น และอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ของจังหวัดสงขลา อยู่ห่างจากตัวอำเภอประมาณ 25 กิโลเมตร โดยมีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่ข้างเคียง ดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับ เขตพื้นที่ตำบลนาใน อำเภอพรหมนิคม

ทิศใต้ ติดต่อกับ เขตพื้นที่ตำบลกุดโห อำเภอกุดบาก

ทิศตะวันออก ติดต่อกับ เขตพื้นที่ตำบลนาม่อง อำเภอกุดบาก

ทิศตะวันตก ติดต่อกับ เขตพื้นที่ตำบลหนองปลิง อำเภอนิคมน้ำอุ่น

เขตการปกครอง

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัว มีพื้นที่ประมาณ 25 ตารางกิโลเมตร หรือ 15,000 ไร่ มีหมู่บ้านที่อยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 4 หมู่บ้าน ดังนี้

- หมู่ที่ 1 บ้านอุโนโคก นายโสวัส โธชาวี ผู้ใหญ่บ้าน
- หมู่ที่ 2 บ้านโคกสมบรูณ์ นายปริญญา ทาระพันธ์ ผู้ใหญ่บ้าน
- หมู่ที่ 3 บ้านหนองบัวบาน นายทวีศักดิ์ วงศ์ศรีจันทร์ กำนัน
- หมู่ที่ 4 บ้านโคกสูง นายกำจัด ไตรพิษ ผู้ใหญ่บ้าน

ลักษณะภูมิประเทศ

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัว มีลักษณะเป็นที่ราบ รอบชุมชนจะเป็นป่า ลักษณะป่าโปร่งซึ่งปัจจุบันสภาพป่าที่เคยอุดมสมบูรณ์ถูกบุกรุกทำลายโดยชาวบ้าน เนื่องจากการขยายตัวของชุมชน ความต้องการพื้นที่ใช้ในการเกษตร ลักษณะของดินเป็นดินร่วนปนทราย ไม่อุ้มน้ำ ในฤดูแล้งอากาศค่อนข้างร้อน ประชาชนใช้น้ำอุปโภคบริโภคจากน้ำประปาและน้ำฝน ลักษณะของพื้นที่ตำบลจะลาดเอียงไปทางทิศใต้ ความสูงโดยเฉลี่ยจากระดับน้ำทะเล ประมาณ 192 เมตร

ลักษณะภูมิอากาศ

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัว มีลักษณะอากาศแบบร้อนชื้น โดยเฉพาะฤดูแล้ง อากาศค่อนข้างร้อน

การตั้งถิ่นฐานและการประกอบอาชีพของประชากร

ประชากรในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัว ณ วันที่ 14 พฤษภาคม 2555 มีจำนวนทั้งสิ้น 1,768 คน เป็นชาย 897 คน เป็นหญิง 871 คน จำนวนครัวเรือน 440 ครัวเรือน ความหนาแน่นของประชากร 70.72 คน/ตารางกิโลเมตร ความหนาแน่นของประชากรในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวต่อเนื้อที่ยังไม่หนาแน่นเพราะลักษณะของการตั้งถิ่นฐานชุมชนของประชากรยังเป็นลักษณะหมู่บ้านชนบทเป็นกลุ่มบ้านรวมตัวกันอยู่หมู่บ้าน และมีพื้นที่ใช้ในการทำการเกษตรอยู่ติดกับหมู่บ้าน ดังนั้น แนวโน้มในอนาคตข้างหน้าประชากรในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัว อัตราการขยายตัวจะเพิ่มขึ้นไม่มาก ปัญหาชุมชนแออัดจึงจะยังไม่เกิด โดยมีลักษณะสังคมชนบทที่เด่นชัดและยังยึดขนบธรรมเนียมประเพณีเดิมอยู่

สภาพทางโครงสร้างพื้นฐาน

การคมนาคม

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัว มีถนนเส้นทางหลักขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครตัดผ่านและมีถนนขององค์การบริหารส่วนตำบลเชื่อมต่อระหว่างหมู่บ้านและชุมชนอื่น ซึ่งส่วนใหญ่เป็นถนนคอนกรีตเสริมเหล็กและมีถนนลูกรังบางส่วน โดยสภาพทั่วไปอยู่ในเกณฑ์ที่มีสภาพใช้งานได้ดี

การไฟฟ้า

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัว มีไฟฟ้าใช้ในครัวเรือน 100% ประชากรในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลได้รับความสะดวกในเรื่องไฟฟ้าและแสงสว่างอยู่ในเกณฑ์ดี ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลมีโครงการที่จะทำการติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะเพิ่มเติมพร้อมทั้งขยายเขตไฟฟ้าแรงต่ำสู่พื้นที่การเกษตร ซึ่งได้กำหนดไว้ในแผนยุทธศาสตร์พัฒนาและแผนพัฒนา 3 ปี เพื่อให้ราษฎรได้รับบริการด้านสาธารณูปโภคอย่างทั่วถึง อีกทั้งยังเป็นการลดปัญหาด้านการลักขโมย ลดอาชญากรรม และเพื่อความสงบสุขของราษฎรต่อไป

2. สภาพทางเศรษฐกิจ

ประชากรส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพเกษตรกรรม รายได้ของประชากรส่วนใหญ่ต้องพึ่งพาจากผลผลิตทางการเกษตร เช่น เลี้ยงสัตว์ ทำนา ทำไร่ ได้ปีละ 1 ครั้ง มีการปลูกผักและผลไม้บ้างบางส่วน นอกจากนี้ ยังมีอาชีพเสริมจากการนำผลผลิตทางการเกษตรมาแปรรูป โดยเป็นลักษณะของการรวมกลุ่ม เช่น กลุ่มผลิตปลาร้าบอง

2.1 การเกษตรกรรม

ราษฎรในเขตพื้นที่ส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพด้านการเกษตร ได้แก่ การเลี้ยงสัตว์ ทำนา ทำไร่ ซึ่งการทำนาจะทำได้ปีละครั้ง และการทำไร่จะเป็นไร่มันสำปะหลัง และปัจจุบันมีการปลูกยางพารา และปาล์มน้ำมัน เป็นบางส่วน

2.2 การอุตสาหกรรม

- โรงสีขนาดเล็ก จำนวน 6 แห่ง

2.3 การพาณิชย์

- มีปั้มน้ำมัน (ปั้มหลอด) จำนวน 3 แห่ง

3. สภาพทางสังคม

1. การศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม

ด้านการศึกษา ระดับการศึกษาของประชาชนอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยปานกลางเมื่อเทียบกับเกณฑ์ทั่วไปมีโรงเรียนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ดังนี้

- โรงเรียนระดับประถมศึกษา 2 แห่ง

- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 1 แห่ง

2. สถาบันและองค์กรทางศาสนา

- วัด จำนวน 4 แห่ง

3. การสาธารณสุข

มีหน่วยงานด้านสาธารณสุข ดังนี้

- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล จำนวน 1 แห่ง ตั้งอยู่หมู่ที่ 3 บ้านหนองบัวบาน โดยบริการประชาชนตำบลหนองบัวด้านสุขภาพอนามัย และรักษาโรคทั่วไป

- อัตราการมีและใช้ส้วมราดน้ำ ร้อยละ 100 เปอร์เซ็นต์

4. ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวไม่มีปัญหาในเรื่องความไม่สงบเรียบร้อย แต่ถึงอย่างไรเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อม องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวจึงได้ตั้งงบประมาณรายจ่ายเพื่ออุดหนุนการฝึกอบรมอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อป.พร.) โดยร่วมกับศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณะเขต 7 จังหวัดสกลนคร ในระยะเวลาที่ผ่านมาสามารถป้องกันและระงับเหตุอัคคีภัยไว้ได้ สาเหตุเกิดจากการเผาหญ้า วัชพืชแห้งในฤดูแล้ง ซึ่งทางองค์การบริหารส่วนตำบลได้ประสานงานกับทางอำเภอ ประชาสัมพันธ์และทำความเข้าใจให้กับประชาชนได้ระมัดระวังตลอดเวลา

5. ศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัว

1. ศักยภาพของชุมชนและพื้นที่

1.1 การรวมกลุ่มของประชาชน

ราษฎรในเขตพื้นที่ตำบลหนองบัวมีการรวมกลุ่ม โดยแยกเป็นกลุ่มประเภทต่าง ๆ ดังนี้

-กลุ่มอาชีพ	จำนวน	19	กลุ่ม
-กลุ่มออมทรัพย์	จำนวน	6	กลุ่ม
-กองทุนหมู่บ้าน	จำนวน	4	กองทุน
-กองทุน กข.คจ.	จำนวน	4	กองทุน
-กองทุนแม่ของแผ่นดิน	จำนวน	3	กองทุน
-ร้านค้าวิสาหกิจชุมชน	จำนวน	2	แห่ง

1.2 มวลชนจัดตั้ง

-ไทยอาสาป้องกันชาติ	จำนวน	10	คน
-อปพร.	จำนวน	32	คน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

อรทัย ทวีระวงษ์ (2557, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอพนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอพนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี และเปรียบเทียบทัศนคติของบุคลากรภายในองค์กรต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอพนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี จำแนกตามเพศ อายุ ตำแหน่ง รายได้ และระดับการศึกษา ผู้วิจัยใช้วิธีวิจัยเชิงปริมาณ และเชิงสำรวจ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากคณะผู้บริหาร สมาชิกสภาเทศบาล สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล พนักงาน พนักงานจ้างและผู้นำชุมชนในเขตอำเภอพนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี 287 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยวิเคราะห์โดย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test การวิเคราะห์ความ

แปรปรวนทางเดียว ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วย LSD ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการศึกษาพบว่า 1) บุคลากรภายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอพนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง มีอายุระหว่าง 31-40 ปี มีระดับการศึกษาปริญญาตรี ส่วนมากมีตำแหน่งเป็นพนักงาน และมีรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท 2) ทักษะคติเกี่ยวกับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอพนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด หลักประสิทธิผล หลักการตอบสนอง หลักการมีส่วนร่วม และหลักความเสมอภาค อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนหลักประสิทธิภาพ หลักความรับผิดชอบ หลักความโปร่งใส หลักการกระจายอำนาจ หลักนิติธรรม และหลักมุ่งฉันทามติ อยู่ในระดับมาก และผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า บุคลากรภายในองค์กรที่มีเพศ และระดับการศึกษาต่างกัน มีทัศนคติต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอพนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี ไม่แตกต่าง ส่วนบุคลากรภายในองค์กรที่มีอายุ ตำแหน่ง และรายได้ต่างกัน มีทัศนคติต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอพนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบทดสอบรายคู่ด้วยวิธี LSD พบว่า บุคลากรภายในองค์กรที่มีอายุ ตำแหน่ง และรายได้ มีรายคู่ที่สัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนทดสอบรายคู่ที่ไม่มีความสัมพันธ์ ได้แก่ เพศ และระดับการศึกษา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

วาสนา ประเสริฐ (2557, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองสาม อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล และศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองสาม อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (key informants) จำนวน 16 คน ประกอบด้วย นายกององค์การบริหารส่วนตำบลคลองสามในฐานะผู้บริหาร และบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบลคลองสาม จำนวน 10 คน กำนันผู้ใหญ่บ้าน และผู้นำชุมชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองสาม อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี จำนวน 6 คน

ผลการศึกษาพบว่า นายกองค้การบริหารส่วนตำบลคลองสาม และบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบลคลองสามทุกคนสามารถอธิบายถึงความหมายของหลักธรรมาภิบาล และสามารถยกตัวอย่างการประยุกต์ใช้หลักธรรมาภิบาลได้ โดยนายกองค้การบริหารส่วนตำบลคลองสาม สามารถยกตัวอย่างการประยุกต์ใช้หลักธรรมาภิบาลได้ครบทั้ง 6 หลัก ส่วนบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในระดับหัวหน้า นั้น สามารถอธิบายถึงการประยุกต์ใช้หลักธรรมาภิบาล พร้อมยกตัวอย่างประกอบกรอธิบายให้เห็นภาพได้เช่น กัน แต่ไม่ครบตามหลักธรรมาภิบาลทั้ง 6 หลัก การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลด้านคุณธรรม สามารถยกตัวอย่างประกอบกรอธิบายให้เห็นภาพได้น้อยที่สุด ทุกคนสามารถยกตัวอย่างการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลใน ด้านนิติธรรม ด้านการมีส่วนร่วม และด้านความรับผิดชอบ แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในระดับหัวหน้าขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองสามส่วนใหญ่ นั้น มีความรู้ความเข้าใจในหลักธรรมาภิบาลเป็นอย่างดี ส่งผลกระทบในด้านบวกในการนำหลักธรรมาภิบาลไปใช้ในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองสาม สำหรับปัญหาในการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลที่สำคัญมี 3 ประการ คือ การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลในด้านคุณธรรม ความโปร่งใส และความคุ้มค่า เนื่องจากยังไม่เป็นที่ยอมรับของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และผู้นำชุมชน ในส่วนของปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล จำแนกได้เป็นปัจจัยด้านบุคลากร และปัจจัยด้านประชาชน

วิทยา แสนทวิสุข (2557, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลในความคิดเห็นของประชาคมหมู่บ้านขององค์การบริหารส่วนตำบลกุดฉิม อำเภอนาคูพนม จังหวัดนครพนม การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาระดับและเปรียบเทียบการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลกุดฉิม อำเภอนาคูพนม จังหวัดนครพนม รวมทั้งศึกษาข้อเสนอแนะการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลกุดฉิม อำเภอนาคูพนม จังหวัดนครพนม ในความคิดเห็นของประชาคมหมู่บ้าน จำแนกตามอายุ การศึกษาและหมู่บ้านที่อยู่อาศัย ประชาชน และกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาคมหมู่บ้านในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลกุดฉิม จำนวน 127 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มีค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ทั้งฉบับเท่ากับ .91 และทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่

(Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน ใช้ในการวิเคราะห์ F -test (One way ANOVA) และทดสอบความแตกต่างรายคู่ ด้วยวิธี LSD (Least Significant Difference) โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัยพบว่า 1) การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลในความคิดเห็นประชาคมหมู่บ้านขององค์การบริหารส่วนตำบลกุตฉิม อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากจำนวน 2 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 4 ด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย คือ ด้านหลักคุณธรรม รองลงมาคือ ด้านหลักความโปร่งใส และมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 4 ด้าน ด้านหลักการมีส่วนร่วม ด้านหลักความคุ้มค่า ด้านหลักความรับผิดชอบ และด้านหลักนิติธรรม 2) ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานตามธรรมาภิบาลในความคิดเห็นประชาคมหมู่บ้าน ขององค์การบริหารส่วนตำบลกุตฉิม อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม จำแนกตามระดับอายุ การศึกษาและหมู่บ้านที่อยู่อาศัยโดยรวมและจำแนกรายด้าน พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) ข้อเสนอแนะของประชาคมหมู่บ้านต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลกุตฉิม อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม สรุปได้ดังนี้ องค์การบริหารส่วนตำบล บังคับใช้กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับหรือข้อบัญญัติโดยไม่เลือกปฏิบัติ องค์การบริหารส่วนตำบลควรประชาสัมพันธ์กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับหรือข้อบัญญัติต่าง ๆ ให้ประชาชนทราบเป็นระยะ องค์การบริหารส่วนตำบลควรใช้หลักศาสนาในการบริหารงาน และเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานให้บริการด้วยความกระตือรือร้น เต็มใจให้บริการ องค์การบริหารส่วนตำบลควรมีการแต่งตั้งคณะกรรมการจากประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจสอบการดำเนินงานด้านโครงสร้างพื้นฐานและการจัดซื้อจัดจ้าง องค์การบริหารส่วนตำบลควรดำเนินการแก้ไขปัญหาค่าความเดือดร้อนของประชาชนอย่างรวดเร็ว และควรมีการบริหารงานให้คุ้มค่ากับงบประมาณ

สุรินทร์ธร ศิธรกุล (2557, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา ผู้นำการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อศึกษาองค์ความรู้เกี่ยวกับการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีที่นำไปใช้ในการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2) เพื่อศึกษาระดับการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีสำหรับ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง และ 3) เพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาผู้นำการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง

ผลการศึกษาพบว่า องค์ความรู้เกี่ยวกับการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีที่นำไปใช้ในการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ได้แก่แนวคิดเกี่ยวกับผู้นำ แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหาร แนวคิดเกี่ยวกับหลักธรรมาภิบาล และแนวคิดเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่น ความคิดเห็นของพนักงานต่อการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างโดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งมากที่สุดคือด้านหลักนิติธรรม รองลงมาหลักคุณธรรม น้อยที่สุดคือหลักความคุ้มค่า ส่วนความคิดเห็นของประชาชนใน ต่อการบริหารงานตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี โดยรวม อยู่ในระดับมาก ซึ่งด้านที่มากที่สุดคือ หลักนิติธรรม รองลงมาหลักคุณธรรม น้อยที่สุดคือด้านหลักการมีส่วนร่วม และแนวทางในการพัฒนาผู้นำการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง คือการพัฒนาภาวะผู้นำโดยใช้ “SHADED Model” ที่มีความสอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาล ได้แก่ Sociability มีสังคมที่ดี Human Relation ผู้นำจะต้องตระหนักในคุณค่าและศักดิ์ศรีของตัวเองของลูกน้อง Ability มีความรู้ ความสามารถการใช้สติปัญญาอื่น ๆ เพื่อแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ให้สำเร็จลุล่วงไปได้ Director มีศิลปะในการปกครองคือมีจิตสำนึกเกิดขึ้นในตัวของผู้นำ Executive เป็นนักบริหารมืออาชีพ Developer เป็นนักพัฒนามืออาชีพ

วีระ หาญกัน (2558, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง อำเภอแม่เมาะะ จังหวัดลำปาง การศึกษาเรื่องนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้บริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง อำเภอแม่เมาะะ จังหวัดลำปาง 2) เพื่อเสนอแนะเกี่ยวกับการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้บริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง อำเภอแม่เมาะะ จังหวัดลำปาง เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ ได้แก่ ผู้นำชุมชนและเจ้าหน้าที่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง จำนวน 80 คน ใช้แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) วิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ ผลการศึกษาพบว่า โดยภาพรวมองค์การบริหารส่วน

ตำบลบ้านดง อำเภอแม่เมาะ จังหวัดลำปาง มีการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้เฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.50$) โดยด้านที่นำมาใช้ที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 4 อันดับแรก ได้แก่ การนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารงาน ด้านหลักนิติธรรม ($\bar{X}=3.59$) รองลงมา ได้แก่ ด้านการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารงานด้านหลักความรับผิดชอบ ($\bar{X}=3.57$) ด้านการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารงานด้านหลักความคุ้มค่า ($\bar{X}=3.51$) และด้านการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารงานด้านการมีส่วนร่วม ($\bar{X}=3.50$) ตามลำดับ ส่วนด้านที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง มีอยู่ 2 ด้านคือ ด้านการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารงานด้านหลักความโปร่งใส ($\bar{X}=3.48$) และด้านการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารงานด้านหลักคุณธรรม ($\bar{X}=3.41$) สำหรับข้อเสนอแนะ 1) ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมในด้านของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการนำหลักการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในองค์กร และ 2) ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมในด้านของผลสัมฤทธิ์จากการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในองค์กร โดยเฉพาะองค์กรที่ประสบผลสำเร็จจากการนำหลักธรรมาภิบาลไปใช้เพื่อเป็นต้นแบบหรือองค์กรตัวอย่างให้กับองค์กรอื่น ๆ

ชัยภรณ์ ธนอมศรีเดชชัย (2558, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลบึงกาสาม อำเภอหนองเสือ จังหวัดปทุมธานี การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) ปัญหาการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลบึงกาสาม และ (2) แนวทางการพัฒนาการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลบึงกาสาม โดยใช้หลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาซึ่งการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจที่ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบึงกาสาม จำนวน 381 คน สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยผลการศึกษาพบว่า (1) ปัญหาสำคัญที่สุดของการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล คือ องค์การบริหารส่วนตำบลบึงกาสามไม่ได้กำหนดแผนและเป้าหมายการปฏิบัติงานที่ชัดเจนและสอดคล้องกับความต้องการของประชาชน รวมถึงให้บริการเฉพาะประชาชนบางกลุ่ม และ (2) แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการที่สำคัญตามหลักธรรมาภิบาล คือ องค์การบริหารส่วนตำบลบึงกาสามควรให้บริการแก่ประชาชนทุกกลุ่มในทุกชุมชนอย่างเท่าเทียม

กัน รวมถึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตเพื่อประโยชน์สุขแก่ประชาชน

ฟิลิทธิ อุทธาชน, ฉัตรชัย ศรีแก้ว, คำหล้า ทามะวง, และบุษบาวรรณ โพธิ์ศรี (2558, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา ความคิดเห็นของประชาชนต่อการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารงานของเทศบาลตำบลบ้านฝาง อำเภอบ้านฝาง จังหวัดขอนแก่น งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารงานของเทศบาลตำบลบ้านฝาง อำเภอบ้านฝาง จังหวัดขอนแก่น 2) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะของประชาชนต่อการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารงานของเทศบาลตำบลบ้านฝาง อำเภอบ้านฝาง จังหวัดขอนแก่น โดยใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง 369 คน นำมาวิเคราะห์ประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์ สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 369 คน เป็นเพศหญิง ร้อยละ 57.50 และเป็นเพศชายร้อยละ 42.50 ประชาชนอายุ 41-50 ปี ร้อยละ 41.70 อายุ 21-30 ปี ร้อยละ 18.40 อายุ 31-40 ปี ร้อยละ 17.90 อายุ 51 ปีขึ้นไป ร้อยละ 16.50 และอายุไม่เกิน 20 ปี ร้อยละ 5.40 ประชาชนระดับการศึกษาประถมศึกษา ร้อยละ 43.10 มัธยมศึกษา หรือ ปวส. ร้อยละ 23.30 ปริญญาตรี ร้อยละ 14.10 อนุปริญญา หรือ ปวส. ร้อยละ 13.00 และสูงกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 6.50 2) ความคิดเห็นของประชาชนต่อการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารงานของเทศบาลโดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X}=3.91$) เมื่อพิจารณารายวิธีพบว่า หลักนิติธรรม ($\bar{X}=4.07$) หลักคุณธรรม ($\bar{X}=4.02$) หลักความโปร่งใส ($\bar{X}=3.85$) หลักการมีส่วนร่วม ($\bar{X}=4.05$) หลักความรับผิดชอบ ($\bar{X}=3.63$) และหลักความคุ้มค่า ($\bar{X}=3.84$) อยู่ในระดับเห็นด้วยตามลำดับ 3) ข้อเสนอแนะความคิดเห็นของประชาชนต่อการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารงานของเทศบาลมีดังนี้ (1) ด้านหลักนิติธรรม เทศบาลตำบลบ้านฝางควรปรับปรุงเรื่องที่ประชาชนสามารถร้องทุกข์ ได้รับการช่วยเหลือด้วยความเป็นธรรม และมีการจัดระเบียบปฏิบัติงานอย่างถูกต้องเที่ยงธรรม และผู้ปฏิบัติงานควรมีความซื่อสัตย์สุจริตต่อคณะผู้บริหาร (2) ด้านหลักคุณธรรม เทศบาลตำบลบ้านฝางควรปรับปรุงเรื่อง que ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานจะต้องยึดมั่นในความยุติธรรม ซื่อสัตย์สุจริต มีคุณธรรมและเป็นแบบอย่างที่ดี ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานจะต้องมีความเสมอภาคในด้านความคิดเห็น ยอมรับในบุคคลที่มีความสามารถในการปฏิบัติงาน (3) ด้านหลักความโปร่งใส เทศบาลตำบลบ้านฝางควร

ปรับปรุงเรื่องการชี้แจงค่าใช้จ่ายโดยการประกาศแจ้งข้อมูล ประชาชนสามารถรับรู้ และตรวจสอบได้ มีการบริหารงานด้วยความโปร่งใส ยึดหลักความถูกต้องอย่างรัดกุม

(4) ด้านหลักการมีส่วนร่วม เทศบาลตำบลบ้านฝางควรปรับปรุงเรื่องประชาชน พวกเขาควรมีส่วนร่วมในโครงการต่าง ๆ และเทศบาลต้องมีกิจกรรมร่วมกับประชาชน มีความเท่าเทียมกันไม่เลือกปฏิบัติ และให้บริการประชาชนด้วยความเสมอภาค (5) ด้านหลักความรับผิดชอบ เทศบาลตำบลบ้านฝางควรปรับปรุงเรื่องควรมีความใส่ใจต่อหน้าที่ในการปฏิบัติงาน มีความรับผิดชอบต่อความเดือดร้อนของประชาชน ฝ่ายบริหาร ฝ่ายสภา เทศบาลตำบลบ้านฝาง และข้าราชการควรเอาใจใส่ต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายอย่างถูกต้องและสร้างสรรค์ และ (6) ด้านหลักความคุ้มค่า เทศบาลตำบลบ้านฝางควรปรับปรุงเรื่องมีการบริหารงบประมาณด้วยความประหยัด และงบประมาณแผ่นดินด้วยความคุ้มค่า มีการบริหารทรัพยากรให้เกิดความคุ้มค่า ให้เกิดประโยชน์ทั้งสองฝ่าย

ประกาศ วรรณทอง (2558, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลนาคู อำเภอนาคู จังหวัดกาฬสินธุ์ การศึกษาค้นคว้านี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวัดระดับความคิดเห็นการบริหารงานธรรมาภิบาล ของเทศบาลตำบลนาคู อำเภอนาคู จังหวัดกาฬสินธุ์ และเพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นการบริหารงานธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลนาคู อำเภอนาคู จังหวัดกาฬสินธุ์ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลนาคู อำเภอนาคู จังหวัดกาฬสินธุ์ ทั้งหมด จำนวน 372 คน สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นในการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาล ตำบลนาคู อำเภอนาคู จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมและรายด้าน ทั้ง 6 ด้าน อยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.66$) เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ ด้านหลักความรับผิดชอบ ด้านหลักการมีส่วนร่วม และด้านหลักนิติธรรม ผลการศึกษาเชิงคุณภาพ พบว่า ด้านหลักนิติธรรม เทศบาลจัดทำเทศบัญญัติที่ถูกต้อง เป็นธรรม มีอิสระในการจัดทำเทศบัญญัติกฎหมาย มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับข้อบังคับต่าง ๆ ที่มีผลบังคับใช้กับชุมชน เพื่อให้เกิดความสอดคล้องกับชุมชนให้มากที่สุด ด้านหลักคุณธรรม เทศบาลมีการรณรงค์และสนับสนุนให้ใช้หลักคุณธรรมเพื่อการบริหารจัดการและปฏิบัติงานที่มี การพัฒนาบุคลากรให้มีจิตสำนึกด้านคุณธรรม จริยธรรมและศีลธรรม เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ประชาชนเพื่อการ

ร้องเรียนหรือร้องทุกข์เกี่ยวกับการดำเนินงานของเทศบาลมีปริมาณลดลง ด้านหลักความโปร่งใส เทศบาลมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนอย่างโปร่งใส อธิบายข้อสงสัยได้เข้าใจชัดเจน ระบบเอกสารที่เป็นระเบียบ สะดวกต่อการใช้งานและตรวจสอบจากประชาชน มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการดำเนินงานของเทศบาลทั้งภายในและภายนอกอย่างสม่ำเสมอ ด้านหลักความรับผิดชอบ บุคลากรในเทศบาลมีจิตสำนึกในความรับผิดชอบต่ออำนาจหน้าที่ของตนเอง, มีการแก้ไข ปรับปรุง บำรุง ดัดแปลงซ่อมแซมได้ทันเวลาในเรื่องร้องเรียน/ร้องทุกข์ โดยมีการดำเนินการเพื่อลดอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สิน ผู้บังคับบัญชาเป็นแบบอย่างที่ดีรวมทั้งการสร้างแบบอย่างที่ดีด้วยการยกย่องส่งเสริมความประพฤติของบุคคลที่เป็นแบบอย่างในเรื่องความรับผิดชอบต่อหน้าที่

ประวิช นิลวัชรมณี (2558, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี การศึกษาค้นคว้ามีจุดประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลนครสุราษฎร์ธานีจากบุคลากรเทศบาลและประชาชนในเขตเทศบาล 2) เปรียบเทียบผลการพัฒนาด้านการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลนครสุราษฎร์ธานีในปี 2554 และปี 2555 3) ศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะในการพัฒนาการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) โดยการเก็บข้อมูลจากเอกสารการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ให้ข้อมูลหลัก ได้แก่ ผู้บริหาร พนักงานเจ้าหน้าที่ของเทศบาล ผู้เชี่ยวชาญและประชาชนในเขตเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี จำนวน 25 คน และการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วมในการบริหารงานของเทศบาลนครสุราษฎร์ธานีตามหลักธรรมาภิบาลหรือการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 6 ด้าน ผลการศึกษา พบว่า 1) เทศบาลนครสุราษฎร์ธานีมีการบริหารงานภายใต้หลักธรรมาภิบาลโดยได้ปฏิบัติตามแนวทางหลักพื้นฐาน 6 ด้าน ส่วนใหญ่จะเน้นไปที่การบริการประชาชน การให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจสอบ และร่วมแสดงความคิดเห็น 2) การพัฒนาของเทศบาลโดยศึกษาจากแผนการพัฒนาตามโครงการต่าง ๆ ที่มีอยู่จะเห็นว่าเทศบาลมีการบริหารการพัฒนาในปี 2555 มากกว่าปี 2554 เป็นไปตามการพัฒนาเพื่อขยายความเจริญของบ้านเมืองและตามความต้องการของประชาชนในเขตเทศบาล 3) ปัญหาและอุปสรรคของการบริหารงาน พบว่าด้านหลักการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อเทศบาลบางโครงการหรือบางกิจกรรมยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องจากประชาชนที่ได้รับการแต่งตั้งให้

ทำงานร่วมกับเทศบาลในบางโครงการหรือบางกิจกรรมนั้น ๆ ยังขาดความรับผิดชอบ และความกระตือรือร้นต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

กมลลักษณ์ ธนानันต์เมธี (2558, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาอิทธิพลของ ธรรมชาติบริหารและวัฒนธรรมองค์การที่ส่งผลต่อประสิทธิผลองค์การขององค์การบริหาร ส่วนตำบล ในเขตภาคเหนือของประเทศไทยการศึกษาคั้งนี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อ ศึกษาระดับค่าเฉลี่ยของธรรมชาติบริหาร วัฒนธรรมองค์การและประสิทธิผลองค์การของ องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตภาคเหนือ และ 2) เพื่อศึกษาอิทธิพลของธรรมชาติบริหาร และวัฒนธรรมองค์การที่ส่งผลต่อประสิทธิผลองค์การ โดยใช้แนวทางการศึกษาเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างคือองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตภาคเหนือ จำนวน 346 องค์การ โดย ได้รับแบบสอบถามในระดับบุคคลกลับคืนมาจำนวน 1,352 ชุดผลการศึกษาพบว่า ระดับ ค่าเฉลี่ยของธรรมชาติบริหาร วัฒนธรรมองค์การและประสิทธิผลองค์การขององค์การบริหาร ส่วนตำบลในเขตภาคเหนือ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง และพบว่าธรรมชาติบริหารและวัฒนธรรม องค์การมีอิทธิพลต่อประสิทธิผลองค์การอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยร้อยละ 12.00 ของ ความแปรปรวนของประสิทธิผลองค์การสามารถถูกอธิบายโดยธรรมชาติบริหารและ วัฒนธรรมองค์การ และมีค่าดัชนีความเหมาะสม $2/df$ เท่ากับ 2.583 ค่า RMSEA เท่ากับ 0.063 ค่าCFI เท่ากับ 0.972 และค่า NNFI เท่ากับ 0.960

เทอดเกียรติ ไพศาลอึ้งพงษ์ (2558, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาประสิทธิผล การบริหารตามหลักธรรมชาติบริหารของกรุงเทพมหานคร การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาประสิทธิผลการบริหารตามหลักธรรมชาติบริหารของกรุงเทพมหานคร 2) ศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารตามหลักธรรมชาติบริหารของกรุงเทพมหานคร และ 3) เสนอแนะปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะสำหรับการบริหารตามหลักธรรมชาติบริหาร ของกรุงเทพมหานคร โดยใช้การวิจัยแบบผสมทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ การวิจัยเชิง ปริมาณ ประชากรเป็นหัวหน้าฝ่าย สำนักงานเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 50 เขต เขตละ 10 คน รวมทั้งสิ้น 500 คน กลุ่มตัวอย่างเป็นหัวหน้าฝ่าย สำนักงานเขต จำนวน 22 เขต เขตละ 10 คน รวมทั้งสิ้น 220 คน ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ใช้ตารางของเครจซี่และมอร์แกน ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพ ประชากรเป็นผู้อำนวยการเขต และผู้ช่วยผู้อำนวยการเขต จำนวน 50 เขต กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้อำนวยการเขตและผู้ช่วย ผู้อำนวยการเขต จำนวน 6 เขต รวมทั้งสิ้น 12 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่

ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถาม มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า มีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.99 และแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณแบบขั้นตอน และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า 1. ประสิทธิภาพของการบริหารตามหลัก ธรรมมาภิบาลของกรุงเทพมหานครโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากและเมื่อพิจารณาเป็นราย ด้านพบว่า (1) ด้านการบรรลุวัตถุประสงค์ อยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 6 ด้าน (หลักนิติธรรม หลัก ความรับผิดชอบ หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักความคุ้มค่า และหลักการมีส่วนร่วม) (2) ด้านความพึงพอใจของผู้ปฏิบัติงาน อยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 4 ด้าน (ด้านความมั่นคง ในการทำงาน ด้านการปกครองบังคับบัญชา ด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน และด้าน ค่าตอบแทน) และ (3) ด้านประโยชน์ที่สังคมได้รับ อยู่ในระดับมากที่สุดทุกประเด็น (การให้บริการถูกต้องตามกฎหมาย ระเบียบ และปฏิบัติตามขั้นตอน ประชาชนที่มาใช้บริการ ได้รับ ความสะดวกและรวดเร็ว เจ้าหน้าที่ให้บริการด้วยอัธยาศัยที่ดีและสุภาพ มีการ ประสานงานระหว่างเจ้าหน้าที่ในการให้บริการ เจ้าหน้าที่ให้ความสนใจในการรับฟังปัญหา และให้คำแนะนำในการแก้ไขปัญหา) 2. ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารตามหลัก ธรรมมาภิบาลของกรุงเทพมหานคร เรียงตามลำดับจากปัจจัยที่มีอิทธิพลมากไปหาน้อยที่ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ประกอบด้วย (1) ด้านสมรรถนะของผู้บริหาร (ภาวะผู้นำ และการใช้หลักธรรมมาภิบาล) (2) ด้านนโยบาย (มาตรฐานและความชัดเจนของนโยบาย) (3) ด้านทรัพยากร(งบประมาณ บุคลากรและวัสดุอุปกรณ์) และ (4) ด้านการบริหาร (ภารกิจและการมอบหมายงานกลไกและกระบวนการ) 3. ปัญหา อุปสรรค และ ข้อเสนอแนะสำหรับการบริหารตามหลักธรรมมาภิบาลของกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย 3.1 ปัญหาและอุปสรรคสำหรับการบริหารตามหลักธรรมมาภิบาลของกรุงเทพมหานคร ได้แก่ (1) การใช้ระบบอุปถัมภ์มากกว่าระบบคุณธรรมในการคัดเลือกและแต่งตั้งให้ดำรง ตำแหน่งที่สูงขึ้น เพราะถูกแทรกแซงจากนักการเมือง (2) ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานยังขาด ความเข้าใจเกี่ยวกับประโยชน์ของหลักธรรมมาภิบาลที่มีต่อองค์กรและประชาชน (3) ขาดการปรับปรุงโครงสร้างที่เป็นปัญหาหลักในการบริหารงาน (4) การใช้งบประมาณที่ไม่คุ้มค่าและไม่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน (5) ขาดการส่งเสริมขวัญและ กำลังใจในการปฏิบัติงานอย่างจริงจัง และ (6) บุคลากรขาดจิตสำนึกในการปฏิบัติงาน 3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการบริหารตามหลักธรรมมาภิบาลของกรุงเทพมหานคร ได้แก่

- (1) ควรนำระบบคุณธรรมมาใช้อย่างจริงจังในทุกสำนักงานเขต (2) ควรมีการพัฒนาความรู้ของผู้บริหารและข้าราชการเกี่ยวกับหลักธรรมาภิบาล (3) ควรมีการปรับปรุงโครงสร้างและระบบงานให้สอดคล้องกับความจำเป็นและความต้องการในการบริหารให้มากยิ่งขึ้น
- (4) ใช้งบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับความต้องการของประชาชน
- (5) เสริมสร้างขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการด้วยวิธีการและแนวทางที่หลากหลาย และ (6) พัฒนาจิตสำนึกในการปฏิบัติงานของข้าราชการให้สูงขึ้น

เยาวลักษณ์ ชาวบ้านโพธิ์ (2559, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา ความเป็นธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ประสิทธิภาพผลความเป็นธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี และ (2) เปรียบเทียบความเป็นธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือประชาชนภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 396 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที และค่าเอฟ ผลการวิจัยพบว่า (1) ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุ 31-40 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพรับจ้าง และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 10,000-20,000 บาท (2) ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี ในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 3 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักความคุ้มค่า ด้านหลักคุณธรรม ด้านหลักความโปร่งใส ตามลำดับ และมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักความรับผิดชอบ ด้านหลักการมีส่วนร่วม และด้านหลักนิติธรรม ตามลำดับ และ (3) ประชาชนที่มีเพศ อายุ และระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี แตกต่างกัน ส่วนอาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ไม่แตกต่าง

อุระษา ไชยบิล (2559, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา การดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ เปรียบเทียบการดำเนินงานจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน รวมทั้ง

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลต่อการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอเมือง นครพนม จังหวัดนครพนม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม จำนวน 168 คน โดยการหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยเปิดตารางของเครจซี่ และมอร์แกน แล้วสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ และสุ่มตัวอย่าง โดยการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อตั้งแต่ 0.24 ถึง 0.85 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .89 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA)

ผลการวิจัย พบว่า 1) การดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง 2) ผลการเปรียบเทียบการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ทำงาน พบว่า ไม่แตกต่างกัน จำแนกตามอายุ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม มีดังนี้ ควรมีการตรวจสอบเรื่องร้องเรียนต่าง ๆ ควรมีการเปิดเผยให้ประชาชนรับรู้เกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างโดยผ่านประชาคมหมู่บ้าน และควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้อย่างทั่วถึง

สมชาย น้อยฉ่ำ (2559, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา ธรรมาภิบาลกับประสิทธิผลในการบริหารงานตามหลักการประเมินแห่งคุณภาพของเทศบาลนครเจ้าพระยาสุรศักดิ์ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี บทความนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของหลักธรรมาภิบาล กับประสิทธิผลในการบริหารงานตามหลักการประเมินแห่งคุณภาพ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยใช้แบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง คือคณะผู้บริหาร ข้าราชการ สมาชิกเทศบาลนครเจ้าพระยาสุรศักดิ์ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี จำนวน 125 คน ผลการวิจัย พบว่าการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ในภาพรวมอยู่ในระดับสูง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.71 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล มากที่สุดคือ หลักนิติธรรม ในส่วนประสิทธิผลของการบริหารงานตามหลักของธรรมาภิบาลนั้น พบว่า ประสิทธิผลของการบริหารงานตามหลักการประเมินแห่งคุณภาพ

ภาพ ในภาพรวมอยู่ในระดับสูง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.76 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มุมมองด้านกระบวนการภายใน อยู่ในระดับสูงที่สุด การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ โดยใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ พบว่าการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลมีความสัมพันธ์ กับประสิทธิผลในการบริหารงานตามหลักการประเมินแห่งคุณภาพ และยังพบว่าหลักธรรมาภิบาล สามารถส่งผลกับประสิทธิผลในการบริหารงานตามหลักการประเมินแห่งคุณภาพ โดยใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อุทัย จันทรรัตน์กานต์ (2559, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา หลักธรรมาภิบาล กับประสิทธิผลของเทศบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี 2) เพื่อศึกษาประสิทธิผลของเทศบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานีและ 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างหลักธรรมาภิบาลกับประสิทธิผลของเทศบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนผู้มีสิทธิ์เลือกตั้งที่มีภูมิลำเนาอาศัยอยู่ในเขตพื้นที่เทศบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี จำนวน 384 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราวัดประเมินค่า แบ่งเป็น 5 ระดับ ที่ผ่านการหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.05 ขึ้นไป และผ่านการหาความเชื่อมั่น ด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคระหว่างมีค่าอยู่ระหว่าง 0.73 ถึง 0.92 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการวิเคราะห์ถดถอยพหุ (Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัยพบว่า 1) หลักธรรมาภิบาลของเทศบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า หลักความโปร่งใสอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ หลักความรับผิดชอบ หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักการมีส่วนร่วม และหลักความคุ้มค่าตามลำดับ 2) ประสิทธิผลของเทศบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านคุณภาพการให้บริการอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ด้านการพัฒนาองค์กรด้านประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการ และด้านประสิทธิผลตามแผนปฏิบัติราชการตามลำดับ 3) หลักธรรมาภิบาลส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิผลของเทศบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยหลักความโปร่งใสส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิผลของเทศบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี สูงสุด และ

หลักนิติธรรม ส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิผลของเทศบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี ต่ำสุด โดยที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลของเทศบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี ได้ร้อยละ 68.20

ฉรรคพงษ์ วงษ์สวัสดิ์ (2560, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลท่านางงาม อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลกการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลท่านางงาม อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก 2) ศึกษาข้อเสนอแนะจากประชาชนในพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลท่านางงาม กลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย จำนวน 361 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม สถิติวิจัย ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบสมมติฐาน ด้วยค่าที (T-test) ค่าเอฟ (F-test) และวิเคราะห์ข้อเสนอแนะผลการวิจัย พบว่า ส่วนมากเป็นเพศชาย อายุ 36-45 ปี การศึกษาระดับประถมศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท และอาชีพเกษตรกร ผลการวิจัยการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลท่านางงามมีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อยพบว่า อันดับที่หนึ่ง คือ ด้านหลักความโปร่งใส รองลงมาคือ ด้านหลักการมีส่วนร่วม ด้านหลักนิติธรรม ด้านหลักคุณธรรมด้านหลักความรับผิดชอบต่อสังคม และอันดับสุดท้าย คือ ด้านหลักความคุ้มค่า ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และข้อเสนอแนะมีประเด็นสำคัญคือ ควรชี้แจงการดำเนินงานในโครงการ การจัดซื้อจัดจ้างที่เหมาะสมที่เป็นจริงและชัดเจน โดยมีแผนการปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายเงินให้สอดคล้องกับมติในที่ประชุม และควรทำแผนจัดซื้อจัดจ้างให้ครอบคลุมทุกโครงการ

ธีรเดช สอนงทวิพร (2560, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา การบริหารจัดการโดยหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการโดยหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี และ 2) ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารจัดการโดยหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี เป็นการวิจัย แบบผสานวิธีทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ แนวทางเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชน 336 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการ

เก็บรวบรวมข้อมูล สำหรับแนวทางเชิงคุณภาพ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 10 คน โดยใช้แบบ สัมภาษณ์เป็นเครื่องมือ วิเคราะห์ข้อมูลตามแนวทางเชิงปริมาณ ใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ข้อมูลแนวทางเชิงคุณภาพ โดยการ วิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัย พบว่า ความคิดเห็นของของประชาชนที่มีต่อการบริหาร จัดการโดยหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี โดยภาพรวม อยู่ใน ระดับมาก ในด้านปัญหาและอุปสรรค ได้แก่ (1) ประชาชนขาดการมีส่วนร่วม (2) ประชาชนส่วนใหญ่ไม่ได้มีหน้าที่เข้าไปตรวจสอบโดยตรง (3) ประชาชนยังไม่เข้าใจบทบาท ของตนเองในด้านการตรวจสอบ โดยมีข้อเสนอแนะว่า ควรเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและให้ ความรู้แก่ประชาชนในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐอย่างโปร่งใส จัดทำระบบข้อมูล สารสนเทศให้เป็นปัจจุบันและจัดให้มีบริการประชาชนที่มีประสิทธิภาพ

ชาติชัย อุดมกิจมงคล (2561, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาอิทธิพลของการ บริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลต่อประสิทธิผลการบริหารงานของเทศบาลตำบลใน จังหวัดสกลนครการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับการบริหารงานตามหลัก ธรรมาภิบาลและประสิทธิผลการบริหารงาน 2) ศึกษาอิทธิพลของการบริหารงานตามหลัก ธรรมาภิบาลที่มีต่อประสิทธิผลการบริหารงาน 3) หาแนวทางพัฒนาการบริหารงานตาม หลักธรรมาภิบาลที่มีต่อประสิทธิผลการบริหารงานของเทศบาลตำบลในจังหวัดสกลนคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นพนักงานเทศบาลตำบลของเทศบาลตำบลในเขตจังหวัด สกลนคร ทั้งหมด 65 แห่ง จำนวน 334 คน จากจำนวนประชากร 2007 คนโดยใช้ แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ถดถอยพหุ (Multiple Regression) โดยวิธีการแบบขั้นตอน (Stepwise) กำหนดระดับทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยพบว่า 1) การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลในเขต จังหวัดสกลนครในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย=3.64) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านหลักนิติธรรม (ค่าเฉลี่ย=3.73) รองลงมาคือ ด้านหลักการมีส่วนร่วม (ค่าเฉลี่ย= 3.71) ด้านหลักความโปร่งใส (ค่าเฉลี่ย=3.64) ด้านหลักความคุ้มค่า (ค่าเฉลี่ย=3.63) ด้านหลักความรับผิดชอบต่อ (ค่าเฉลี่ย=3.60) และ ด้านหลักคุณธรรม (ค่าเฉลี่ย=3.49) 2) ประสิทธิภาพการบริหารงานของเทศบาลตำบล ในเขตจังหวัดสกลนครในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย=3.63) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีประสิทธิผลการบริหารงานอยู่ในระดับมาก ทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ย มากที่สุด

คือ ด้านคุณภาพการให้บริการ (ค่าเฉลี่ย=3.66) รองลงมาคือ ด้านการพัฒนาองค์การ (ค่าเฉลี่ย=3.65) ด้านประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการ (ค่าเฉลี่ย=3.61) และด้านประสิทธิผลตามแผนปฏิบัติราชการ (ค่าเฉลี่ย=3.60) 3. วิเคราะห์อิทธิพลของการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลต่อประสิทธิผลการบริหารงานของเทศบาลตำบลในจังหวัดสกลนคร พบว่าปัจจัยบางประการของการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ปัจจัยเกี่ยวกับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล 5 ด้าน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านหลักความคุ้มค่า มีค่าสัมประสิทธิ์มากที่สุดเท่ากับ 0.55 รองลงมาคือ ด้านหลักความรับผิดชอบ มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.16 ด้านหลักคุณธรรม มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.14 ด้านความโปร่งใส มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.10 และด้านหลักการมีส่วนร่วมมีค่าสัมประสิทธิ์น้อยที่สุดเท่ากับ 0.09 โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ หรือ ตัวแปรอิสระทั้งหมดสามารถอธิบายความผันแปรของตัวแปรตาม (R^2) เท่ากับ 0.88 และสามารถทำนายค่าสมการของการวิเคราะห์เท่ากับ 0.94 และ 4. แนวทางการพัฒนาการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลมีจำนวน 3 ด้าน คือ 1) ด้านหลักคุณธรรม 2) ด้านหลักความรับผิดชอบ และ 3) ด้านหลักความคุ้มค่า

กิตติ์วี เลชะกุล, นิวัฒน์ สวัสดิ์แก้ว, และศรัญลักษณ์ เทพวารินทร์ (2561, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาธรรมาภิบาล วัฒนธรรมองค์การ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลองค์การของเทศบาลในเขตภาคใต้ของประเทศไทย การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของหลักธรรมาภิบาล วัฒนธรรมองค์การที่ส่งผลต่อประสิทธิผลองค์การในการบริหารงานของเทศบาลในเขตภาคใต้ของประเทศไทย การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยใช้แบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง ผู้บริหารจำนวน 174 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอนจากเทศบาล 347 แห่ง เป็นนายกเทศมนตรี จำนวน 87 คน และปลัดเทศบาล จำนวน 87 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับวิจัยทางสังคมศาสตร์สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณแบบเป็นขั้นตอน (Stepwise multiple regression analysis) ผลจากการวิจัย พบว่า ธรรมาภิบาล และวัฒนธรรมองค์การที่เข้าในสมการถดถอยพหุคูณมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลองค์การของเทศบาลในเขตภาคใต้ของประเทศไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยวัฒนธรรมพันธกิจส่งผลต่อประสิทธิผลองค์การของเทศบาลในเขตภาคใต้ของประเทศไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ที่ระดับ .001 ส่วนนครรมาภิบาลด้านหลักการบริหารจัดการส่งผลต่อประสิทธิผลองค์การของเทศบาลในเขตภาคใต้ของประเทศไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยปัจจัยดังกล่าวสามารถรวมกันอธิบายประสิทธิผลองค์การของเทศบาลได้ ร้อยละ 56.80

งานวิจัยต่างประเทศ

Ved P.Nanda (2003, อ้างถึงในบังอร กันสุข, 2554, หน้า 52-53) ได้ทำการวิจัยเรื่องธรรมาภิบาล ผลการวิจัยพบว่า ยังไม่มีการสร้างหลักธรรมาภิบาลตามความหมายอย่างแท้จริง ตลอดระยะเวลา ค.ศ. 1980-1990 บรรดาประเทศหรือสถาบันที่ให้การสนับสนุนมีแนวโน้มว่าจะให้การช่วยเหลือการปฏิรูปประเทศที่รับการช่วยเหลือเหล่านั้นเพิ่มมากขึ้น แต่ส่วนใหญ่แล้ว ประเทศผู้รับการช่วยเหลือยังขาดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน ซึ่งจะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงนโยบายในครั้งนี้อย่างไรก็ตาม การให้ความช่วยเหลือเริ่มปรากฏชัดเจนยิ่งขึ้น เร่งอย่างไรก็ตามในทางปฏิบัติแล้วอย่างไรผล และยังมีการเลือกปฏิบัติอยู่ ตามที่เราเข้าใจกันปัญหาเหล่านี้ประเทศที่ให้การช่วยเหลือจะเรียกร้องให้ประเทศที่รับการช่วยเหลือ แสดงปัญหาที่ยุ่งยากในการปฏิรูปเศรษฐกิจและสังคม ให้ที่ประชุมได้รับทราบเพื่อหาสาเหตุแท้จริงและนำไปสู่การแก้ไข จากการศึกษาวิจัยได้พบว่าปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับประเทศที่รับการช่วยเหลือคือ ไม่มีวัตถุประสงค์ในการดำเนินงานและพอจะเป็นมาตรฐานในการตัดสินใจดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลได้ ซึ่งจะรวมถึงการขาดเสถียรภาพทางการเมือง หลักกฎหมาย หลักการควบคุมการทุจริตและหลักความรับผิดชอบที่ยังไม่มีผลในทางปฏิบัติ และการศึกษาวิจัยยังพบอีกว่า ถึงแม้จะมีการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลในประเทศกำลังพัฒนาแต่ระดับความยากจนของประเทศเหล่านั้นก็ยังมีอยู่สูง ตลอดถึงการบริหารงานที่ไร้ประสิทธิภาพก็ยังเป็นประเด็นปัญหาหลักในการใช้หลักธรรมาภิบาลในองค์กร ซึ่งจะเชื่อมโยงไปหาประชาชนและการเลือกปฏิบัติเป็นเรื่องที่แก้ไขยากพอสมควร เพราะเป็นเรื่องบริบททางวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ของประเทศที่รับการช่วยเหลือ

Kimmet (2005, p. 2-A) ได้ศึกษาการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในระบอบการเมืองปกครองในอาเซียน 4 ประเทศ พบว่า ในประเทศที่พัฒนาแล้วหลักธรรมาภิบาลได้ถูกนำไปใช้ในเชิงกลยุทธ์ทางการเมืองมากกว่าการนำเนื้อหาสาระไปประยุกต์ใช้นโยบาย 4 ประเทศ ได้แก่ ฟิลิปปินส์ ไทย มาเลเซีย และอินโดนีเซีย โดยพิจารณาเป็นประเทศ และเปรียบเทียบกับกรณีศึกษาโดยศึกษาว่าประเทศเหล่านี้มีการนำหลักธรรมาภิบาลไปใช้ อย่างไรก็ตาม รวมไปถึงการมีส่วนร่วมของหลักธรรมาภิบาลในการเลือกตั้งปี 2004 ซึ่งพบว่าหลักธรรมาภิบาลได้ถูกนำไปใช้อย่างกว้างขวาง และเป็นประเด็นสำคัญในการปฏิรูป

รูปแบบปกครอง นอกจากนั้นประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่ได้กล่าวมานี้ ยังได้เรียนรู้ในการนำหลักธรรมาภิบาลเพื่อพัฒนาการเมือง การปกครอง โดยเน้นการนำหลักธรรมาภิบาลไปใช้พัฒนาบ้านเมือง การปกครอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งสภาพที่บ้านเมืองมีความไม่แน่นอนเศรษฐกิจฝืดเคือง เพราะหลักธรรมาภิบาลเป็นรูปแบบการบริหารแนวใหม่ซึ่งก่อให้เกิดการพัฒนาในด้านต่าง ๆ เมื่อนำไปใช้ ซึ่งนั่นก็คือจุดประสงค์สำคัญของหลักธรรมาภิบาลประกอบด้วย หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักความคุ้มค่าและหลักความรับผิดชอบ ในการพัฒนาระบบการเมือง การปกครองในอาเซียน 4 ประเทศ

Arceneaux (2006, Abstract) ได้ศึกษาความสัมพันธ์เกี่ยวกับการลงคะแนนเสียงจากการที่ได้เลือกตั้งในหลายระดับตามรูปแบบของประชาธิปไตย ความแตกต่างเหล่านี้ซึ่งเชื่อมต่อการตัดสินใจออกเสียงของพวกเขา ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาด้านการเมืองและจิตวิทยาสังคม เพื่อพัฒนาโครงสร้างทางทฤษฎีสอดคล้องกับทัศนวิสัยเกี่ยวกับการปกครองแบบสหพันธ์ของการแสดงแบบประชาธิปไตยเพื่ออธิบายเกี่ยวกับการออกเสียงการตัดสินใจส่วนบุคคล ใครสามารถออกเสียงในการเลือกตั้งที่เดียว 3 ระดับของรัฐบาล (ระดับชาติ, รัฐ, และท้องถิ่น) พบว่าในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งระหว่างระดับชาติ รัฐ และท้องถิ่น มีความเชื่อมต่อในแต่ละระดับ

Howell (2006, Abstract) ได้ศึกษาการเข้าร่วมทางการเมืองของผู้หญิงในจีน ซึ่งการเข้าร่วมการเมืองของผู้หญิงในคณะกรรมการหมู่บ้านในจีนยังอยู่ในระดับต่ำ ตั้งแต่มีการปฏิรูปทางการเมือง ซึ่งตั้งแต่ปี 1988 พบว่าผู้หญิงที่เป็นคณะกรรมการหมู่บ้านอาจเนื่องมาจากการขาดแคลนผู้หญิงที่มีความสามารถ การกีดกันทางการเมือง พบว่ายังมีทัศนคติที่มองว่าผู้หญิงด้อยกว่าผู้ชายไม่มีความสามารถเป็นผู้นำ

Local Government Studies (2007) Transformational Government The Role of Information Technology in Delivering Citizen-Centric Local Public Services เป็นงานที่มีความทันสมัย มีประเด็นที่น่าสนใจของการกำหนดนโยบายอย่างมีวิสัยทัศน์ใหม่เกี่ยวกับการนำเอาเทคโนโลยีเข้ามาบริหารจัดการภาครัฐในการปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งถือได้ว่าเป็นองค์กรที่มีอำนาจหน้าที่กฎหมายภายใต้การกระจายอำนาจตามรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ผู้บริหารในบทบาทเป็นผู้กำหนดนโยบายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งต้องอาศัยเครื่องมือในการดำเนินกิจกรรมหรือการกระทำต่าง ๆ โดยบทบาทใช้เทคโนโลยีในการพัฒนา องค์กรในลักษณะของการบริหารจัดการ และการดำเนินงานตามขั้นตอนต่าง ๆ

รวมทั้งบริบทเกี่ยวกับการบริการประชาชน นับว่าเป็นความท้าทายนักบริหารงาน บทความนี้มีความน่าสนใจในการศึกษาถึงนโยบายการให้บริการประชาชนของภาครัฐในส่วนของท้องถิ่นเกี่ยวกับบทบาทของการจัดการข้อมูลที่มีการเปลี่ยนแปลง ปรับปรุง ปฏิรูป ให้มีความรวดเร็ว คล่องตัว สะดวก อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ในการให้บริการประชาชนภายใต้การตั้งชื่อว่า ศูนย์การบริการสาธารณะของภาครัฐ บริการครบสมบูรณ์ในจุดเดียว One Stop Service, Citizen-Centric, CRM, E-government, T-government เป็นต้น นับว่ามีอิทธิพลอย่างสูงต่อองค์กรและมีผลกระทบต่อบุคคลอีกหลากหลายที่ติดต่อประสานงานกับองค์กร ผู้วิจารณ์เห็นว่าวัตถุประสงค์ของบทความ มีความครอบคลุม ชัดเจน ได้เนื้อหาสาระ มีความสมบูรณ์ในรายละเอียดของการอธิบายความ เพื่อให้เกิดความเข้าใจได้ง่ายขึ้น ประกอบกับเน้นให้เห็นถึงความสำคัญของการจัดการภาครัฐสมัยใหม่ (NPM) ที่ต้องอาศัยเครื่องมือในการจัดการของภาครัฐในส่วนท้องถิ่นต่อการให้บริการภาคประชาชน โดยการประเมินผล การนำนโยบายไปปฏิบัติของการตั้งศูนย์การให้บริการประชาชน ที่มาจากการออกแบบของภาครัฐ ถือว่าเป็นทางเลือกของนโยบายที่ดีซึ่งสามารถสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง ร่วมกับการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างภาคประชาชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อไป หากภาครัฐนำเอาทางเลือกของนโยบายการขับเคลื่อนศูนย์การบริการประชาชนในระดับท้องถิ่น โดยการนำเอาเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการข้อมูลอย่างเป็นระบบ อาจมีผลเสียในแง่ของค่าใช้จ่ายที่สูง บุคคลากรขาดความชำนาญ ต้องอาศัยระยะเวลา อย่างไรก็ตามการกำหนดนโยบาย นำนโยบายไปปฏิบัติ และประเมินผลของนโยบาย Citizen-Centric เป็นทางเลือกนโยบายที่จะนำมากำหนดนโยบายให้ครอบคลุมท้องถิ่นทั้งหมด โดยเป้าหมายนำมาซึ่งประโยชน์กับประชาชนโดยรวมอย่างแท้จริงต่อไป

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นการบริหารราชการตามหลักการกระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่นมีความใกล้ชิดกับประชาชน และมีผู้บริหารท้องถิ่นที่มาจาก การเลือกตั้งของประชาชนโดยตรง บทบาทหน้าที่ที่สำคัญคือ บำบัดทุกข์ บำรุงสุข สร้างความอยู่ดีกินดีให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น รวมทั้งสร้างความเจริญให้แก่ท้องถิ่นนั้น ๆ ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นองค์การที่อยู่ในการกำกับดูแลของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย ซึ่งปัจจุบันมี 5 รูปแบบ คือ องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา โดยในการปฏิบัติราชการเพื่อให้เกิดประโยชน์สุข

แก่ประชาชน เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ และสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชน นอกจากนี้จะต้องมีการดำเนินงานให้เป็นไปตามระบบ กฎเกณฑ์ ระเบียบของทางราชการแล้ว กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นได้วางนโยบายและกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการปฏิบัติราชการด้วยหลักธรรมาภิบาล เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกรูปแบบนำมาใช้ในการปฏิบัติราชการในอันที่จะสอดคล้องและบรรลุเป้าหมายตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 สำหรับการวิจัย อิทธิพลของการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลต่อประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ทบทวนวรรณกรรม ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และผู้วิจัยได้นำระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พุทธศักราช 2542 และภารกิจที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับการถ่ายโอนจากการบริหารราชการส่วนกลางและการบริหารราชการส่วนภูมิภาค ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 โดยได้จัดแบ่งกรอบการให้บริการสาธารณะออกเป็น 6 ด้าน ได้แก่ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ด้านการจัดระเบียบชุมชนและการรักษาความสงบเรียบร้อย ด้านการวางแผนส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว ด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และด้านการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ศาสนา จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น (กระทรวงมหาดไทย, 2551, หน้า 24) มาประยุกต์ บูรณาการ และกำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย เพื่อตอบคำถามการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง อิทธิพลของการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลต่อประสิทธิผล การจัดการบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำจืด จังหวัด สกลนคร ในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณโดยใช้วิธีการสำรวจ (Survey Research) โดยใช้ แบบสอบถาม ผู้วิจัยกำหนดรายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับระเบียบวิธีวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร (Population)

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตอำเภอ นิคมน้ำจืด จังหวัดสกลนคร จำนวน 14,930 คน (สำนักทะเบียนอำเภอเมืองนิคมน้ำจืด จังหวัด สกลนคร, 2562, หน้า 1)

2. กลุ่มตัวอย่าง (Sample)

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตอำเภอ นิคมน้ำจืด จังหวัดสกลนคร จำนวน 390 คน การหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการ คำนวณจากสูตรของยามาเน่ (Yamane, 1973, p.127 อ้างถึงใน อรุณ จิรวัดมนกุล, 2557, หน้า 26) โดยมีวิธีการคำนวณจากสูตร ดังต่อไปนี้

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

แทนค่า N = จำนวนประชากรทั้งหมดที่ศึกษา
 e = ค่าความคาดเคลื่อนของตัวอย่างไม่เกินร้อยละ .05
 n = จำนวนขนาดตัวอย่างที่กำหนดได้
 จะได้

$$n = \frac{14,930}{1+14,930(0.05)^2}$$

$$n = 389.56$$

ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความสะดวกแก่การคำนวณและตัวอย่างที่ได้สามารถเป็นตัวแทนของประชาชนได้อย่างสมบูรณ์ ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 390 คน การสุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Sampling) และการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) เพื่อให้ได้จำนวนตัวอย่างมากขึ้นตามสัดส่วนของจำนวนประชากรในแต่ละตำบล แล้วทำการจับสลากรายชื่อ ทำการสุ่มตัวอย่างในแต่ละพื้นที่จนครบจำนวนตามที่กำหนด ผู้วิจัยสามารถกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนขนาดของประชากรกลุ่มตัวอย่างในแต่ละตำบล ดังตาราง 2

ตาราง 2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

กลุ่มประชากรในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน	จำนวน (คน)	
	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1. องค์การบริหารส่วนตำบลนิคมน้ำอูน	5,267	138
2. องค์การบริหารส่วนตำบลหนองปลิง	3,764	98
3. องค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณคาม	4,103	107
4. องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัว	1,796	47
รวม	14,930	390

(ที่มา : สำนักทะเบียนอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรมแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 คุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร อันประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และพื้นที่อยู่อาศัย ลักษณะคำถามเป็นแบบเลือกตอบ (Check List)

ตอนที่ 2 การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ โดยผู้วิจัยกำหนดให้ผู้ตอบแบบสอบถาม ระบุระดับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร ทั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดคะแนนในการตอบแบบสอบถามออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง เห็นด้วยในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง เห็นด้วยในระดับมาก
- 3 หมายถึง เห็นด้วยในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง เห็นด้วยในระดับน้อย
- 1 หมายถึง เห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด

โดยใช้เกณฑ์การแปลความหมายของ Likert scale ดังนี้

(บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2553, หน้า 197) คือ

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง มีการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง มีการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง มีการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง มีการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง มีการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ประสิทธิภาพการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบ

ประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ โดยผู้วิจัยกำหนดให้ผู้ตอบแบบสอบถามระดับประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร ทั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดคะแนนในการตอบแบบสอบถามออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง เห็นด้วยในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง เห็นด้วยในระดับมาก
- 3 หมายถึง เห็นด้วยในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง เห็นด้วยในระดับน้อย
- 1 หมายถึง เห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด

โดยใช้เกณฑ์การแปลความหมายของ Likert scale ดังนี้

(บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2553, หน้า 197) คือ

ค่าเฉลี่ย 4.51–5.00 หมายถึง มีประสิทธิผลในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51–4.50 หมายถึง มีประสิทธิผลในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51–3.50 หมายถึง มีประสิทธิผลในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51–2.50 หมายถึง มีประสิทธิผลในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00–1.50 หมายถึง มีประสิทธิผลในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนา

ประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร ลักษณะแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open-ended Form)

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

1. ทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร นิตยสาร นิตยสารเฉพาะ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งระเบียบวิธีวิจัย เพื่อหาแนวทางในการกำหนดรูปแบบของแบบสอบถาม และข้อคำถาม

2. สร้างกรอบแนวคิดของการวิจัยจากการสังเคราะห์เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยนำการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร มากำหนดเป็นตัวแปรอิสระ และนำประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัด

สกลนคร มากำหนดเป็นตัวแปรตาม เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างทำการประเมินค่าตามความคิดเห็น

3. กำหนดองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของข้อคำถามโดยการสังเคราะห์ 1) แนวคิดจากระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พุทธศักราช 2542 และ 2) ภารกิจที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับการถ่ายโอนจากราชการส่วนกลางและราชการส่วนภูมิภาคตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ได้จัดแบ่งกรอบการให้บริการสาธารณะออกเป็น 6 ด้าน (กระทรวงมหาดไทย, 2551, หน้า 24) ออกมาเป็นข้อคำถามวัดระดับ

4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่อกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจแก้ไขเนื้อหา และความถูกต้อง

5. จากนั้นนำแบบสอบถามมาดำเนินการหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของเครื่องมือ ซึ่งกระทำโดยนำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) หลังจากนั้นนำมาหาดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยใช้สูตร ดังนี้ (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2557, หน้า 58)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC หมายถึง ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item congruency)

R หมายถึง ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ โดยที่ ค่า +1 หมายถึงข้อคำถามสามารถนำไปวัดได้อย่างแน่นอน, ค่า 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าจะวัดได้ และค่า -1 หมายถึง ข้อคำถามไม่สามารถนำไปวัดได้อย่างแน่นอน

N หมายถึง จำนวนทรงคุณวุฒิ

โดยเลือกข้อที่มีค่า IOC มากกว่า 0.5 ส่วนข้อใดมีค่าน้อยกว่า 0.5 ผู้วิจัยนำมาปรับปรุงแก้ไข ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ดังนั้น ข้อคำถามทุกข้อ

จึงผ่านความเห็นชอบจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ที่ได้ตรวจสอบและเห็นว่ามีความเที่ยงตรง
เชิงเนื้อหา ครอบคลุมในแต่ละด้านและครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัยแล้ว ดังมี
รายชื่อต่อไปนี้

โดยผู้เชี่ยวชาญ ประกอบด้วย

5.1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ละมัย ร่มเย็น อาจารย์ประจำหลักสูตร

รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

5.2 รองศาสตราจารย์ ดร.จิตติ กิตติเลิศไพศาล คณบดีคณะวิทยาการ

จัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

5.3 ดร.พัทธนันท์ ชมพูนุช อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัย

ราชภัฏสกลนคร

5.4 นายกรภัทร ภัทรธนาภินันท์ ท้องถิ่นอำเภอนิคมน้ำอูน

5.5 นายศักดิ์สง่า โพธิ์ศรี ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัว

6. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มประชากรที่ไม่ใช่กลุ่ม

ตัวอย่างที่จะศึกษาจำนวน 30 คน คือ ประชาชนในเขตอำเภอกุดบาก จังหวัดสกลนคร

7. นำข้อคำถามที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination Power)

โดยใช้วิธีการหาค่าสหสัมพันธ์รายข้อกับคะแนนรวม (Item Total Correlation) คัดข้อคำถาม
ที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.361 ขึ้นไป ค่าวิกฤตของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ แบบเพียร์สัน
ที่ระดับนัยสำคัญ .05 จากสูตรต่อไปนี้ (นพพร ณะชัยจันทร์, 2550, หน้า 22)

$$p = \frac{R_U + R_L}{2f}$$

$$r = \frac{R_U - R_L}{f}$$

- เมื่อ p หมายถึง ค่าความยากง่าย
 r หมายถึง ค่าอำนาจจำแนก
 R_U หมายถึง จำนวนผู้ที่ตอบถูกในกลุ่มสูง
 R_L หมายถึง จำนวนผู้ที่ตอบถูกในกลุ่มต่ำ
 f หมายถึง จำนวนผู้ที่เข้าสอบในกลุ่มสูง

โดยได้ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบดังนี้

- 1) ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามภาพรวมทั้งฉบับ อยู่ระหว่าง 0.384-0.653
- 2) ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร อยู่ระหว่าง 0.392-0.653
- 3) ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามประสิทธิภาพการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร อยู่ระหว่าง 0.384-0.642

8. นำข้อคำถามจากแบบสอบถามตอนที่ 2-3 มาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ด้วยวิธีการของ Cronbach ทั้งนี้ทำการวิเคราะห์แบบสอบถามด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยกำหนดค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ต้องมากกว่า 0.70 จึงจะถือว่าแบบสอบถามนั้นใช้ได้ โดยมีสูตร ดังนี้ (Alpha Coefficient Method อ้างใน จุฬาลักษณ์ บารมี, 2551, หน้า 71)

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left(1 - \frac{\sum s_i^2}{s^2} \right)$$

- เมื่อ α แทน ค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม
 k แทน จำนวนข้อของแบบสอบถาม
 $\sum s_i^2$ แทน ผลรวมของความแปรปรวนแต่ละข้อของแบบสอบถาม
 s^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวมของผู้ตอบแต่ละคน

$$s^2 = \frac{n(\sum X^2) - (\sum X)^2}{n(n-1)}$$

โดยได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามดังนี้

- 1) แบบสอบถามภาพรวมทั้งฉบับ ได้ค่าความเชื่อมั่น .756
 - 2) แบบสอบถามการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำจืด จังหวัดสกลนคร ได้ค่าความเชื่อมั่น .795
 - 3) แบบสอบถามประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำจืด จังหวัดสกลนคร ได้ค่าความเชื่อมั่น .812
9. นำแบบสอบถามดังกล่าว ที่ผ่านการทดลองใช้ และหาค่าความเชื่อมั่น มาทำการปรับปรุงเป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ แล้วนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยจะเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ถึงนายอำเภอนิคมน้ำจืด จังหวัดสกลนคร เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลจากประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตอำเภอนิคมน้ำจืด จังหวัดสกลนคร จำนวน 390 คน
2. ส่งแบบสอบถามไปให้ผู้ที่เกี่ยวข้องพร้อมชี้แจงรายละเอียดความมุ่งหมายของการออกแบบสอบถามนี้ เพื่อทำความเข้าใจให้ตรงกันในการตอบแบบสอบถาม
3. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง และการลงพื้นที่จริง เพื่อนำแบบสอบถามไปแจกแก่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 390 คน ในเขตอำเภอนิคมน้ำจืด จังหวัดสกลนคร พร้อมทั้งชี้แจงรายละเอียด ความมุ่งหมายของการออกแบบสอบถาม
4. ตรวจสอบความถูกต้อง ความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม เพื่อนำแบบสอบถามไปประมวลผล และวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

1. นำแบบทดสอบที่ผ่านการตรวจสอบความถูกต้องและครบถ้วนแล้ว นำมาลงรหัสเลข (Code) ตามเกณฑ์ของเครื่องมือแต่ละส่วน

2. นำแบบสอบถามที่ส่งรหัสแล้ว มาบันทึกลงในโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ เพื่อประมวลผลข้อมูลที่จัดเก็บและคำนวณหาค่าทางสถิติแล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อตอบคำถามวิจัยและวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยนำเสนอผลในรูปแบบตารางประกอบความเรียงและนำผลการศึกษาที่วิเคราะห์ได้มาสรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและเขียนข้อเสนอแนะ

3. การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามปลายเปิด (Open ended) ผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) ทำอย่างไร เพื่อนำไปสู่แนวทางในการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาข้อมูล โดยใช้สถิติที่เกี่ยวข้องในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อพรรณนาข้อค้นพบจากการวิจัย และทดสอบสมมติฐานการวิจัยโดยแยกสถิติออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. สถิติพรรณนา (Descriptive statistics) ได้แก่

1.1 การแจกแจงความถี่ (Frequencies) และค่าร้อยละ (Percentage) บรรยายคุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร อันประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และพื้นที่อยู่อาศัย

1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) วิเคราะห์ระดับ 1) การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร 2) ประสิทธิภาพการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร

2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ได้แก่

2.1 ในเบื้องต้นจะทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรในตัวแบบที่ใช้ในการศึกษาเพื่อป้องกันการเกิด Multicollinearity คือ การมีสหสัมพันธ์กันเองระหว่างตัวแปรอิสระซึ่งการที่ตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันในระดับที่สูงมาก อาจส่งผลให้สมการตัวแบบที่ใช้ในการพยากรณ์ตัวแปรตามมีความคลาดเคลื่อน ดังนั้นจึงต้องตรวจสอบ

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระเพื่อให้แน่ใจว่าตัวแปรอิสระสามารถคงอยู่ในสมการตัวแบบได้โดยกำหนดระดับนัยสำคัญที่ 0.05

การศึกษาค่าความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลกับประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร ผู้วิจัยใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) โดยมีเกณฑ์ ดังนี้ (ภัทรภาพร เกษสังข์, 2549, หน้า 168)

$$r_{xy} = \frac{N\sum xy - \sum x\sum y}{\sqrt{(N\sum x^2 - (\sum x)^2)(N\sum y^2 - (\sum y)^2)}}$$

- เมื่อ r_{xy} แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน
 N แทน จำนวนข้อมูลของชุดที่ 1 หรือ 2
 $\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนชุดที่ 1
 $\sum y$ แทน ผลรวมของคะแนนชุดที่ 2
 $\sum xy$ แทน ผลรวมของผลคูณของคะแนนแต่ละคู่ของชุดที่ 1 และ 2
 $\sum x^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสองของคะแนนชุดที่ 1
 $\sum y^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสองของคะแนนชุดที่ 2
 $(\sum x)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนชุดที่ 1 ยกกำลังสอง
 $(\sum y)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนชุดที่ 2 ยกกำลังสอง
 โดยที่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จะมีค่าระหว่าง -1.00 ถึง + 1.00 โดยมี

รายละเอียด ดังนี้

1. ค่า r เป็นลบ แสดงว่า X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม คือ ถ้า X เพิ่ม Y จะลด แต่ถ้า X ลด Y จะเพิ่ม
2. ค่า r เป็นบวก แสดงว่า X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน คือ ถ้า X เพิ่ม Y จะเพิ่ม แต่ถ้า X ลด Y จะลดด้วย
3. ค่า r มีค่าเข้าใกล้ 1 หมายถึง X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันและมีความสัมพันธ์กันมาก
4. ค่า r เข้าใกล้ 1 หมายถึง X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามมีความสัมพันธ์กันมาก

5. ถ้า r เท่ากับ 0 แสดงว่า X และ Y ไม่มีความสัมพันธ์กัน

6. ถ้า r มีค่าเข้าใกล้ 0 แสดงว่า X และ Y มีความสัมพันธ์กันน้อย

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์จะพิจารณาจากค่า Sig. (2-tailed) หากค่า Sig. (2-tailed) มีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่าตัวแปรสองตัวมีความสัมพันธ์กัน ในทางตรงกันข้าม หากค่า Sig. (2-tailed) มีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่าตัวแปรสองตัวไม่มีความสัมพันธ์กัน หลังจากนั้นจึงจะทำการวิเคราะห์ระดับความสัมพันธ์ของตัวแปรโดยจะพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ตามเกณฑ์ต่อไปนี้ (อโนทัย ตรีวานิช, 2552, หน้า 125)

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.91–1.00 แสดงว่ามีความสัมพันธ์ระดับสูงมาก

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.71–0.90 แสดงว่ามีความสัมพันธ์ระดับสูง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.31–0.70 แสดงว่ามีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.01–0.30 แสดงว่ามีความสัมพันธ์ระดับต่ำ

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0 แสดงว่ามีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรง

2.2 การศึกษาอิทธิพลของการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำจืด จังหวัดสกลนคร ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสองตัวแปร ตัวแปรหนึ่งเรียกว่าตัวแปรต้นหรือตัวแปรอิสระ (Independent variable) แทนด้วย X อีกตัวแปรหนึ่งเรียกว่าตัวแปรตาม (Dependent variable) แทนด้วย Y เป็นการดูความสัมพันธ์ว่า ถ้าตัวแปรอิสระเปลี่ยนแปลงไปแล้ว ตัวแปรตามเปลี่ยนแปลงหรือไม่ ซึ่งสองตัวแปรนั้นจะต้องเป็นตัวแปรเชิงปริมาณ การวิเคราะห์การถดถอยสามารถเขียนรูปแบบความสัมพันธ์ของสองตัวแปรได้ในรูปของสมการการถดถอยซึ่งสามารถพยากรณ์ค่าได้ในอนาคต หรือสามารถดูแนวโน้มของตัวแปรตามได้เมื่อเราทราบค่าตัวแปรอิสระ (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2557, หน้า 40)

การวิเคราะห์การถดถอยเมื่อมีตัวแปรอิสระหนึ่งตัวแปรและตัวแปรตามหนึ่งตัวแปร แต่ถ้าหากตัวแปรตามหนึ่งตัวแปรกับตัวแปรอิสระมากกว่าหนึ่งตัวแปร จะเรียกว่าการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression) การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นอย่างง่าย เขียนความสัมพันธ์แสดงความสัมพันธ์ได้ดังนี้

$$Y_i = \beta_0 + \beta X_i + \varepsilon_i$$

เมื่อ β_0 แทนระยะตัดแกน y (y-intercept)
 β แทนความชันของเส้นถดถอย (slope)

$$\hat{Y}_i = \hat{\beta}_0 + \hat{\beta} X_i \quad \text{หรือจะได้ว่า}$$

$$\hat{Y}_i = b_0 + b X_i$$

การศึกษาแนวทางในการพัฒนาประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำจืด จังหวัดสกลนคร

จากผลการวิจัย ระดับประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำจืด จังหวัดสกลนคร ในทุก ๆ ด้าน ถ้าพบว่าระดับประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำจืด จังหวัดสกลนคร ด้านใดอยู่ในเกณฑ์ระดับต่ำกว่าค่าเฉลี่ยรวม ผู้วิจัยจะนำมาหาแนวทางในการพัฒนาประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำจืด จังหวัดสกลนคร ด้วยวิธีการสัมภาษณ์จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 10 ท่าน โดยให้พิจารณาเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำจืด จังหวัดสกลนคร ให้ดียิ่งขึ้น โดยผู้เชี่ยวชาญ 10 ท่าน ประกอบด้วย

1. นายพลกฤษ เรืองสุกใส นายอำเภอนิคมน้ำจืด
2. นางสาวนิชานันท์ วรรณกุล ท้องถิ่นอำเภอนิคมน้ำจืด
3. นายสะแบง ชุ่มหวล นายกองจัดการบริหารส่วนตำบลนิคมน้ำจืด
4. นายวิเชียร ธรรมรักษา นายกองจัดการบริหารส่วนตำบลหนองปลิง
5. นายระเนชัย อุปลักดี นายกองจัดการบริหารส่วนตำบลหนองบัว
6. นายทองศรี อัดพิน นายกองจัดการบริหารส่วนตำบลสุวรรณคาม

7. นางสาวสารภี พลาจันทร์ ข้าราชการบำนาญ
8. นางสาวรัตติกานต์ ไพบูลย์ ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 6 ตำบลสุวรรณคาม
9. นายบุญเรียง ศิริพัฒน์ ปราชญ์ชาวบ้าน
10. นายประทัย มณีบุ ประชานชมรมกำนันผู้ใหญ่บ้าน

เมื่อได้รับข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร จากผู้เชี่ยวชาญแล้ว ผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จัดกลุ่มประเด็นนำเสนอเชิงพรรณนา เพื่อสร้างแนวทางในการพัฒนาประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร ต่อไป

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในงานวิจัยเรื่อง อิทธิพลของการบริหารงานตามหลัก
ธรรมาภิบาลต่อประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ในเขตอำเภอนิคมน้ำอุ่น จังหวัดสงขลา ผู้วิจัยได้จัดลำดับการวิเคราะห์ข้อมูล ไว้ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. การศึกษาแนวทางในการพัฒนาประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณสุข
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอุ่น จังหวัดสงขลา

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อความเข้าใจที่ตรงกันในการแปลความหมาย ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์
ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

\bar{X}	แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
n	แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
t	แทน ค่าสถิติทดสอบแบบที (t-test)
r	แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
R	แทน ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ
R^{2Adj}	แทน ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจที่ปรับแล้ว
b	แทน ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์
β	แทน ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานของตัวพยากรณ์
TGOV	แทน ผลรวมของการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล
GOV ₁	แทน การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ด้านหลักความรับผิดชอบ

GOV ₂	แทน	การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ด้านหลักความโปร่งใส
GOV ₃	แทน	การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ด้านหลักนิติธรรม
GOV ₄	แทน	การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ด้านหลักคุณธรรม
GOV ₅	แทน	การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ด้านหลักความคุ้มค่า
GOV ₆	แทน	การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ด้านหลักการมีส่วนร่วม
TEFF	แทน	ผลรวมของประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะ
EFF ₁	แทน	ประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐาน
EFF ₂	แทน	ประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะด้านการส่งเสริม คุณภาพชีวิต
EFF ₃	แทน	ประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะด้านการจัดระเบียบ ชุมชนและการรักษาความสงบเรียบร้อย
EFF ₄	แทน	ประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะด้านการวางแผน ส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว
EFF ₅	แทน	ประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะด้านการบริหารจัดการ และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
EFF ₆	แทน	ประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะด้านการส่งเสริม ศิลปวัฒนธรรมศาสนาจารีตประเพณีและภูมิปัญญา ท้องถิ่น
P-Value	แทน	ค่านัยสำคัญทางสถิติ/ค่าความน่าจะเป็น
Sig.	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
***	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .00

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับขั้นตอน แยกออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์คุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์อิทธิพลของการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร

สำหรับรายละเอียดในแต่ละตอน มีดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์คุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์คุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตอำเภอนิคมνάำน จังหวัดสกลนคร อันประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และพื้นที่อยู่อาศัย รายละเอียดดังตาราง 3

ตาราง 3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคล

(n=390)

คุณลักษณะส่วนบุคคล	จำนวนคน	ร้อยละ
1. เพศ		
-ชาย	148	37.95
-หญิง	242	62.05
2. อายุ		
-ไม่เกิน 30 ปี	31	7.95
-31-40 ปี	192	49.23
-41-50 ปี	96	24.62
-51-60 ปี	66	16.92
-มากกว่า 60 ปี	5	1.28
3. ระดับการศึกษา		
-ประถมศึกษา	164	42.05
-มัธยมศึกษา/ปวช.	179	45.90
-ปวส./อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	38	9.74
-ปริญญาตรีขึ้นไป	9	2.31

ตาราง 3 (ต่อ)

(n=390)		
คุณลักษณะส่วนบุคคล	จำนวนคน	ร้อยละ
4. อาชีพ		
- เกษตรกร	171	43.85
- ค้าขาย	136	34.87
- ธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของกิจการ	15	3.85
- รับจ้างทั่วไป	48	12.31
- รับราชการ	3	0.77
- อาชีพอื่น ๆ	17	4.36
5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
- ไม่เกิน 10,000 บาท	231	59.23
- 10,001-15,000 บาท	138	35.38
- 15,001-20,000 บาท	21	5.38
6. พื้นที่อยู่อาศัย		
- ตำบลนิคมน้ำจืด	138	35.38
- ตำบลหนองปลิง	98	25.13
- ตำบลสุวรรณคาม	107	27.44
- ตำบลหนองบัว	47	12.05
รวม	390	100.00

จากตาราง 3 พบว่า คุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตอำเภอนิคมน้ำจืด จังหวัดสกลนคร มีจำนวนทั้งสิ้น 390 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 242 คน คิดเป็นร้อยละ 62.05 และเพศชาย จำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 37.95 เมื่อจำแนกตามอายุ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 192 คน คิดเป็นร้อยละ 49.23 มีอายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 24.62 มีอายุระหว่าง 51-60 ปี จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 16.92 มีอายุไม่เกิน 30 ปี จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 7.95 และมีอายุมากกว่า 60 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.28 เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ผู้ตอบ

แบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา/ปวช. จำนวน 179 คน คิดเป็นร้อยละ 45.90 มีการศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 42.05 มีการศึกษาระดับ ปวส./อนุปริญญาหรือเทียบเท่า จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 9.74 และมีการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.31 เมื่อจำแนกตามอาชีพ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีประกอบอาชีพเกษตรกร มากที่สุด จำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 43.85 ประกอบอาชีพค้าขาย จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 34.87 ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 12.31 ประกอบอาชีพอื่น ๆ จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.36 ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของกิจการ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.85 และประกอบอาชีพรับราชการ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.77 เมื่อจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีรายเฉลี่ยต่อเดือน ไม่เกิน 10,000 บาท มากที่สุด จำนวน 231 คน คิดเป็นร้อยละ 59.23 ที่รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ระหว่าง 10,001–15,000 บาท จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 35.38 และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ระหว่าง 15,001–20,000 บาท จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.38

เมื่อจำแนกตามพื้นที่อยู่อาศัย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่อาศัยอยู่ที่ตำบลนิคมน้ำอุ่น มากที่สุด จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 35.38 อาศัยอยู่ในตำบลสุวรรณคาม จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 27.44 อาศัยอยู่ในตำบลหนองปลิง จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 25.13 และอาศัยอยู่ในตำบลหนองบัว จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 12.05

โดยสรุป ผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตอำเภอนิคมน้ำอุ่น จังหวัดสกลนคร มีจำนวนทั้งสิ้น 390 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 242 คน คิดเป็นร้อยละ 62.05 มีอายุระหว่าง 31–40 ปี จำนวน 192 คน คิดเป็นร้อยละ 49.23 มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา/ปวช. จำนวน 179 คน คิดเป็นร้อยละ 45.90 ประกอบอาชีพเกษตรกร มากที่สุด จำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 43.85 มีรายเฉลี่ยต่อเดือน ไม่เกิน 10,000 บาท มากที่สุด จำนวน 231 คน คิดเป็นร้อยละ 59.23 อาศัยอยู่ที่ตำบลนิคมน้ำอุ่น มากที่สุด จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 35.38

**ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร**

ผลการวิเคราะห์การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร รายละเอียดดังตาราง 4-10

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการบริหารงานตามหลัก
ธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน
จังหวัดสกลนคร รายด้าน

(n=390)

ด้าน ที่	การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1	หลักความรับผิดชอบ	4.05	0.76	มาก
2	หลักความโปร่งใส	3.75	0.94	มาก
3	หลักนิติธรรม	3.91	0.78	มาก
4	หลักคุณธรรม	3.83	0.82	มาก
5	หลักความคุ้มค่า	3.90	0.84	มาก
6	หลักการมีส่วนร่วม	3.93	0.87	มาก
	รวม	3.90	0.68	มาก

จากตาราง 4 พบว่า การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก
($\bar{X}=3.90$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลอยู่ใน
ระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ หลักความรับผิดชอบ ($\bar{X}=4.05$)
รองลงมาคือ หลักการมีส่วนร่วม ($\bar{X}=3.93$) หลักนิติธรรม ($\bar{X}=3.91$) หลักความคุ้มค่า
($\bar{X}=3.90$) หลักคุณธรรม ($\bar{X}=3.83$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ หลักความโปร่งใส
($\bar{X}=3.75$)

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการบริหารงานตามหลัก
 ธรรมภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอุ่น
 จังหวัดสงขลา ด้านหลักความรับผิดชอบ

(n=390)

ข้อ ที่	ประเด็น/ข้อคำถาม	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1	อบต. ใส่ใจปัญหาสาธารณะของประชาชนในพื้นที่ อย่างจริงจัง	4.11	0.84	มาก
2	พนักงานและผู้บริหารของ อบต. กระตือรือร้นในการ แก้ปัญหาที่เกิดขึ้น	4.10	0.81	มาก
3	พนักงานและผู้บริหารของ อบต. รับผิดชอบต่อ ภาระหน้าที่ของตนเองอย่างจริงจัง	4.01	0.84	มาก
4	อบต. ประสานงานเพื่อการแก้ไขปัญหาและบรรเทา ความเดือดร้อนของประชาชนด้วยความรวดเร็ว	4.02	0.88	มาก
5	ผู้บริหาร อบต. สามารถชี้แจงเจรจาเพื่อลดความ ขัดแย้งของผู้เกี่ยวข้องได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.03	0.85	มาก
6	อบต. มีแผนงานในการให้บริการสาธารณะที่ชัดเจน	4.02	0.83	มาก
รวม		4.05	0.76	มาก

จากตาราง 5 พบว่า การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครอง
 ส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอุ่น จังหวัดสงขลา ด้านหลักความรับผิดชอบ
 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.05$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีการบริหารงานตาม
 หลักธรรมาภิบาลอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ อบต. ใส่ใจปัญหา
 สาธารณะของประชาชนในพื้นที่อย่างจริงจัง ($\bar{X}=4.11$) รองลงมาคือ พนักงานและผู้บริหาร
 ของ อบต. กระตือรือร้นในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น ($\bar{X}=4.10$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด
 คือ พนักงานและผู้บริหารของ อบต. รับผิดชอบต่อภาระหน้าที่ของตนเองอย่างจริงจัง
 ($\bar{X}=4.01$)

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการบริหารงานตามหลัก
 ธรรมภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน
 จังหวัดสกลนคร ด้านหลักความโปร่งใส

(n=390)

ข้อ ที่	ประเด็น/ข้อคำถาม	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1	อบต. ประชาสัมพันธ์การจัดกิจกรรมหรือโครงการ ต่าง ๆ ให้ประชาชนทราบอย่างทั่วถึง	3.78	0.97	มาก
2	อบต. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดซื้อจัด จ้างให้ประชาชนทราบอย่างทั่วถึง	3.74	0.98	มาก
3	อบต. เปิดเผยข้อมูลด้านการบริหารงบประมาณให้ ประชาชนทราบอย่างทั่วถึง	3.74	1.02	มาก
4	อบต. ได้ประกาศเผยแพร่ผลการประชุมให้ประชาชน ได้รับทราบอยู่เสมอ	3.73	1.03	มาก
5	อบต. ได้รายงานผลการติดตาม ตรวจสอบ และ ประเมินผลการดำเนินงานโครงการให้ประชาชน ทราบอย่างทั่วถึง	3.76	1.01	มาก
รวม		3.75	0.94	มาก

จากตาราง 6 พบว่า การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครอง
 ส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร ด้านหลักความโปร่งใส โดยภาพรวม
 อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.75$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า การบริหารงานตามหลักธรรมาภิ
 บาลอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ อบต. ประชาสัมพันธ์การจัด
 กิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ ให้ประชาชนทราบอย่างทั่วถึง ($\bar{X}=3.78$) รองลงมาคือ อบต.
 ได้รายงานผลการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานโครงการให้ประชาชน
 ทราบอย่างทั่วถึง ($\bar{X}=3.76$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ อบต. ได้ประกาศเผยแพร่
 ผลการประชุมให้ประชาชนได้รับทราบอยู่เสมอ ($\bar{X}=3.73$)

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการบริหารงานตามหลัก
 ธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน
 จังหวัดสกลนคร ด้านหลักนิติธรรม

(n=390)

ข้อ ที่	ประเด็น/ข้อคำถาม	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1	อบต. ได้ใช้อำนาจทางการปกครอง อย่างเสมอภาค และเป็นธรรมโดยไม่เลือกปฏิบัติ	3.94	0.81	มาก
2	อบต. ออกข้อบัญญัติ กฎระเบียบ ข้อบังคับ ไม่ขัดต่อ กฎหมายและเป็นที่ยอมรับของประชาชน	3.92	0.82	มาก
3	อบต. ปรับปรุง คำสั่ง กฎระเบียบข้อบังคับได้ทันต่อ สถานการณ์	3.97	0.88	มาก
4	อบต. ออกข้อบัญญัติ กฎระเบียบ ข้อบังคับ โดยการ คำนึงถึงสิทธิ เสรีภาพของประชาชน	3.92	0.85	มาก
5	อบต. กำหนดขั้นตอนการให้บริการประชาชน ด้วยความสะดวก รวดเร็ว	3.86	0.82	มาก
6	อบต. สามารถจัดการเรื่องร้องเรียนของศูนย์รับ เรื่องราวร้องทุกข์ของประชาชน ด้วยความเป็นธรรม และเสมอภาค	3.88	0.83	มาก
รวม		3.91	0.78	มาก

จากตาราง 7 พบว่า การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครอง
 ส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร ด้านหลักนิติธรรม โดยภาพรวมอยู่
 ในระดับมาก ($\bar{X}=3.91$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีการบริหารงานตามหลักธรรมาภิ
 บาลอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ อบต. ปรับปรุง คำสั่ง
 กฎระเบียบข้อบังคับได้ทันต่อสถานการณ์ ($\bar{X}=3.97$) รองลงมาคือ อบต. ได้ใช้อำนาจ
 ทางการปกครอง อย่างเสมอภาคและเป็นธรรมโดยไม่เลือกปฏิบัติ ($\bar{X}=3.94$) ส่วนข้อที่มี
 ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ อบต. กำหนดขั้นตอนการให้บริการประชาชนด้วยความสะดวก
 รวดเร็ว ($\bar{X}=3.86$)

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการบริหารงานตามหลัก
 ธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน
 จังหวัดสกลนคร ด้านหลักคุณธรรม

(n=390)

ข้อ ที่	ประเด็น/ข้อคำถาม	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1	พนักงานและผู้บริหารของ อบต. บริหารงานโดยยึดหลักความถูกต้องและเที่ยงธรรม	3.83	0.82	มาก
2	พนักงานและผู้บริหารของ อบต. บริหารงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริตยึดมั่นในหลักคุณธรรม	3.79	0.86	มาก
3	พนักงานและผู้บริหารของ อบต. มีระเบียบ วินัย จรรยาบรรณ และประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี	3.84	0.87	มาก
4	การบริหารงานของ อบต. ปราศจากการทุจริตและผลประโยชน์ทับซ้อน	3.89	0.90	มาก
5	อบต. บริหารงานโดยมุ่งผลประโยชน์ของประชาชนส่วนรวมเป็นหลัก	3.78	0.84	มาก
6	อบต. มีการรณรงค์ให้ประชาชนรู้จักใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่นอย่างซื่อสัตย์ สุจริต	3.86	0.87	มาก
รวม		3.83	0.82	มาก

จากตาราง 8 พบว่า การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร ด้านหลักคุณธรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.83$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การบริหารงานของ อบต. ปราศจากการทุจริตและผลประโยชน์ทับซ้อน ($\bar{X}=3.89$) รองลงมาคือ อบต. มีการรณรงค์ให้ประชาชนรู้จักใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่นอย่างซื่อสัตย์ สุจริต ($\bar{X}=3.86$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ อบต. บริหารงานโดยมุ่งผลประโยชน์ของประชาชนส่วนรวมเป็นหลัก ($\bar{X}=3.78$)

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการบริหารงานตามหลัก
 ธรรมภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน
 จังหวัดสกลนคร ด้านหลักความคุ้มค่า

(n=390)

ข้อ ที่	ประเด็น/ข้อคำถาม	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1	อบต. มีผลการบริการสาธารณะที่เหมาะสมกับ งบประมาณที่ได้รับ	3.92	0.91	มาก
2	อบต. ได้ใช้งบประมาณอย่างประหยัดและเหมาะสม	3.85	0.88	มาก
3	อบต. ใช้ทรัพย์สินของทางราชการคุ้มค่าและเกิด ประโยชน์สูงสุดแก่ส่วนรวม	3.91	0.88	มาก
4	อบต. ได้จัดระบบการตรวจสอบควบคุมการใช้ ทรัพยากรที่ชัดเจน	3.88	0.92	มาก
5	อบต. ได้จัดตั้งงบประมาณประจำปีตามแผนพัฒนาฯ อย่างเหมาะสม	3.90	0.87	มาก
6	อบต. ได้ใช้วัสดุ อุปกรณ์ และเทคโนโลยีที่เหมาะสม และทันสมัย	3.90	0.86	มาก
7	อบต. ลดความซ้ำซ้อนในขั้นตอนการปฏิบัติงาน	3.91	0.92	มาก
	รวม	3.90	0.84	มาก

จากตาราง 9 พบว่า การบริหารงานตามหลักธรรมภิบาลขององค์กรปกครอง
 ส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร ด้านหลักความคุ้มค่า โดยภาพรวม
 อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.90$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีการบริหารงานตามหลักธรรมภิ
 บาลอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ อบต. มีผลการบริการ
 สาธารณะที่เหมาะสมกับงบประมาณที่ได้รับ ($\bar{X}=3.92$) รองลงมาคือ อบต. ใช้ทรัพย์สิน
 ของทางราชการคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ส่วนรวม ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ
 อบต. ได้ใช้งบประมาณอย่างประหยัดและเหมาะสม ($\bar{X}=3.85$)

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการบริหารงานตามหลัก
 ธรรมภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอุ่น
 จังหวัดสงขลา ด้านหลักการมีส่วนร่วม

(n=390)

ข้อ ที่	ประเด็น/ข้อคำถาม	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1	อบต. รับฟังความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับ ปัญหาความต้องการและข้อเสนอแนะอื่นๆ เพื่อนำไป แก้ไขปัญหา	3.96	0.89	มาก
2	อบต. สนับสนุนให้ประชาชนทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมใน การประชุมประชาคม	3.91	0.95	มาก
3	อบต. จัดประชุมประชาคมเพื่อรับฟังปัญหาความ คิดเห็นของประชาชนเป็นประจำทุกปี	3.95	0.92	มาก
4	อบต. สนับสนุนให้ทุกภาคส่วนในชุมชนมีส่วนร่วม การวางแผนในการพัฒนา	3.93	0.96	มาก
5	อบต. เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการ ติดตามตรวจสอบการทำงานของ อบต.	3.92	0.92	มาก
6	อบต. แต่งตั้งตัวแทนประชาคมให้มีส่วนร่วมในการ ตรวจรับงานจ้าง	3.92	0.92	มาก
	รวม	3.93	0.87	มาก

จากตาราง 10 พบว่า การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กร
 ปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอุ่น จังหวัดสงขลา ด้านหลักการมีส่วนร่วม
 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.93$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีการบริหารงานตาม
 หลักธรรมาภิบาลอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ อบต. รับฟังความ
 คิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับปัญหาความต้องการและข้อเสนอแนะอื่นๆ เพื่อนำไปแก้ไข
 ปัญหา ($\bar{X}=3.96$) รองลงมาคือ อบต. จัดประชุมประชาคมเพื่อรับฟังปัญหาความ
 คิดเห็นของประชาชนเป็นประจำทุกปี ($\bar{X}=3.95$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ อบต. สนับสนุน
 ให้ประชาชนทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการประชุมประชาคม ($\bar{X}=3.91$)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะของ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร

ผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร รายละเอียดดังตาราง 11-17

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับประสิทธิผลการจัดบริการ
สาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน
จังหวัดสกลนคร รายด้าน

(n=390)

ด้าน ที่	ประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะ	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1	ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	4.19	0.69	มาก
2	ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต	3.93	0.82	มาก
3	ด้านการจัดระเบียบชุมชนและการรักษาความ สงบเรียบร้อย	3.87	0.92	มาก
4	ด้านการวางแผนส่งเสริมการลงทุน พาณิชย กรรมและการท่องเที่ยว	3.70	0.88	มาก
5	ด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	4.11	0.73	มาก
6	ด้านการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมศาสนา จารีต ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น	3.92	0.78	มาก
	รวม	3.94	0.63	มาก

จากตาราง 11 พบว่า ประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก
($\bar{X}=3.94$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีประสิทธิผลในระดับมาก ทุกด้าน โดยด้านที่มี
ค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ($\bar{X}=4.19$) รองลงมาคือ ด้านการบริหาร
จัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ($\bar{X}=4.11$) ด้านการส่งเสริม

คุณภาพชีวิต ($\bar{X}=3.93$) ด้านการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมศาสนา จารีตประเพณีและ
ภูมิปัญญาท้องถิ่น ($\bar{X}=3.92$) ด้านการจัดระเบียบชุมชนและการรักษาความสงบเรียบร้อย
($\bar{X}=3.87$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการวางแผนส่งเสริมการลงทุน พาณิชย
กรรมและการท่องเที่ยว ($\bar{X}=3.70$)

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับประสิทธิผลการจัดบริการ
สาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอุ่น
จังหวัดสงขลา ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

(n=390)

ข้อ ที่	ประเด็น/ข้อคำถาม	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1	อบต. มีการก่อสร้างและบำรุงรักษาถนนเพื่ออำนวยความสะดวก ปลอดภัย ในการใช้สัญจรไปมา	4.27	0.72	มาก
2	อบต. มีการจัดเตรียมน้ำสะอาดเพื่อการอุปโภค บริโภคแก่ประชาชน	4.22	0.73	มาก
3	อบต. มีการจัดการแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร อย่าง เพียงพอ และมีการขุดลอกแหล่งน้ำที่ตื้นเขิน	4.15	0.73	มาก
4	อบต. มีการขยายเขตไฟฟ้าสองดวงทั่วถึง มีการ ซ่อมแซมและบำรุงรักษาสมาเสมอ	4.18	0.77	มาก
5	อบต. มีการจัดการระบายน้ำในพื้นที่ที่เป็นแหล่งน้ำ ชังได้ดี	4.16	0.80	มาก
รวม		4.19	0.69	มาก

จากตาราง 12 พบว่า ประสิทธิภาพการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอุ่น จังหวัดสงขลา ด้านโครงสร้างพื้นฐาน โดยภาพรวม
อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.19$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีประสิทธิผลในระดับมาก ทุกข้อ
โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ อบต. มีการก่อสร้างและบำรุงรักษาถนนเพื่ออำนวยความสะดวก
ปลอดภัย ในการใช้สัญจรไปมา ($\bar{X}=4.27$) รองลงมาคือ อบต. มีการจัดเตรียมน้ำ
สะอาดเพื่อการอุปโภคบริโภคแก่ประชาชน ($\bar{X}=4.22$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ

อบต. มีการจัดการแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร อย่างเพียงพอ และมีการขุดลอกแหล่งน้ำที่
ตื้นเขิน ($\bar{X}=4.15$)

ตาราง 13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับประสิทธิผลการจัดบริการ
สาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน
จังหวัดสกลนคร ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต

(n=390)

ข้อ ที่	ประเด็น/ข้อคำถาม	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1	อบต. มีการส่งเสริมอาชีพและสร้างรายได้ให้แก่กลุ่ม สตรี	3.91	0.95	มาก
2	อบต. มีการสนับสนุน และพัฒนาการรวมกลุ่มอาชีพ การสร้างและขยายเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง	3.90	0.92	มาก
3	อบต. ให้ความสำคัญในการส่งเสริมและสนับสนุน กิจกรรมผู้สูงอายุ	3.90	0.87	มาก
4	อบต. ให้ความสำคัญในการส่งเสริมและสนับสนุน กิจกรรมผู้พิการและด้อยโอกาส	3.92	0.93	มาก
5	อบต. ให้ความสำคัญในการส่งเสริมและสนับสนุน กิจกรรมผู้ป่วยเอดส์	3.89	0.95	มาก
6	อบต. ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาศูนย์พัฒนา เด็กเล็ก	3.95	0.89	มาก
7	อบต. ส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการ กีฬา ให้ประชาชน ในพื้นที่เข้าร่วมกิจกรรมกีฬา/ออกกำลังกาย	3.99	0.89	มาก
8	อบต. ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาในระบบและ นอกระบบของเยาวชน และวัยทำงานที่ขาดโอกาส	4.02	0.88	มาก
	รวม	3.93	0.82	มาก

จากตาราง 13 พบว่า ประสิทธิภาพการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต

โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.93$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีประสิทธิผลในระดับมาก ทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ อบต. ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาในระบบและนอกระบบของเยาวชน และวัยทำงานที่ขาดโอกาส ($\bar{X}=4.02$) รองลงมาคือ อบต. ส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการ กีฬา ให้ประชาชนในพื้นที่เข้าร่วมกิจกรรมกีฬา/ออกกำลังกาย ($\bar{X}=3.99$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ อบต. ให้ความสำคัญในการส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมผู้ป่วยเอดส์ ($\bar{X}=3.89$)

ตาราง 14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับประสิทธิผลการจัดบริการ
สาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอุ่น
จังหวัดสกลนคร ด้านการจัดระเบียบชุมชนและการรักษาความสงบเรียบร้อย

(n=390)

ข้อ ที่	ประเด็น/ข้อคำถาม	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1	อบต. ดำเนินกิจกรรมป้องกันและให้การช่วยเหลือ ผู้ประสบภัยพิบัติทางธรรมชาติ	3.89	1.02	มาก
2	อบต. ส่งเสริมสนับสนุนและป้องกันปัญหายาเสพติด และลดอัตราการติดยาเสพติดในชุมชน	3.84	0.98	มาก
3	อบต. ดำเนินการฝึกอบรมเกี่ยวกับการป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัยให้กับประชาชนในพื้นที่	3.86	0.95	มาก
4	อบต. อำนวยความสะดวกด้านความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของประชาชน	3.87	0.94	มาก
5	การส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรม อปพร. เพื่อรักษา ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	3.92	0.97	มาก
รวม		3.87	0.92	มาก

จากตาราง 14 พบว่า ประสิทธิภาพการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอุ่น จังหวัดสกลนคร ด้านการจัดระเบียบชุมชนและการรักษาความสงบเรียบร้อย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.87$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีประสิทธิผลในระดับมาก ทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรม อปพร. เพื่อรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ($\bar{X}=3.92$)

รองลงมาคือ อบต. ดำเนินกิจกรรมป้องกันและให้การช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติทางธรรมชาติ ($\bar{X}=3.89$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ อบต. ส่งเสริมสนับสนุนและป้องกันปัญหาเสพติดและลดอัตราการติดยาเสพติดในชุมชน ($\bar{X}=3.84$)

ตาราง 15 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับประสิทธิผลการจัดบริการ
สาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน
จังหวัดสกลนคร ด้านการวางแผนส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม
และการท่องเที่ยว

(n=390)

ข้อ ที่	ประเด็น/ข้อคำถาม	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1	อบต. มีการสนับสนุนงบประมาณเพื่อพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในชุมชน	3.68	0.99	มาก
2	อบต. กำหนดแผนการลงทุนภาคเกษตรกรรมที่ปลอดภัยได้มาตรฐาน	3.69	0.95	มาก
3	อบต. มีการสนับสนุนงบประมาณเพื่อส่งเสริมการสร้างรายได้ให้กับประชาชน	3.71	0.94	มาก
4	อบต. กำหนดแผนดำเนินการแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจของประชาชนอย่างเหมาะสม	3.72	1.01	มาก
5	อบต. ดำเนินการแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจอย่างเป็นรูปธรรม เช่น การจัดตั้งกลุ่มออมทรัพย์ การจัดตั้งกลุ่มอาชีพ	3.75	0.99	มาก
6	อบต. ส่งเสริมสนับสนุนโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP)	3.70	0.95	มาก
7	อบต. จัดกิจกรรมส่งเสริมให้ประชาชนประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียง	3.69	0.96	มาก
รวม		3.70	0.88	มาก

จากตาราง 15 พบว่า ประสิทธิภาพการจั้ดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอุ่น จังหวัดสกลนคร ด้านการวางแผนส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.70$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีประสิทธิภาพในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ อบต. ดำเนินการแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจอย่างเป็นรูปธรรม เช่น การจัดตั้งกลุ่มออมทรัพย์ การจัดตั้งกลุ่มอาชีพ ($\bar{X}=3.75$) รองลงมาคือ อบต. กำหนดแผนดำเนินการแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจของประชาชนอย่างเหมาะสม ($\bar{X}=3.72$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ อบต. มีการสนับสนุนงบประมาณเพื่อพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในชุมชน ($\bar{X}=3.68$)

ตาราง 16 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับประสิทธิภาพการจั้ดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอุ่น จังหวัดสกลนคร ด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(n=390)

ข้อที่	ประเด็น/ข้อคำถาม	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1	อบต. มีการรักษาความสะอาดและจัดระเบียบในการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล	4.08	0.85	มาก
2	อบต. มีการรณรงค์ให้ประชาชนลดอัตราการสร้างขยะมูลฝอย	4.11	0.79	มาก
3	อบต. จัดสถานที่กำจัดขยะและหรือมีสถานที่ฝังกลบขยะมูลฝอยที่เหมาะสม	4.15	0.79	มาก
4	อบต. มีการจัดกิจกรรมการรณรงค์การปลูกต้นไม้ การดูแลรักษา เพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียวในพื้นที่	4.09	0.79	มาก
5	อบต. มีการรณรงค์ให้ประชาชนตระหนักถึงความสำคัญของการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	4.14	0.81	มาก
รวม		4.11	0.73	มาก

จากตาราง 16 พบว่า ประสิทธิภาพการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอุ่น จังหวัดสงขลา ด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.11$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีประสิทธิภาพในระดับมาก ทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ อบต. จัดสถานที่กำจัดขยะและหรือมีสถานที่ฝังกลบขยะมูลฝอยที่เหมาะสม ($\bar{X}=4.15$) รองลงมา คือ อบต. มีการรณรงค์ให้ประชาชนตระหนักถึงความสำคัญของการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ($\bar{X}=4.14$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ อบต. มีการรักษาความสะอาดและจัดระเบียบในการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ($\bar{X}=4.08$)

ตาราง 17 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับประสิทธิภาพจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอุ่น จังหวัดสงขลา ด้านการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมศาสนา จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

(n=390)

ข้อ ที่	ประเด็น/ข้อคำถาม	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1	อบต. ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมงานประเพณีประจำปีอย่างต่อเนื่อง	3.97	0.79	มาก
2	อบต. มีการจัดการดูแลโบราณสถาน โบราณวัตถุ และสถานที่สำคัญทางศาสนา	3.89	0.83	มาก
3	อบต. มีการส่งเสริมอนุรักษ์และสืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น	3.86	0.81	มาก
4	อบต. มีการส่งเสริมจริยธรรมคุณธรรม และศีลธรรมอันดีของครอบครัวและชุมชน	3.94	0.83	มาก
5	อบต. มีการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ศาสนาและประเพณีที่ดั่งามของท้องถิ่น	3.96	0.86	มาก
รวม		3.92	0.78	มาก

จากตาราง 17 พบว่า ประสิทธิภาพการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอุ่น จังหวัดสงขลา ด้านการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ศาสนา จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.92$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีประสิทธิภาพในระดับมาก ทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ อบต. ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมงานประเพณีประจำปีอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X}=3.97$) รองลงมาคือ อบต. มีการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ศาสนาและประเพณีที่ดั้งเดิมของท้องถิ่น ($\bar{X}=3.96$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ อบต. มีการส่งเสริมอนุรักษ์และสืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น ($\bar{X}=3.86$)

**ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์อิทธิพลของการบริหารงานตามหลัก
ธรรมาภิบาลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอุ่น จังหวัดสงขลา**

ผลการวิเคราะห์อิทธิพลของการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลที่ส่งผลต่อ
ประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอ
นิคมน้ำอุ่น จังหวัดสงขลา รายละเอียดดังตาราง 18-19

ในเบื้องต้นจะทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรในตัวแบบที่ใช้ใน
การศึกษา เพื่อป้องกันการเกิด Multicollinearity คือ การมีสหสัมพันธ์กันเองระหว่างตัวแปร
อิสระ ซึ่งการที่ตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันในระดับที่สูงมาก อาจส่งผลให้สมการ
ตัวแบบที่ใช้ในการพยากรณ์ตัวแปรตามมีความคลาดเคลื่อน ดังนั้น จึงต้องตรวจสอบ
ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระเพื่อให้แน่ใจว่า ตัวแปรอิสระสามารถคงอยู่ในสมการ
ตัวแบบได้ โดยกำหนด ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์จะพิจารณาจากค่า Sig. (2-tailed) หากค่า Sig.
(2-tailed) มีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่าตัวแปรสองตัวมีความสัมพันธ์กัน ในทางตรงกันข้าม
หากค่า Sig. (2-tailed) มีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่าตัวแปรสองตัวไม่มีความสัมพันธ์
กัน หลังจากนั้นจึงจะทำการวิเคราะห์ระดับความสัมพันธ์ของตัวแปรโดยจะพิจารณาจาก
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ตามเกณฑ์ต่อไปนี้ (อโนทัย ศรีวานิช, 2552, หน้า 112)

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.91-1.00 แสดงว่ามีความสัมพันธ์
ระดับสูงมาก

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.71-0.90 แสดงว่ามีความสัมพันธ์
ระดับสูง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.31-0.70 แสดงว่ามีความสัมพันธ์
ระดับปานกลาง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.01-0.30 แสดงว่ามีความสัมพันธ์
ระดับต่ำ

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0 แสดงว่ามีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรง
ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลที่ส่งผลต่อ
ประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอ
นิคมน้ำอุ่น จังหวัดสงขลา รายละเอียดดังตาราง 18

ตาราง 18 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ระหว่างการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำจืด จังหวัดสกลนคร

ตัวแปร	GOV ₁	GOV ₂	GOV ₃	GOV ₄	GOV ₅	GOV ₆	TGOV	EFF ₁	EFF ₂	EFF ₃	EFF ₄	EFF ₅	EFF ₆	TEFF
Mean	4.05	3.75	3.91	3.83	3.90	3.93	3.90	4.19	3.93	3.87	3.70	4.11	3.92	3.94
GOV ₁	1	.683**	.692**	.686**	.465**	.447**	.610**	.305**	.347**	.334**	.602**	.397**	.519**	.550**
GOV ₂		1	.644**	.625**	.544**	.487**	.638**	.339**	.402**	.416**	.617**	.404**	.537**	.597**
GOV ₃			1	.607**	.545**	.483**	.673**	.341**	.373**	.413**	.649**	.456**	.579**	.614**
GOV ₄				1	.505**	.477**	.641**	.280**	.356**	.398**	.624**	.454**	.547**	.582**
GOV ₅					1	.605**	.605**	.569**	.663**	.613**	.539**	.378**	.446**	.632**
GOV ₆						1	.668**	.620**	.691**	.617**	.483**	.456**	.442**	.645**
TGOV							1	.510**	.588**	.622**	.609**	.515**	.619**	.682**
EFF ₁								1	.614**	.633**	.351**	.355**	.367**	.628**
EFF ₂									1	.630**	.411**	.359**	.361**	.605**
EFF ₃										1	.454**	.366**	.392**	.687**
EFF ₄											1	.640**	.676**	.600**
EFF ₅												1	.605**	.612**
EFF ₆													1	.661**
TEFF														1

จากตาราง 18 พบว่า การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลโดยภาพรวม (TGOV) มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร โดยภาพรวม (TEFF) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

โดยการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลโดยภาพรวม กับประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร โดยภาพรวม มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และมีความสัมพันธ์ทางบวก ($r=.682$)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลโดยภาพรวม (TGOV) กับประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร เป็นรายด้าน พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกด้าน ได้แก่

1. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และมีความสัมพันธ์ทางบวก ($r=.510$)
2. ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และมีความสัมพันธ์ทางบวก ($r=.588$)
3. ด้านการจัดระเบียบชุมชนและการรักษาความสงบเรียบร้อย มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และมีความสัมพันธ์ทางบวก ($r=.622$)
4. ด้านการวางแผนส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และมีความสัมพันธ์ทางบวก ($r=.609$)
5. ด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และมีความสัมพันธ์ทางบวก ($r=.515$)
6. ด้านการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมศาสนา จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และมีความสัมพันธ์ทางบวก ($r=.619$)

จากข้อมูลดังกล่าว พบว่า การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลโดยภาพรวม (TGOV) มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร โดยภาพรวม (TEFF) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และมีความสัมพันธ์ทางบวก ($r=.682$) ซึ่งไม่ส่งผลกระทบต่อแรงในการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ ซึ่งค่าสหสัมพันธ์

(r) ไม่มีการปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระด้วยตัวเอง จึงไม่มีปัญหาเรื่องภาวะพหุสัมพันธ์รวม จึงสามารถนำไปวิเคราะห์หาการถดถอยพหุคูณได้

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) อิทธิพลของการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำจืด จังหวัดสกลนคร แสดงรายละเอียดดังตาราง 19

ตาราง 19 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของอิทธิพลของการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำจืด จังหวัดสกลนคร

ตัวแปร	B	Std.error	(β)	t	P-value
(Constant)	1.132	.113		10.057	.000***
หลักความรับผิดชอบ	.039	.041	.048	.955	.340
หลักความโปร่งใส	.067	.032	.102	2.100	.036*
หลักนิติธรรม	.105	.050	.130	2.078	.038*
หลักคุณธรรม	.050	.041	.066	1.244	.214
หลักความคุ้มค่า	.177	.039	.236	4.501	.000***
หลักการมีส่วนร่วม	.282	.036	.390	7.767	.000***

R=618, R²=.669, R^{2Adj}=.664, F=128.924, Sig.=.000***

จากตาราง 19 พบว่า การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำจืด จังหวัดสกลนคร ด้านหลักการมีส่วนร่วม (มีค่าเบต้า=.390) หลักความคุ้มค่า (มีค่าเบต้า=.236) หลักนิติธรรม (มีค่าเบต้า=.130) หลักความโปร่งใส (มีค่าเบต้า=.102) มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำจืด จังหวัดสกลนคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์ =.664 ส่วนการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลด้านหลักความรับผิดชอบ และหลักคุณธรรม ไม่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอ

นิคมน้ำจืด จังหวัดสกลนคร

อธิบายได้ว่า การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำจืด จังหวัดสกลนคร ด้านหลักการมีส่วนร่วม หลักความคุ้มค่า หลักนิติธรรม และหลักความโปร่งใส สามารถร่วมกันทำนุบำรุงประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำจืด จังหวัดสกลนคร ได้ร้อยละ 66.40

ทั้งนี้ จากผลการวิจัยสามารถสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน ได้ดังตาราง 20

ตาราง 20 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน
1. การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลด้านหลักความรับผิดชอบต่อ มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอุ่น จังหวัดสงขลา	ปฏิเสธ
2. การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลด้านหลักความโปร่งใส มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอุ่น จังหวัดสงขลา	ยอมรับ
3. การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลด้านหลักนิติธรรมมี อิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอุ่น จังหวัดสงขลา	ยอมรับ
4. การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลด้านหลักคุณธรรม มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอุ่น จังหวัดสงขลา	ปฏิเสธ
5. การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลด้านหลักความคุ้มค่า มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอุ่น จังหวัดสงขลา	ยอมรับ
6. การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลด้านหลักการมีส่วนร่วม มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอุ่น จังหวัดสงขลา	ยอมรับ

จากตาราง 20 ผลการทดสอบสมมติฐาน สามารถสรุปได้ว่า

1. การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลด้านหลักความโปร่งใส
หลักนิติธรรม หลักความคุ้มค่า และหลักการมีส่วนร่วม มีอิทธิพลต่อประสิทธิผล
การจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอุ่น
จังหวัดสงขลา ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐาน

2. การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลด้านหลักความรับผิดชอบต่อ และหลักคุณธรรม ไม่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำจืด จังหวัดสกลนคร ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐาน

**ตอนที่ 5 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนา
ประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอ
นิคมน้ำอุ่น จังหวัดสกลนคร**

การแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนา
ประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอ
นิคมน้ำอุ่น จังหวัดสกลนคร รายละเอียดดังตาราง 21

ตาราง 21 จำนวนและร้อยละของประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามปลายเปิด

ผู้ตอบ / ไม่ตอบแบบสอบถามปลายเปิด	จำนวนคน (n=390)	ร้อยละ
- ตอบแบบสอบถามปลายเปิด	256	65.64
- ไม่ตอบแบบสอบถามปลายเปิด	134	34.36
รวม	390	100.00

จากตาราง 21 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวนทั้งสิ้น 390 คน มีผู้ตอบ
แบบสอบถามปลายเปิด แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนา
ประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำ
อุ่น จังหวัดสกลนคร จากแบบสอบถามปลายเปิด จำนวน 256 คน คิดเป็นร้อยละ 65.64
ส่วนที่เหลือจำนวน 134 คน เป็นผู้ที่ไม่ตอบแบบสอบถามปลายเปิด คิดเป็นร้อยละ 34.36

การแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนา
ประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคม
น้ำอุ่น จังหวัดสกลนคร สามารถสรุปเป็นประเด็นต่าง ๆ ได้ดังนี้

1. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีการประชาคมและลงพื้นที่พบปะ
ประชาชนเพื่อรับทราบปัญหาต่าง ๆ ของท้องถิ่น

2. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีการกำหนดนโยบายและการบริหาร
ที่เหมาะสมเอื้อให้งานสำเร็จลุล่วง

3. องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นควรเน้นการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน โดยการก่อสร้างและบำรุงรักษาถนนเพื่ออำนวยความสะดวกปลอดภัยในการใช้สัญจร

4. องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นควรจัดหาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค และเพื่อการเกษตรให้เพียงพอ และขยายเขตไฟฟ้าส่องสว่างทั่วถึง มีการซ่อมแซมและบำรุงรักษาสมาเสมอ

5. องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นควรพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชนและรักษาความสงบเรียบร้อย โดยการส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมป้องกันและให้การช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติทางธรรมชาติ

6. องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นควรพัฒนาด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาสให้มากที่สุด

7. องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีการจัดระบบการทำงานให้มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพ

8. องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นควรจัดระบบการบริหารงานภายในองค์การเกี่ยวกับการประสานงานระหว่างหน่วยงานภายในองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

9. ผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ควรจัดกิจกรรมลงพื้นที่ เพื่อพบปะประชาชนในพื้นที่ เพื่อรับทราบข้อปัญหาความเดือดร้อน และความต้องการของประชาชน

10. องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นควรดำเนินการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของทางราชการ ผ่านสื่อต่าง ๆ เช่น หอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน ป้ายประชาสัมพันธ์ประจำหมู่บ้าน

แนวทางในการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดบริการสาธารณะของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำจืด จังหวัดสกลนคร

ผู้วิจัยนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับประสิทธิภาพการจัดบริการสาธารณะของ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำจืด จังหวัดสกลนคร ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ
กว่าค่าเฉลี่ยรวม มาปรับปรุงเป็นแบบสัมภาษณ์เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาประสิทธิผล
การจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำจืด จังหวัด
สกลนคร โดยผู้เชี่ยวชาญ 10 ท่าน ซึ่งพบว่า ระดับประสิทธิภาพการจัดบริการสาธารณะของ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำจืด จังหวัดสกลนคร ที่ควรนำไปศึกษา
หาแนวทางในการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำจืด จังหวัดสกลนคร มีจำนวน 4 ด้าน คือ 1) ด้านการวางแผน
ส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว 2) ด้านการจัดระเบียบชุมชนและการ
รักษาความสงบเรียบร้อย 3) ด้านการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมศาสนา จารีตประเพณีและ
ภูมิปัญญาท้องถิ่น และ 4) ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต รายละเอียดดังตาราง 22

ตาราง 22 ผลการเปรียบเทียบระดับประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร เป็นรายด้าน กับค่าเฉลี่ยรวม

ประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะ	\bar{X}	ผลการเปรียบเทียบ กับค่าเฉลี่ยรวม	สรุปผล
1. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	4.19	สูงกว่า	-
2. ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต	3.93	ต่ำกว่า	ควรพัฒนา
3. ด้านการจัดระเบียบชุมชนและการรักษาความสงบเรียบร้อย	3.87	ต่ำกว่า	ควรพัฒนา
4. ด้านการวางแผนส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์กรรมและการท่องเที่ยว	3.70	ต่ำกว่า	ควรพัฒนา
5. ด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	4.11	สูงกว่า	-
6. ด้านการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ศาสนา จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น	3.92	ต่ำกว่า	ควรพัฒนา
ภาพรวม	3.94		

ซึ่งผลการหาแนวทางในการพัฒนาประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร จากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 10 ท่าน ที่พิจารณาเสนอแนะและแสดงความคิดเห็น สามารถสรุปได้ดังนี้

1. แนวทางในการพัฒนาประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร ด้านการวางแผนส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว

จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร ด้านการวางแผนส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว พบข้อมูลที่สำคัญ ดังนี้

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่ง ควรส่งเสริมการประกอบอาชีพเสริม และเพิ่มรายได้แก่ประชาชนในแต่ละหมู่บ้าน โดยเชิญผู้ที่มีความรู้ มาให้ความรู้เกี่ยวกับระบบการค้า การลงทุน การตลาด กับประชาชน”

(ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1, สัมภาษณ์วันที่ 13 พฤษภาคม พ.ศ. 2563)

“หน่วยงานต่าง ๆ ควรส่งเสริมการประกอบอาชีพเสริมและเพิ่มรายได้แก่ประชาชน เช่น การส่งเสริมโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ โดยเชิญผู้ที่มีความรู้ มาให้ความรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการ ระบบการค้า การลงทุน การตลาด กับประชาชน”

(ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2, สัมภาษณ์วันที่ 13 พฤษภาคม พ.ศ. 2563)

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่ง ควรจัดให้มีตลาดรองรับผลผลิตทางการเกษตร ของเกษตรกรที่อยู่ในพื้นที่ เนื่องจากปัจจุบันผลผลิตทางการเกษตรราคาตกต่ำ ทำให้เกษตรกรมีรายได้ไม่เพียงพอต่อการใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน”

(ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3, สัมภาษณ์วันที่ 13 พฤษภาคม พ.ศ. 2563)

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินการโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ให้เป็นรูปธรรม ให้แต่ละหมู่บ้านมีการจัดตั้งกลุ่มออมทรัพย์ การจัดตั้งกลุ่มอาชีพส่งเสริมให้ประชาชนประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียง”

(ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 4, สัมภาษณ์วันที่ 13 พฤษภาคม พ.ศ. 2563)

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรสนับสนุนงบประมาณเพื่อส่งเสริมการสร้างรายได้ให้กับประชาชน ให้แก่หมู่บ้านทุกหมู่บ้าน โดยมีการกำหนดแผนดำเนินการแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจให้กับประชาชนอย่างเหมาะสม”

(ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 5, สัมภาษณ์วันที่ 13 พฤษภาคม พ.ศ. 2563)

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรเพิ่มงบประมาณส่งเสริมการสร้างอาชีพให้ประชาชนในชุมชนมีรายได้มากขึ้น จัดวิทยากรที่มีความรู้มาจัดอบรมเพื่อพัฒนาอาชีพด้านต่าง ๆ ให้ประชาชนมีรายได้เสริมมากยิ่งขึ้น ส่งเสริมสนับสนุนโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ส่งเสริมให้ชุมชนมีการแปรรูปวัตถุดิบในท้องถิ่นเพื่อเพิ่มมูลค่า ฯลฯ”

(ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 6, สัมภาษณ์วันที่ 14 พฤษภาคม พ.ศ. 2563)

“หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรส่งเสริมและให้ความรู้ทางด้านการประกอบอาชีพแก่ประชาชน ควรจัดหาตลาดสำหรับจำหน่ายสินค้าทางการเกษตรแก่ประชาชน ส่งเสริมสนับสนุนให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับการแปรรูปวัตถุดิบในท้องถิ่นเพื่อเพิ่มมูลค่า รวมทั้งการส่งเสริมและพัฒนาโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เพื่อเป็นการเพิ่มรายได้ให้กับประชาชน รวมทั้งการสนับสนุนให้ประชาชนมีการรวมกลุ่มเพื่อผลิตสินค้าในระดับชุมชน ฯลฯ โดยไม่ผ่านพ่อค้าคนกลาง”

(ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 7, สัมภาษณ์วันที่ 14 พฤษภาคม พ.ศ. 2563)

“การดำเนินการสำหรับการส่งเสริมทางด้านเศรษฐกิจ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจะมีงบประมาณสนับสนุน เช่น การฝึกอบรมการประกอบอาชีพ การให้ความรู้เกี่ยวกับประกอบอาชีพแก่ประชาชน รวมทั้งควรจัดหาแหล่งเงินทุนกู้ยืมดอกเบี้ยต่ำให้กับประชาชนที่มีความต้องการ เพื่อนำไปลงทุนในการประกอบอาชีพ”

(ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 8, สัมภาษณ์วันที่ 14 พฤษภาคม พ.ศ. 2563)

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่ง ควรคัดสรรหรือจัดสรรอาชีพที่เหมาะสมให้แก่ละกลุ่ม สถานะ และพื้นที่ ตลอดจนความต้องการของกลุ่มด้วย จัดการอบรมให้ความรู้ ตรงตามความต้องการ จัดหาแหล่งเงินที่จะนำมาบริหารจัดการ ตลอดจนขั้นตอนที่จะได้มา จัดหาตลาด และท้องถิ่นควรเป็นพี่เลี้ยงชี้แนะให้คำปรึกษา การเงิน การจัดทำบัญชีรายรับ-รายจ่าย ควรเพิ่มงบประมาณส่งเสริมชุมชนเข้มแข็ง โดยการสร้างอาชีพให้ประชาชนในชุมชนมีรายได้มากขึ้น จัดวิทยากรที่มีความรู้อบรมเพื่อพัฒนาอาชีพด้านต่าง ๆ ให้ประชาชนมีรายได้เสริมมากยิ่งขึ้น ฯลฯ”

(ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 9, สัมภาษณ์วันที่ 14 พฤษภาคม พ.ศ. 2563)

“หน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง ควรเข้ามาส่งเสริมโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ และการแปรรูปวัตถุดิบในท้องถิ่นเพื่อเพิ่มมูลค่า โดยการให้ความรู้เกี่ยวกับการประกอบอาชีพต่าง ๆ ให้กับประชาชน จัดหาตลาด หรือสถานที่จำหน่ายให้กับประชาชน รวมทั้งควรจัดเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความสามารถมาคอยเห็นที่ปรึกษาเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ และการดำเนินธุรกิจให้กับประชาชน รวมทั้งให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีในครัวเรือนให้เป็นรูปธรรม ฯลฯ”

(ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 10, สัมภาษณ์วันที่ 14 พฤษภาคม พ.ศ. 2563)

สรุป แนวทางในการพัฒนาประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภออนิคมน้ำอุ่น จังหวัดสงขลา ด้านการวางแผนส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว ได้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรส่งเสริมการประกอบอาชีพเสริมและเพิ่มรายได้ให้แก่ประชาชน โดยเชิญผู้ที่มีความรู้ มาให้ความรู้เกี่ยวกับระบบการค้า การลงทุน การตลาด กับประชาชน ควรจัดให้มีตลาดรองรับผลผลิตทางการเกษตรของเกษตรกรที่อยู่ในพื้นที่ เนื่องจากปัจจุบันผลผลิตทางการเกษตรราคาตกต่ำมาก ทำให้เกษตรกรมีรายได้ไม่เพียงพอต่อการใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน ควรส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินการโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ให้เป็นรูปธรรม ให้หมู่บ้านมีการจัดตั้งกลุ่มออมทรัพย์ การจัดตั้งกลุ่มอาชีพส่งเสริมให้ประชาชนประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียง และควรสนับสนุนงบประมาณเพื่อส่งเสริมการสร้างรายได้ให้กับประชาชน ให้แก่หมู่บ้านทุกหมู่บ้าน โดยมีการกำหนดแผนดำเนินการแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจให้กับประชาชนอย่างเหมาะสมและเป็นธรรม

2. แนวทางในการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำจืด จังหวัดสกลนคร ด้านการจัดระเบียบชุมชนและการรักษาความสงบเรียบร้อย

จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำจืด จังหวัดสกลนคร ด้านการจัดระเบียบชุมชนและการรักษาความสงบเรียบร้อย พบข้อมูลที่สำคัญ ดังนี้

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรส่งเสริม สนับสนุนการแก้ปัญหาอาชญากรรม และลดอัตราการติดยาเสพติดในชุมชนอย่างจริงจัง และเด็ดขาด โดยบูรณาการการทำงานร่วมกันจากทุกภาคส่วนในพื้นที่ ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายปกครอง ทหาร หรือตำรวจ สร้างเครือข่ายในชุมชนผ่านทางกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สมาชิก อบต. ช่วยกันเฝ้าระวังลูกหลานในหมู่บ้าน”

(ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1, สัมภาษณ์วันที่ 13 พฤษภาคม พ.ศ. 2563)

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรจัดเจ้าหน้าที่อาสาสมัครที่คอยดูแลด้านความปลอดภัยให้มากขึ้น รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรม อปพร. เพื่อรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน จัดหางบประมาณในการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่”

(ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2, สัมภาษณ์วันที่ 13 พฤษภาคม พ.ศ. 2563)

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชนและรักษาความสงบเรียบร้อย โดยการส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมป้องกันและให้การช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติทางธรรมชาติ เข้าร่วมกิจกรรมกับทางจังหวัด อาทิจากกิจกรรมจิตอาสาภัยพิบัติ”

(ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3, สัมภาษณ์วันที่ 13 พฤษภาคม พ.ศ. 2563)

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรส่งเสริมสนับสนุนและป้องกันปัญหายาเสพติดและลดอัตราการติดยาเสพติดในชุมชน สนับสนุนงบประมาณในการจัดอบรมให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่และประชาชนทั่วไป พร้อมทั้งจัดเจ้าหน้าที่อาสาสมัครที่คอยดูแลด้านความปลอดภัยให้มีจำนวนมากขึ้น และสร้างขวัญกำลังใจให้แก่ผู้ปฏิบัติหน้าที่”

(ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 4, สัมภาษณ์วันที่ 13 พฤษภาคม พ.ศ. 2563)

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรส่งเสริมสนับสนุนให้มีการดำเนินการฝึกอบรมเกี่ยวกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และการดำเนินกิจกรรมป้องกันและให้การช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติทางธรรมชาติให้กับประชาชนในพื้นที่ เนื่องจากพื้นที่ส่วนใหญ่ของอำเภอตั้งอยู่ที่ราบเชิงเขา มีชาวบ้านเข้าไปหาอาหารป่าในช่วงฤดูฝนเป็นจำนวนมาก”

(ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 5, สัมภาษณ์วันที่ 13 พฤษภาคม พ.ศ. 2563)

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรม อปพร. เพื่อรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ให้มากกว่าในปัจจุบัน โดยเฉพาะในช่วงเทศกาลต่าง ๆ ที่มีประชาชนเดินทางกลับภูมิลำเนา”

(ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 6, สัมภาษณ์วันที่ 14 พฤษภาคม พ.ศ. 2563)

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมป้องกันและให้การช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติทางธรรมชาติ และควรส่งเสริมสนับสนุนและป้องกันปัญหายาเสพติดและลดอัตราการติดยาเสพติดในชุมชน โดยการดำเนินการฝึกอบรมเกี่ยวกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และการดำเนินกิจกรรมป้องกันและให้การช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติทางธรรมชาติให้กับประชาชน”

(ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 7, สัมภาษณ์วันที่ 14 พฤษภาคม พ.ศ. 2563)

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่ง ควรพิจารณาเพิ่มงบประมาณในการส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมป้องกันและให้การช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติทางธรรมชาติ ให้มากขึ้นกว่าในปัจจุบัน โดยเฉพาะอุปกรณ์ที่มีความพร้อมที่ใช้งานได้ตลอดเวลา”

(ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 8, สัมภาษณ์วันที่ 14 พฤษภาคม พ.ศ. 2563)

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่ง ควรจัดกิจกรรมโครงการฝึกอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ให้กับประชาชนในแต่ละหมู่บ้าน เพื่อให้การช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติทางธรรมชาติมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น รวมทั้งสนับสนุนงบประมาณให้แต่ละหมู่บ้าน เพื่อดำเนินการการจัดระเบียบชุมชนและการรักษาความสงบเรียบร้อยในหมู่บ้าน ให้มากขึ้น”

(ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 9, สัมภาษณ์วันที่ 14 พฤษภาคม พ.ศ. 2563)

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรส่งเสริมสนับสนุนให้มีอาสาสมัครในแต่ละหมู่บ้าน เพื่อคอยสอดส่องดูแลด้านการจัดระเบียบชุมชนและการรักษาความสงบเรียบร้อยในหมู่บ้าน เมื่อเกิดเหตุการณ์ไม่ปกติในหมู่บ้านให้รีบรายงานให้ทางศูนย์ อปพร. ได้ทราบทันที”

(ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 10, สัมภาษณ์วันที่ 14 พฤษภาคม พ.ศ. 2563)

สรุป แนวทางในการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอุ่น จังหวัดสงขลา ด้านการจัดระเบียบชุมชนและการรักษาความสงบเรียบร้อย ได้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรจัดเจ้าหน้าที่อาสาสมัครที่คอยดูแลด้านความปลอดภัยให้มากขึ้น รวมทั้งการส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรม อปพร. เพื่อรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ควรพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชนและรักษาความสงบเรียบร้อย โดยการส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมป้องกันและให้การช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติทางธรรมชาติ ควรส่งเสริมสนับสนุนและป้องกันปัญหาเสพติดและลดอัตราการติดยาเสพติดในชุมชน และควรส่งเสริมสนับสนุนให้มีการดำเนินการฝึกอบรมเกี่ยวกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้กับประชาชนในพื้นที่ โดยบูรณาการร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยการสร้างเครือข่ายชุมชน

3. แนวทางในการพัฒนาประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร ด้านการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมศาสนา จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร ด้านการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมศาสนา จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น พบข้อมูลที่สำคัญ ดังนี้

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรส่งเสริมสนับสนุนให้แต่ละหมู่บ้านจัดกิจกรรมงานประเพณีประจำปีอย่างต่อเนื่อง รื้อฟื้นประเพณีของท้องถิ่นโดยการหาข้อมูลจากปราชญ์ชาวบ้าน ผู้เฒ่าผู้แก่ในชุมชน และให้ท้องถิ่นเป็นหน่วยหลักในการจัดงาน และยังเป็นการต่อยอดในการสร้างรายได้ให้แก่ชุมชนจากการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม บูรณาการการทำงานร่วมกับหน่วยงานอื่น ๆ เช่น สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอ สำนักงานวัฒนธรรมอำเภอ ที่จะร่วมกันสานต่อและฟื้นฟูประเพณีของท้องถิ่นให้คงอยู่สืบไปให้รุ่นลูกรุ่นหลานได้ชื่นชม อาจจะมีการจัดตั้งเป็นชมรมในแต่ละท้องถิ่น โดยสนับสนุนงบประมาณให้แก่ชมรมนั้น ๆ เพราะอาจดึงเยาวชนเข้ามามีบทบาทในการสืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่นให้กับคนรุ่นหลังได้ยั่งยืนต่อไป”

(ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1, สัมภาษณ์วันที่ 13 พฤษภาคม พ.ศ. 2563)

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมศาสนา จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะประเพณีของชุมชนดั้งเดิมที่ดั่งงามแต่เลือนหายไปจากชุมชนเพราะเทคโนโลยี อาจจะมีการดึงเยาวชนมามีส่วนร่วม ช่วยคิดช่วยทำ ระหว่างคนรุ่นเก่าและรุ่นใหม่ ตลอดจนมีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเข้าร่วมอย่างทั่วถึง”

(ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2, สัมภาษณ์วันที่ 13 พฤษภาคม พ.ศ. 2563)

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรส่งเสริมสนับสนุนให้มีการอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรม ศาสนาและประเพณีที่ดั่งามของท้องถิ่น สร้างสิ่งดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยว มาเยี่ยมชมภูมิปัญญาของท้องถิ่น ผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์”

(ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3, สัมภาษณ์วันที่ 13 พฤษภาคม พ.ศ. 2563)

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรส่งเสริมสนับสนุนให้มีการส่งเสริมอนุรักษ์ และสืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น ดึงผู้นำชุมชนมาฝึกอบรมร่วมกับท้องถิ่นในการเป็นผู้นำที่จะช่วยขับเคลื่อนภารกิจในการรักษา สืบสาน และต่อยอด”

(ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 4, สัมภาษณ์วันที่ 13 พฤษภาคม พ.ศ. 2563)

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรส่งเสริมสนับสนุนให้มีการส่งเสริม จริยธรรมคุณธรรม และศีลธรรมอันดีของครอบครัวและชุมชนโดยการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ ในพื้นที่ เช่น บ้าน วัด โรงเรียน เพื่อจัดกิจกรรมโครงการเพื่อปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมให้กับประชาชน”

(ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 5, สัมภาษณ์วันที่ 13 พฤษภาคม พ.ศ. 2563)

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่ง ควรจัดงบประมาณเพื่อส่งเสริม สนับสนุนให้แต่ละหมู่บ้านจัดกิจกรรมงานประเพณีประจำปีอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะ ประเพณีฮีต 12 คอง 14 และควรส่งเสริมสนับสนุนให้มีการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ศาสนาและประเพณีที่ดั่งามของท้องถิ่น”

(ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 6, สัมภาษณ์วันที่ 14 พฤษภาคม พ.ศ. 2563)

“หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรส่งเสริม ศิลปวัฒนธรรมศาสนา จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นอย่างต่อเนื่องและทำเป็นประจำ ตลอดจนมีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเข้าร่วมอย่างทั่วถึง และควรส่งเสริม สนับสนุนให้มีการส่งเสริมอนุรักษ์และสืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น”

(ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 7, สัมภาษณ์วันที่ 15 พฤษภาคม พ.ศ. 2563)

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่ง ควรจัดโครงการ/กิจกรรม เพื่อส่งเสริม สนับสนุนให้มีการส่งเสริมจริยธรรมคุณธรรม บูรณาการการทำงานประสานความร่วมมือ ระหว่างท้องถิ่น เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้วัฒนธรรมแต่ละชุมชน และควรส่งเสริม สนับสนุนให้มีการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ศาสนาและประเพณีที่ดั่งงามของท้องถิ่น”

(ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 8, สัมภาษณ์วันที่ 15 พฤษภาคม พ.ศ. 2563)

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่ง ควรส่งเสริมและเพิ่มงบประมาณการจัดงานประเพณี วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นอันดี เพื่อให้เยาวชนได้นำไปปฏิบัติอย่างเหมาะสมให้มากยิ่งขึ้น”

(ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 9, สัมภาษณ์วันที่ 15 พฤษภาคม พ.ศ. 2563)

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่ง ควรส่งเสริมให้แต่ละชุมชน นำเสนอวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ วัฒนธรรม ผ่านการแสดงออก ให้ภาครัฐส่งเสริม สนับสนุน งบประมาณ ควรที่จะส่งเสริมให้แต่ละชุมชน นำเสนอสินค้า อาหาร และวัฒนธรรมใน ชุมชน ตลอดจนวิถีชีวิตความเป็นอยู่ วัฒนธรรม ผ่านการแสดงบนเวที โดยให้ ทาง อบต. และหน่วยงานภาครัฐสนับสนุนด้านงบประมาณ”

(ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 10, สัมภาษณ์วันที่ 15 พฤษภาคม พ.ศ. 2563)

สรุป แนวทางในการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดบริการสาธารณะขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภออินทมน้ำจืด จังหวัดสกลนคร ด้านการส่งเสริม ศิลปวัฒนธรรมศาสนา จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้แก่ องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นควรส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมศาสนา จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นอย่าง ต่อเนื่อง ตลอดจนมีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเข้าร่วมอย่างทั่วถึง ควรส่งเสริม สนับสนุนให้แต่ละหมู่บ้านจัดกิจกรรมงานประเพณีประจำปีอย่างต่อเนื่อง ควรส่งเสริม สนับสนุนให้มีการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ศาสนาและประเพณีที่ดั่งงามของท้องถิ่น ควร ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการส่งเสริมอนุรักษ์และสืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น และควรส่งเสริม สนับสนุนให้มีการส่งเสริมจริยธรรมคุณธรรม และศีลธรรมอันดีของครอบครัวและชุมชน โดยการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ ในพื้นที่ เช่น บ้าน วัด โรงเรียน เพื่อจัด กิจกรรมโครงการเพื่อปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมให้กับประชาชน

4. แนวทางในการพัฒนาประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต

จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต พบข้อมูลที่สำคัญ ดังนี้

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรส่งเสริมและเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น โดยเฉพาะการพัฒนาคุณภาพชีวิต ให้มากยิ่งขึ้น เพราะประชาชนในแต่ละหมู่บ้านต่างมีแนวคิดและทราบปัญหาในแต่ละหมู่บ้านได้ดีกว่าบุคคลภายนอก จัดเวทีแสดงความคิดเห็นแบบสัจจระ เพื่อให้ทุกคน ทุกเพศ ทุกวัย ได้เสนอความต้องการที่แท้จริงของชุมชน เพื่อการพัฒนาให้มีชีวิตที่ดีขึ้น”

(ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1, สัมภาษณ์วันที่ 13 พฤษภาคม พ.ศ. 2563)

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรเน้นการพัฒนาด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาสให้มากที่สุด เพราะเป็นกลุ่มเปราะบางในชุมชน”

(ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2, สัมภาษณ์วันที่ 13 พฤษภาคม พ.ศ. 2563)

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรสนับสนุนงบประมาณให้แต่ละหมู่บ้านจัดโครงการและกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างชุมชน เกิดการสร้างแรงบันดาลใจของคนในหมู่บ้าน”

(ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3, สัมภาษณ์วันที่ 13 พฤษภาคม พ.ศ. 2563)

“ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรจัดกิจกรรมลงพื้นที่ เพื่อพบปะประชาชนในพื้นที่ เพื่อรับทราบข้อปัญหาความเดือดร้อน และความต้องการของประชาชน”

(ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 4, สัมภาษณ์วันที่ 13 พฤษภาคม พ.ศ. 2563)

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรเน้นการพัฒนาด้านการส่งเสริมอาชีพและสร้างรายได้ให้แก่กลุ่มสตรี การสนับสนุนและพัฒนาการรวมกลุ่มอาชีพ การสร้างและขยายเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง โดยการพิจารณาสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินโครงการให้มากขึ้น”

(ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 5, สัมภาษณ์วันที่ 13 พฤษภาคม พ.ศ. 2563)

“หน่วยงานราชการทุกหน่วยงาน ควรมีการกำหนดนโยบายที่ชัดเจนเกี่ยวกับการดูแลประชาชนตั้งแต่แรกเกิดจนถึงวัยเด็ก การดูแลและพัฒนาเด็กในวัยเรียน การพัฒนาเยาวชน การจัดสวัสดิการสังคมสำหรับคนวัยทำงาน การจัดสวัสดิการสังคมและดูแลกลุ่มผู้พิการ ให้ประชาชนอย่างมีคุณภาพและทั่วถึง”

(ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 6, สัมภาษณ์วันที่ 14 พฤษภาคม พ.ศ. 2563)

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอนิคมน้ำอุ่น จังหวัดสงขลา ทุกแห่ง ควรตรวจสอบและจัดบริการการสวัสดิการเพื่อพัฒนา เด็ก สตรี คนชรา ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาสที่ตกการสำรวจให้ทั่วถึง และดำเนินการช่วยเหลืออย่างเร่งด่วน ฯลฯ”

(ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 7, สัมภาษณ์วันที่ 14 พฤษภาคม พ.ศ. 2563)

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอนิคมน้ำอุ่น จังหวัดสงขลา ควรให้ความสำคัญเกี่ยวกับการดูแลตั้งแต่อยู่ในครรภ์มารดาจนถึงวัยเด็ก การดูแลและพัฒนาเด็กในวัยเรียน การพัฒนาเยาวชน การจัดสวัสดิการสังคมสำหรับคนวัยทำงาน การจัดสวัสดิการสังคมและดูแลกลุ่มผู้พิการ ให้มากขึ้น ฯลฯ”

(ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 8, สัมภาษณ์วันที่ 14 พฤษภาคม พ.ศ. 2563)

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่ง ควรสนับสนุนงบประมาณให้แต่ละหมู่บ้านจัดโครงการและกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ตลอดจนผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรจัดกิจกรรมลงพื้นที่ เพื่อพบปะประชาชนในพื้นที่ เพื่อรับทราบข้อปัญหาความเดือดร้อน และความต้องการของประชาชน”

(ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 9, สัมภาษณ์วันที่ 14 พฤษภาคม พ.ศ. 2563)

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรเน้นการพัฒนาด้านการส่งเสริมอาชีพและสร้างรายได้ การรวมกลุ่มอาชีพ การสร้างและขยายเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง โดยการพิจารณาสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินโครงการให้มากขึ้น ควรส่งเสริมและเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น โดยเฉพาะการพัฒนาคุณภาพชีวิต ให้มากยิ่งขึ้น”

(ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 10, สัมภาษณ์วันที่ 14 พฤษภาคม พ.ศ. 2563)

สรุป แนวทางในการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมνάอัน จังหวัดสกลนคร ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ได้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรสนับสนุนงบประมาณให้แต่ละหมู่บ้านจัดโครงการและกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรจัดกิจกรรมลงพื้นที่ เพื่อพบปะประชาชนในพื้นที่ เพื่อรับทราบข้อปัญหาความเดือดร้อน และความต้องการของประชาชน ควรเน้นการพัฒนาด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาสให้มากที่สุด ควรเน้นการพัฒนาด้านการส่งเสริมอาชีพและสร้างรายได้ให้แก่กลุ่มสตรี การสนับสนุน และพัฒนาการรวมกลุ่มอาชีพ การสร้างและขยายเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง โดยการพิจารณาสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินโครงการให้มากขึ้น และควรส่งเสริมและเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น โดยเฉพาะการพัฒนาคุณภาพชีวิต ให้มากยิ่งขึ้น เพราะประชาชนในแต่ละหมู่บ้านต่างมีแนวคิดและทราบปัญหาในแต่ละหมู่บ้านได้ดีกว่าบุคคลภายนอก

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง อิทธิพลของการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลต่อประสิทธิผล การจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอุ่น จังหวัด สกลนคร ได้ผลสรุป ดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย
2. อภิปรายผลผลการวิจัย
3. ข้อเสนอแนะการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

1. ผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตอำเภอ นิคมน้ำอุ่น จังหวัดสกลนคร มีจำนวนทั้งสิ้น 390 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 242 คน คิดเป็นร้อยละ 62.05 มีอายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 192 คน คิดเป็นร้อยละ 49.23 มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา/ปวช. จำนวน 179 คน คิดเป็นร้อยละ 45.90 ประกอบอาชีพ เกษตรกร มากที่สุด จำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 43.85 มีรายเฉลี่ยต่อเดือน ไม่เกิน 10,000 บาท มากที่สุด จำนวน 231 คน คิดเป็นร้อยละ 59.23 อาศัยอยู่ที่ตำบลนิคมน้ำอุ่น มากที่สุด จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 35.38

2. การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอุ่น จังหวัดสกลนคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.90$) เมื่อ พิจารณารายด้าน พบว่า มีการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลอยู่ในระดับมาก ทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ หลักความรับผิดชอบ ($\bar{X}=4.05$) รองลงมาคือ หลักการมีส่วนร่วม ($\bar{X}=3.93$) หลักนิติธรรม ($\bar{X}=3.91$) หลักความคุ้มค่า ($\bar{X}=3.90$) หลักคุณธรรม ($\bar{X}=3.83$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ หลักความโปร่งใส ($\bar{X}=3.75$) โดยด้านหลักความรับผิดชอบ ซึ่งเป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด เมื่อพิจารณา รายข้อ พบว่า มีการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มี ค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ อบต. ใส่ใจปัญหาสาธารณะของประชาชนในพื้นที่อย่างจริงจัง

($\bar{X}=4.11$) รองลงมาคือ พนักงานและผู้บริหารของ อบต. กระตือรือร้นในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น ($\bar{X}=4.10$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ พนักงานและผู้บริหารของ อบต. รับผิดชอบต่อภาระหน้าที่ของตนเองอย่างจริงจัง ($\bar{X}=4.01$) ส่วนด้านหลักความโปร่งใส ซึ่งเป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ อบต. ประชาสัมพันธ์การจัดกิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ ให้ประชาชนทราบอย่างทั่วถึง ($\bar{X}=3.78$) รองลงมาคือ อบต. ได้รายงานผลการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานโครงการให้ประชาชนทราบอย่างทั่วถึง ($\bar{X}=3.76$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ อบต. ได้ประกาศเผยแพร่ผลการประชุมให้ประชาชนได้รับทราบอยู่เสมอ ($\bar{X}=3.73$)

3. ประสิทธิภาพการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.94$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีประสิทธิภาพในระดับมาก ทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ($\bar{X}=4.19$) รองลงมาคือ ด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ($\bar{X}=4.11$) ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ($\bar{X}=3.93$) ด้านการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมศาสนา จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ($\bar{X}=3.92$) ด้านการจัดระเบียบชุมชนและการรักษาความสงบเรียบร้อย ($\bar{X}=3.87$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการวางแผนส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว ($\bar{X}=3.70$)

โดยด้านโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งเป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีประสิทธิภาพในระดับมาก ทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ อบต. มีการก่อสร้างและบำรุงรักษาถนนเพื่ออำนวยความสะดวก ปลอดภัย ในการใช้สัญจรไปมา ($\bar{X}=4.27$) รองลงมาคือ อบต. มีการจัดเตรียมน้ำสะอาดเพื่อการอุปโภคบริโภคแก่ประชาชน ($\bar{X}=4.22$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ อบต. มีการจัดการแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรอย่างเพียงพอ และมีการขุดลอกแหล่งน้ำที่ตื้นเขิน ($\bar{X}=4.15$) ส่วนด้านการวางแผนส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีประสิทธิภาพในระดับมาก ทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ อบต. ดำเนินการแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจอย่างเป็นรูปธรรม เช่น การจัดตั้งกลุ่มออมทรัพย์ การจัดตั้งกลุ่มอาชีพ ($\bar{X}=3.75$) รองลงมาคือ อบต. กำหนดแผนดำเนินการแก้ไข

ปัญหาทางเศรษฐกิจของประชาชนอย่างเหมาะสม ($\bar{X}=3.72$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ อบต. มีการสนับสนุนงบประมาณเพื่อพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในชุมชน ($\bar{X}=3.68$)

4. การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร ด้านหลักการมีส่วนร่วม (มีค่าเบต้า=.390) หลักความคุ้มค่า (มีค่าเบต้า=.236) หลักนิติธรรม (มีค่าเบต้า=.130) หลักความโปร่งใส (มีค่าเบต้า=.102) มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าความสัมพันธ์ (R) เท่ากับ .618 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์ =.669 ส่วนการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลด้านหลักความรับผิดชอบ และหลักคุณธรรม ไม่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร โดยการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร ด้านหลักการมีส่วนร่วม หลักความคุ้มค่า หลักนิติธรรม และหลักความโปร่งใส สามารถร่วมกันทำนายประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร ได้ร้อยละ 66.40 ส่วนที่เหลือร้อยละ 33.60 เกิดจากอิทธิพลของตัวแปรอื่น ๆ

5. แนวทางในการพัฒนาประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร ได้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรส่งเสริมการประกอบอาชีพเสริมและเพิ่มรายได้แก่ประชาชน โดยเชิญผู้ที่มีความรู้ มาให้ความรู้เกี่ยวกับระบบการค้า การลงทุน การตลาด กับประชาชน ควรจัดให้มีตลาดรองรับผลผลิตทางการเกษตรของเกษตรกรที่อยู่ในพื้นที่ เนื่องจากปัจจุบันผลผลิตทางการเกษตรราคาตกต่ำมาก ทำให้เกษตรกรมีรายได้ไม่เพียงพอต่อการใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน ควรเปิดโอกาสและส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นให้มากยิ่งขึ้น เพราะประชาชนในแต่ละหมู่บ้านต่างมีแนวคิดและทราบปัญหาในหมู่บ้านได้ดีกว่าบุคคลภายนอก ควรจัดเจ้าหน้าที่อาสาสมัครที่คอยดูแลด้านความปลอดภัยให้มากขึ้น ควรจัดโครงการและกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมคุณภาพชีวิต และการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมศาสนา จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนจนมีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเข้าร่วมอย่างทั่วถึง โดยเฉพาะกลุ่มเยาวชนคนรุ่นใหม่

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการวิจัย พบว่า การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำจืด จังหวัดสกลนคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านหลักความรับผิดชอบ ซึ่งเป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ อบต. ใส่ใจปัญหาสาธารณะของประชาชนในพื้นที่อย่างจริงจัง รองลงมาคือ พนักงานและผู้บริหารของ อบต. กระตือรือร้นในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น ส่วนข้อที่มีค่าน้อยที่สุด คือ พนักงานและผู้บริหารของ อบต. รับผิดชอบต่อภาระหน้าที่ของตนเองอย่างจริงจัง ส่วนด้านหลักความโปร่งใส ซึ่งเป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ อบต. ประชาสัมพันธ์การจัดกิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ ให้ประชาชนทราบอย่างทั่วถึง รองลงมาคือ อบต. ได้รายงานผลการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานโครงการให้ประชาชนทราบอย่างทั่วถึง ส่วนข้อที่มีค่าน้อยที่สุด คือ อบต. ได้ประกาศเผยแพร่ผลการประชุมให้ประชาชนได้รับทราบอยู่เสมอ

ผลการวิจัยในครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธรรมพงศ์ วงษ์สวัสดิ์ (2560, บทคัดย่อ) ผลการวิจัยการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลท่านางงามมีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงจากค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปหาน้อยพบว่า อันดับหนึ่ง คือ ด้านหลักความโปร่งใส รองลงมาคือ ด้านหลักการมีส่วนร่วม ด้านหลักนิติธรรม ด้านหลักคุณธรรมด้านหลักความรับผิดชอบ และอันดับสุดท้ายคือ ด้านหลักความคุ้มค่า สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชีรเดช สนองทวีพร (2560, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา การบริหารจัดการโดยหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการโดยหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชชาติชัย อุดมกิจมงคล (2561, บทคัดย่อ) ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลในเขตจังหวัดสกลนครในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ผลการวิจัยพบว่า เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านหลักนิติธรรม (ค่าเฉลี่ย=3.73) รองลงมาคือ ด้านหลักการมี

ส่วนร่วม (ค่าเฉลี่ย= 3.71) ด้านหลักความโปร่งใส (ค่าเฉลี่ย=3.64) ด้านหลักความคุ้มค่า (ค่าเฉลี่ย=3.63) ด้านหลักความรับผิดชอบ (ค่าเฉลี่ย=3.60) และด้านหลักคุณธรรม (ค่าเฉลี่ย=3.49) สอดคล้องกับงานวิจัยของ อุทัย จันทรรัตน์กานต์ (2559, บทคัดย่อ) ผลการวิจัยพบว่า หลักธรรมาภิบาลของเทศบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า หลักความโปร่งใสอยู่ในระดับมากที่สุดรองลงมาได้แก่ หลักความรับผิดชอบต่อหลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักการมีส่วนร่วม และหลักความคุ้มค่าตามลำดับ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมชาย น้อยน้ำ (2559, บทคัดย่อ) ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลในภาพรวมอยู่ในระดับสูง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.71 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล มากที่สุดคือ หลักนิติธรรม ในส่วนประสิทธิผลของการบริหารงานตามหลักของธรรมาภิบาลนั้น พบว่า ประสิทธิภาพของการบริหารงานตามหลักการประเมินแห่งดุลยภาพในภาพรวมอยู่ในระดับสูง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.76

จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร ทั้ง 4 แห่ง ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลนิคมน้ำอูน องค์การบริหารส่วนตำบลหนองปลิง องค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณคาม และองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัว ได้ให้ความสำคัญกับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล เป็นอย่างมาก เนื่องจากการที่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จะสามารถบริหารจัดการกิจการตามอำนาจหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลได้นั้น สิ่งที่ต้องคำนึงคือ การยึดหลักบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี หรือ ที่เรียกว่า หลักธรรมาภิบาล “Good governance” โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการกำกับดูแล และสนับสนุนการบริหารงานองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นโดยยึดหลักนิติธรรมและคุณธรรม มีความโปร่งใส มีความรับผิดชอบ บริหารจัดการ และใช้ทรัพยากรที่มีอย่างจำกัดให้คุ้มค่าและมีประสิทธิภาพ เปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นและองค์กรที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมกับองค์การบริหารส่วนตำบลโดยการกำกับ ดูแล และสนับสนุนการบริหารงาน องค์การบริหารส่วนตำบลเจริญก้าวหน้าตามเจตนารมณ์ของการกระจายอำนาจ ผลประโยชน์สูงสุดก็จะตกแก่ประชาชน

ธรรมาภิบาลจัดเป็นแนวคิดสำคัญในการบริหารงานและการปกครองในปัจจุบัน เพราะโลกปัจจุบันได้หันไปให้ความสนใจกับเรื่องของโลกาภิวัตน์และธรรมา

ภิบาลหรือการบริหารจัดการที่ดีมากขึ้น แทนการสนใจเรื่องการพัฒนาอุตสาหกรรมดังแต่ก่อน เพราะกระแสการพัฒนาเศรษฐกิจมีความสำคัญกระทบถึงกัน การติดต่อสื่อสาร การดำเนินกิจกรรมในที่หนึ่งมีผลกระทบต่ออีกที่หนึ่ง การพัฒนาเรื่องของการเมือง การปกครองได้มุ่งให้ประชาชนเป็นศูนย์กลางมากขึ้น หากจะให้ประเทศมีการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน การมุ่งดำเนินธุรกิจ หรือปฏิบัติราชการต่าง ๆ โดยไม่ให้ความสนใจถึงเรื่องของสังคม ประชาชน และสิ่งแวดล้อมจึงเป็นไปได้ก็อีกต่อไป การมีการบริหารจัดการที่ดีจึงเข้ามาเป็นสิ่งที่ทุกภาคส่วนให้ความสำคัญและเริ่มมีการนำไปปฏิบัติกันมากขึ้น ดังกล่าวแล้ว ธรรมาภิบาลหรือการบริหารจัดการที่ดี เป็นประเด็นที่อยู่ในความสนใจของประชาชน โดยเฉพาะข้าราชการ และพนักงานบริษัทเอกชนเพราะธรรมาภิบาลเป็นการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ตั้งมั่นอยู่บนหลักการบริหารงานที่เที่ยงธรรม สุจริต โปร่งใส ตรวจสอบได้ มีจิตสำนึกในการทำงาน มีความรับผิดชอบในสิ่งที่ได้กระทำ พร้อมตอบคำถามหรือตอบสนองต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและพร้อมรับผิดชอบ มีศีลธรรม จริยธรรมในการทำงาน การคำนึงถึงการมีส่วนร่วมในการรับรู้ ตัดสินใจ ดำเนินการและประเมินผล ตลอดจนจนร่วมรับผลจากการตัดสินใจร่วมกัน มีการส่งเสริมสถานภาพหญิงชาย และการให้ความสำคัญกับกลุ่มต่าง ๆ รวมทั้งคนด้อยโอกาส ตลอดจนจนการ สร้างความเท่าเทียมกันทางสังคมในการรับโอกาสต่าง ๆ ที่ประชาชนพึงจะได้รับจากรัฐอีกด้วย ธรรมาภิบาลเป็นทั้งหลักการ กระบวนการและเป็นเป้าหมายไปในตัว การมีธรรมาภิบาลอาจนำมาสู่การมีประชาธิปไตยที่สมบูรณ์ได้ในที่สุดและการมีประชาธิปไตยก็นำมาสู่การมีผลทางสังคมคือมีการพัฒนาประเทศไปในทางที่สร้างความสะดวกสบายอย่างต่อเนื่องและสภาพร ตลอดจนนำมาสู่การแก้ปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นได้โดยสันติวิธี

2. ประสิทธิภาพการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า มีประสิทธิภาพในระดับมาก ทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน รองลงมาคือ ด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ด้านการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมศาสนา จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านการจัดระเบียบชุมชนและการรักษาความสงบเรียบร้อย ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการวางแผนส่งเสริมการลงทุน

พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว โดยด้านโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งเป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีประสิทธิผลในระดับมาก ทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ อบต. มีการก่อสร้างและบำรุงรักษาถนนเพื่ออำนวยความสะดวก ปลอดภัย ในการใช้สัญจรไปมา รองลงมาคือ อบต. มีการจัดเตรียมน้ำสะอาดเพื่อการอุปโภคบริโภค แก่ประชาชน ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ อบต. มีการจัดการแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร อย่างเพียงพอ และมีการขุดลอกแหล่งน้ำที่ตื้นเขิน ส่วนด้านการวางแผนส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีประสิทธิผลในระดับมาก ทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ อบต. การดำเนินการ แก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจอย่างเป็นรูปธรรม เช่น การจัดตั้งกลุ่มออมทรัพย์ การจัดตั้งกลุ่ม อาชีพ รองลงมาคือ อบต. กำหนดแผนดำเนินการแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจของประชาชน อย่างเหมาะสม ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ อบต. มีการสนับสนุนงบประมาณเพื่อ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในชุมชน

ผลการวิจัยในครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ กมลลักษณ์ ธนานันต์เมธี (2558, บทคัดย่อ) ผลการศึกษาพบว่า ประสิทธิภาพองค์การขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตภาคเหนือ อยู่ในระดับสูง สอดคล้องกับงานวิจัยของ อุทัย จันทรรัตน์กานต์ (2559, บทคัดย่อ) ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของเทศบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของชาติชัย อุดมกิจมงคล (2561, บทคัดย่อ) ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพการบริหารงานอยู่ในระดับมาก ทุกด้าน

จากผลการวิจัยที่ได้ แสดงให้เห็นว่า องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขต อำเภอนิคมน้ำจืด จังหวัดสกลนคร ทั้ง 4 แห่ง ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลนิคมน้ำจืด องค์การบริหารส่วนตำบลหนองปลิง องค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณคาม และองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัว มีการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ ที่บัญญัติไว้ใน พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์การปกครองส่วน ท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ได้แก่ มีการใช้จ่ายงบประมาณครบตามแผนพัฒนาของ อบต. เช่น มีการสร้างถนนครบจำนวนตามแผนพัฒนาตำบล การจัดให้มีการซ่อมแซมดูแลรักษาถนน ให้ใช้การได้ดีอย่างสม่ำเสมอซึ่งประชาชนได้รับความสะดวกในการเดินทางภายในเขต อบต. ด้านการรักษาความสะอาดของถนนหรือทางเดิน ที่สาธารณะ รวมทั้งการกำจัดขยะ มูลฝอย และสิ่งปฏิกูล มีการทำความสะอาดถนนและที่สาธารณะเป็นประจำ จัดให้มี

ภาชนะรองรับขยะสำหรับประชาชนอย่างเพียงพอ มีการจัดกิจกรรมรณรงค์รักษาความสะอาดเป็นประจำทุกเดือนและมีการประสานงานร่วมมือกับหน่วยราชการในเขต อบต. ในการรักษาความสะอาด ด้านการป้องกันและระงับโรคติดต่อ มีการกำจัดขยะและป้องกันโรคไข้เลือดออกเป็นประจำทุกปี จัดให้มีการฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าเป็นประจำทุกปีและมีการอบรมประชาชนให้มีความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคติดต่อเป็นประจำทุกปี ด้านการจัดให้มีเครื่องใช้ในการดับเพลิง จัดให้มีรถดับเพลิงอย่างเพียงพอ จัดให้มีเครื่องวัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการดับเพลิงอย่างเพียงพอและทันสมัย ด้านการให้ราษฎรได้รับการศึกษาอบรม มีการจัดการอบรมประชาชนเพื่อให้ได้รับความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ และให้ความร่วมมือช่วยเหลือ สนับสนุนโรงเรียนหรือสถานศึกษาในเขตพื้นที่ ด้านการส่งเสริม และพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ มีการจัดกิจกรรมของกลุ่มสตรีและเยาวชน จัดให้มีการช่วยเหลือกิจกรรมของศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียน จัดให้มีการสงเคราะห์ผู้สูงอายุอย่างสม่ำเสมอ และจัดโครงการช่วยเหลือผู้พิการทุกปีด้านการบำรุงศิลปะจารีตประเพณีของท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น อบต. ได้เป็นศูนย์รวมในการจัดประเพณีต่าง ๆ ของหมู่บ้านในเขต องค์การบริหารส่วนตำบล ทุกปีและจัดให้มีกิจกรรมเพื่อรณรงค์การสืบทอดประเพณีหรือวัฒนธรรมท้องถิ่น เป็นต้น

3. จากผลการวิจัย พบว่า การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำจืด จังหวัดสกลนคร ด้านหลักการมีส่วนร่วม (มีค่าเบต้า=.390) หลักความคุ้มค่า (มีค่าเบต้า=.236) หลักนิติธรรม (มีค่าเบต้า=.130) หลักความโปร่งใส (มีค่าเบต้า=.102) มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำจืด จังหวัดสกลนคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์ =.664 โดยสามารถร่วมกันทำนายประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำจืด จังหวัดสกลนคร ได้ร้อยละ 66.40

ผลการวิจัยในครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ อุทัย จันทรัตน์กานต์ (2559, บทคัดย่อ) ผลการวิจัยพบว่า หลักธรรมาภิบาลส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิผลของเทศบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยหลักความโปร่งใสส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิผลของเทศบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี สูงสุด และหลักนิติธรรม ส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิผลของเทศบาลในเขตอำเภอ

เมือง จังหวัดปทุมธานี ต่ำสุด โดยที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลของเทศบาลในเขต
อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี ได้ร้อยละ 68.20 สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมชาย น้อยฉ่ำ
(2559, บทคัดย่อ) ผลการวิจัย พบว่า การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล
มีความสัมพันธ์ กับประสิทธิผลในการบริหารงานตามหลักการประเมินแห่งดุลยภาพ และ
ยังพบว่าหลักธรรมาภิบาล สามารถส่งผลกับประสิทธิผลในการบริหารงานตามหลักการ
ประเมินแห่งดุลยภาพ โดยใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ อย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ กมลลักษณ์ ธนानันต์เมธี (2558, บทคัดย่อ)
ผลการวิจัยพบว่า ธรรมาภิบาลและวัฒนธรรมองค์การมีอิทธิพลต่อประสิทธิผลองค์การ
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยร้อยละ 12.00 ของความแปรปรวนของประสิทธิผลองค์การ
สามารถถูกอธิบายโดย ธรรมาภิบาลและวัฒนธรรมองค์การ และมีค่าดัชนีความเหมาะสม
2/df เท่ากับ 2.583 ค่า RMSEA เท่ากับ 0.063 ค่า CFI เท่ากับ 0.972 และค่า NNFI เท่ากับ
0.960 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชชาติชัย อุดมกิจมงคล (2561, บทคัดย่อ) ผลการวิจัย
พบว่า ปัจจัยบางประการของการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลที่มีอิทธิพลต่อ
ประสิทธิผลการบริหารงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ปัจจัยเกี่ยวกับการ
บริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล 5 ด้าน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านหลัก
ความคุ้มค่า มีค่าสัมประสิทธิ์มากที่สุดเท่ากับ 0.55 รองลงมาคือ ด้านหลักความ
รับผิดชอบ มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.16 ด้านหลักคุณธรรม มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.14
ด้านความโปร่งใส มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.10 และด้านหลักการมีส่วนร่วมมีค่า
สัมประสิทธิ์น้อยที่สุดเท่ากับ 0.09 โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ หรือ ตัวแปร
อิสระทั้งหมดสามารถอธิบายความผันแปรของตัวแปรตาม (R^2) เท่ากับ 0.88 และสามารถ
ทำนายค่าสมการของการวิเคราะห์เท่ากับ 0.94 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ
กิตติ์รวิ เลขะกุล, นิวัฒน์ สวัสดิ์แก้ว และศรัญลักษณ์ เทพวารินทร์ (2561, บทคัดย่อ)
ผลจากการวิจัย พบว่า ธรรมาภิบาลด้านหลักการบริหารจัดการส่งผลต่อประสิทธิผล
องค์การของเทศบาลในเขตภาคใต้ของประเทศไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
โดยปัจจัยดังกล่าวสามารถรวมกันอธิบายประสิทธิผลองค์การของเทศบาลได้ร้อยละ
56.80

จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า หลักธรรมาภิบาล เป็นแนวคิดสำคัญในการ
บริหารงานและการปกครองในปัจจุบัน โดยผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และ
บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต่างให้ความสำคัญในการใช้หลักธรรมาภิบาลใน

การบริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ดีมีประสิทธิภาพ ทำให้การปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สำเร็จตามเป้าหมาย การปฏิบัติงานของบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นไปตามระเบียบของทางราชการและตามเกณฑ์การประเมินผลการปฏิบัติงาน ผู้บริหารใช้หลักคุณธรรมในการบริหารงาน โดยยึดหลักคุณธรรม มีความซื่อสัตย์ สุจริต เทียบธรรม ให้การสนับสนุนบุคลากรอย่างทั่วถึง บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเที่ยงธรรม นอกจากนี้ก็ใช้หลักคุณธรรมในการบริหารงานความสัมพันธ์กับชุมชน ผู้บริหารมีการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา มีการเผยแพร่ข่าวสารและประชาสัมพันธ์ความก้าวหน้าในการดำเนินงานของเทศบาล สถานศึกษาให้แก่ชุมชนทราบโดยทั่วถึงกัน อย่างตรงไปตรงมา ตรวจสอบได้ และให้ความสำคัญของการมีส่วนร่วมของประชาชน และชุมชน เปิดโอกาสให้ประชาชน ได้มีโอกาสร่วมวางแผน กำหนดนโยบายการดำเนินงาน ร่วมแสดงความคิดเห็น ร่วมตัดสินใจ การบริหารงานโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการใช้งบประมาณ การใช้ทรัพยากรต่าง ๆ เป็นไปด้วยความคุ้มค่า ดังนั้น หากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอนิคมน้ำจืด จังหวัดสกลนคร มีการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล ย่อมจะส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะและการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำจืด จังหวัดสกลนคร เป็นอย่างยิ่ง

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำจืด จังหวัดสกลนคร ควรเสริมสร้างการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ด้านหลักความโปร่งใส มากที่สุด โดยควรประกาศเผยแพร่ผลการประชุมให้ประชาชนได้รับทราบอยู่เสมอ เปิดเผยข้อมูลด้านการบริหารงบประมาณและข่าวสารเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง ให้ประชาชนทราบอย่างทั่วถึง และด้านหลักคุณธรรม โดยมุ่งผลประโยชน์ของประชาชนส่วนรวมเป็นหลักและบริหารงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริตยึดมั่นในหลักคุณธรรมและจริยธรรม

1.2 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำจืด จังหวัดสกลนคร ควรพัฒนาประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะ ด้านการวางแผนส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว โดยควรมีการสนับสนุนงบประมาณเพื่อพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในชุมชน กำหนดแผนการลงทุนภาคเกษตรกรรมที่ปลอดภัยได้มาตรฐาน และจัดกิจกรรม

ส่งเสริมให้ประชาชนประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการจัดระเบียบชุมชนและการรักษาความสงบเรียบร้อย โดยการส่งเสริมสนับสนุนและป้องกันปัญหาเสพติดและลดอัตราการติดยาเสพติดในชุมชน ดำเนินการฝึกอบรมเกี่ยวกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้กับประชาชนในพื้นที่เพื่ออำนวยความสะดวกด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ด้านการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมศาสนา จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยการจัดการดูแลโบราณสถาน โบราณวัตถุ และสถานที่สำคัญทางศาสนา และการส่งเสริมอนุรักษ์สืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น และด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต โดยให้ความสำคัญในการส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมผู้ป่วยเอดส์ การสนับสนุนพัฒนาการรวมกลุ่มอาชีพ และการส่งเสริมอาชีพเพื่อสร้างรายได้ให้แก่กลุ่มสตรี

1.3 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร ควรเน้นและให้ความสำคัญเกี่ยวกับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ด้านหลักการมีส่วนร่วม หลักความคุ้มค่า หลักนิติธรรม และหลักความโปร่งใส ให้มากที่สุด เนื่องจากเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามลำดับ และควรเน้นเสริมสร้างและพัฒนาการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ด้านหลักความรับผิดชอบ และหลักคุณธรรม เนื่องจากเป็นตัวแปรที่ยังไม่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร

1.4 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร ควรส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินการโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ให้เป็นรูปธรรม ให้หมู่บ้านมีการจัดตั้งกลุ่มออมทรัพย์ การจัดตั้งกลุ่มอาชีพ ส่งเสริมให้ประชาชนประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียง และควรสนับสนุนงบประมาณเพื่อส่งเสริมการสร้างรายได้ให้กับประชาชน ให้แก่หมู่บ้านทุกหมู่บ้าน

1.5 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร ควรจัดเจ้าหน้าที่อาสาสมัครที่คอยดูแลด้านความปลอดภัยให้มากขึ้น รวมทั้งการส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรม อปพร. ควรพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชนและรักษาความสงบเรียบร้อย โดยการส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมป้องกันและให้การช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติทางธรรมชาติ ให้มีการฝึกอบรมเกี่ยวกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้กับประชาชนในพื้นที่ โดยบูรณาการร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยการสร้างเครือข่ายชุมชน

1.6 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร ควรส่งเสริมสนับสนุนให้แต่ละหมู่บ้านจัดกิจกรรมงานประเพณีประจำปี การอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรมศาสนาและประเพณีที่ดั้งเดิมของท้องถิ่น และควรส่งเสริมสนับสนุนให้มีการ ส่งเสริมจริยธรรมคุณธรรม และศีลธรรมอันดีของครอบครัวและชุมชนโดยการประสาน ความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ ในพื้นที่ เช่น บ้าน วัด โรงเรียน เพื่อจัดกิจกรรมโครงการ เพื่อปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมให้กับประชาชน

1.7 ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรจัดกิจกรรมลงพื้นที่เพื่อพบปะ ประชาชนในพื้นที่ เพื่อรับทราบข้อปัญหาความเดือดร้อน และความต้องการของประชาชน ควรเน้นการพัฒนาด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส เน้นการพัฒนาด้านการส่งเสริมอาชีพและสร้างรายได้ให้แก่กลุ่มสตรี การสนับสนุน และ พัฒนาการรวมกลุ่มอาชีพ การสร้างและขยายเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง โดยการพิจารณา สนับสนุนงบประมาณในการดำเนินโครงการให้มากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำการศึกษาวิจัยเรื่องดังกล่าว โดยทำการเปรียบเทียบกับพื้นที่ อื่น ๆ ในจังหวัดสกลนคร เพื่อที่จะได้ทราบถึงอิทธิพลของการบริหารงานตามหลักธรรมาภิ บาลต่อประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน อื่น ๆ

2.2 ควรมีการศึกษาเชิงคุณภาพ เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับการ บริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล และประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร เป็นข้อมูลเชิงประจักษ์ มากขึ้น

2.3 ควรมีการศึกษาตัวแปรอื่น ๆ เช่น ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ของผู้บริหาร การสร้างทีมงานของผู้บริหาร การทำงานเป็นทีม (Team Work) ที่มีผลต่อ ประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลลักษณ์ ธนानันต์เมธี. (2558). อิทธิพลของธรรมาภิบาลและวัฒนธรรมองค์การที่ส่งผลต่อประสิทธิผลองค์การขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตภาคเหนือของประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาการบริหารการพัฒนาองค์การ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเจ้าพระยา
- กระทรวงมหาดไทย. (2550). คู่มือการปฏิบัติงานการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล. กรุงเทพฯ: อสารักษาดินแดน.
- _____. (2551). พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: อสารักษาดินแดน.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2557). การวิเคราะห์สถิติ: สถิติสำหรับการบริหารและการวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: ภาควิชาสถิติ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กิตติ์วี เลชะกุล, นิวัฒน์ สวัสดิ์แก้ว และศรัณวลักษณ์ เทพวารินทร์. (2561). ธรรมาภิบาลวัฒนธรรมองค์การ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลองค์การของเทศบาลในเขตภาคใต้ของประเทศไทย. รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ: คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาดไทย.
- โกวิท พวงงาม. (2549). การปกครองท้องถิ่นไทย. กรุงเทพมหานคร: บริษัทสำนักพิมพ์วิญญูชน จำกัด.
- _____. (2552). การปกครองท้องถิ่นไทย. กรุงเทพมหานคร: เดือนตุลา.
- จุฬาลักษณ์ บารมี. (2551). สถิติเพื่อการวิจัยทางสุขภาพ และการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม SPSS. ชลบุรี: คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ชนะศักดิ์ ยูวบูรณ์. (2543). กระทรวงมหาดไทยกับการบริหารจัดการที่ดีในการปกครองที่ดี (Good Governance). กรุงเทพฯ: บพิธการพิมพ์.
- ชัยภรณ์ ถนอมศรีเดชชัย. (2558). การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลบึงกาสาม อำเภอหนองเสือ จังหวัดปทุมธานี. วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.

- ชาติชัย อุดมกิจมงคล. (2561). *อิทธิพลของการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ต่อประสิทธิผลการบริหารงานของเทศบาลตำบลในจังหวัดสกลนคร*. รายงานการวิจัย. สกลนคร: สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะวิทยาการ จัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ชาญชัย แสงศักดิ์. (2542). *กฎหมายเกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดิน*. กรุงเทพฯ: นิติธรรม.
- ชูวงศ์ ฉายะบุตร. (2557). *การปกครองท้องถิ่นไทย*. กรุงเทพฯ: พิมพ์เศศการพิมพ์.
- ณัฐปรายย์ ชัยสินคุณานนท์ (2554). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นของ องค์การบริหารส่วนตำบลสนามตม อำเภอภูเรือ จังหวัดเลย*. การศึกษาค้นคว้าอิสระรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชานโยบายสาธารณะ. มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ดิน ปรัชญพฤทธิ. (2551). *การบริหารการพัฒนา ความหมาย เนื้อหา แนวทางและ ปัญหา* (พิมพ์ครั้งที่ 12). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ที่ทำการปกครองอำเภอนิคมน้ำอูน. (2562). *ข้อมูลพื้นฐานอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัด สกลนคร*. สกลนคร: ที่ทำการปกครองอำเภอนิคมน้ำอูน.
- เทอดเกียรติ โฟศาลอัชพงษ์. (2558). *ประสิทธิผลการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลของ กรุงเทพมหานคร*. การค้นคว้าอิสระ รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี.
- ธงชัย สันติวงษ์. (2541). *การวัดประสิทธิผลองค์กร*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- _____. (2555). *พฤติกรรมบุคคลในองค์กร*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เจริญพัฒน์.
- ธนวัฒน์ คำภีลานนท์. (2550). *การมีส่วนร่วมของกรรมการชุมชน ในการพัฒนาท้องถิ่น เขตเทศบาลเมืองคูคต จังหวัดปทุมธานี*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร์ มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- ธรรคพงศ์ วงษ์สวัสดิ์. (2560). *การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหาร ส่วนตำบลท่านางงาม อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก*. วิทยานิพนธ์ รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต. พิษณุโลก: วิทยาลัยทองสุข.
- ธีรเดช สนองทวีพร. (2560). *การบริหารจัดการโดยหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหาร ส่วนจังหวัดนนทบุรี*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยเกริก.

- นพพร ณะชัยพันธ์. (2550) *สถิติเบื้องต้นสำหรับการวิจัย*. กรุงเทพฯ: วิทญพัฒน์.
- นราธิป ศรีราม. (2554). *หลักการบริหารท้องถิ่น หน่วยที่ 3*. นนทบุรี:
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- บังอร กันสุข. (2554). *การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลท่าแร่*.
วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏ
สกลนคร.
- บัณฑิต ล่ำซ่า. (2550). *กลยุทธ์การบริหารจัดการธุรกิจเงินแสนล้านของ บัณฑิต ล่ำซ่า*.
กรุงเทพฯ: อนิเมทกรุ๊ป.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2553). *สถิติวิเคราะห์เพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 5*. กรุงเทพฯ:
เรือนแก้วการพิมพ์.
- บุญฤทธิ์ เกตุจำนง. (2550). *การนำหลักธรรมาภิบาลไปใช้ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น :*
ศึกษากรณี เทศบาลนครนนทบุรี. ปัญหาพิเศษ (รัฐประศาสนศาสตร
มหาบัณฑิต) มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ปฐม มณีโรจน์. (2554). *สาธารณคดี : ภาครัฐในมุมมองกฎหมายการเมืองและการ*
บริหาร. กรุงเทพฯ: สุภาพรการพิมพ์,
- ประกาพันธ์ สุธรรมแปง. (2555). *ความสัมพันธ์ระหว่างธรรมาภิบาลกับประสิทธิผลของ*
องค์การบริหารส่วนตำบลสองดาว. วิทยานิพนธ์ รัฐประศาสนศาสตร
มหาบัณฑิต. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ประภาส วรรณทอง. (2558). *การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบล*
นาคู อำเภอนาคู จังหวัดกาฬสินธุ์. การค้นคว้าอิสระรัฐประศาสนศาสตร
มหาบัณฑิต. มหาสารคาม: วิทยาลัยการเมืองการปกครอง, มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม.
- ประวิช นิลวัชรมณี. (2558). *การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลนคร*
สุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี. สารนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต.
ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น.
- ประหยัด หงส์ทองคำ. (2541). *การปกครองท้องถิ่นไทย*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

- เปรมสุริย์ เชื้อมทอง. (2561). *จิตลักษณะของผู้บริหารและสภาวะการณ์ของกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลของโรงเรียน*. ปรินญาณิพนธ์การศึกษาดุขฎฐิบัณฑิต สาขาพัฒนศึกษาศาสตร์. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พงษ์เทพ จันทสุวรรณ. (2553). *ประสิทธิผลขององค์การ: ปฏิบัติแห่งมโนทัศน์*. วารสารร่มพฤกษ์, 28(3), 134-182.
- _____. (2554). *ภาวะผู้นำ วัฒนธรรมองค์การกับประสิทธิผลขององค์การของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร : ตัวแบบสมการโครงสร้าง*. ดุขฎฐิบัณฑิต ปร.ด. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- พลู เดชะรินทร์. (2557). *การวางแผนเชิงยุทธศาสตร์*. กรุงเทพฯ: สำนักงาน ก.พ.ร. เอกสารประกอบคำบรรยาย PMQA.
- พิชิต ฤทธิจัญญ. (2557). *เทคนิคการประเมินโครงการ*. กรุงเทพฯ: เฮ้าส์ ออฟ เคอร์มิสท์.
- พิสิทธิ์ อุดชาชน, ฉัตรชัย ศรีแก้ว, คำหล้า ทามะวง, และบุษบาวรรณ โพธิ์ศรี. (2558). *ความคิดเห็นของประชาชนต่อการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารงานของเทศบาลตำบลบ้านฝาง อำเภอบ้านฝาง จังหวัดขอนแก่น*. งานวิจัย หลักสูตรรัฐศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.
- ภรณ์ กิรต์บุตร. (2557). *การประเมินประสิทธิผลขององค์การ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- ภัทราวดี พรหมสุวรรณ. (2548). *การศึกษาปัจจัยสนับสนุนในการนำแนวคิด Balanced Scorecard มาใช้ในการประเมินผลการปฏิบัติงาน*. วิทยานิพนธ์ กจ.ม. (การจัดการทรัพยากรมนุษย์). มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ภัทรพร เกษสังข์. (2549). *การวิจัยทางการศึกษา*. เลย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- เยาวลักษณ์ ชาวบ้านโพธิ์. (2559). *ความเป็นธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี*. สารนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น.
- รสนันท์ รัตนเสริมพงศ์. (2551). *การบริหารงานภาครัฐ*. พิมพ์ครั้งที่ 4. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

- _____. (2552). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น: กรณีศึกษาเทศบาลตำบลในเขตอำเภอเสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา*. วิทยานิพนธ์ รป.ม. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- รัชยา ภัคดีจิตต์. (2557). *ธรรมาภิบาลเพื่อการบริหารจัดการภาครัฐและภาคเอกชน*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รัตน์ดิกรณ์ จินบุตร. (2552). *ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอโพนสวรรค์ จังหวัดนครพนม*. วิทยานิพนธ์ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2546*. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่น.
- รุ่ง แก้วแดง และชัยณรงค์ สุวรรณสาร. (2553) *แนวคิดกับประสิทธิผลและประสิทธิผลขององค์กรในการประมวลสาระชุดทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการบริหารการศึกษา หน่วยที่ 11*. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, ม.ป.ป.
- ลิขิต ธีรเวคิน. (2540). *วิวัฒนาการการเมืองการปกครองของไทย*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วันดี บุญยิ่ง. (2549). “การวางแผนกลยุทธ์” ในการถ่ายทอดตัวชี้วัดและเป้าหมายระดับองค์กรสู่ระดับบุคคล. (ธันวาคม 2549). กรุงเทพฯ: กองแผนงาน สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- วาสนา ประเสริฐ. (2557). *การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองสาม อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี*. วิทยานิพนธ์ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. ปทุมธานี: วิทยาลัยบริหารรัฐกิจและรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต.
- วิทยา ด่านธำรงกุล. (2550). *การบริหาร*. กรุงเทพฯ: เวิร์ดเวฟ เอ็ดดูเคชั่น.
- วิทยา แสหนทวิสุข. (2557). *การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลในความคิดเห็นของประชาคมหมู่บ้านขององค์การบริหารส่วนตำบลกุดฉิม อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

- วีระ หาญกัน. (2558). *การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง อำเภอแม่เมาะ จังหวัดลำปาง*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. ลำปาง: มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง.
- วุฒิสาร ตันไชย. (2552). *ทิศทางการปกครองท้องถิ่นไทย บนเส้นทาง การพัฒนาประชาธิปไตย: กรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ: จรัสสนิทวงศ์การพิมพ์.*
- ศุภชัย ยาวะประภาส. (2550). *การบริหารงานบุคคลภาครัฐไทย: กระแสใหม่และสิ่งท้าทาย*. กรุงเทพฯ : จุดทอง.
- สมคิด บางโม. (2558). *องค์การและการจัดการ*. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: วิทยพัฒน์.
- สมคิด เลิศไพฑูรย์. (2550). *กฎหมายการปกครองท้องถิ่น*. กรุงเทพฯ: ธรรมมลการพิมพ์.
- สมชาย น้อยฉ่ำ. (2559). *ธรรมาภิบาลกับประสิทธิผลในการบริหารงานตามหลักการประเมินแห่งคุณภาพของเทศบาลนครเจ้าพระยาสุรศักดิ์ อำเภอสว่างวีระ จังหวัดชลบุรี*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม.
- สมาน รังสิโยกฤษฎ์ และสุธี สุทธิสมบูรณ์. (2544). *การบริหารงานบุคคล*. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน.
- สุรินทร์ธร ศิธรกุล. (2557). *ผู้นำการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- เสาวพงษ์ ยมาพัฒน์. (2550). *การศึกษาองค์ประกอบ และรูปแบบการประเมินผลการปฏิบัติราชการ โดยใช้เครื่องมือ บาลานซ์ สกอร์การ์ด: กรณีศึกษาสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์*. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ. (2551). *คู่มือการบริหารการเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศในการปฏิบัติราชการของหน่วยงานภาครัฐ*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.).
- _____. (2552). *คู่มือการจัดระดับการกำกับดูแลองค์กรภาครัฐตามหลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance Rating)*. กรุงเทพฯ : บริษัท ฟรีเมียร์ โพร จำกัด.

- _____. (2553). *คู่มือการจัดระดับการกำกับดูแลองค์การภาครัฐตามหลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance Rating)*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : บริษัท พรีเมียร์ โพร จำกัด.
- _____. (2555). *คู่มือการบริหารการเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศในการปฏิบัติราชการของหน่วยงานภาครัฐ*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.).
- สำนักทะเบียนอำเภอนิคมน้ำอุ่น. (2562). *ข้อมูลทะเบียนราษฎร อำเภอนิคมน้ำอุ่น จังหวัดสกลนคร*. สกลนคร: สำนักทะเบียนอำเภอนิคมน้ำอุ่น จังหวัดสกลนคร.
- อโนทัย ตรีวานิช. (2552). *สถิติธุรกิจ*. ขอนแก่น: สำนักพิมพ์ ขอนแก่นการพิมพ์.
- อรทัย ทวีระวงษ์. (2557). *การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอพนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี*. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. กาญจนบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี.
- อดิพงษ์ ลูติพิทยา. (2550). *ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลกระสัง อำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์*. ภาคนิพนธ์ คณะพัฒนาลังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- อริย์รัช แก้วเกาะสะบ้า. (2560). *หลักธรรมาภิบาลในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560*. กรุงเทพฯ: สำนักวิชาการ, สำนักงานสภาผู้แทนราษฎร.
- อิสรา ป้องกัน. (2559). *การบริหารจัดการที่ดีในการจัดบริการสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนตำบลเขตพื้นที่ภาคเหนือตอนบน*. รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- อรุณ จิรวัดน์กุล. (2557). *สถิติในงานวิจัย เลือกใช้อย่างไรให้เหมาะสม*. กรุงเทพฯ: บริษัท วิทย์พัฒน์.
- อุทัย จันทรรัตน์กานต์. (2559). *หลักธรรมาภิบาลกับประสิทธิผลของเทศบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี*. สารนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยปทุมธานี.
- อุระษา ไชยปิล. (2559). *การดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม*. การค้นคว้าอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- Arceneux, Kevin. (2006). *The Federal Face of Voting: Are Elected Officials Held Accountable for the Functions Relevant to Their Office ?* (online) 2019 101 (cited 5 Oct 2019).
- Cameron, K. S. (1979). *Evaluating Organizational Effectiveness in Organized Anarchies*. Paper presented at the 1979 meetings of the Academy Of Management.
- _____. (1981). *The Enigma of Organizational Effectiveness*. In *Measuring Effectiveness*. D. Baughr, ed. San Francisco: Jossey-Bass. Pp. 1-3.
- _____. (1986). "Effectiveness as Paradox: Consensus and Conflict in Conceptions of Organizational Effectiveness." *Management Science* 32,5 (1986) : 539-553.
- Campbell, J. P. (1977). *On the Nature of Organizational Effectiveness*. In *New Perspectives on Organizational Effectiveness*. P. S. Goodman and J. M. Pennings, eds. San Francisco: Jossey-Bass.
- Daniel, Wit. (1967). *A Comparative Survey of Local Govt. and Administration*. Bangkok : Kurusapha Press.
- Denhardt, J.V., & Denhardt, R.B.. (2003). *The new public service: Serving, not steering*. Armonk. New York : M.E. Sharpe.
- Etzioni, A. (1964). *Modern Organizations*. Englewood Cliffs. N.J: Prentice Hall.
- Georgopoulos, B. S. and Tomnenbaum, A. S. (1957). The study of Organization Effectiveness. *American Sociological Review*. 22 (October): 534-540.
- Gibson, and Other. (1982). *Organizational : Behavior, Structure, Process ; Behavior*, Dallas. Texas : Business Publication, Inc.
- Gibson, J. L., Ivancevich, J. M., Donnelly, J. H., & Konopasky, R. (2009). *Organizations: Behavior, structure, processes* (14th ed.). Boston: McGraw-Hill.
- Howell, D. C. (2006). *Statistic Methods for Psychology* (6th ed.). Australia: Thomson Wadsworth.

- Holloway, William V. (1951). *State and Local government in the United States*. McGraw-Hill, New York.
- Hoy, W.K. and Miskel, C.G. (1991). *Educational Administration : Theory – Research – Practice 4 th ed*. Singapore : McGraw – Hill, Inc.
- Jacques Moreau. (1985). *Administration Regionale, Departementale et Municipale*. Paris.: Dalloz.
- John J. Clarke. (1957). *Outline of Local Government of The United Kingdom* . London : Sir Lassie Piton and son.
- Kaplan, Robert S., and Norton David P. (1996). *The Balanced Scorecard : Translating Strategies into Action*. Boston : Harvard Business School Press.
- _____. (2000). *Using the Balanced Scorecard as Strategic Management System*. Boston : Harvard Business School Press.
- Kimmet, P. (2005). *The politics of good governance in the Asean 4*. Master Degree: Griffith University.
- Kjare, Anne M. (2004). *Governance*. Malden, MA : Polity.
- Likert, Rensis. (1967). “The Method of Constructing and Attitude Scale”. In Reading in Fishbein, M (Ed.), *Attitude Theory and Measurement* (pp. 90–95). New York: Wiley & Son.
- OECD. (1997). *Governance in transition*. (Online). Available: www.oecd.org/puma/online.htm.
- Pieere, Jon. (2000). *Debating Governance*. New York: Oxford University Press.
- Price, J. L. (1968). *Organizational Effectiveness: An Inventory of Propositions*. Illinois: Homewood Ill. Richard D. Irvin, Inc.
- _____. (1972). *Study of Organizational Effectiveness*. Sociological Quarterly 12.
- Quinn, R., & Rohrbaugh, J. (1983). A Spatial Model of Effectiveness Criteria: Toward a Competing Value Approach to Organizational Analysis. *Management Science*, 29, 367–377.
- Quinn, R.E. (1988). *Beyond Rational Management: Mastering the Paradoxes and Competing Demands of High Performances*. San Francisco: Jossey-Bass.

- Robbins, Stephen P. (1990). *Organization Theory: Structure, Design, and Applications*. Englewood Cliffs, N.J.: Prentice-Hall.
- Robson, William A. (1953). "Local Governmen" in *Encyclopedia of Social Science*. New York: The Macmillan.
- Scott, W. R. (1977). Effectiveness of Organizational Effectiveness Studies. In *New Perspectives On Organizational Effectiveness*. P.S. Goodman and J.M. Pennings eds. San Francisco: Jossey-Bass. Pp. 63-95.
- Seashore S. E. (1979). "Predicting organizational effectiveness with a four factor theory of leadership". *Administrative Science Quarterly*. 11, 238-263.
- Seashore, S. E. and Yuchtman, E. (1991). *Factorial Analysis of Organizational Performance*. Administrative Sciences Quarterly.
- Steers, R.M. (1977). *Organizational effectiveness: A behabioral view*. Santa Monica, CA: Goodyear.
- Ved P. Nanda. (2003). "The Geed Governace," Concept Revisited. University of Denver Sturm College of Law.
- Wit, Daniel. (1967). *A Comparative Survey of Local Government and Administration*. Bangkok : Institute of Public Administration Thammasat University, 1967.
- Yamane, Taro. (1973). *Statistics: An Introductory Analysis (3rd ed.)*. New York: Harper: & Rows. Publishers.
- Yuchtman, Ephraim and Seachore, Stanley E. (1991). A system resource approach to organizational effectiveness. *American Sociological Review*. 32, 891-903.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
หนังสือขอความอนุเคราะห์

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๒๗๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๗ มีนาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ละมัย ร่มเย็น

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ

๒. เครื่องมือการวิจัย

๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายโกเสก กุดตุ้ม รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๑๔๒๖๔๒๓๑๐๔ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “อิทธิพลของการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลต่อประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รป.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สามารถ อัยกร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุดมกิจมงคล เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายโกเสก กุดตุ้ม โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๓๙๐๔ ๑๑๙๒

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๒๗๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๗ มีนาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.จิตติ กิตติเลิศไพศาล

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ

๒. เครื่องมือการวิจัย

๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายโกเสก กุดคุ้ม รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๑๔๒๖๔๒๓๑๐๔ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “อิทธิพลของการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลต่อประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (ร.บ.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สามารถ อัยกร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุดมกิจมงคล เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายโกเสก กุดคุ้ม โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๓๙๐๔ ๑๑๙๒

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๒๗๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๗ มีนาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.พัทธนันท์ ชมภูนุษ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ

๒. เครื่องมือการวิจัย

๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายโกเสก กุดคุ้ม รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๑๔๒๖๔๒๓๑๐๔ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “อิทธิพลของการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลต่อประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รป.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สามารถ อัยกร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุดมกิจมงคล เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายโกเสก กุดคุ้ม โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๓๙๐๔ ๑๑๙๒

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๒๗๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๗ มีนาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ท้องถิ่นอำเภอนิคมน้ำอูน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ

๒. เครื่องมือการวิจัย

๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายโกเสก กุดตุ้ม รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๑๔๒๖๔๒๓๑๐๔ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “อิทธิพลของการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลต่อประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รป.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สามารถ อัยกร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุดมกิจมงคล เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายโกเสก กุดตุ้ม โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๓๙๐๔ ๑๑๙๒

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๒๗๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๗ มีนาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัว

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ

๒. เครื่องมือการวิจัย

๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายโกเสก กุดตุ้ม รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๑๔๒๖๔๒๓๑๐๔ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “อิทธิพลของการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลต่อประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รป.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สามารถ อัยกร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุดมกิจมงคล เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรชัยคุณ)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายโกเสก กุดตุ้ม โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๓๙๐๔ ๑๑๙๒

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/๓๖๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๗ มีนาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน นายอำเภอกุศบาก

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายโกเสก กุดตุ้ม รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๑๔๒๖๔๒๓๑๐๔ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “อิทธิพลของการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลต่อประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ มหาบัณฑิต (รป.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สามารถ อัยกร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุดมกิจมงคล เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์ท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศีกานต์ เพียรชัยคุณ)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายโกเสก กุดตุ้ม โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๓๙๐๔ ๑๑๙๒

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/๓๙๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๗ เมษายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน นายอำเภอนิคมน้ำอูน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายโกเสก กุดตุ้ม รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๑๕๒๖๕๒๓๑๐๔ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “อิทธิพลของการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลต่อประสิทธิภาพการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ มหาบัณฑิต (ร.ป.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สามารถ อัยกร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุดมกิจมงคล เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้การศึกษาค้นคว้าสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน ให้นักศึกษารายดังกล่าวได้เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย เพื่อนำข้อมูลที่ได้ประกอบการศึกษาวิทยานิพนธ์ และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศีกานต์ เพียรชัยคุณกรณ)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายโกเสก กุดตุ้ม โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๓๙๐๔ ๑๑๙๒

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๔๗๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๖ เมษายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน นายอำเภอนิคมน้ำอูน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายโกเสก กุดคุ้ม รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๑๔๒๖๔๒๓๑๐๔ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “อิทธิพลของการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลต่อประสิทธิผลการจัดการบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รป.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สามารถ อัยกร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุดมกิจมงคล เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนาการบริการงานตามหลักธรรมาภิบาลต่อประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร ตามความมุ่งหมายของการทำวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายโกเสก กุดคุ้ม โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๓๙๐๔ ๑๑๙๒

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๔๗๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๖ เมษายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน นายกองค้การบริหารส่วนตำบลนิคมน้ำอุ่น

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายโกเสก กุดคุ้ม รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๑๔๒๖๔๒๓๑๐๔ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “อิทธิพลของการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลต่อประสิทธิผลการจัดการบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอุ่น จังหวัดสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รป.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สามารถ อัยกร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุดมกิจมงคล เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนาการบริการงานตามหลักธรรมาภิบาลต่อประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอ นิคมน้ำอุ่น จังหวัดสกลนคร ตามความมุ่งหมายของการทำวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรชญกรณ์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายโกเสก กุดคุ้ม โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๓๙๐๔ ๑๑๙๒

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๔๗๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๖ เมษายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน ท้องถิ่นอำเภอนิคมน้ำอูน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายโกเสก กุดตุ้ม รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๑๔๒๖๔๒๓๑๐๔ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “อิทธิพลของการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลต่อประสิทธิผลการจัดการบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รป.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สามารถ อัยกร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุดมกิจมงคล เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนาการบริการงานตามหลักธรรมาภิบาลต่อประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร ตามความมุ่งหมายของการทำวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายโกเสก กุดตุ้ม โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๓๙๐๔ ๑๑๙๒

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๔๗๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๖ เมษายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน นายกองค้การบริหารส่วนตำบลหนองปลิง

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายโกเสก กุดคุ้ม รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๑๔๒๖๔๒๓๑๐๔ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “อิทธิพลของการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลต่อประสิทธิผลการจัดการบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รป.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สามารถ อัยกร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุดมกิจมงคล เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนาการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลต่อประสิทธิผลการจัดการบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร ตามความมุ่งหมายของการทำวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรฉัญญกรณม์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายโกเสก กุดคุ้ม โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๓๙๐๔ ๑๑๙๒

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๔๗๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๖ เมษายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน นายกองค้การบริหารส่วนตำบลหนองบัว

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายโกเสก กุดคุ้ม รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๑๔๒๖๔๒๓๑๐๔ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “อิทธิพลของการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลต่อประสิทธิผลการจัดการบริการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รป.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สามารถ อัยกร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุดมกิจมงคล เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนาการบริการงานตามหลักธรรมาภิบาลต่อประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร ตามความมุ่งหมายของการทำวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายโกเสก กุดคุ้ม โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๓๙๐๔ ๑๑๙๒

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๔๗๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๖ เมษายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน นายกองค้การบริหารส่วนตำบลสุวรรณคาม

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายโกเสก กุดคุ้ม รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๑๔๒๖๔๒๓๑๐๔ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “อิทธิพลของการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลต่อประสิทธิผลการจัดการบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รป.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สามารถ อัยกร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุดมกิจมงคล เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนาการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลต่อประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร ตามความมุ่งหมายของการทำวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศีกานต์ เพียรธัญญกรณ์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายโกเสก กุดคุ้ม โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๓๙๐๔ ๑๑๙๒

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๔๗๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๖ เมษายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน นางสาวสารณี ผลาจันทร์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายโกเสก กุดคุ้ม รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๑๔๒๖๔๒๓๑๐๔ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “อิทธิพลของการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลต่อประสิทธิผลการจัดการบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รป.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สามารถ อัยกร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุดมกิจมงคล เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนาการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลต่อประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอ นิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร ตามความมุ่งหมายของการทำวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศีกานต์ เพียรธัญญกรณ์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายโกเสก กุดคุ้ม โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๓๙๐๔ ๑๑๙๒

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๔๗๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๖ เมษายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ ๖ ตำบลสุวรรณคาม

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายโกเสก กุดตุ้ม รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๑๔๒๖๔๒๓๑๐๔ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “อิทธิพลของการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลต่อประสิทธิภาพการจัดการบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รป.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สามารถ อัยกร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุดมกิจมงคล เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนาการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลต่อประสิทธิภาพจัดการบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร ตามความมุ่งหมายของการทำวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายโกเสก กุดตุ้ม โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๓๙๐๔ ๑๑๙๒

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๔๗๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๖ เมษายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน นายบุญเรียง ศิริพัฒน์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายโกเสก กุดคุ้ม รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๑๔๒๖๔๒๓๑๐๔ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “อิทธิพลของการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลต่อประสิทธิผลการจัดการบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รป.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สามารถ อัยกร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุดมกิจมงคล เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนาการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลต่อประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร ตามความมุ่งหมายของการทำวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายโกเสก กุดคุ้ม โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๓๙๐๔ ๑๑๙๒

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๔๗๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๖ เมษายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการพัฒนา

เรียน นายประทัย มณีบุ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายโกเสก กุดคุ้ม รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๑๔๒๖๔๒๓๑๐๔ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “อิทธิพลของการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลต่อประสิทธิผลการจัดการบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รป.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สามารถ อัยกร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุดมกิจมงคล เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลต่อประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร ตามความมุ่งหมายของการทำวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายโกเสก กุดคุ้ม โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๓๙๐๔ ๑๑๙๒

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ภาคผนวก ข
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ละม้าย ร่มเย็น อาจารย์ประจำหลักสูตร
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
2. รองศาสตราจารย์ ดร.จิตติ กิตติเลิศไพศาล คณบดีคณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
3. ดร.พัทธนันท์ ชมภูนุช อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ราชภัฏสกลนคร
4. นายกรภัทร ภัทรธนาภินันท์ ท้องถิ่นอำเภอนิคมน้ำอุ่น จังหวัดสกลนคร
5. นายศักดิ์สง่า โพธิ์ศรี ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัว อำเภอนิคม
น้ำอุ่น จังหวัดสกลนคร

**รายนามผู้เชี่ยวชาญในการศึกษาแนวทางในการพัฒนาประสิทธิภาพ
การจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ในเขตอำเภอนิคมน้ำจืด จังหวัดสกลนคร**

1. นายพลกฤษ เรืองสุกใส นายอำเภอเมืองนิคมน้ำจืด จังหวัดสกลนคร
2. นางสาวนิชานันท์ วรรณกุล ท้องถิ่นอำเภอเมืองนิคมน้ำจืด จังหวัดสกลนคร
3. นายสะแบง ชุ่มหวล นายกองัดการบริหารส่วนตำบลนิคมน้ำจืด อำเภอเมือง
นิคมน้ำจืด จังหวัดสกลนคร
4. นายวิเชียร ธรรมรักษา นายกองัดการบริหารส่วนตำบลหนองปลิง อำเภอ
นิคมน้ำจืด จังหวัดสกลนคร
5. นายระเนชัย อุปศักดิ์ นายกองัดการบริหารส่วนตำบลหนองบัว อำเภอเมือง
นิคมน้ำจืด จังหวัดสกลนคร
6. นายทองศรี อัคพิณ นายกองัดการบริหารส่วนตำบลสุวรรณคาม อำเภอเมือง
นิคมน้ำจืด จังหวัดสกลนคร
7. นางสาวสารภี ผลาจันทร์ ข้าราชการบำนาญ อำเภอเมืองนิคมน้ำจืด จังหวัด
สกลนคร
8. นางสาวรัตติกาญจน์ โพศาล ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 6 ตำบลสุวรรณคาม อำเภอ
นิคมน้ำจืด จังหวัดสกลนคร
9. นายบุญเรียง ศิริพัฒน์ ประชาชนชาวบ้าน อำเภอเมืองนิคมน้ำจืด จังหวัดสกลนคร
10. นายประทัย มณีบุ ประชานชมรมกำนันผู้ใหญ่บ้าน อำเภอเมืองนิคมน้ำจืด
จังหวัดสกลนคร

ภาคผนวก ค
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามการวิจัย

เรื่อง

อิทธิพลของการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลต่อประสิทธิผลการจัดบริการ
สาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอุ่น จังหวัดสงขลา

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา “อิทธิพลของการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลต่อประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอุ่น จังหวัดสงขลา” คำตอบจากแบบสอบถามฉบับนี้จะเก็บเป็นความลับ ซึ่งไม่มีผลกระทบต่อท่านแต่ประการใด เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องจึงขอความอนุเคราะห์ให้ท่านตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงมากที่สุด

2. แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 4 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 คุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอุ่น จังหวัดสงขลา

ตอนที่ 3 ประสิทธิภาพการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอุ่น จังหวัดสงขลา

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอุ่น จังหวัดสงขลา

3. คำตอบของท่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือด้วยดี

นายโกเสก กุดตุ้ม

นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ รุ่นที่ 11

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

ตอนที่ 1 คุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หรือข้อความลงในช่องว่าง ตามความเป็นจริง

1. เพศ

1. ชาย

2. หญิง

2. อายุ

1. ไม่เกิน 30 ปี

2. 31-40 ปี

3. 41-50 ปี

4. 51-60 ปี

5. มากกว่า 60 ปี

3. ระดับการศึกษา

1. ประถมศึกษา

2. มัธยมศึกษา/ปวช.

3. ปวส./อนุปริญญาหรือเทียบเท่า

4. ปริญญาตรีขึ้นไป

4. อาชีพ

1. เกษตรกร

2. ค้าขาย

3. ธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของกิจการ

4. รับจ้างทั่วไป

5. พนักงานบริษัทเอกชน

6. รัฐบาล

7. อาชีพอื่น ๆ

5. รายได้ต่อเดือน

1. ไม่เกิน 10,000 บาท

2. 10,001-15,000 บาท

3. 15,001-20,000 บาท

4. ตั้งแต่ 20,001 บาทขึ้นไป

6. พื้นที่อยู่อาศัย

1. ตำบลนิคมน้ำจืด

2. ตำบลหนองปลิง

3. ตำบลสุวรรณคาม

4. ตำบลหนองบัว

ตอนที่ 2 การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร

คำชี้แจง ท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร ว่ามีการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล อยู่ในระดับมากน้อยเพียงใด โดยให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด ซึ่งกำหนดระดับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

- ระดับ 5 หมายถึง เห็นด้วยในระดับมากที่สุด
 ระดับ 4 หมายถึง เห็นด้วยในระดับมาก
 ระดับ 3 หมายถึง เห็นด้วยในระดับปานกลาง
 ระดับ 2 หมายถึง เห็นด้วยในระดับน้อย
 ระดับ 1 หมายถึง เห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด

ประเด็น/ข้อคำถาม		ระดับความคิดเห็น				
		5 (มากที่สุด)	4 (มาก)	3 (ปานกลาง)	2 (น้อย)	1 (น้อยที่สุด)
หลักความรับผิดชอบ						
1	อบต. ใส่ใจปัญหาสาธารณสุขของประชาชนในพื้นที่อย่างจริงจัง					
2	พนักงานและผู้บริหารของ อบต. กระตือรือร้นในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น					
3	พนักงานและผู้บริหารของ อบต. รับผิดชอบต่อภาระหน้าที่ของตนเองอย่างจริงจัง					
4	อบต. ประสานงานเพื่อแก้ไขปัญหาและบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนด้วยความรวดเร็ว					

ประเด็น/ข้อคำถาม		ระดับความคิดเห็น				
		5 (มากที่สุด)	4 (มาก)	3 (ปานกลาง)	2 (น้อย)	1 (น้อยที่สุด)
หลักความรับผิดชอบ (ต่อ)						
5	ผู้บริหาร อบต. สามารถชี้แจงเจรจาเพื่อลดความขัดแย้งของผู้เกี่ยวข้องได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
6	อบต. มีแผนงานในการให้บริการสาธารณะที่ชัดเจน					
หลักความโปร่งใส						
1	อบต. ประชาสัมพันธ์การจัดกิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ ให้ประชาชนทราบอย่างทั่วถึง					
2	อบต. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างให้ประชาชนทราบอย่างทั่วถึง					
3	อบต. เปิดเผยข้อมูลด้านการบริหารงบประมาณให้ประชาชนทราบอย่างทั่วถึง					
4	อบต. ได้ประกาศเผยแพร่ผลการประชุมให้ประชาชนได้รับทราบอยู่เสมอ					
5	อบต. ได้รายงานผลการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานโครงการให้ประชาชนทราบอย่างทั่วถึง					
หลักนิติธรรม						
1	อบต. ได้ใช้อำนาจทางการปกครอง อย่างเสมอภาคและเป็นธรรมโดยไม่เลือกปฏิบัติ					
2	อบต. ออกข้อบัญญัติ กฎระเบียบ ขอบังคับ ไม่ขัดต่อกฎหมายและเป็นที่ยอมรับของประชาชน					

ประเด็น/ข้อคำถาม		ระดับความคิดเห็น				
		5 (มากที่สุด)	4 (มาก)	3 (ปานกลาง)	2 (น้อย)	1 (น้อยที่สุด)
หลักนิติธรรม (ต่อ)						
3	อบต. ปรับปรุง คำสั่ง กฎระเบียบข้อบังคับได้ทันต่อสถานการณ์					
4	อบต. ออกข้อบัญญัติ กฎระเบียบ ข้อบังคับ โดยการคำนึงถึงสิทธิ เสรีภาพของประชาชน					
5	อบต. กำหนดขั้นตอนการให้บริการบริการประชาชนด้วยความสะดวก รวดเร็ว					
6	อบต. สามารถจัดการเรื่องร้องเรียนของศูนย์รับเรื่องราวร้องทุกข์ของประชาชน ด้วยความเป็นธรรม และเสมอภาค					
หลักคุณธรรม						
1	พนักงานและผู้บริหารของ อบต. บริหารงานโดยยึดหลักความถูกต้องและเที่ยงธรรม					
2	พนักงานและผู้บริหารของ อบต. บริหารงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริตยึดมั่นในหลักคุณธรรม					
3	พนักงานและผู้บริหารของ อบต. มีระเบียบวินัย จรรยาบรรณ และประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี					
4	การบริหารงานของ อบต. ปราศจากการทุจริตและผลประโยชน์ทับซ้อน					
5	อบต. บริหารงานโดยมุ่งผลประโยชน์ของประชาชนส่วนรวมเป็นหลัก					
6	อบต. มีการรณรงค์ให้ประชาชนรู้จักใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่นอย่างซื่อสัตย์ สุจริต					

ประเด็น/ข้อคำถาม		ระดับความคิดเห็น				
		5 (มากที่สุด)	4 (มาก)	3 (ปานกลาง)	2 (น้อย)	1 (น้อยที่สุด)
หลักความคุ้มค่า						
1	อบต. มีผลการบริการสาธารณะที่เหมาะสมกับงบประมาณที่ได้รับ					
2	อบต. ได้ใช้งบประมาณอย่างประหยัดและเหมาะสม					
3	อบต. ใช้ทรัพย์สินของทางราชการคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ส่วนรวม					
4	อบต. ได้จัดระบบการตรวจสอบควบคุมการใช้ทรัพยากรที่ชัดเจน					
5	อบต. ได้จัดตั้งงบประมาณประจำปีตามแผนพัฒนาอย่างเหมาะสม					
6	อบต. ได้ใช้วัสดุ อุปกรณ์ และเทคโนโลยีที่เหมาะสมและทันสมัย					
7	อบต. ลดความซ้ำซ้อนในขั้นตอนการปฏิบัติงาน					
หลักการมีส่วนร่วม						
1	อบต. รับฟังความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับปัญหาความต้องการและข้อเสนอแนะอื่นๆ เพื่อนำไปแก้ไขปัญหา					
2	อบต. สนับสนุนให้ประชาชนทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการประชุมประชาคม					
3	อบต. จัดประชุมประชาคมเพื่อรับฟังปัญหาความคิดเห็นของประชาชนเป็นประจำทุกปี					
4	อบต. สนับสนุนให้ทุกภาคส่วนในชุมชนมีส่วนร่วมการวางแผนในการพัฒนา					

ประเด็น/ข้อคำถาม		ระดับความคิดเห็น				
		5 (มากที่สุด)	4 (มาก)	3 (ปานกลาง)	2 (น้อย)	1 (น้อยที่สุด)
หลักการมีส่วนร่วม (ต่อ)						
5	อบต. เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการติดตามตรวจสอบการทำงานของ อบต.					
6	อบต. แต่งตั้งตัวแทนประชาคมให้มีส่วนร่วมในการตรวจรับงานจ้าง					

**ตอนที่ 3 ประสิทธิภาพการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร**

คำชี้แจง ท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการจัดบริการสาธารณะของ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร ว่ามีประสิทธิภาพ
บริหารงาน อยู่ในระดับมากน้อยเพียงใด โดยให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับ
ความคิดเห็นของท่านมากที่สุด ซึ่งกำหนดระดับประสิทธิภาพบริหารงาน ดังนี้

- ระดับ 5 หมายถึง เห็นด้วยในระดับมากที่สุด
ระดับ 4 หมายถึง เห็นด้วยในระดับมาก
ระดับ 3 หมายถึง เห็นด้วยในระดับปานกลาง
ระดับ 2 หมายถึง เห็นด้วยในระดับน้อย
ระดับ 1 หมายถึง เห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด

ประเด็น/ข้อคำถาม		ระดับความคิดเห็น				
		5 (มาก ที่สุด)	4 (มาก)	3 (ปาน กลาง)	2 (น้อย)	1 (น้อย ที่สุด)
ด้านโครงสร้างพื้นฐาน						
1	อบต. มีการก่อสร้างและบำรุงรักษาถนนเพื่อ อำนวยความสะดวก ปลอดภัย ในการใช้ สัญจรไปมา					
2	อบต. มีการจัดเตรียมน้ำสะอาดเพื่อการ อุปโภคบริโภคแก่ประชาชน					
3	อบต. มีการจัดการแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร อย่างเพียงพอ และมีการขุดลอกแหล่งน้ำที่ ตื้นเขิน					
4	อบต. มีการขยายเขตไฟฟ้าส่องสว่างทั่วถึง มีการซ่อมแซมและบำรุงรักษาสมาเสมอ					
5	อบต. มีการจัดการระบายน้ำในพื้นที่ที่เป็น แหล่งน้ำขังได้ดี					

ประเด็น/ข้อคำถาม		ระดับความคิดเห็น				
		5 (มากที่สุด)	4 (มาก)	3 (ปานกลาง)	2 (น้อย)	1 (น้อยที่สุด)
ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต						
1	อบต. มีการส่งเสริมอาชีพและสร้างรายได้ให้แก่กลุ่มสตรี					
2	อบต. มีการสนับสนุน และพัฒนาการรวมกลุ่มอาชีพ การสร้างและขยายเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง					
3	อบต. ให้ความสำคัญในการส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมผู้สูงอายุ					
4	อบต. ให้ความสำคัญในการส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมผู้พิการและด้อยโอกาส					
5	อบต. ให้ความสำคัญในการส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมผู้ป่วยเอดส์					
6	อบต. ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก					
7	อบต. ส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการ กีฬา ให้ประชาชนในพื้นที่เข้าร่วมกิจกรรมกีฬา/ออกกำลังกาย					
8	อบต. ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาในระบบและนอกระบบของเยาวชน และวัยทำงานที่ขาดโอกาส					

ประเด็น/ข้อคำถาม		ระดับความคิดเห็น				
		5 (มากที่สุด)	4 (มาก)	3 (ปานกลาง)	2 (น้อย)	1 (น้อยที่สุด)
ด้านการจัดระเบียบชุมชนและการรักษา ความสงบเรียบร้อย						
1	อบต. ดำเนินกิจกรรมป้องกันและให้การช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติทางธรรมชาติ					
2	อบต. ส่งเสริมสนับสนุนและป้องกันปัญหา ยาเสพติดและลดอัตราการติดยาเสพติดในชุมชน					
3	อบต. ดำเนินการฝึกอบรมเกี่ยวกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้กับประชาชนในพื้นที่					
4	อบต. อำนวยความสะดวกด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน					
5	การส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรม อปพร. เพื่อรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน					
ด้านการวางแผนส่งเสริมการลงทุน พาณิชย์กรรมและการท่องเที่ยว						
1	อบต. มีการสนับสนุนงบประมาณเพื่อพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในชุมชน					
2	อบต. กำหนดแผนการลงทุนภาคเกษตรกรรมที่ปลอดภัยได้มาตรฐาน					
3	อบต. มีการสนับสนุนงบประมาณเพื่อส่งเสริมการสร้างรายได้ให้กับประชาชน					
4	อบต. กำหนดแผนดำเนินการแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจของประชาชนอย่างเหมาะสม					

ประเด็น/ข้อคำถาม		ระดับความคิดเห็น				
		5 (มากที่สุด)	4 (มาก)	3 (ปานกลาง)	2 (น้อย)	1 (น้อยที่สุด)
ด้านการวางแผนส่งเสริมการลงทุน พาณิชย์กรรมและการท่องเที่ยว (ต่อ)						
5	อบต. ดำเนินการแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ อย่างเป็นรูปธรรม เช่น การจัดตั้งกลุ่มออม ทรัพย์ การจัดตั้งกลุ่มอาชีพ					
6	อบต. ส่งเสริมสนับสนุนโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP)					
7	อบต. จัดกิจกรรมส่งเสริมให้ประชาชน ประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียง					
ด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม						
1	อบต. มีการรักษาความสะอาดและจัดระเบียบ ในการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล					
2	อบต. มีการรณรงค์ให้ประชาชนลดอัตราการ สร้างขยะมูลฝอย					
3	อบต. จัดสถานที่กำจัดขยะและหรือมีสถานที่ ฝังกลบขยะมูลฝอยที่เหมาะสม					
4	อบต. มีการจัดกิจกรรมการรณรงค์การปลูก ต้นไม้ การดูแลรักษา เพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียวใน พื้นที่					
5	อบต. มีการรณรงค์ให้ประชาชนตระหนักถึง ความสำคัญของการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม					

ประเด็น/ข้อคำถาม		ระดับความคิดเห็น				
		5 (มากที่สุด)	4 (มาก)	3 (ปานกลาง)	2 (น้อย)	1 (น้อยที่สุด)
ด้านการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมศาสนา จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น						
1	อบต. ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรม งานประเพณีประจำปีอย่างต่อเนื่อง					
2	อบต. มีการจัดการดูแลโบราณสถาน โบราณวัตถุ และสถานที่สำคัญทางศาสนา					
3	อบต. มีการส่งเสริมอนุรักษ์และสืบทอดภูมิ ปัญญาท้องถิ่น					
4	อบต. มีการส่งเสริมจริยธรรมคุณธรรม และ ศีลธรรมอันดีของครอบครัวและชุมชน					
5	อบต. มีการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ศาสนา และประเพณีที่ดั้งเดิมของท้องถิ่น					

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนา
ประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอ
นิคมน้ำจืด จังหวัดสกลนคร

คำชี้แจง ท่านมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนา
ประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคม
น้ำจืด จังหวัดสกลนคร อย่างไรบ้าง โปรดระบุ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ง

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

อิทธิพลของการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลต่อประสิทธิผลการจัดบริการ
สาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอุ่น จังหวัดสงขลา

แบบสอบถาม	ค่าความเชื่อมั่น	แปลผล
1 การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอ นิคมน้ำอุ่น จังหวัดสงขลา	.795	ใช้ได้
1.1 หลักความรับผิดชอบ	.923	ใช้ได้
1.2 หลักความโปร่งใส	.752	ใช้ได้
1.3 หลักนิติธรรม	.723	ใช้ได้
1.4 หลักคุณธรรม	.852	ใช้ได้
1.5 หลักความคุ้มค่า	.756	ใช้ได้
1.6 หลักการมีส่วนร่วม	.736	ใช้ได้
2 ประสิทธิภาพการจัดบริการสาธารณะ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอ นิคมน้ำอุ่น จังหวัดสงขลา	.812	ใช้ได้
2.1 ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	.865	ใช้ได้
2.2 ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต	.876	ใช้ได้
2.3 ด้านการจัดระเบียบชุมชนและการรักษา ความสงบเรียบร้อย	.863	ใช้ได้
2.4 ด้านการวางแผนส่งเสริมการลงทุน พาณิช ยกรรมและการท่องเที่ยว	.877	ใช้ได้
2.5 ด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	.877	ใช้ได้
2.6 ด้านการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมศาสนา จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น	.786	ใช้ได้
ภาพรวมทั้งฉบับ	.756	ใช้ได้

ภาคผนวก จ

คำอธิบายจำแนกของแบบสอบถาม

ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม

เรื่อง

อิทธิพลของการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลต่อประสิทธิผลการจัดบริการ
สาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมνάฮูน จังหวัดสกลนคร

ตอนที่ 2 การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ขององค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมνάฮูน จังหวัดสกลนคร

ประเด็น/ข้อคำถาม		ค่าอำนาจจำแนก รายข้อ
หลักความรับผิดชอบ		
1	อบต. ใส่ใจปัญหาสาธารณะของประชาชนในพื้นที่อย่างจริงจัง	.543
2	พนักงานและผู้บริหารของ อบต. กระตือรือร้นในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น	.704
3	พนักงานและผู้บริหารของ อบต. รับผิดชอบต่อภาระหน้าที่ของตนเองอย่างจริงจัง	.507
4	อบต. ประสานงานเพื่อการแก้ไขปัญหาและบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนด้วยความรวดเร็ว	.594
5	ผู้บริหาร อบต. สามารถชี้แจงเจรจาเพื่อลดความขัดแย้งของผู้เกี่ยวข้องได้อย่างมีประสิทธิภาพ	.497
6	อบต. มีแผนงานในการให้บริการสาธารณะที่ชัดเจน	.599

ประเด็น/ข้อคำถาม		ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ
หลักความโปร่งใส		
1	อบต. ประชาสัมพันธ์การจัดกิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ ให้ประชาชนทราบอย่างทั่วถึง	.525
2	อบต. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างให้ประชาชนทราบอย่างทั่วถึง	.714
3	อบต. เปิดเผยข้อมูลด้านการบริหารงบประมาณให้ประชาชนทราบอย่างทั่วถึง	.705
4	อบต. ได้ประกาศเผยแพร่ผลการประชุมให้ประชาชนได้รับทราบอยู่เสมอ	.704
5	อบต. ได้รายงานผลการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานโครงการให้ประชาชนทราบอย่างทั่วถึง	.505
หลักนิติธรรม		
1	อบต. ได้ใช้อำนาจทางการปกครอง อย่างเสมอภาคและเป็นธรรมโดยไม่เลือกปฏิบัติ	.492
2	อบต. ออกข้อบัญญัติ กฎระเบียบ ข้อบังคับ ไม่ขัดต่อกฎหมายและเป็นที่ยอมรับของประชาชน	.483
3	อบต. ปรับปรุง คำสั่ง กฎระเบียบข้อบังคับได้ทันต่อสถานการณ์	.655
4	อบต. ออกข้อบัญญัติ กฎระเบียบ ข้อบังคับ โดยการคำนึงถึงสิทธิ เสรีภาพของประชาชน	.647
5	อบต. กำหนดขั้นตอนการให้บริการประชาชนด้วยความสะดวก รวดเร็ว	.589
6	อบต. สามารถจัดการเรื่องร้องเรียนของศูนย์รับเรื่องราวร้องทุกข์ของประชาชน ด้วยความเป็นธรรม และเสมอภาค	.660

ประเด็น/ข้อคำถาม		ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ
หลักคุณธรรม		
1	พนักงานและผู้บริหารของ อบต. บริหารงานโดยยึดหลักความถูกต้องและเที่ยงธรรม	.525
2	พนักงานและผู้บริหารของ อบต. บริหารงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริตยึดมั่นในหลักคุณธรรม	.600
3	พนักงานและผู้บริหารของ อบต. มีระเบียบ วินัย จรรยาบรรณ และประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี	.531
4	การบริหารงานของ อบต. ปราศจากการทุจริตและผลประโยชน์ทับซ้อน	.497
5	อบต. บริหารงานโดยมุ่งผลประโยชน์ของประชาชนส่วนรวมเป็นหลัก	.661
6	อบต. มีการรณรงค์ให้ประชาชนรู้จักใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่นอย่างซื่อสัตย์ สุจริต	.750
หลักความคุ้มค่า		
1	อบต. มีผลการบริการสาธารณะที่เหมาะสมกับงบประมาณที่ได้รับ	.425
2	อบต. ได้ใช้งบประมาณอย่างประหยัดและเหมาะสม	.456
3	อบต. ใช้ทรัพย์สินของทางราชการคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ส่วนรวม	.534
4	อบต. ได้จัดระบบการตรวจสอบควบคุมการใช้ทรัพยากรที่ชัดเจน	.498
5	อบต. ได้จัดตั้งงบประมาณประจำปีตามแผนพัฒนาฯ อย่างเหมาะสม	.361
6	อบต. ได้ใช้วัสดุ อุปกรณ์ และเทคโนโลยีที่เหมาะสมและทันสมัย	.550
7	อบต. ลดความซ้ำซ้อนในขั้นตอนการปฏิบัติงาน	.456

ประเด็น/ข้อคำถาม		ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ
หลักการมีส่วนร่วม		
1	อบต. รับฟังความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับปัญหาความต้องการและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เพื่อนำไปแก้ไข้ปัญหา	.625
2	อบต. สนับสนุนให้ประชาชนทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการประชุมประชาคม	.652
3	อบต. จัดประชุมประชาคมเพื่อรับฟังปัญหาความคิดเห็นของประชาชนเป็นประจำทุกปี	.561
4	อบต. สนับสนุนให้ทุกภาคส่วนในชุมชนมีส่วนร่วมการวางแผนในการพัฒนา	.477
5	อบต. เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการติดตามตรวจสอบการทำงานของ อบต.	.689
6	อบต. แต่งตั้งตัวแทนประชาคมให้มีส่วนร่วมในการตรวจรับงานจ้าง	.658

ตอนที่ 3 ประสิทธิภาพการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมน้ำอุ่น จังหวัดสงขลา

ประเด็น/ข้อคำถาม		ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ
ด้านโครงสร้างพื้นฐาน		
1	อบต. มีการก่อสร้างและบำรุงรักษาถนนเพื่ออำนวยความสะดวก พลอดภัย ในการใช้สัญจรไปมา	.405
2	อบต. มีการจัดเตรียมน้ำสะอาดเพื่อการอุปโภคบริโภคแก่ประชาชน	.378
3	อบต. มีการจัดการแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรอย่างเพียงพอ และมีการขุดลอกแหล่งน้ำที่ตื้นเขิน	.629
4	อบต. มีการขยายเขตไฟฟ้าส่องสว่างทั่วถึง มีการซ่อมแซมและบำรุงรักษาสมาเสมอ	.490
5	อบต. มีการจัดการระบายน้ำในพื้นที่ที่เป็นแหล่งน้ำขังได้ดี	.398
ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต		
1	อบต. มีการส่งเสริมอาชีพและสร้างรายได้ให้แก่กลุ่มสตรี	.702
2	อบต. มีการสนับสนุน และพัฒนาการรวมกลุ่มอาชีพ การสร้างและขยายเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง	.820
3	อบต. ให้ความสำคัญในการส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมผู้สูงอายุ	.836
4	อบต. ให้ความสำคัญในการส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมผู้พิการและด้อยโอกาส	.855
5	อบต. ให้ความสำคัญในการส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมผู้ป่วยเอดส์	.720
6	อบต. ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	.542
7	อบต. ส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการ กีฬา ให้ประชาชนในพื้นที่เข้าร่วมกิจกรรมกีฬา/ออกกำลังกาย	.617

ประเด็น/ข้อคำถาม		ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ
ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต (ต่อ)		
8	อบต. ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาในระบบและนอกระบบของเยาวชน และวัยทำงานที่ขาดโอกาส	.892
ด้านการจัดระเบียบชุมชนและการรักษาความสงบเรียบร้อย		
1	อบต. ดำเนินกิจกรรมป้องกันและให้การช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติทางธรรมชาติ	.677
2	อบต. ส่งเสริมสนับสนุนและป้องกันปัญหาเสพติดและลดอัตราการติดยาเสพติดในชุมชน	.831
3	อบต. ดำเนินการฝึกอบรมเกี่ยวกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้กับประชาชนในพื้นที่	.512
4	อบต. อำนวยความสะดวกด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน	.614
5	การส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรม อบพร. เพื่อรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	.397
ด้านการวางแผนส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์กรรมและการท่องเที่ยว		
1	อบต. มีการสนับสนุนงบประมาณเพื่อพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในชุมชน	.447
2	อบต. กำหนดแผนการลงทุนภาคเกษตรกรรมที่ปลอดภัยได้มาตรฐาน	.557
3	อบต. มีการสนับสนุนงบประมาณเพื่อส่งเสริมการสร้างรายได้ให้กับประชาชน	.564
4	อบต. กำหนดแผนดำเนินการแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจของประชาชนอย่างเหมาะสม	.865
5	อบต. ดำเนินการแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจอย่างเป็นรูปธรรม เช่น การจัดตั้งกลุ่มออมทรัพย์ การจัดตั้งกลุ่มอาชีพ	.745

ประเด็น/ข้อคำถาม		ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ
ด้านการวางแผนส่งเสริมการลงทุนพาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว (ต่อ)		
6	อบต. ส่งเสริมสนับสนุนโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP)	.851
7	อบต. จัดกิจกรรมส่งเสริมให้ประชาชนประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียง	.706
ด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม		
1	อบต. มีการรักษาความสะอาดและจัดระเบียบในการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล	.702
2	อบต. มีการรณรงค์ให้ประชาชนลดอัตราการสร้างขยะมูลฝอย	.745
3	อบต. จัดสถานที่กำจัดขยะและหรือมีสถานที่ฝังกลบขยะมูลฝอยที่เหมาะสม	.567
4	อบต. มีการจัดกิจกรรมการรณรงค์การปลูกต้นไม้ การดูแลรักษาเพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียวในพื้นที่	.408
5	อบต. มีการรณรงค์ให้ประชาชนตระหนักถึงความสำคัญของการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	.598
ด้านการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมศาสนาจารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น		
1	อบต. ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมงานประเพณีประจำปีอย่างต่อเนื่อง	.747
2	อบต. มีการจัดการดูแลโบราณสถาน โบราณวัตถุ และสถานที่สำคัญทางศาสนา	.802
3	อบต. มีการส่งเสริมอนุรักษ์และสืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น	.752
4	อบต. มีการส่งเสริมจริยธรรมคุณธรรม และศีลธรรมอันดีของครอบครัวและชุมชน	.727
5	อบต. มีการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ศาสนาและประเพณีที่ดั่งามของท้องถิ่น	.778

ภาคผนวก ฉ
แบบสัมภาษณ์สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

2. ท่านมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอ尼คมน้ำจืด จังหวัดสกลนคร ด้านการจัดระเบียบชุมชนและการรักษาความสงบเรียบร้อยอย่างไรบ้าง ขอให้ท่านแสดงความคิดเห็น?

3. ท่านมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอ尼คมน้ำจืด จังหวัดสกลนคร ด้านการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมศาสนา จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น อย่างไรบ้าง ขอให้ท่านแสดงความคิดเห็น?

4. ท่านมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาประสิทธิภาพ
การจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอนิคมหน้า
จังหวัดสกลนคร ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต อย่างไรก็ตาม ขอให้ท่านแสดง
ความคิดเห็น?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	โกเสก กุดตุ้ม
วัน เดือน ปีเกิด	วันที่ 21 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2533
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 935 ถนนสกลทวาปี ตำบลธาตุเชิงชุม อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร 47000 โทรศัพท์ 06 3904 1192
ตำแหน่งปัจจุบัน	เจ้าพนักงานปกครองปฏิบัติการ (ปลัดอำเภอ)
สถานที่ทำงาน	ที่ทำการปกครองจังหวัดสกลนคร ชั้น 3 ศาลากลางจังหวัดสกลนคร ตำบลธาตุเชิงชุม อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร 47000
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2552	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนขามแก่นนคร อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น
พ.ศ. 2556	ปริญญานิติศาสตรบัณฑิต (เกียรตินิยมอันดับ 2) สาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น
พ.ศ. 2558	ประกาศนียบัตรวิชาความรู้ของสำนักฝึกอบรม วิชาความรู้แห่งสหภาพนายควม รุ่นที่ 42
พ.ศ. 2563	ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ประวัติการทำงาน	
พ.ศ. 2556-2560	พนักงานบริษัทเอกชน
พ.ศ. 2560 ถึงปัจจุบัน	เจ้าพนักงานปกครองปฏิบัติการ (ปลัดอำเภอ)